

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

UNIWERSYTET ZIELONÓGORSKI

PROGRAM KSZTAŁCENIA

NA KIERUNKU **PEDAGOGIKA**

STUDIA II STOPNIA

Zielona Góra, dnia 19.02.2013r.

I. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW

Nazwa kierunku:	pedagogika
Poziom kształcenia:	studia drugiego stopnia
Profil kształcenia:	ogólnoakademicki
Forma studiów:	stacjonarne, niestacjonarne
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:	magister
Przyporządkowanie do obszaru lub obszarów kształcenia:	nauki społeczne, nauki humanistyczne
Wskazanie dziedzin (nauki lub sztuki) i dyscyplin (naukowych lub artystycznych), do których odnoszą się efekty kształcenia:	dziedzina nauk społecznych, dyscyplina pedagogika

1. Wskazanie związku z misją uczelni i jej strategią rozwoju:

Uniwersytet Zielonogórski został powołany w wyniku połączenia Politechniki Zielonogórskiej w Zielonej Górze oraz Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze¹.

Zgodnie ze Statutem Uniwersytetu Zielonogórskiego podstawowymi kierunkami działalności uniwersytetu są: prowadzenie badań naukowych, kształcenie studentów i doktorantów oraz upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki, techniki, sztuki i kultury.

Uniwersytet dochowuje wierności tradycji i zwyczajom akademickim, czerpie z nich w sytuacjach nieuregulowanych prawnie, a swoje cele i zadania wypełnia z poszanowaniem ludzkiej godności. Uniwersytet kieruje się w swojej działalności zasadami zgodnymi z Kartą Uniwersytetów Europejskich.

Uniwersytet wspiera indywidualizację kształcenia studentów. Proces edukacyjny w Uniwersytecie Zielonogórskim jest organizowany z poszanowaniem zasady spójności kształcenia i badań naukowych oraz prawa studiujących do swobodnego rozwijania ich zamiłowań i indywidualnych uzdolnień.

Uniwersytet Zielonogórski jest uczelnią otwartą zarówno na najnowsze osiągnięcia naukowe i techniczne, jak i na zapotrzebowanie społeczne dotyczące usług edukacyjnych realizowanych w duchu służby na rzecz dobra wspólnego z uwzględnieniem szczególnych potrzeb edukacyjnych młodzieży niepełnosprawnej.

¹ Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 roku o utworzeniu Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze (Dz. U. Nr 74, poz. 785)

Do zadań edukacyjnych Wydziału, obok kształcenia studentów, należy również kształcenie ustawiczne prowadzone zarówno w formie studiów podyplomowych jak i w formie cyklicznych wykładów i seminariów popularyzujących najnowsze osiągnięcia nauki i techniki. Kształcenie kadry naukowej Wydział prowadzi poprzez systemy seminariów naukowych.

Program kształcenia na kierunku pedagogika realizuje misję kształcenia studentów w oparciu o wiedzę i najnowsze badania w obszarze nauk społecznych i humanistycznych. Rezultaty badań prowadzonych przez pracowników wydziału, doświadczenia z uczestnictwa w projektach krajowych i międzynarodowych są wykorzystywane w konstruowaniu programu kształcenia oraz jego realizacji. Program kształcenia wpisuje się w strategię elastycznego studiowania, bowiem umożliwia studentowi wybór modułów, przedmiotów, form i treści kształcenia odpowiednio do jego zainteresowań i oczekiwań. Program jest opracowany zgodnie z zaleceniami wynikającymi z udziału Uczelni w Europejskim Obszarze Szkolnictwa Wyższego oraz z przepisami wewnętrznymi Uczelni²

2. Ogólne cele kształcenia oraz możliwości zatrudnienia (typowe miejsca pracy) i kontynuacji kształcenia przez absolwentów:

Celem kształcenia na studiach drugiego stopnia jest poszerzenie kompetencji studenta w obszarze pedagogiki, w szczególności jej subdyscyplin, przygotowanie go do pracy zawodowej oraz prowadzenia badań naukowych. Absolwent jest przygotowany do aktywności w różnych obszarach działań edukacyjnych oraz do pracy w: szkolnictwie (po ukończeniu specjalności nauczycielskiej – zgodnie ze standardami kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela); placówkach opiekuńczo-wychowawczych, animacji kulturalnej i pomocy społecznej; przedszkolach i placówkach oświatowych; poradniach specjalistycznych; państwowej i samorządowej administracji; służbie zdrowia, a także instytucjach profilaktyki społecznej i wymiaru sprawiedliwości. Jest przygotowany do planowania indywidualnej praktyki pedagogicznej oraz podejmowania roli kierowniczej w placówkach oświatowych.

Student wybiera specjalność, której ukończenie poszerzy jego kompetencje zawodowe³:

- **Animacja kultury**

Studia drugiego stopnia na specjalności animacja kultury kształcą pedagogów czasu wolnego, animatorów aktywności kulturalnej różnych kategorii społecznych, opiekunów amatorskich zespołów artystycznych, moderatorów interakcji społecznej w grupach i środowisku lokalnym. Absolwenci są w szczególności przygotowani do pracy w wielodziałowych instytucjach kultury, a także w ograniczonym zakresie do pracy w innych instytucjach kultury i mediach.

Dodatkowo absolwenci studiów drugiego stopnia są przygotowani do prowadzenia badań terenowych - monograficznych, sondażowych, biograficznych i badań w działaniu oraz prowadzenia zajęć warsztatowych w wybranej dziedzinie kultury symbolicznej.

Absolwent może być zatrudniony m.in. w instytucjach kultury, administracji samorządowej i państwowej, lokalnych mediach (prasa, radio, telewizja), instytucjach oświatowych (np. do realizacji

² Uchwała nr 454 Senatu UZ z dnia 30 listopada 2011, w sprawie wytycznych dotyczących projektowania i uchwalania programów kształcenia dla kierunków studiów pierwszego i drugiego stopnia w Uniwersytecie Zielonogórskim

³ Poniższe opisy przygotowania zawodowego w ramach poszczególnych specjalności nie są równoważne z uprawnieniami do wykonywania zawodu, które określają poszczególne ustawy

zajęć pozalekcyjnych), agencjach usługowych (fotograficznych, filmowych, koncertowych), agencjach reklamowych, prywatnych szkołach artystycznych i innych instytucjach edukacji artystycznej, w działach marketingu firm prywatnych i państwowych. Absolwent animacji kultury może prowadzić również samodzielną działalność artystyczną lub prywatną działalność gospodarczą w obszarze aktywności wolnoczasowej.

- **Edukacja medialna i informatyczna**

Celem kształcenia jest pogłębienie wiedzy i umiejętności studenta z zakresu mediów i technologii komunikacyjno-informacyjnych. Przygotowanie go do prowadzenia działalności naukowo-badawczej w obszarze pedagogiki medialnej. Dla absolwentów studiów I stopnia w zakresie edukacji medialnej i informatycznej studia drugiego stopnia dają możliwość uzyskania uprawnień do prowadzenia zajęć w wszystkich poziomach edukacji szkolnej.

Może znaleźć zatrudnienie w szkole podstawowej, gimnazjum i liceum oraz we wszelkiego rodzaju instytucjach kulturalno-oświatowych i edukacyjnych, przedsiębiorstwach i organizacjach samorządowych, mass mediach, wydawnictwach medialnych itp.

- **Edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna**

Sylwetkę absolwenta studiów drugiego stopnia tej specjalności charakteryzują trzy zakresy kompetencji nauczyciela:

- A. Pogłębione rozumienie istoty człowieka i w ślad za tym roli edukacji w jego rozwoju i na tym podłożu szczegółowego rozumienia dziecka i uwarunkowań jego aktywności.
- B. Znajomość zasad analizy rzeczywistości (aspekt metodologiczny), w jakiej funkcjonują oraz ich stosowanie w badaniu, w doborze metod służących do eksploracji określonych sytuacji dziecka, uwarunkowań jego osiągnięć edukacyjnych.
- C. Poznanie istotnych dla współczesnej edukacji strategii działania pedagogicznego oraz umiejętnego i elastycznego ich realizowania w praktyce. Wiąże się to z pogłębionym rozumieniem integracji jako głównej idei edukacji małego dziecka analizowanej na tle szerszego kontekstu i tendencji światowych.

- **Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka**

Absolwent tej specjalności jest wyposażony w wiedzę i umiejętności w zakresie pracy opiekuńczo-wychowawczej w szeroko rozumianym środowisku społecznym oraz do pracy profilaktycznej z dziećmi i młodzieżą. Łączenie wiedzy psychologicznej i pedagogicznej z aktywnością praktyczną, realizowaną w różnorodnych instytucjach opiekuńczo-wychowawczych i resocjalizacyjnych dla dzieci, oraz zajęciami warsztatowymi i terapeutycznymi wyposażają absolwenta w praktyczne umiejętności pracy z dziećmi zagrożonymi niedostosowaniem społecznym, niedostosowanymi oraz z dziećmi i młodzieżą o szczególnych potrzebach edukacyjnych.

Absolwent specjalności jest przygotowany do diagnozowania zaburzeń w podstawowym zakresie oraz podejmowania działalności terapeutycznej. Odznacza się wrażliwością społeczną, empatią i tolerancją. Jest przygotowany do: pracy opiekuńczo-wychowawczej z dziećmi i młodzieżą a także osobami starszymi; współpracy i wsparcia pedagogicznego rodziców (opiekunów); współpracy ze służbami wspierającymi dziecko i rodzinę oraz instytucjami opieki i wychowania w środowisku; pracy z jednostkami zagrożonymi niedostosowaniem społecznym i ich rodzinami (opiekunami); projektowania, realizowania szkolnej oraz środowiskowej działalności profilaktycznej.

- **Pomoc społeczna i socjoterapia**

Absolwent tej specjalności jest przygotowany do samodzielnego diagnozowania i rozwiązywania teoretycznych i praktycznych problemów z obszaru pomocy społecznej. Uzyskuje także podstawowe kompetencje w zakresie prowadzenia grup socjoterapeutycznych i edukacyjno - rozwojowych.

Absolwent jest przygotowywany do pracy w instytucjach pomocy społecznej, w instytucjach oświaty i wychowania, w poradniach oraz instytucjach prowadzących działalność profilaktyczną.

- **Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym**

Absolwent tej specjalności poza pogłębioną wiedzą teoretyczną z zakresu pedagogiki, uzyskuje szersze podstawy teoretyczne i praktyczne do projektowania i wdrażania i ewaluacji lokalnych i szkolnych strategii profilaktycznych. Jest przygotowany także do prowadzenia badań pedagogicznych oraz podjęcia studiów trzeciego stopnia.

Dodatkowo, absolwent tej specjalności uzyskuje specjalistyczne umiejętności potrzebne do pracy resocjalizacyjnej i prowadzenia doradztwa specjalistycznego z osobami o zróżnicowanych przejawach i stopniu niedostosowania społecznego w środowisku otwartym i instytucjach publicznych takich, jak np.: sądy (kuratorzy sądowi), kuratorskie ośrodki pracy z młodzieżą, policyjne izby dziecka, ośrodki resocjalizacji i terapii uzależnionych, ośrodki socjoterapii, zakłady poprawcze oraz zakłady karne i schroniska dla nieletnich.

Absolwent pedagogiki, niezależnie od wybranej specjalności może pogłębić swoją wiedzę rozpoczynając studia doktoranckie lub podyplomowe w obszarze nauk społecznych lub humanistycznych.

3. Wymagania wstępne (oczekiwane kompetencje kandydatów) :

Warunkiem podjęcia studiów drugiego stopnia na kierunku pedagogika jest uzyskanie kwalifikacji pierwszego stopnia w obszarze nauk humanistycznych lub społecznych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie Krajowych Ramach Kwalifikacji.

Osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia drugiego stopnia na kierunku pedagogika musi posiadać kompetencje niezbędne do kontynuowania kształcenia na studiach drugiego stopnia na tym kierunku. W szczególności powinien posiadać następujące kompetencje:

- zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i subdyscyplinach pedagogiki i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
- ma elementarną wiedzę o miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami naukowymi
- ma uporządkowaną wiedzę na temat wychowania i kształcenia, jego filozoficznych, społeczno-kulturowych, historycznych, biologicznych, psychologicznych i medycznych podstaw
- zna wybrane koncepcje człowieka: filozoficzne, psychologiczne i społeczne stanowiące teoretyczne podstawy działalności pedagogicznej
- ma podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym
- ma podstawową wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach
- ma elementarną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach

- zna podstawowe teorie dotyczące wychowania, uczenia się i nauczania, rozumie różnorodne uwarunkowania tych procesów
- ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących
- zna najważniejsze tradycyjne i współczesne nurty i systemy pedagogiczne, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania
- ma elementarną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań w pedagogice, a w szczególności o problemach badawczych, metodach, technikach i narzędziach badawczych; zna podstawowe tradycje paradygmatyczne badań społecznych, z których wywodzą się poszczególne metody
- ma podstawową wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji; celach, podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, terapeutycznych, kulturalnych i pomocowych, uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej i pomocowej
- ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej
- ma elementarną wiedzę o bezpieczeństwie i higienie pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych
- ma wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycznych) organizujących struktury i instytucje społeczne oraz sposobach ich działania.
- potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej
- potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej
- posiada elementarne umiejętności badawcze pozwalające na analizowanie przykładów badań oraz konstruowanie i prowadzenie prostych badań pedagogicznych; potrafi sformułować wnioski, opracować i zaprezentować wyniki (z wykorzystaniem ICT) oraz wskazywać kierunki dalszych badań
- potrafi animować prace nad rozwojem uczestników procesów pedagogicznych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
- potrafi posługiwać się zasadami i normami (prawnymi, zawodowymi, moralnymi) w celu rozwiązania konkretnego zadania, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych.

Kandydat, który w po ukończeniu studiów pierwszego stopnia nie uzyskał części wymaganych kompetencji, może podjąć studia, jeśli uzupełnienie braków kompetencji może być zrealizowane przez zaliczenie zajęć w wymiarze nieprzekraczającym 30 punktów ECTS.

Studia na specjalność animacja kultury mogą podjąć absolwenci animacji kultury, kulturoznawstwa, edukacji artystycznej z tytułem licencjata bez spełnienia wymagań wstępnych, natomiast absolwenci innych kierunków lub specjalności w trakcie studiów dodatkowo uzupełniają wiedzę i umiejętności na zajęciach w ramach bloku wyrównawczego (ścieżka B w planie studiów), będącego syntezą wybranych treści specjalistycznych.

Od kandydatów na specjalność edukacja medialna i informatyczna wymagana jest dodatkowo zaawansowana wiedza i umiejętności w zakresie mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnych. Dla kontynuacji specjalizacji nauczycielskiej wymagane jest ukończenie studiów pierwszego stopnia na kierunku pedagogika na specjalności Edukacja Informatyczna i Medialna (lub pokrewnym z uprawnieniami nauczycielskimi).

Kandydaci na specjalność edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna muszą posiadać kompetencje zgodne ze standardami kształcenia nauczycieli uzyskane na studiach pierwszego stopnia w tej samej lub pokrewnej specjalności.

4. Zasady rekrutacji

Uprawnione do podjęcia studiów drugiego stopnia są osoby, które mają tytuł magistra, licencjata lub równorzędny oraz spełniają warunki rekrutacji. Rekrutację na Uniwersytecie Zielonogórskim prowadzi SEKCJA REKRUTACJI

Kandydaci na studia przyjmowani są według kolejności na liście rankingowej sporządzonej na podstawie punktacji za przeliczony wynik ukończenia studiów wpisany do dyplomu i za zgodność kierunku ukończonych studiów z wybranym kierunkiem studiów drugiego stopnia. Zgodność kierunku rozumiana jest jako zgodność kierunku oraz specjalności. Za kierunek pokrewny, uważa się kierunek pedagogika (wszystkie specjalności). Jako kryterium dodatkowe brana jest pod uwagę liczba punktów za przeliczoną ocenę z egzaminu dyplomowego.

Osoby przyjęte na studia drugiego stopnia mogą być zobowiązane do uzupełnienia różnic programowych dotyczących wiedzy ogólnej z zakresu studiów pierwszego stopnia w terminach ustalonych przez dziekana.

Warunkiem kontynuowania kształcenia na studiach drugiego stopnia w ramach specjalności głównej nauczycielskiej jest uzyskanie efektów kształcenia określonych dla studiów pierwszego stopnia na kierunku o tej specjalności.

Szczegółowe zasady rekrutacji przyjęte uchwałą Senatu UZ na określony rok akademicki⁴ są podawane do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie na stronie internetowej Uczelni w zakładce Rekrutacja.

II. EFEKTY KSZTAŁCENIA

Podstawę prawną dla opracowania efektów kształcenia dla kierunku pedagogika, na studiach pierwszego stopnia stanowią:

- Rozporządzenie MNiSW z 8 sierpnia 2011 roku w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych.
- Załączniki 1 i 2 do rozporządzenia MNiSW z dnia 2 listopada 2011 roku, w sprawie Krajowych Ram Kwalifikacji dla szkolnictwa wyższego

⁴ Uchwała Senatu UZ nr 395 z dnia 29 maja 2012 w sprawie przyjęcia warunków i trybu rekrutacji na studia wyższe w roku akademickim 2012/2013

- Załącznik 1 do Rozporządzenia MNiSW z dnia 4 listopada 2011 roku, w sprawie wzorcowych efektów kształcenia
- Rozporządzenia MNiSW z dnia 17 stycznia 2012 roku, w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela,

1. Tabela odniesień efektów kierunkowych do efektów obszarowych

Efekty kształcenia zostały opracowane w oparciu o wzorcowe efekty kształcenia dla kierunku pedagogika stanowiące załącznik nr 1 do rozporządzenia MNiSW z dnia 4 listopada 2011 roku, w sprawie wzorcowych efektów kształcenia. Efekty te zostały sformułowane z wykorzystaniem zbioru opracowanego dla dwóch obszarów: nauk społecznych i nauk humanistycznych. Wiedza pedagogiczna pozwala zrozumieć przebieg tych procesów w warunkach stabilizacji systemów społecznych i środowisk wychowawczych dobrze wypełniających swoje funkcje oraz w warunkach zmian społecznych, kryzysów środowisk, instytucji edukacyjnych, idei, wzorów wychowania i ich konsekwencje dla praktyki edukacyjnej. Czerpiąc z osiągnięć nauk humanistycznych i społecznych pedagogika dokonuje oglądu praktyki edukacyjnej i wychowawczej z różnych perspektyw, co służyć może lepszemu wyjaśnieniu badanych procesów i zjawisk. Pedagogika opisuje kondycję psychospołeczną różnych jednostek, podlegających procesom socjalizacji przez całe życie, interesuje się zarówno tymi, które uzyskują dobre zaspokojenie swoich potrzeb w grupach społecznych (rodzynie, kręgu rówieśników) i instytucjach (przedszkola, szkoły, domy kultury), jak i jednostkami i grupami wykluczonymi w społeczeństwie, potrzebującymi pomocy i wsparcia.

Dwuobszarowe opisanie efektów wynika także z istniejącego stanu prawnego. Pedagogika, jako dyscyplina naukowa zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z 8 sierpnia 2011 roku w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, została ulokowana w naukach społecznych, a wcześniej lokowana była w naukach humanistycznych. Ta zmiana skutkuje koniecznością opisanie efektów kształcenia dla kierunku pedagogika w oparciu o efekty dla obu obszarów niemal w równych proporcjach.

Kod efektu kierunkowego	<p style="text-align: center;">Efekty kształcenia dla kierunku studiów pedagogika.</p> <p style="text-align: center;">Po ukończeniu studiów drugiego stopnia na kierunku pedagogika absolwent:</p>	Odniesienie do efektów obszarowych
WIEDZA		
K_W01	zna terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych	H2A_W02 H2A_W03
K_W02	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o źródłach i miejscu pedagogiki w systemie nauk oraz o jej przedmiotowych i metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami nauk	H2A_W05 H2A_W03
K_W03	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych kierunkach rozwoju pedagogiki, jej nurtach i systemach pedagogicznych, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania	H2A_W06
K_W04	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej pedagogiki (zna główne szkoły, orientacje badawcze, strategie i metody badań stosowanych w naukach społecznych i humanistycznych; zna mapę stanowisk i podejść metodologicznych; rozumie postulat wieloparadygmatyczności prowadzenia badań w pedagogice)	H2A_W03 S2A_W06
K_W05	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę	H2A_W04
K_W06	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym	H2A_W04 S2A_W05
K_W07	ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych	S2A_W03 S2A_W04 S2A_W08 S2A_W09
K_W08	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych	S2A_W02 S2A_W03 S2A_W07
K_W09	ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych	S2A_W03 S2A_W05
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w wybranych zakresach	S2A_W02 S2A_W03 S2A_W07
K_W11	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat biologicznych, psychologicznych, społecznych, filozoficznych podstaw kształcenia i wychowania; rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii	H2A_W05
K_W12	ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych	H2A_W03 H2A_W06
K_W13	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących	S2A_W01 S2A_W08

K_W14	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu edukacji, zna wybrane systemy edukacyjne innych krajów	S2A_W09
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach	S2A_W04
K_W16	ma pogłębioną wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycznych) organizujących struktury i instytucje społeczne oraz sposobach ich działania.	S2A_W07
K_W17	ma pogłębioną, specjalistyczną wiedzę z zakresu wybranej specjalności	
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych	S2A_U01 H2A_U01
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych	S2A_U02 H2A_U01
K_U03	potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych	H2A_U08
K_U04	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych	S2A_U09 S2A_U10H2 A_U06H2A_ U11
K_U05	posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi	S2A_U02 S2A_U03 S2A_U05 H2A_U06
K_U06	posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny pedagogiki	S2A_U02 S2A_U03 S2A_U08 H2A_U02 H2A_U03
K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań	S2A_U01 S2A_U03
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych	H2A_U02 S2A_U06
K_U09	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych	S2A_U04 S2A_U07
K_U10	potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych	S2A_U04 S2A_U07

K_U11	potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie	
K_U12	potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury właściwych dla studiowanej dyscypliny stosując oryginalne podejścia i nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym	H2A_U05
K_U13	potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego	H2A_K01 H2A_K06
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole	H2A_K02 S2A_K01 S2A_K04
K_K03	docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga	H2A_K01
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych	S2A_K04 S2A_K05
K_K05	jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych	H2A_K04 S2A_K04
K_K06	odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych	S2A_K05 S2A_K07
K_K07	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne	S2A_K02 H2A_K02
K_K08	ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata	S2A_K04 H2A_K05

2. Tabela pokrycia obszarowych efektów kształcenia przez kierunkowe efekty kształcenia

Przy formułowaniu efektów kształcenia dla kierunku pedagogika na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu znaleziono odniesienie (lub odniesiono się) do wszystkich efektów wzorcowych dla tego kierunku. Jedynymi wprowadzonymi zmianami są zmiany polegające na korekcie błędów formalnych (numeracja efektów) oraz dodanie efektów związanych ze specyfiką specjalności realizowanych na Wydziale

„Kierunek studiów *pedagogika* należy do obszarów kształcenia w zakresie nauk humanistycznych i społecznych. Przedmiot badań pedagogiki jest umiejscowiony zarówno w obszarze idei (ideały, normy, powinności), jak i praktyk społecznych. Pedagogika, jako nauka o wychowaniu i kształceniu łączy dwie perspektywy: *humanistyczną*, koncentrującą się na istocie wychowania, nauczania i uczenia się oraz *społeczną*, dotyczącą środowisk wychowawczych, systemów instytucji oświatowych i opiekuńczych, ich funkcji i znaczenia w rozwoju człowieka. *Pedagogika* zajmuje się rozumieniem tego, jak ludzie rozwijają się, uczą w ciągu całego życia oraz krytyczną analizą istoty wiedzy i rozumienia w wymiarze ich jednostkowych i społecznych konsekwencji. *Pedagogika* obejmuje analizy procesów edukacyjnych, systemów i podejść oraz ich kulturowych, społecznych, politycznych, historycznych i ekonomicznych kontekstów”⁵.

⁵ Załącznik nr 1 do rozp. MNiSW z dnia 4 listopada 2011 roku, w sprawie wzorcowych efektów kształcenia.

III. PROGRAM STUDIÓW

1. Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji: **120**

2. Liczba semestrów: **4**

3. Opis poszczególnych modułów kształcenia

W ramach programu przewidziane są 4 moduły.

Moduł podstawowy

Moduł ten obejmuje 360 godzin, za które student może uzyskać 52 punktów ECTS. Moduł podstawowy obejmuje przedmioty podstawowe dla kierunku pedagogika, w tym także z dyscyplin pokrewnych np. psychologia, socjologia, nauki o zdrowiu czy filozofia. Przedmioty wchodzące w skład tego modułu są realizowane przede wszystkim w dwóch pierwszych semestrach studiów dając podstawę do kształcenia w ramach specjalności. Każdy student niezależnie od wybranej specjalności musi zaliczyć wszystkie przedmioty wchodzące w skład tego modułu. Efekty kształcenia uzyskane w ramach tego modułu opisuje matryca efektów kształcenia stanowiąca **Załącznik nr 2**.

Przedmiot	Liczba godzin	ECTS
Andragogika	30	4
Antropologia kulturowa	30	5
Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	30	4
Logika	30	4
Metodologia badań społecznych	30	5
Metody statystyczne w pedagogice	30	4
Pedagogika ogólna	30	5
Pedagogika porównawcza	30	5
Pedeutologia	30	3
Współczesne koncepcje filozofii i etyki	30	5
Współczesne problemy psychologii	30	4
Współczesne problemy socjologii	30	4

Moduł rozszerzający

Moduł ten obejmuje 30 godzin i 4 punkty ECTS. Student może wybrać jeden lub 2 przedmioty tak, aby zrealizować założoną liczbę punktów. Celem modułu jest umożliwienie studentowi wyboru wykładów monograficznych prowadzonych przez samodzielnych pracowników, także gości spoza uczelni. Efekty kształcenia osiągnięte w tym module są uzależnione od dokonanego przez studenta wyboru i są opisane w opisie przedmiotu.

Moduł specjalnościowy

Celem wprowadzenia modułu specjalnościowego jest umożliwienie studentom uzyskania efektów kształcenia w obszarze wybranych subdyscyplin pedagogiki. W szczególności przygotowanie absolwentów do prowadzenia badań i funkcjonowania na rynku pracy, który w przypadku pedagogiki nastawiony jest także na posiadanie specyficznych efektów kształcenia związanych z różnymi obszarami aktywności zawodowej i badawczej pedagoga. Zatrudnialność absolwenta pedagogiki jest w wielu obszarach regulowana przepisami branżowymi, np. nauczycielskimi, których wytyczne są uwzględniane w programie studiów, a w szczególności w modułach specjalnościowych. W programie przewidziano 6 modułów związanych ze specjalnościami: animacja kultury, edukacja medialna i informatyczna, edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna, pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka, pomoc społeczna i socjoterapia, resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym.

Każdy moduł jest zbiorem od 9 do 13 przedmiotów, pozwala uzyskać 44 punkty ECTS i obejmuje 330 godzin zajęć dydaktycznych. Wybrany przez studenta moduł specjalnościowy prowadzi do uzyskaniu efektów kształcenia wykazanych w matrycy dla danego modułu.

Moduł dyplomowy

Moduł dyplomowy pozwala uzyskać 20 punktów ECTS i obejmuje 120 godzin. Celem modułu jest poprowadzenie studentów do samodzielnego przygotowania pracy magisterskiej. Student może wybierać prowadzącego seminarium spośród samodzielnych pracowników stanowiących minimum kadrowe na danym kierunku oraz zatrudnionej przez Wydział, wspomagającej kadry emerytowanych profesorów. Student wybiera prowadzącego seminarium kierując się swoim zainteresowaniami oraz obszarem badawczym prowadzących zajęcia. Efekty kształcenia dla modułu są opisane w matrycy i opisie przedmiotu seminarium magisterskie.

Pełny opis modułów i przedmiotów wchodzących w ich skład stanowi **Załącznik nr 1** do programu studiów.

4. Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk

Poza specjalnością nauczycielską, edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna, nie przewidziano praktyk w programie studiów.

Praktyki na specjalnościach nauczycielskich są opisane w sylabusach (załącznik nr 1).

5. Matryca efektów kształcenia

Matryca efektów kształcenia dla programu studiów na kierunku pedagogika, studia drugiego stopnia stanowi **Załącznik nr 2**.

6. Opis sposobów sprawdzania efektów kształcenia (dla programu) z odniesieniem do konkretnych modułów kształcenia, form zajęć i sprawdzianów.

Przedmioty realizowane w czasie trwania studiów kończą się zaliczeniem z oceną. W wyjątkowych przypadkach np. wykład monograficzny możliwe jest zaliczenie bez oceny. Tryb, zasady zaliczania, egzaminowania oraz odwołania od oceny proponowanej przez prowadzącego zajęcia określa REGULAMIN STUDIÓW Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Sprawdziany i egzaminy odbywają się w formie ustnej bądź pisemnej. Efekty kształcenia weryfikowane są poprzez oceny formatywne, w trakcie trwania zajęć, oraz oceny podsumowujące na ich zakończenie. Poza testami, kolokwiami, przewidziano realizację projektów, raporty, ocenę prac grupowych, udział w dyskusji, prowadzenie badań, prezentacje studenckie i wiele innych. Opis sposobów sprawdzania efektów kształcenia dla konkretnych modułów/przedmiotów/form zajęć jest wskazany w ich opisie.

Praca magisterska i egzamin dyplomowy stanowią sprawdzian osiągnięcia przez studenta wszystkich zakładanych efektów kształcenia. Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego jest zaliczenie przedmiotów przewidzianych planem studiów oraz przygotowanie i pozytywna ocena pracy magisterskiej. Szczegółowe zasady dotyczące prac dyplomowych opisuje Regulamin Studiów UZ (Rozdział 7. Praca dyplomowa)

Egzamin dyplomowy prowadzony jest w formie ustnej. Obejmuje ogólne zagadnienia teoretyczne z zakresu nauk pedagogicznych oraz treści zawartych w pracy magisterskiej. Praca magisterska powinna być pracą o charakterze badawczym. Student w oparciu o wiedzę teoretyczną, i praktyczną powinien wykazać się umiejętnością analizy i syntezy badanych w pracy zjawisk, umiejętnością wnioskowania i uogólniania. O ocenie końcowej decyduje ocena z pracy magisterskiej, ocena egzaminu dyplomowego i średnia ocen przebiegu studiów (Regulamin Studiów UZ, §68)

7. Plan studiów z zaznaczeniem modułów podlegających wyborowi przez studenta

Plan studiów odrębny dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych stanowi załącznik nr 3 i 4 do programu studiów.

8. Sumaryczne wskaźniki charakteryzujące program studiów:

Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:	60 studia stacjonarne 36 studia niestacjonarne
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty kształcenia dla określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia:	34
Łączna liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym, takich jak zajęcia laboratoryjne:	10*
Minimalna liczba punktów ECTS, którą student musi zdobyć, realizując moduły kształcenia oferowane w formie zajęć ogólnouczelnianych lub na innym kierunku studiów:	4
Minimalna liczba punktów ECTS, którą student musi zdobyć na zajęciach z wychowania fizycznego:	0

W przypadku programu studiów przyporządkowanego do więcej niż jednego obszaru kształcenia – procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z tych obszarów w łącznej liczbie punktów ECTS	60% nauki społeczne 40% nauki humanistyczne
--	--

*liczba punktów może się być inna, zależnie od wybranej przez studenta specjalności

IV. WARUNKI REALIZACJI PROGRAMU STUDIÓW

1. Minimum kadrowe

Lp.	Nazwisko	Imię	Tytuł/stopień naukowy	Obszar/dyscyplina naukowa
1.	Furmanek	Marek	Prof. UZ dr hab.	Nauki społeczne/ pedagogika, informatyka, pedagogika medialna, technika komputerowa
2.	Gajewska	Grażyna	Prof. UZdr hab.	Nauki społeczne/ Pedagogika opiekuńcza, pedagogika społeczna
3.	Idzikowski	Bogdan	Prof. UZ dr hab.	Nauki społeczne/ Pedagogika społeczna, andragogika,
4.	Janiszewska - Nieścioruk	Zdzisława	Prof. UZ dr hab.	Nauki społeczne /logopedia, pedagogika specjalna
5.	Kowalski	Miroslaw	Prof. UZ dr hab.	Nauki społeczne/pedagogika ogólna, pedeutologia, pedagogika społeczna
6.	Kuleczka	Pola	Prof. UZ dr hab.	Nauki humanistyczne/ literaturoznawstwo, krajoznawstwo
7.	Magda-Adamowicz	Marzenna	Prof. UZ dr hab.	Nauki społeczne/ dydaktyka ogólna, pedagogika wczesnoszkolna, pedagogika twórczości, pedeutologia
8.	Małolepszy	Maciej	Prof. UZ dr hab.	Nauki prawne/ prawo karne materialne, prawo karne wykonawcze
9.	Miłkowska	Grażyna	Prof. UZ dr hab.	Nauki społeczne/ Specjalności: dydaktyka, pedagogika resocjalizacyjna
10.	Nowak-Łojewska	Agnieszka	dr hab.	Nauki społeczne/ pedagogika ogólna, pedagogika wczesnoszkolna
11.	Pasterniak-Kobytecka	Ewa	dr hab.	Nauki społeczne/ pedagogika ogólna,

				pedeutologia
12.	Bąbka	Jarosław	dr	Nauki społeczne/ pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna, pedagogika specjalna,
13.	Czerwińska	Małgorzata	dr	Nauki społeczne/ pedagogika specjalna, rewalidacja, bibliotekoznawstwo, informacja naukowa
14.	Dec - Pietrowska	Joanna	dr	Nauki społeczne/ Poradnictwo rodzinne i seksualne/Edukacja profilaktyczna/ Poradnictwo rodzinne i seksualne
15.	Doliński	Artur	dr	Nauki społeczne/ Pedagogika, Pedagogika resocjalizacyjna
16.	Herberger	Jerzy	dr	Nauki społeczne/ edukacja i terapia uzależnień, psychologia osobowości, psychologia społeczna
17.	Jędryczkowski	Jacek	dr	Nauki społeczne/ pedagogika, pedagogika medialna,
18.	Kołodziejka	Elżbieta	dr	Nauki społeczne/ pedagogika społeczna
19.	Kopaczyńska	Iwona	dr	Nauki społeczne/ Pedagogika wczesnoszkolna
20.	Lipińska - Lokś	Jolanta	dr	Nauki społeczne/ Pedagogika specjalna
21.	Mianowska	Edyta	dr	Nauki społeczne/ pedagogika społeczna
22.	Niewiedział	Dorota	dr	Nauki społeczne/ Psychologia społeczna
23.	Nowicka	Agnieszka	dr	Nauki społeczne/ pedagogika specjalna, rewalidacja
24.	Ochonczenko	Helena	dr	Nauki społeczne/ pedagogika opiekuńcza, pedagogika specjalna, pedagogika społeczna
25.	Olczak	Agnieszka	dr	Nauki społeczne/ pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna
26.	Olejarz	Małgorzata	dr	Nauki społeczne/ pedagogika społeczna
27.	Słowińska	Sylvia	dr	Nauki społeczne/ edukacja kulturalna, andragogika

28.	Soroka - Fedorczyk	Aneta	dr	Nauki społeczne/ pedagogika przedszkolna
29.	Toroń	Barbara	dr	Nauki społeczne/ pedagogika społeczna, resocjalizacja
30.	Wagner	Jarosław	dr	Nauki społeczne / pedagogika, pedagogika medialna, informatyka,
31.	Wawryk	Lidia	dr	Nauki społeczne/Pedagogika opiekuńcza, Pedagogika społeczna
32.	Wąż	Krzysztof	dr	Nauki społeczne/ pedagogika seksualna, pedagogika rodziny
33.	Zadłużny	Marek	dr	Nauki społeczne/pedagogika, teatr tańca
34.	Zygadło	Andrzej	dr	Nauki społeczne/resocjalizacja

2. Proporcja liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe do liczby studiujących

Współczynnik wg rozporządzenia ⁶	1:160
Liczba studentów studiów stacjonarnych	440*
Liczba studentów studiów niestacjonarnych	508*
Liczba nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum na kierunku pedagogika	27

Proporcja: 1:35

Stan na dzień 30.03.2012

Mimo dwuobszarowego kształcenia na kierunku pedagogika bezcelowe wydaje się wyliczenie proporcji kadry z minimum kadrowego z tych dwóch obszarów do proporcji punktów ECTS z uwagi na przeniesienie, w rozporządzeniach ministerialnych, dyscypliny pedagogika z obszaru nauk humanistycznych do społecznych⁷. Pedagodzy mają stopnie i tytuły naukowe w obszarze nauk

⁶ Rozp. MNiSW z dnia 5 października w sprawie warunków prowadzenie studiów na określonym kierunku i poziomie

⁷ Rozp. MNiSW z 8 sierpnia 2011 roku w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych

humanistycznych, zgodnie z dotychczasowym ułożeniem pedagogiki w dokumentach administracyjnych.

3. Opis działalności badawczej w odpowiednim obszarze wiedzy – w przypadku studiów prowadzących do uzyskania dyplomu magisterskiego

Działalność badawcza kadry Wydziału prowadzona jest, poza pedagogiką ogólną, w różnych obszarach wynikających z realizowanych specjalności.

Środki na działalność statutową **Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki** służą realizacji wiodącego obszaru naukowego i dydaktycznego zakładu: animacji kultury i edukacji kulturalnej w zróżnicowanych kontekstach. Działania naukowe w ramach tematu koncentrują się na dwóch wiodących obszarach aktywności – badawczej i organizacyjno-publikatorskiej.

Pierwszy stanowią: badania różnych aspektów animacji kultury zróżnicowanych stratyfikacyjnie środowisk społecznych; badania procesu kształcenia animatorów społeczności lokalnych; badania procesu stawania się animatorem kultury; badania edukacji kulturalnej różnych pokoleń współczesnych Polaków oraz dynamiki i form ich uczestnictwa w kulturze; badania dróg powstawania i ewolucji polskich koncepcji edukacji kulturalnej; badania współczesnych kontekstów edukacji dorosłych jako całościowego procesu uczenia się ludzi dorosłych; badania modeli instytucji kultury i ich społecznych funkcji; badania nad kulturą taneczną mające na celu wzbogacenie procesu dydaktycznego na poziomie studiów wyższych, powiązane z opracowaniem autorskiej koncepcji programu kształcenia w zakresie pedagogiki tańca; wspartego podręcznikiem metodycznym z zakresu edukacji tanecznej; badania nad wypracowaniem metody pracy z tancerzem nieprofesjonalistą - zawodowym aktorem teatru dramatycznego służące realizacji spektaklu w oparciu o choreografię; wypracowanie modeli projektu animacyjnego oraz strategii kształcenia animatorów kultury metodą projektów.

Drugi stanowią działania: organizacyjne w zakresie przygotowania i realizacji corocznych edycji Letniej Szkoły Młodych Andragogów i Poradzoznawców; naukowa redakcja i przygotowanie do druku cyklu wydawniczego Dyskursy młodych andragogów, który od 2012 roku uzyskał status czasopisma naukowego..

Prace naukowo-badawcze pracowników **Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych** prowadzących specjalność EMil skupione są wokół subdyscypliny Pedagogika Medialna. Główne obszary badawcze to: media i technologie komunikacyjno-informacyjne w edukacji i komunikacji społecznej, e-learning, ICT w terapii i diagnozie pedagogicznej, media i ICT w środowisku pracy nauczyciela, struktura i oddziaływanie przekazu medialnego o charakterze edukacyjnym itd. Problematyka ta znajduje odzwierciedlenie w publikacjach i pracach promocyjnych pracowników.

Prace naukowo-badawcze pracowników **Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej** dotyczą współczesnych przemian w opiece, terapii i profilaktyce społecznej. W roku 2012 planowane są badania dotyczące diagnozy sytuacji rodzinnej i szkolnej dzieci i młodzieży wymagających specyficznych działań dydaktyczno-wychowawczych oraz wsparcia społecznego. Przedmiotem analiz będzie sytuacja dzieci i młodzieży:

- z dysfunkcjami rozwojowymi – niepełnosprawnych, długotrwale chorych, dyslektycznych;
- z rodzin dysfunkcyjnych o zaburzonych potrzebach, osieroconych, zahamowanych;

– z rodzin patologicznych, obciążonych chorobą alkoholową i przemocą wewnątrzrodzinną. Badania będą miały charakter zarówno ilościowy, jak i jakościowy. Ich wyniki zostaną wykorzystane do diagnozy sytuacji rodzinnej i szkolnej dzieci i młodzieży z terenu Zielonej Góry oraz opracowania indywidualnych projektów naprawczych i profilaktycznych adresowanych do szkół i instytucji wspierających.

Katedra Pedagogiki Społecznej prowadzi badania w obszarze pomocy społecznej, i poradnictwa. Aktualnie realizowane są badania w ramach projektu „Życie Lubuszan” pt. „Długotrwałe bezrobocie jako wspólny problem służb socjalnych i służb zatrudnienia”. Badania o charakterze ilościowym są prowadzone na terenie województwa lubuskiego. Ich celem jest rozpoznanie indywidualnych wyznaczników sytuowania się w tym sektorze społecznym osób o różnych biografiach życiowych realizowanych w różnych środowiskach. Osoby długotrwałe bezrobotne znajdują się w polu zainteresowania wsparciem ze strony służb społecznych i służb zatrudnienia. Zakres i charakter ich działań postrzegane w świetle indywidualnych doświadczeń osób długotrwałe bezrobotnych mogą przyczynić się do podniesienia efektywności tych działań

Badania pracowników **Katedry Teorii i Filozofii Wychowania** oscylują wokół 3 tematów:

1. Autonomii i samorządności szkół społecznych oraz publicznych na przykładzie województwa lubuskiego

Po przełomie roku 1989 przebudowie i zmianom zarówno inicjowanym przez państwo, jak również spontanicznym uległo wiele ważnych elementów systemu oświatowego, dziedzin edukacji. Procesy te miały różnorodny charakter, od zwiększenia autonomii wobec władz administracyjnych po powstanie nowego sektora szkół – szkół społecznych (niepublicznych). Zakładano m.in., że istotą działań o charakterze reformatorskim powinno stać się uspołecznienie szkoły poprzez zwiększenie autonomii nauczycieli i samorządności uczniów oraz dopracowanie się systemu wewnętrznych decyzji, podejmowanych przez podmioty tworzące szkolną społeczność. Taka koncepcja powinna skutkować m.in. nauczycielskim prawem do podejmowania w pełni samodzielnych decyzji dydaktycznych i wychowawczych, uczniowskim prawem do określania własnej roli w szkole, modyfikowania prezentowanych ofert edukacyjnych oraz prawem rodziców do tworzenia – niezależnej od władz szkoły - reprezentacji stanowiącej o sprawach szkoły. Powyższy obraz szkoły – mający wymiar demokratycznej wspólnoty, stanowi podłoże urzeczywistniania się idei samorządności uczniowskiej i autonomii nauczycielskiej.

O znaczeniu badań nad autonomią i samorządnością szkół, nad tendencjami i przemianami w obrębie tych idei świadczą m.in. analizy i dokumenty publikowane przez Europejską sieć informacji o edukacji Eurydice (m.in. Autonomia szkół w Europie – strategie i działania), jak również monografie i studia poszczególnych badaczy, które ukazują się w Polsce. Nie ulega wątpliwości, że wraz z intensywnością przeobrażeń politycznych, ekonomicznych i społecznych – dokonujących się na terenie naszego kraju w ostatnim dwudziestoleciu – poszerza się również obszar zainteresowań zagadnieniami optymalnej organizacji systemu szkolnego, która zapewni maksymalną efektywność. Szczególną uwagę zwraca się na konieczność rozszerzenia demokratycznego uczestnictwa, lepszego zarządzania środkami publicznymi przeznaczanymi na edukację i podniesienie jakości nauczania.

Przyjęte podejścia różnią się od siebie nie tylko pod względem rytmu reform oświatowych, zakresu przekazywanych uprawnień i obszarów, których one dotyczą, zainteresowanych grup społecznych,

które korzystają z tych uprawnień, ale przede wszystkim wprowadzonych mechanizmów kontroli oraz egzekwowania odpowiedzialności.

2. Szans edukacyjnych uczniów współczesnej szkoły, szczególnie w województwach zachodnich naszego kraju.

Zgodnie z podstawowymi założeniami pedagogiki krytycznej i emancypacyjnej placówki oświatowe powinny być miejscem stwarzającym młodym ludziom warunki pozwalające na wszechstronny rozwój. Dlatego też, od nauczyciela-wychowawcy wymaga się między innymi, aby stawał się doradcą edukacyjnym i zawodowym młodzieży. Zachodzące przemiany społeczno-gospodarcze w Polsce wymagają gruntownej ewaluacji programów kształcenia oraz lepszego przygotowania nauczycieli do pełnienia rozmaitych ról. Trzeba ich do tego przygotować w toku kształcenia i doksztalcenia na uczelni wyższej.

3. Potrzeb edukacyjnych w szkolnictwie wyższym.

Analiza i interpretacja wyników przeprowadzonych badań może przyczynić się do usprawnienia procesów kształcenia, doskonalenia i doksztalcenia nauczycieli w dobie reformy edukacji, także uniwersyteckiej.

Pracownicy **Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji** (prowadzącego specjalność resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym) realizują programy badawcze dotyczące szeroko pojętych oddziaływań resocjalizacyjnych realizowanych w zakładach zamkniętych i w środowisku lokalnym i ich skuteczności, w tym, między innymi, na temat: zastosowań kulturotechniki w pracy ze skazanymi, wykorzystania asystentów pracy we wspomaganium adaptacji społecznej i zawodowej osób opuszczających zakłady karne, a także z zakresu: europejskiego wymiaru polskiego systemu prawa karnego, diagnozy zachowań ryzykownych i przemocowych, psychospołecznych uwarunkowań zachowań przestępczych i dewiacyjnych, zaburzeń osobowości oraz skuteczności różnych strategii profilaktycznych, w tym, między innymi, na temat: zagrożeń i czynników ochronnych okresu dorastania, prostytucji oraz prostytucji dziecięcej, przemocy seksualnej, w tym równieśniczej, sprawców przemocy seksualnej, profilaktyki HIV/AIDS; profilaktyki wczesnego rodzicielstwa, funkcjonowania rodzin z problemem alkoholowym, dorosłych dzieci alkoholików, roli środowisk socjalizacyjnych w przemianach celów i planów życiowych młodocianych przestępców, stylu życia przestępców oraz zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, społecznych i kulturowych uwarunkowań seksualności człowieka, relacji w związkach i przemian w zakresie obyczajowości seksualnej.

W **Katedrze Pedagogiki Przedszkolnej Wczesnoszkolnej** badania naukowe prowadzone są w pracowniach w kilku obszarach:

- Wymiary przemian współczesnej pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej. W ramach tego zadania Pracownicy Pracowni prowadzą badania dotyczące szeroko rozumianej problematyki poszukiwania zmiany we wczesnej edukacji. Badania dotyczą zagadnienia refleksyjności w edukacji wczesnoszkolnej w relacjach nauczyciela z uczniem, w procesie edukacji w szkole. Redefinicji poddawane jest pojęcie wiedzy społecznej uczniów klas I-III i poszukiwanie nowych, alternatywnych obszarów edukacji społecznej dzieci. Ponadto analizy (badania) dotyczą procesów reprodukcji klasy średniej poprzez socjalizację w rodzinie i wczesne kształcenie szkolne przy wykorzystaniu teorii Pierre'a Bourdieu. Prowadzone są również badania empiryczne i studia teoretyczne nad zmianami przystosowawczymi instytucji wczesnej edukacji do systemowych przeobrażeń polityczno-ekonomicznych. Badania dotyczą także codzienności przedszkolnej, relacji, komunikacji w triadzie

edukacyjnej, kwestie wychowania we wczesnej edukacji. Wszystko to ma prowadzić do poszukiwania optymalnych metod pracy w zakresie wczesnej edukacji zintegrowanej.)

Zakład Historii Wychowania i Nauk Pomocniczych Pedagogiki

Edukacja wobec wyzwań XXI wieku. Obecna tematyka badawcza Pracowni Historii Wychowania będzie kontynuacją prac wcześniejszych i koncentrować się będzie wokół zagadnienia „Edukacja wobec wyzwań XXI wieku”. W tym zakresie realizowane będą następujące problemy badawcze:

- Kształcenie regionalne. Tematyka obejmować będzie pojęcie małej i wielkiej ojczyzny, analizę podstawy programowej, badanie wątków regionu w literaturze oraz kształcenie regionalne. Badania mają służyć analizie sposobów poznawania najbliższej okolicy, stosowanych w edukacji i wychowaniu, kształtowaniu postaw wobec małej i wielkiej ojczyzny, poznawaniu kraju z autopsji. Badania obejmują również zagadnienia turystyki osób niepełnosprawnych, m.in. barier architektonicznych uniemożliwiających aktywne poznawanie regionu przez osoby niepełnosprawne.

- Sytuacja edukacyjna dzieci z zaburzeniami komunikacji językowej. Tematyka badawcza uwzględni jakość życia najmłodszych uczniów z zaburzeniami mowy, języka i słuchu, szczególnie w kontekście ich sytuacji edukacyjnej. Badania obejmują dzieci sześćioletnie, realizujące obowiązek szkolny.

- Pakiety edukacyjne dla najmłodszych uczniów. Badania polegają na wnikliwej analizie pakietów edukacyjnych do klasy I szkoły podstawowej, opracowanych do nowej podstawy programowej. Analiza pakietów uwzględni zmienioną, na skutek obniżenia wieku realizacji obowiązku szkolnego, rzeczywistość szkolną. Oprócz tradycyjnych podręczników analizie poddawane są również e-booki oraz zmieniająca się sytuacja na rynku wydawniczym, w tym polityka MEN w zakresie podręczników szkolnych.

Obszarem badań pracowników **Zakład Metodologii Badań** są zmiany strukturalne, ustawowe, behawioralne podmiotów działających w obszarze szkolnictwa wyższego. Trzykrotnie w ciągu dwóch ostatnich dekad zmianie uległa ustawa regulująca funkcjonowanie szkół wyższych. Członkowie Zakładu monitorują zachodzące zmiany. Umasowienie kształcenia na poziomie wyższym oraz realizacja Procesu Bolońskiego w Polsce zmieniła sposób organizacji dydaktyki, programów kształcenia, które w jeszcze większym stopniu uwzględniać winny wymagania rynku pracy. Pracownicy Zakładu prowadzą badania nad efektami kształcenia w wybranych zakresach (metodologia badań społecznych, posługiwanie się IT) oraz nad przebiegiem karier zawodowych absolwentów. Badają potencjał intelektualny studentów, który wnoszą oni do uczelni oraz formy aktywności przejawiane przez studentów, od zaangażowania w proces dydaktyczny, poprzez działalność w wolontariacie, kołach naukowych i stowarzyszeniach po aktywność w czasie wolnym.

Zakład Pedagogiki Szkolnej prowadzi badania zatytułowane „Zmiana szkoły – zmiany w szkole”. Prowadzone są analizy sensów samego znaczenia pojęcia zmiany, bowiem zrozumienie jej istoty i poznanie możliwych do uchwycenia prawidłowości ma kluczowe znaczenie w przebudowie szkoły oraz odnalezieniu siły witalnej instytucji kształcenia. Rozważane są możliwości „odnowy szkoły” i poszukiwanie odpowiedzi na następujące pytania: co się dzieje kiedy w szkole zachodzi zmiana oraz jakie podmioty w niej uczestniczą? Jakie są źródła zmiany szkoły i z czego wynikają? Czy można przewidzieć skutki zmiany? Czy możliwe jest zapanowanie nad zmianą (objęcie kontroli) i jej

poprowadzenie? Co sprzyja wprowadzeniu zmian w środowisku szkolnym, a co je hamuje? Jakie są możliwości przejęcia współodpowiedzialności za przebieg zmiany i doskonalenia praktyki szkolnej? W jaki sposób pozyskać ludzi dla zmiany i poprawy efektywności pracy szkoły? Przyjęte podejście jest zgodne z dokonującą się współcześnie zmianą paradygmatu rozwoju szkolnictwa i szkoły, w której odchodzi się od przebudowy obszarów pracy szkoły zalecanych przez różnego rodzaju gremia eksperckie na rzecz zmiany szkoły, która dokonuje się wewnątrz instytucji w wyniku woli i determinacji jej członków.

V. WYJAŚNIENIA I UZASADNIENIA

1. Sposób wykorzystania wzorców międzynarodowych

Przy tworzeniu dokumentacji wykorzystano doświadczenie wielu krajów opisane w dokumentach i raportach programu TUNING (<http://www.unideusto.org/tuningeu/>)

Wydział współpracuje z wieloma jednostkami zagranicznymi. Pracownicy i studenci Wydziału uczestniczą w zajęciach w ramach programu Erasmus. Pracownicy naukowcy z innych uczelni prowadzą gościnne wykłady i zajęcia dla naszych studentów. Realizowane są programy międzynarodowe „Language Garden”, „Jakość życia, jakość szkoły”. Efekty i doświadczenia przenoszone są przez kadrę do praktyki kształcenia na wydziale.

2. Sposób uwzględniania wyników monitorowania karier absolwentów

W dotychczasowej praktyce nie monitorowano systematycznie karier absolwentów. Na potrzeby Wydziału przeprowadzono w 2010 roku badanie losów zawodowych absolwentów kierunku pedagogika i socjologia z lat 2006-2009. Rada Wydziału oraz Rektor ds. studentów zapoznali się z wynikami. Wykorzystano niektóre wypowiedzi absolwentów na temat procesu kształcenia do modyfikacji programu studiów.

Aktualnie Biuro Karier UZ przygotowuje uczelniany projekt monitorowania karier absolwentów i uwzględniania rezultatów w doskonaleniu jakości kształcenia na wszystkich wydziałach.

3. Udokumentowanie – dla studiów stacjonarnych – że co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich.

Studia stacjonarne obejmują minimum 840 godzin zajęć dydaktycznych odbywanych w uczelni z udziałem prowadzącego zajęcia. Na specjalnościach nauczycielskich 945 godzin dydaktycznych (edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna). Liczba punktów ECTS uzyskanych za zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego wynosi 60

Na studiach niestacjonarnych studenci realizują 60% godzin zajęć przewidzianych na studiach stacjonarnych. Liczba punktów uzyskanych na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego wynosi 34.

Na obu formach studiów studenci korzystają z konsultacji z prowadzącym zajęcia. Informacja o godzinach konsultacji jest dostępna w zwyczajowo przyjętym miejscu (drzwi gabinetów) oraz na stronie internetowej wydziału.

4. Udokumentowanie, że program studiów umożliwia studentowi wybór modułów kształcenia w wymiarze nie mniejszym niż 30% ECTS

W łącznej liczbie 120 punktów ECTS :

44 punkty ECTS (37%) stanowią te, które student zdobywa realizując moduł wybranej przez siebie specjalności.

4 punktów ECTS (5%) student uzyskuje na zajęciach w ramach modułu ograniczonego wyboru.

20 pkt ECTS (17%) student uzyskuje za zaliczenie modułu dyplomowego, który umożliwia studentowi wybór prowadzącego seminarium.

W sumie 59% stanowią punkty uzyskane za zaliczenie zajęć, których formę, treść, metody czy też prowadzącego student może wybierać.

5. Sposób współdziałania z interesariuszami zewnętrznymi (np. lista osób spoza wydziału biorących udział w pracach programowych lub konsultujących program kształcenia

W ramach poszczególnych specjalności, jako uzupełnienie kadry akademickiej zatrudniane są także osoby spoza uczelni. Osoby te uczestniczą w ramach poszczególnych jednostek organizacyjnych wydziału w konsultacjach dotyczących programu kształcenia wnosząc swoje pozauczelniane doświadczenie. Są to np. dyrektor i aktorzy Teatru Lubuskiego, sędzia sadu rodzinnego, radca prawny kuratorium oświaty, dyrektor aresztu śledczego w Zielonej Górze.

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI

PROGRAM KSZTAŁCENIA

NA KIERUNKU **PEDAGOGIKA**

STUDIA II STOPNIA

Załącznik nr 2

MATRYCA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Kod	Nazwa przedmiotu	Moduł 1 - AK											Moduł 2 - DM											Moduł 3 - DM											Moduł 4 - DM											Moduł 5 - DM											Moduł 6 - DM											Moduł 7 - DM											Moduł 8 - DM											Moduł 9 - DM											Moduł 10 - DM																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																															
		1			2			3			4			5			6			7			8			9			10			11			12			13			14			15			16			17			18			19			20			21			22			23			24			25			26			27			28			29			30			31			32			33			34			35			36			37			38			39			40			41			42			43			44			45			46			47			48			49			50			51			52			53			54			55			56			57			58			59			60			61			62			63			64			65			66			67			68			69			70			71			72			73			74			75			76			77			78			79			80			81			82			83			84			85			86			87			88			89			90			91			92			93			94			95			96			97			98			99			100			101			102			103			104			105			106			107			108			109			110			111			112			113			114			115			116			117			118			119			120			121			122			123			124			125			126			127			128			129			130			131			132			133			134			135			136			137			138			139			140			141			142			143			144			145			146			147			148			149			150			151			152			153			154			155			156			157			158			159			160			161			162			163			164			165			166			167			168			169			170			171			172			173			174			175			176			177			178			179			180			181			182			183			184			185			186			187			188			189			190			191			192			193			194			195			196			197			198			199			200			201			202			203			204			205			206			207			208			209			210			211			212			213			214			215			216			217			218			219			220			221			222			223			224			225			226			227			228			229			230			231			232			233			234			235			236			237			238			239			240			241			242			243			244			245			246			247			248			249			250			251			252			253			254			255			256			257			258			259			260			261			262			263			264			265			266			267			268			269			270			271			272			273			274			275			276			277			278			279			280			281			282			283			284			285			286			287			288			289			290			291			292			293			294			295			296			297			298			299			300			301			302			303			304			305			306			307			308			309			310			311			312			313			314			315			316			317			318			319			320			321			322			323			324			325			326			327			328			329			330			331			332			333			334			335			336			337			338			339			340			341			342			343			344			345			346			347			348			349			350			351			352			353			354			355			356			357			358			359			360			361			362			363			364			365			366			367			368			369			370			371			372			373			374			375			376			377			378			379			380			381			382			383			384			385			386			387			388			389			390			391			392			393			394			395			396			397			398			399			400			401			402			403			404			405			406			407			408			409			410			411			412			413			414			415			416			417			418			419			420			421			422			423			424			425			426			427			428			429			430			431			432			433			434			435			436			437			438			439			440			441			442			443			444			445			446			447			448			449			450			451			452			453			454			455			456			457			458			459			460			461			462			463			464			465			466			467			468			469			470			471			472			473			474			475			476			477			478			479			480			481			482			483			484			485			486			487			488			489			490			491			492			493			494			495			496			497			498			499			500			501			502			503			504			505			506			507			508			509			510			511			512			513			514			515			516			517			518			519			520			521			522			523			524			525			526			527			528			529			530			531			532			533			534			535			536			537			538			539			540			541			542			543			544			545			546			547			548			549			550			551			552			553			554			555			556			557			558			559			560			561			562			563			564			565			566			567			568			569			570			571			572			573			574			575			576			577			578			579			580			581			582			583			584			585			586			587			588			589			590			591			592			593			594			595			596			597			598			599			600			601			602			603			604			605			606			607			608			609			610			611			612			613			614			615			616			617			618			619			620			621			622			623			624			625			626			627			628			629			630			631			632			633			634			635			636			637			638			639			640			641			642			643			644			645			646			647			648			649			650			651			652			653			654			655			656			657			658			659			660			661			662			663			664			665			666			667			668			669			670			671			672			673			674			675			676			677			678			679			680			681			682			683			684			685			686			687			688			689			690			691			692			693			694			695			696			697			698			699			700			701			702			703			704			705			706			707			708			709			710			711			712			713			714			715			716			717			718			719			720			721			722			723			724			725			726			727			728			729			730			731			732			733			734			735			736			737			738			739			740			741			742			743			744			745			746			747			748			749			750			751			752			753			754			755			756			757			758			759			760			761			762			763			764			765			766			767			768			769			770			771			772			773			774			775			776			777			778			779			780			781			782			783			784			785			786			787			788			789			790			791			792			793			794			795			796			797			798			799			800			801			802			803			804			805			806			807			808			809			810			811			812			813			814			815			816			817			818			819			820			821			822			823			824			825			826			827			828			829			830			831			832			833			834			835			836			837			838			839			840			841			842			843			844			845			846			847			848			849			850			851			852			853			854			855			856			857			858			859			860			861			862			863			864			865			866			867			868			869			870			871			872			873			874			875			876			877			878			879			880			881			882			883			884			885			886			887			888			889			890			891			892			893			894			895			896			897			898			899			900			901			902			903			904			905			906			907			908			909			910			911			912			913			914			915			916			917			918			919			920			921			922			923			924			925			926			927			928			929			930			931			932			933			934			935			936			937			938			939			940			941			942			943			944			945			946			947			948			949			950			951			952			953			954			955			956			957			958			959			960			961			962			963			964			965			966			967			968			969			970			971			972			973			974			975			976			977			978			979			980			981			982			983			984			985			986			987			988			989			990			991			992			993			994			995			996			997			998			999			1000			1001			1002			1003			1004			1005			1006			1007			1008			1009			1010			1011			1012			1013			1014			1015			1016			1017			1018			1019			1020			1021			1022			1023			1024			1025			1026			1027			1028			1029			1030			1031			1032			1033			1034			1035			1036			1037			1038			1039			1040			1041			1042			1043			1044			1045			1046			1047			1048			1049			1050			1051			1052			1053			1054			1055			1056			1057			1058			1059			1060			1061			1062			1063			1064			1065			1066			1067			1068			1069			1070			1071			1072			1073			1074			1075			1076			1077			1078			1079			1080			1081			1082			1083			1084			1085			1086			1087			1088			1089			1090			1091			1092			1093			1094			1095			1096			1097			1098			1099			1100			1101			1102			1103			1104			1105		

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI

PROGRAM KSZTAŁCENIA

NA KIERUNKU **PEDAGOGIKA**

STUDIA II STOPNIA

Załącznik nr 3

Plan studiów stacjonarnych

Rekrutacja w roku akademickim 2013/2014

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4														
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS										
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S												
Moduł rozszerzający - ograniczonego wyboru**																30					Zal					4									
1.	16.9-WP-PED-MAPP	Wykład monograficzny: Aktualne problemy polskiego wymiaru sprawiedliwości karniej	15	2	Zal											15					2														
2.	16.9-WP-PED-MBDR	Wykład monograficzny: Być dobrym rodzicem	15	2	Zal											15					2														
3.	16.9-WP-PED-MEL	Wykład monograficzny: E-learning	15	2	Zal											15					2														
4.	16.9-WP-PED-MKWS	Wykład monograficzny: Konstruowanie wiedzy społecznej w szkole	15	2	Zal											15					2														
5.	16.9-WP-PED-MPOW	Wykład monograficzny: Pułapki opieki i wychowania	15	2	Zal											15					2														
6.	05.9-WP-PED-TR	Translatorium pedagogiczne	30	4	Zal											30					4														
7.	05.9-WP-PED-TD	Teoria decyzji	30	4	Zal											30					4														
8.	05.9-WP-PED-PEK	Partnerstwo edukacyjne a kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym	30	4	Zal											30					4														
Moduł dyplomowy						30					2					30					2					30					14				
	05.0-WP-PED-SM	Seminarium dyplomowe	120	20	Zal			30	Zal	2			30	Zal	2			30	Zal	2			30	Zal	14										
Moduł specjalnościowy ~300 godz.						60					6					120					20					90					12				
		Animacja kultury	330	44		15	30	0		6	15	30	0		6	15	45	75		20	15	90	0		12										
		Edukacja medialna i informatyczna	330	44		0	0	60		6	0	0	45		6	30	0	120		20	0	0	75		12										
		Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna	435	44		30	45	0		6	45	30	0		6	60	105	0		20	45	75	0		12										
		Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka	330	44		15	30	0		6	15	45	0		6	75	60	15		20	30	45	0		12										
		Pomoc społeczna i socjoterapia	330	44		15	45	0		6	15	30	0		6	45	90	0		20	30	60	0		12										
		Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym	330	44		15	30	0		6	15	30	0		6	45	60	15		20	60	30	30		12										
Razem w planie studiów:																																			
		Animacja kultury	840	120		225				30	225				30	225				30	165				30										
		Edukacja medialna i informatyczna	840	120		240				30	225				30	240				30	135				30										
		Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna	945	120		255				30	255				30	255				30	180				30										
		Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka	840	120		225				30	240				30	240				30	135				30										
		Pomoc społeczna i socjoterapia	840	120		240				30	225				30	225				30	150				30										
		Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym	840	120		225				30	225				30	210				30	180				30										

*W roku akademickim 2013/14 przedmiot Pedeutologia na specjalności Animacja Kultury został jednorazowo przesunięty z semestru pierwszego na semestr drugi.

**W semestrze trzecim student wybiera przedmioty z oferty modułu rozszerzającego, tak aby uzyskać 4 pkt ECTS

Moduł 1 - Animacja kultury

KIERUNEK: P E D A G O G I K A 2013/2014
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA: 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																					
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS																	
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S																			
1.		Ścieżka A lub B (do wyboru)	75	10		15	30				6		30				4																									
2.	14.9-WP-PED-KSEX	Społeczne i kulturowe uwarunkowania zachowań seksualnych	15	2	E							15				E	2																									
3.	14.7-WP-PED-KST	Kultura symboliczna w terapii	30	3	ZO															30	ZO	3																				
4.	05.9-WP-PED-WPA	Warsztat artystyczno-pedagogiczny	45	7	ZO															45	ZO	7																				
5.	14.7-WP-PED-DZKU	Wiedza o dziedzictwie kulturowym	30	6	ZO															30	ZO	6																				
6.	04.9-WP-PED-PAPA	Programy aplikacyjne projektów animacyjnych	30	4	ZO/ZO															15	15	ZO/ZO	4																			
7.	15.3-WP-PED-PRK	Promocja i reklama w kulturze	45	6	E/ZO																			15	30		E/ZO	6														
8.	16.2-WP-PED-ORGI	Organizacja i reżyseria imprez masowych	30	3	ZO																				30		ZO	3														
9.	10.3-WP-PED-PRDK	Prawne i systemowe regulacje działalności kulturalnej	30	3	ZO																					30		ZO	3													
Razem w module			330	44	x	15	30	0	x	6	15	30	0	x	6	15	45	75	x	20	15	90	0	x	12																	

Ścieżka A (dla kontynuujących specjalność)																																							
LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1			SEMESTR 2			SEMESTR 3			SEMESTR 4																								
						W	Ć	K/S	W	Ć	K/S	W	Ć	K/S	W	Ć	K/S																						
1.	05.9-WP-PED-EDMK	Edukacja międzykulturowa	45	6	ZO/ZO	15	30		ZO/ZO	6																													
2.	14.7-WP-PED-SUK	Systemy upowszechniania kultury	30	4	ZO				30	ZO	4																												
Ścieżka B (dla pozostałych)																																							
1.	14.7-WP-PED-TMAK	Teorie kultury i animacji z metodyką	45	6	E	30	15		E	6																													
2.	14.7-WP-PED-POKM	Wiedza o kulturze popularnej i mediach	30	4	E/ZO				10	20	E/ZO	4																											

Moduł 2 -Edukacja medialna i informatyczna

KIERUNEK: P E D A G O G I K A

2013/2014

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zał	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																			
						Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS															
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S																	
1.		Blok fakultatywny A i B	105	12	ZO			60	ZO	6			45	ZO	6																									
2.	03.4.-WP-PED-KM	Kultura medialna	45	6	E/ZO											15		30	E/ZO	6																				
3.	03.4-WP-PED-PFT	Przekaz filmowy i telewizyjny	30	4	ZO													30	ZO	4																				
4.	05.1-WP-PED-PRM	Projekt medialny	30	4	ZO													30	ZO	4																				
5.	11.3-WP-PED-TIDL	Technologie informacyjne w nauczaniu na odległość	45	6	E/ZO											15		30	E/ZO	6																				
6.	11.3-WP-PED-TAK	Techniki animacji komputerowej	30	5	ZO																													30	ZO	5				
7.	11.3-WP-PED-BSD	Bezpieczeństwo systemów i danych	15	2	ZO																												15	ZO	2					
8.	11.3-WP-PED-PI	Projekt informatyczny	30	5	ZO																												30	ZO	5					
Razem w module			330	44	x	0	0	60	x	6	0	0	45	x	6	30	0	120	x	20	0	0	75	x	12															

		Blok fakultatywny A																																					
1A	11.3-WP-PED-JPRG	Języki programowania	30	3	ZO			30	ZO	3																													
	11.3-WP-PED-NNI	Nowe narzędzia ICT	15	2	ZO			15	ZO	2																													
	11.3-WP-PED-MNAM	Metody i narzędzia alfabetyzacji medialnej	15	1	ZO			15	ZO	1																													
	05.1-WP-PED-MMWP	Multimedialny warsztat pedagoga	30	4	ZO									30	ZO	4																							
	11.3-WP-PED-SAE	Sieciowe aplikacje edukacyjne	15	2	ZO									15	ZO	2																							
		Blok fakultatywny B																																					
1B	11.3-WP-PED-SDEP	Struktury danych i elementy programowania	30	3	ZO			30	ZO	3																													
	11.3-WP-PED-AOSK	Architektura i operacyjne systemy komputerowe	15	2	ZO			15	ZO	2																													
	05.9-WP-PED-PEM	Podstawy edukacji medialnej	15	1	ZO			15	ZO	1																													
	11.3-WP-PED-MTI	Multimedialne technologie informacyjne	30	4	ZO									30	ZO	4																							
	11.3-WP-PED-SK	Sieci komputerowe	15	2	ZO									15	ZO	2																							
		Blok fakultatywny C (kwalifikacje nauczycielskie)																																					
1C	05.0-WP-PED-PS	Pedagogika szkolna na III i IV poziomie kształcenia	60	4	ZO/ZO	30		30	ZO/ZO	4																													
	05.1-WP-PED-MNJP	Metodyka nauczania języków programowania	30	2	ZO			30	ZO	2																													
	05.1-WP-PED-MNITI	Metodyka nauczania informatyki i technologii informacyjnej na III i IV etapie edukacji	60	6	ZO/ZO							30		30	ZO/ZO	6																							
	05.0-WP-PED-PP1u	Praktyka pedagogiczna I - (30 godz.)		1	ZO																																		
	05.0-WP-PED-PP2u	Praktyka pedagogiczna II - (60 godz.)		2	ZO																																		
	05.0-WP-PED-PP2u	Praktyka pedagogiczna III - (60 godz.)		2	ZO																																		
		Praktyka pedagogiczna I - (30 godz.)	Opiekuńczo-wychowawcza - Realizowana po drugim semestrze - we wrześniu ciągła (gimnazjum lub szk. sr., punkty do III semestru)																																				
		Praktyka pedagogiczna II - (60 godz.)	Realizowana na trzecim semestrze jako praktyka śródroczna - w gimnazjum.																																				
		Praktyka pedagogiczna III - (60 godz.)	Realizowana na czwartym semestrze jako praktyka śródroczna - w szkole średniej.																																				

Moduł 5 - Pomoc społeczna i socjoterapia

KIERUNEK: PEDAGOGIKA 2013/2014
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zał	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																			
						Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS															
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S																	
1.	05.7-WP-PED-P 05.9-WP-PED-PIP	Fakultet: Psychopedagogika/ Poradnictwo i pomoc	30	2	ZO		30		ZO	2																														
2.	05.6-WP-PED-PST	Podstawy socjoterapii	30	4	E/ZO	15	15		E/ZO	4																														
3.	05.9-WP-PED-TPPZ	Teoria i praktyka poradnictwa zawodowego	30	4	E/ZO						15	15		E/ZO	4																									
4.	14.0-WP-PED-PROS	Profilaktyka społeczna	15	2	ZO							15		ZO	2																									
5.	14.9-WP-PED-KZL	Kierowanie zespołami ludzkimi	30	3	ZO/ZO											15	15		ZO/ZO	3																				
6.	10.9-WP-PED-PRO	Prawo rodzinne i opiekuńcze	15	2	ZO												15		ZO	2																				
7.	12.2-WP-PED-PPS	Podstawy psychiatrii	30	5	ZO/ZO											15	15		ZO/ZO	5																				
8.	14.9-WP-PED-MPZG	Metodyka pracy z grupą	15	3	ZO												15		ZO	3																				
9.	14.5-WP-PED-TPPS	Teoria i praktyka pracy socjalnej	45	7	E/ZO											15	30		E/ZO	7																				
10.	14.5-WP-PED-SYPS	Systemy pomocy społecznej na świecie	30	4	ZO/ZO																			15	15		ZO/ZO	4												
11.	12.9-WP-PED-PG	Podstawy gerontologii	30	4	E/ZO																		15	15		E/ZO	4													
12.	14.5-WP-PED-IPS	Instytucje pomocy społecznej	15	2	ZO																			15		ZO	2													
13.	14.2-WP-PED-SST	Socjologia społeczności terytorialnej	15	2	ZO																			15		ZO	2													
Razem w module			330	44	x	15	45	0	x	6	15	30	0	x	6	45	90	0	x	20	30	60	0	x	12															

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI

PROGRAM KSZTAŁCENIA

NA KIERUNKU **PEDAGOGIKA**

STUDIA II STOPNIA

Załącznik nr 4

Plan studiów niestacjonarnych

PLAN STUDIÓW NIESTACJONARNYCH

KIERUNEK: PEDAGOGIKA 2013/2014
 POZIOM STUDIÓW: II stopnia
 CZAS TRWANIA: 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4						
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS		
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S				
Moduł podstawowy - obowiązkowy			216	52		90				22	90				22	18				4	18				4		
1.	14.7-WP-PED-AK	Antropologia kulturowa	18	5	E/ZO	9	9		E/ZO	5																	
2.	08.1-WP-PED-LOG	Logika	18	4	ZO/ZO	9	9		ZO/ZO	4																	
3.	14.0-WP-PED-MBS	Metodologia badań społecznych	18	5	E/ZO	9	9		E/ZO	5																	
4.	05.0-WP-PED-PEDO	Pedagogika ogólna	18	5	E/ZO	9	9		E/ZO	5																	
5.	05.1-WP-PED-PD	Pedeutologia	18	3	ZO		18		ZO	3																	
6.	14.4-WP-PED-WPP	Współczesne problemy psychologii	18	4	ZO/ZO						9	9		ZO/ZO	4												
7.	14.2-WP-PED-WPS	Współczesne problemy socjologii	18	4	ZO/ZO						9	9		ZO/ZO	4												
8.	08.1-WP-PED-WKF	Współczesne koncepcje filozofii i etyki	18	5	E						18			E	5												
9.	05.7-WP-PED-PEDP	Pedagogika porównawcza	18	5	E/ZO						9	9		E/ZO	5												
10.	05.9-WP-PED-MS	Metody statystyczne w pedagogice	18	4	ZO/ZO						6		12	ZO/ZO	4												
11.	05.5-WP-PED-AD	Andragogika	18	4	ZO/ZO											9	9		ZO/ZO	4							
12.	05.9-WP-PED-EZPZ	Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	18	4	ZO																		18		ZO	4	

Rekrutacja w roku akademickim 2013/2014

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zaliczenia	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4														
						Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS	Forma zajęć			Forma zaliczenia	ECTS										
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S												
Moduł rozszerzający - ograniczonego wyboru*			18	4												18					4														
1.	16.9-WP-PED-MAPP	Wykład monograficzny: Aktualne problemy polskiego wymiaru sprawiedliwości karnej	9	2	Zal											9					2														
2.	16.9-WP-PED-MBDR	Wykład monograficzny: Być dobrym rodzicem	9	2	Zal											9					2														
3.	16.9-WP-PED-MEL	Wykład monograficzny: E-learning	9	2	Zal											9					2														
4.	16.9-WP-PED-MKWS	Wykład monograficzny: Konstruowanie wiedzy społecznej w szkole	9	2	Zal											9					2														
5.	16.9-WP-PED-MPOW	Wykład monograficzny: Pułapki opieki i wychowania	9	2	Zal											9					2														
6.	05.9-WP-PED-TR	Translatorium pedagogiczne	18	4	Zal											18					4														
7.	05.9-WP-PED-TD	Teoria decyzji	18	4	Zal											18					4														
8.	05.9-WP-PED-PEK	Partnerstwo edukacyjne a kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym	18	4	Zal											18					4														
Moduł dyplomowy			72	20		18					18					18					14														
	05.0-WP-PED-SM	Seminarium dyplomowe	72	20	Zal			18	Zal	2			18	Zal	2			18	Zal	2			18	Zal	14			18	Zal	14					
Moduł specjalnościowe			198	44		36					36					72					20					54					12				
Animacja kultury			198	44		9	18	0		6	9	18	0		6	9	27	45		20	9	54	0		12	9	54	0		12					
Edukacja medialna i informatyczna			198	44		0	0	36		6	0	0	27		6	18	0	72		20	0	0	45		12	0	0	45		12					
Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna			261	44		18	27	0		6	27	18	0		6	36	63	0		20	27	45	0		12	27	45	0		12					
Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka			198	44		9	18	0		6	9	27	0		6	45	36	9		20	18	27	0		12	18	27	0		12					
Pomoc społeczna i socjoterapia			198	44		9	27	0		6	9	18	0		6	27	54	0		20	18	36	0		12	18	36	0		12					
Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym			198	44		9	18	0		6	9	18	0		6	27	36	9		20	36	18	18		12	36	18	18		12					
Razem w planie studiów:																																			
Animacja kultury			504	120		135					30					135					30					99					30				
Edukacja medialna i informatyczna			504	120		144					30					135					30					81					30				
Edukacja przedszkolna i wczesnoszkolna			567	120		153					30					153					30					108					30				
Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza i profilaktyka			504	120		135					30					144					30					81					30				
Pomoc społeczna i socjoterapia			504	120		144					30					135					30					90					30				
Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym			504	120		135					30					135					30					108					30				

**W semestrze trzecim student wybiera przedmioty z oferty modułu rozszerzającego, tak aby uzyskać 4 pkt ECTS

Rekrutacja w roku akademickim 2013/2014

Moduł 6 - Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym

KIERUNEK: P E D A G O G I K A 2013/2014

POZIOM STUDIÓW: II stopnia

CZAS TRWANIA 4 semestry

LP.	KOD	NAZWA PRZEDMIOTU	Liczba godzin	ECTS	Forma zał	SEMESTR 1					SEMESTR 2					SEMESTR 3					SEMESTR 4																				
						Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS	Forma zajęć			Forma zał	ECTS																
						W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S			W	Ć	K/S																		
1.	05.6-WP-PED-AADR	Aksjologiczne aspekty diagnozy resocjalizacyjnej	27	6	E/ZO	9	18		E/ZO	6																															
2.	10.0-WP-PED-PRPR	Prawne podstawy resocjalizacji	27	6	E/ZO						9	18		E/ZO	6																										
3.	05.6-WP-PED-PNS	Profilaktyka niedostosowania społecznego	18	4	ZO													18		ZO	4																				
4.	05.6-WP-PED-MR	Metodyka resocjalizacji	18	5	E/ZO													9		9	E/ZO	5																			
5.	10.0-WP-PED-PRPP	Prawne aspekty pomocy postpenitencjarnej	18	6	E/ZO													9	9		E/ZO	6																			
6.	05.6-WP-PED-RIT	Resocjalizacja i terapia osób uzależnionych	18	5	E/ZO													9	9		E/ZO	5																			
7.	10.4-WP-PED-KRKR	Kryminologia z elementami kryminalistyki	18	4	E/ZO																		9	9		E/ZO	4														
8.	12.2-WP-PED-PSS	Psychologia sądowa	18	2	ZO																		18			ZO	2														
9.	05.6-WP-PED-TSP	Trening stylu pracy w resocjalizacji	18	2	ZO																				18	ZO	2														
10.	05.6-WP-PED-POMP	Probacja i pomoc postpenitencjarna	18	4	ZO/ZO																		9	9		ZO/ZO	4														
Razem w module			198	44	x	9	18	0	x	6	9	18	0	x	6	27	36	9	x	20	36	18	18	x	12																

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI

PROGRAM KSZTAŁCENIA

NA KIERUNKU **PEDAGOGIKA**

STUDIA II STOPNIA

Załącznik nr 1

OPIS PRZEDMIOTÓW

CZĘŚĆ II.B
KATALOG PRZEDMIOTÓW
dla kierunku **PEDAGOGIKA**
STUDIA II STOPNIA

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ II.B KATALOG PRZEDMIOTÓW	45
MODUŁ PODSTAWOWY – OBOWIĄZKOWY	49
Andragogika	49
ANTROPOLOGIA KULTUROWA	52
Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia	57
Logika.....	59
Metody statystyczne w pedagogice	62
Metodologia badań społecznych	65
Pedagogika ogólna	70
Pedagogika porównawcza	73
Pedeutologia	76
Współczesne koncepcje filozofii i etyki.....	79
Współczesne problemy psychologii.....	81
Współczesne problemy socjologii.....	84
MODUŁ ROZSZERZAJĄCY, OGRANICZONEGO WYBORU	88
Wykład monograficzny: Aktualne problemY polskiego wymiaru Sprawiedliwości Karnej	89
Wykład monograficzny: Być dobrym rodzicem	91
Wykład monograficzny: e-learning	94
Wykład monograficzny: Konstruowanie wiedzy społecznej w szkole.....	96
Partnerstwo edukacyjne a kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym	99
Wykład monograficzny: Pułapki opieki i wychowania	102
Teoria decyzji.....	105
MODUŁ DYPLOMOWY	109
Seminarium magisterskie I, II, III, IV	110
MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE	113
Moduł 1 Animacja kultury	114
Edukacja międzykulturowa	115
Edukacja międzykulturowa	115
Kultura symboliczna w terapii	117
Organizacja i reżyseria imprez masowych.....	120
Prawne i systemowe podstawy działalności kulturalnej	122
Programy aplikacyjne projektów animacyjnych	124
Promocja i reklama w kulturze.....	126
Społeczne i kulturowe uwarunkowania zachowań seksualnych	128
Systemy upowszechniania kultury	131
Teorie kultury i animacji z metodyką	134

Warsztaty artystyczno-pedagogiczne	137
Wiedza o dziedzictwie kulturowym	139
Wiedza o kulturze popularnej I Mediach	141
Moduł 2 Edukacja Medialna i Informatyczna	143
architektura i operacyjne systemy komputerowe	144
Bezpieczeństwo systemów i danych	147
Języki programowania.....	150
KULTURA MEDIALNA	153
metody i narzędzia alfabetyzacji medialnej	157
METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI I TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ NA III I IV ETAPIE EDUKACJI	160
Metodyka nauczania języków programowania	164
multimedialne technologie informacyjne	168
multimedialny warsztat pedagoga	171
nowe narzędzia Ict.....	174
pedagogika szkolna na III i IV poziomie kształcenia	177
podstawy edukacji medialnej	181
Projekt informatyczny	184
Projekt medialny	188
PRZEKAZ FILMOWY I TELEWIZYJNY	192
Sieci komputerowe	194
Sieciowe aplikacje edukacyjne.....	197
Struktury danych i elementy programowania	200
TECHNIKI ANIMACJI KOMPUTEROWEJ	203
Technologie informacyjne w nauczaniu na odległość	206
Moduł 3 Edukacja wczesnoszkolna i przedszkolna	210
Diagnoza pedagogiczna.....	211
Edukacja regionalna	213
Innowacje w pedagogice elementarnej	217
Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej	220
OŚWIATA I POLITYKA EDUKACYJNA	223
Pedagogika specjalna	226
Pedagogika zdolności i twórczości	230
podstawy prawne i organizacyjne systemu oświaty.....	233
Praktyka pedagogiczna magisterska w pRzedszkolu	236
PRAKTYKA PEDAGOGICZNA W KL. I-III	238
PROFILAKTYKA SPOŁECZNA	241
TEORETYCZNE PODSTAWY PEDAGOGIKI PRZEDSZKOLNEJ	244
TEORETYCZNE PODSTAWY EDUKACJI WCZESNOSZKOLNEJ	247
Teoretyczne podstawy integracji w kształceniu	251
Moduł 4 Pedagogika opiekuńczo-wychowawcza	254
Metody pracy profilaktycznej w środowisku lokalnym	255
Pedagogika specjalna	258
Pedagogika resocjalizacyjna	262
Prawne podstawy opieki.....	265
Poradnictwo pedagogiczne.....	269
Procedury pozyskiwania środków finansowych w edukacji.....	273
Współczesne problemy dzieci i młodzieży	276

Współczesne problemy opieki i wychowania	279
Współczesne tendencje w profilaktyce i resocjalizacji	284
Moduł 5 Pomoc społeczna i socjoterapia	288
Instytucje pomocy społecznej	289
Kierowanie zespołami ludzkimi	291
Metodyka pracy z grupą	294
Podstawy gerontologii	297
Podstawy psychiatrii	300
Podstawy socjoterapii	303
Poradnictwo i pomoc- fakultet	306
Prawo rodzinne i opiekuńcze	309
Profilaktyka społeczna	311
Psychopedagogika - fakultet	314
Socjologia społeczności terytorialnej	317
Systemy pomocy społecznej na świecie	319
Teoria i praktyka pracy socjalnej	321
Teoria i praktyka poradnictwa zawodowego	323
Moduł 6 Resocjalizacja z poradnictwem specjalistycznym	326
Aksjologiczne aspekty diagnozy resocjalizacyjnej	327
Kryminologia z elementami krymianlistyki	330
Metodyka resocjalizacji	333
Prawne aspekty pomocy postpenitencjarnej	336
Prawne podstawy Resocjalizacji	338
Probacja i pomoc postpenitencjarna	340
Profilaktyka niedostosowania społecznego	343
Psychologia sądowa	346
Resocjalizacja i terapia osób uzależnionych	349
Trening stylu pracy w resocjalizacji	352

MODUŁ PODSTAWOWY – OBOWIĄZKOWY

ANDRAGOGIKA

Kod przedmiotu: O5.5-WP-PED-AD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Małgorzata Olejarsz

Prowadzący: dr Małgorzata Olejarsz, dr Sylwia Słowińska,

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	3	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą rozwoju refleksji andragogicznej i praktyki edukacyjnej dorosłych, andragogicznych teorii uczenia się, koncepcji pracy edukacyjnej z dorosłymi, badań nad edukacją dorosłych i całościowym uczeniem się. Rozwijanie u studentów umiejętności refleksyjnego, krytycznego i twórczego myślenia o współczesnych problemach edukacji dorosłych.

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

Wprowadzenie do andragogiki: podstawowe pojęcia, przedmiot i społeczne funkcje andragogiki; miejsce andragogiki wśród nauk o edukacji, historyczny rozwój refleksji andragogicznej i praktyki edukacyjnej dorosłych w Polsce i na świecie.

Całociowe uczenie się jako centralna idea edukacyjna: przesłanki idei uczenia się przez całe życie, strategię wprowadzania *Lifelong Learning* do praktyki edukacyjnej, oblicza całościowego uczenia się.

Andragogiczne koncepcje dorosłości: społeczne, psychologiczne i kulturowe aspekty rozwoju człowieka dorosłego.

Andragogiczne teorie uczenia się: teoria Uczenia się Transformatywnego Jacka Mezirowa, teoria uczenia się sytuacyjnego, biograficznego; podejście społeczno-kulturowe.

Koncepcje pracy edukacyjnej z ludźmi dorosłymi: technologiczny, humanistyczny i krytyczny model pracy edukacyjnej z dorosłymi.

Badania nad edukacją dorosłych i całościowym uczeniem się: perspektywa biograficzna w teorii i praktyce andragogicznej.

Ćwiczenia:

Dorosłość jako podstawowa kategoria pojęciowa andragogiki: koncepcje i kategoryzacje dorosłości, rozumienie dorosłości, „pozorna dorosłość”, „odraczanie dorosłości”.

Dorosły jako uczeń: motywacje edukacyjne dorosłych.

Formalne i pozaformalne instytucje edukacji dorosłych: szkolnictwo wyższe, lokalne instytucje kształcenia i dokształcania dorosłych (badania terenowe).

Andragogiczne problemy starzenia się i starości: edukacja i uczenie się w okresie późnej dorosłości; Uniwersytety Trzeciego Wieku (badania terenowe).

Edukacja dorosłych wobec zjawiska marginalizacji i wykluczenia społecznego: edukacja osób dorosłych niepełnosprawnych, ubogich, długotrwale bezrobotnych, niedostosowanych społecznie itd.

(badania terenowe).

Obszary nieformalnej edukacji dorosłych: uczenie się w miejscu pracy, edukacja w świecie kultury popularnej, uczenie się społeczne, uczenie się biograficzne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: konwencjonalny, wykład interaktywny.

Ćwiczenia: metoda warsztatowa, autorskie prezentacje studentów, praca w grupach, burza mózgów, dyskusja, badania terenowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student potrafi definiować i objaśnić podstawowe pojęcia, przedmiot i funkcje andragogiki oraz scharakteryzować główne nurty badań w obszarze edukacji dorosłych.
K_W06	Potrafi rozróżnić i wyjaśnić, czym jest dorosłość człowieka w aspekcie biologicznym, psychologicznym, społecznym i kulturowym.
K_W12	Potrafi wskazać i opisać główne współczesne teorie uczenia i nauczania dorosłych.
K_U01	Student potrafi obserwować zjawiska społeczne pod kątem problematyki edukacji dorosłych i całościowego uczenia się, wyszukiwać informacje na ten temat, przetwarzać je i interpretować w oparciu o różne źródła wiedzy.
K_U05	Potrafi zaprezentować i argumentować własne pomysły, uwagi i sugestie w zakresie analizowanych problemów edukacji dorosłych i całościowego uczenia się, również w odniesieniu do poglądów prezentowanych w literaturze przedmiotu, kierując się przy tym zasadami etycznymi.
K_K01	Student jest otwarty na zdobywanie nowej wiedzy i umiejętności z zakresu andragogiki, jest świadomy konieczności ciągłego rozwoju zawodowego i osobistego.
K_K03	Docenia znaczenie i użyteczność wiedzy z zakresu andragogiki dla upowszechniania i realizowania idei całościowego uczenia się, w kontekście swojej przyszłej pracy jako pedagoga.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – warunkiem i podstawą zaliczenia jest pozytywna ocena z pracy pisemnej o charakterze problemowym ocenianej według podanych kryteriów lub z testu z programi punktowymi.

Ćwiczenia – warunkiem i podstawą zaliczenia jest pozytywna ocena z prezentacji wybranego tematu z zakresu edukacji dorosłych, lub z pracy pisemnej o charakterze problemowym ocenianej według podanych kryteriów oraz aktywność na zajęciach.

oceną końcową z przedmiotu będzie średnia arytmetyczna ocen z obu form zajęć (ćwiczeń i wykładu)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.	47 godz.
Prezentacja i praca pisemna	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Malewski M., Andragogika w perspektywie metodologicznej, Prace Pedagogiczne Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1990.

Malewski M., Teorie andragogiczne. Metodologia teoretyczności dyscypliny naukowej, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1998.

Malewski M., Od nauczania do uczenia się. O paradygmatycznej zmianie w andragogice, Wydawnictwo Naukowe DSW, Wrocław 2010.

Illeris K., Trzy wymiary uczenia się, Poznawcze, emocjonalne i społeczne ramy współczesnej teorii uczenia się, Wydawnictwo Naukowe DSW, Wrocław 2006.

Knowles M., Holton E., Swanson R., Edukacja dorosłych. Podręcznik akademicki, PWN, Warszawa 2009.

Solarczyk – Ambrozik E., Kształcenie ustawiczne w perspektywie globalnej i lokalnej, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2004.

Kurantowicz E., O uczących się społecznościach. Wybrane praktyki edukacyjne ludzi dorosłych, Wydawnictwo Naukowe DSW, Wrocław, 2007.

Kargul J. Obszary pozaformalnej i nieformalnej edukacji dorosłych. Przesłanki do budowy teorii edukacji całościowej, Wydawnictwo Naukowe DSWE, Wrocław 2005.

Alheit P., Podwójne oblicze całościowego uczenia się, „Teraźniejszość–Człowiek-Edukacja”, 2002/2.

Bron A., Rozumienie uczenia się w teoriach andragogicznych, „Teraźniejszość – Człowiek - Edukacja” 2006/4.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Dyskursy Młodych Andragogów (tom 2-12), red. J. Kargul/ M. Olejarz/ S. Słowińska, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra.

Dubas E., Zmieniająca się dorosłość. Od dorosłości konwencjonalnej do dorosłości subiektywnej [w:] Andragogiczne wątki, poszukiwania, fascynacje, red. E. Przybylska, Wydawnictwo UMK, Toruń 2001.

Edukacja dorosłych wobec zjawiska marginalizacji, red. A. Fabiś, Wydawnictwo GWSP, Mysłowice 2007.

Dominice P., Uczyć się z życia. Biografia edukacyjna w edukacji dorosłych, Wydawnictwo WSHE, Łódź 2006.

ANTROPOLOGIA KULTUROWA

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-AK

Typ przedmiotu: podstawowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Dorota Angutek

W: Dr Dorota Angutek, Dr Magdalena Pokrzyńska

Prowadzący: Ćw: Dr Ewa Kowalska, Dr Ryszard Małachowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykłady	15	2	1	Egzamin	
Ćwiczenia	15	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		1	Egzamin	
Ćwiczenia	9		1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wdrożenie treści antropologicznych przydatnych dla pedagogów różnych specjalności w praktyce zawodowej.

Zapoznanie studentów z przełomowymi wydarzeniami historyczno-kulturowymi w dziejach Europy oraz ze współczesnymi zjawiskami społeczno-kulturowymi w Europie oraz na obszarach jej wpływów w celu poprawnego diagnozowania sytuacji społecznej, bytowej i etnicznej (kulturowej) podopiecznych oraz ułatwienia komunikacji z nimi

Uświadomienie i eliminacja europocentrycznych mitów oraz przesądów etnicznych na rzecz poglądów i postaw typowo relatywistycznych.

Umiejętność dyskusowania w zespołach nad wskazanymi zagadnieniami z użyciem profesjonalnych pojęć i charakterystyk współczesnych zjawisk kulturowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**Wykłady:**

1. Podstawowe zagadnienia, zadania i obszary badawcze dyscyplin antropologicznych, podzielone według kryterium teoretycznego i opisowego (typy kultur tradycyjnych i współczesnych: nowe miejskie diaspory, grupy tubylcze, protonarody, postkolonialne państwa wieloetniczne, kultury ponowoczesne, tradycjonalistyczne).

2. Spotykane formy etnocentryzmu i europocentryzmu, stereotypów i mitów na temat „obcych” (od megalomanii przez ksenofobię do etnocydu). Światopoglądowa reakcja relatywistów kulturowych.
3. Przełomowe wydarzenia w dziejach kultury euro-atlantycznej implikujące zmianę formuły światopoglądowej. Kolejne „odczarowania świata”: archaiczna Grecja, okres odkryć geograficznych, Reformacja, Oświecenie, globalizacja, ponowoczesność.
4. Charakterystyka wybranych nowych zjawisk kulturowych w skali globu: kreolizacja i indygenizacja a homogenizacja, tradycja wynaleziona, folklorizm a postfolkoryzm, nowoplemiennosc, turystyka zarobkowa, peryferyzacja centrum, kompresja czasu i przestrzeni, hiperrzeczywistość, symulakry i symulacje, karnawalizacja życia i kultury.
5. Pokoleniowe formy osobowości kulturowych według Davida Riesmana (osobowość tradycyjna, wewnątrzsterowna, zewnątrzsterowna i nowe modele osobowości) a współczesny problem światopoglądowego dryfowania jednostek.

Ćwiczenia:

1. Podstawowe dychotomie w antropologii: kultura/natura swój/obcy, orbis interior/orbis exterior, tradycja/modernizacja kulturowa (nowoczesność), sacrum/profanum, symbol/rzecz; kultura/cywilizacja.
2. Dewiant i dewiacja kulturowa a relatywizm kulturowy i tolerancja społeczna w świetle antropologii kulturowej.
3. Polacy o „obcych” w świetle badań Ewy Nowickiej i jej zespołu a problemy asymilacji i akulturacji mniejszości etnicznych i narodowych w Polsce (z wypukleniem problemów w lubuskim).
4. Praktyczne rozpoznawanie nowych współczesnych zjawisk kulturowych (scharakteryzowanych na wykładzie nr 4) oraz umiejętność praktycznego ich diagnozowania. Odszukiwanie odpowiedników tych zjawisk w Polsce na przykładach zaczerpniętych z polskiej prasy lub autopsji i próby rozwiązywania edukacyjnych i społecznych problemów wokół nich.
5. Pedagogie kodu kolekcji i integracji w społeczno-kulturowej interpretacji Basila Bernsteina.

METODY KSZTAŁCENIA:

W: Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Ćw: Praca w grupach na bazie literatury antropologicznej i etnograficznych materiałów źródłowych z wyznaczonymi przez prowadzącego zadaniami do realizacji, quizy, zestawienia tabelaryczne.

Samodzielna lektura prac antropologicznych i etnograficznych (artykułów podręczniki, monografie) oraz dyskusowanie ich treści w czasie ćwiczeń i konsultacji.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Ma wiedzę antropologiczną uporządkowaną na poziomie ogólnym i pogłębioną w zakresie nowych zjawisk kulturowych, typów więzi kulturowych oraz rządzących nimi prawidłowości.
K_W16	Ma pogłębioną wiedzę na temat systemów norm kulturowych i reguł organizacyjnych oraz struktur, istotną dla zrozumienia funkcjonowania nowych pokoleń, typów kulturowych osobowości i przedstawicieli obcych grup etnicznych i narodowych w Polsce, subkultur, ruchów społecznych etc.
K_U12	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury stosując nowe podejścia i osiągnięcia antropologii kulturowej, w celu określenia znaczeń tradycyjnych i nowoczesnych zjawisk społeczno-kulturowych i zna ich miejsce w procesie kulturowo-historycznym
K_K08	Student zna konsekwencje wynikające z procesów zmiany kulturowej i potencjalnych zagrożeń wynikających z utraty dziedzictwa narodowego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin ustny z materiału wykładów i lektur obowiązkowych.

Zaliczenie z ćwiczeń na podstawie pracy w grupach i kolokwium.

Ocena końcowa jest średnią z uzyskanych ocen częściowych.

Dwie lektury obowiązkowe na egzamin do wyboru z niżej podanych:

R. Benedict, *Wzory kultury*, Muza, Warszawa 2001.

M. Mead, *Kultura i tożsamość*, PWN, Warszawa 1978.

- E. Hall, Ukryty wymiar, PIW, Warszawa 19871.
- E. Hall, Poza kulturą, PWN, Warszawa 1984.
- E. Redliński, Konopielka, Świat Książki, Warszawa 2006.
- J. Kosiński, Malowany ptak, Warszawa 1988.
- L. Stomma, Antropologia kultury wsi polskiej XIX wieku, PAX, Warszawa 1986.
- L. Stomma, Słońce rodzi się 13 grudnia, Łódź 1981.
- M. Golka, Imina wielokulturowości, Muza, Warszawa 2010.
- W. J. Burszta, W. Kuligowski, Sequel. Dalsze przygody kultury w globalnym świecie, Muza, Warszawa 2005.
- E. Fromm, Mieć czy być, Rebis, Warszawa 1999.
- B. Lewenstein i in (red.), Partycypacja społeczna i aktywizacja w rozwiązywaniu problemów społeczności lokalnych, WUW, Warszawa 2010.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	35 godz.
Przygotowanie do testu:	20 godz.	22 godz.
Konsultacje:	10 godz.	15 godz.
Przygotowanie do egzaminu	5 godz.	5 godz.
Łącznie 95 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	3 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

WYKŁADY (część literatury zna tylko prowadzący):

- W. J. Burszta, Antropologia kultury, Poznań 1998. **(Podręcznik)**
- Ch. Janks, Kultura, przeł. W. J. Burszta, Poznań 2000. **(Podręcznik)**.
- D. Angutek, Romantyczne korzenie antropologicznego rozumienia zjawiska kultury, w: Aksjologiczne źródła pojęć, red. A. Pałubicka, G. A. Dominiak, Bydgoszcz 2005, 137-147.
- W. H. Goodenough, W poszukiwaniu roboczej teorii kultury, w: Badanie kultury. Elementy teorii antropologicznej. Kontynuacje, red. M. Kempny, E. Nowicka, Warszawa 2004.
- S. Vincenz, Nowa Itaka, w: Antropologia kultury, red. A. Mencwel, Warszawa 2000.
- A. Barnard, Antropologia. Teoria i historia, Warszawa 2005. **(Podręcznik)**.
- R. Deliege, Historia antropologii. Szkoły, teorie, autorzy, Warszawa 2011. **(Podręcznik)**.
- M. Sahlins, Pierwotne społeczeństwo dobrobytu, w: Badanie kultury. Elementy teorii antropologicznej, red. M. Kempny, E. Nowicka, Warszawa 2003.
- M. A. Kowalski, Sztuka frasośliwa, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza, Warszawa 1988.

1. D. Riesman, *Samotny tłum*, Muza, Warszawa 1996.
- A. Eliot, *Koncepcje „ja”*, Sic!, Warszawa 2007.
- A. Rrenaut, *Era jednostki*, Ossolineum, Wrocław 2009.
- G. Agamben, *Wspólnota, która nadchodzi*, Sic!, Warszawa 2008.
- J. Kmita, *Późny wnuk filozofii*, Poznań 2010.
- D. Angutek, *Magiczne źródło filozofii greckiej*, Bydgoszcz 2003.
- D. Angutek, *Kulturowe wymiary krajobrazu*, Zielona Góra 2012.
- Słownik etnologiczny. Terminy ogólne, red. Z. Staszczak, Warszawa-Poznań 1987.
- D. Angutek, *Obcy w przestrzeni kulturowej współczesnej Europy*, Zielona Góra 2009, Wprowadzenie.
- J.J. Preece, *Prawa mniejszości*, Sic!, Warszawa 2007.
- M. Golka, *Imiona wielokulturowości*, Muza, Warszawa 2010.
- W. Kalaga (red.), *Dylematy wielokulturowości*, Universitas, Kraków 2004.
- Karnawalizacja. Tendencje ludyczne w kulturze współczesnej, red. J. Grad, H. Mamzer, Poznań 2004;
- Teoria karnawalizacji. Konteksty i interpretacje, red. A. Stoffa, A. Skubaczewska-Pniewska, Wyd. UMK, Toruń 2011.
- B. Łaciak, *Obyczajowość polska czasu transformacji, czyli wojna postu z karnawalem*, Warszawa 2007.
- Karnawały w kulturze, „Konteksty” 2002, nr 3-4. Teksty do wyboru.
- E. Hobsbawm, T. Ranger, *Tradycja wynaleziona*, Wyd UJ, Kraków 2008.
- U. Hannerz, *Powiązania transnarodowe*, Wyd UJ, Kraków 2006.
- Ch. Barker, *Studia kulturowe*. Wyd. UJ, Kraków 2003.

Literatura uzupełniająca:

- 1..A. K. Paluch, *Mistrzowie antropologii społecznej*, Warszawa 1990. **(Podręcznik)**.
- 2..E. Nowicka, *Świat człowieka – świat kultury*. Wydanie nowe, Warszawa 2007.
- Świat człowieka – świat kultury*. Antologia tekstów klasycznej antropologii, red. E. Nowicka, M. Głowacka-Grajper, Warszawa 2007 **(Podręcznik)**.
- A. Appadurai, *Nowoczesność bez granic*. Kulturowe wymiary globalizacji, przeł. Z. Pocek, 2005.
- 5.M. Bogunia-Borowska, M. Śleboda, *Globalizacja i konsumpcja*, Universitas, Kraków 2003.

6.. H. Donnan, Th. M. Wilson, Granice tożsamości, narodu, państwa, przeł. M. Głowacka-Grajper, Kraków 2007

7 F. Barth, A. Gingrich i inni, Antropologia. Jedna dyscyplina, cztery tradycje: brytyjska, niemiecka, francuska i amerykańska, przeł. J. Tegnerowicz, Kraków 2007 (**Podręcznik**).

V. Turner, Gry społeczne, pola i metafory, Kraków 2005

E. Szczecińska-Musielak, Pozanaukowe fascynacje innością kulturową, Scholar, Warszawa 2010.

ĆWICZENIA (literatura obowiązująca studentów zaznaczona tłustym drukiem):

W. J.Burszta, Antropologia kultury, Poznań 1998, roz. I, IV.

A.L. Kroeber, Istota kultury, przeł. P. Sztompka, Warszawa 1973, rozdz. XVII.

Ch. Janks, Kultura, przeł. W. J. Burszta, Poznań 2000. (Podręcznik).

Asymilacja, Akulturacja, Witalizm, Natywizm, w: Słownik etnologiczny. Terminy ogólne, PWN, Warszawa 1987.

E. Nowicka (red.), Swoi i obcy, WUW, Warszawa 1990.

B.A. Orłowska, Kultura łemkowska w wielokulturowej społeczności, w : S. Dudra i inni (red.), Łemkowie, Bojkowie, Rusini, tom 2, Zielona Góra-Słupsk 2009 (lub literatura o innych mniejszościach).

A. Pokrzyńska, Bukowińczycy w Polsce, Zielona Góra 2010 (lub literatura o innych mniejszościach).

8.A. Perzanowski, Odmieńcy. Antropologiczne studium dewiacji, WUW, Warszawa 2009, s. 18-57.

M. Buyta-Budzyńska, Mniejszości narodowe – bogactwo czy problem, ISP PAN, Warszawa 2003.

K. Obuchowski, Osobowość wobec zmian cywilizacji, czyli o ludziach roli, uczenia się i o autorach siebie, w: Kalaga W. (red.), Dylematy wielokulturowości, Kraków 2004.

G. Dziański, Hybrydyczna tożsamość Europy Środkowej po 1989 roku, w: ibidem.

Do relaizacji tematu nr 4: wycinki z prasy popularnonaukowej i codziennej: "Wiedza i Życie", "National Geographic", „Focus”, inne

B. Lewenstein i in (red.), Partycypacja społeczna i aktywizacja w rozwiązywaniu problemów społeczności lokalnych, WUW, Warszawa 2010.

B. Bernstein, Odtwarzanie kultury, PIW, Warszawa 1990.

EDUKACJA ZDROWOTNA I PROMOCJA ZDROWIA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-EzPz

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Joanna Dec

Dr Joanna Dec

Dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Dr Wioleta Giemza - Urbanowicz

Dr Krzysztof Wąż

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	30	2	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

- Pogłębienie wiedzy o zdrowiu i czynnikach je warunkujących
- Uświadomienie odpowiedzialności za zdrowie własne i innych
- Wzrost wiedzy o głównych problemach zdrowotnych oraz zasadach profilaktyki wybranych zaburzeń i chorób

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu biomedycznych podstaw rozwoju i wychowania oraz psychologii ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści ćwiczeń:

- Pojęcie zdrowia (definicje, ujęcia, modele, czynniki determinujące zdrowie)
- Edukacja zdrowotna (cele, koncepcje, etapy, czynniki wspierające i utrudniające)
- Podstawowe pojęcia: oświata zdrowotna, wychowanie zdrowotne, edukacja zdrowotna, kultura zdrowotna, pedagogika zdrowia
- Zachowania zdrowotne i prozdrowotne (definicja, wyznaczniki, mandala zdrowia)
- Promocja zdrowia a profilaktyka (definicje, cele, geneza, metody, poziomy profilaktyki)
- Najczęstsze problemy zdrowotne dzieci, młodzieży i młodych dorosłych
- Zdrowie seksualne i reprodukcyjne, bezpłodność, późne macierzyństwo)
- Zaburzenia odżywiania (bulimia, anoreksja, otyłość, diety)
- Medycyna niekonwencjonalna i alternatywne formy leczenia
- Choroby cywilizacyjne, szczepienia, epidemie
- Podstawowe umiejętności osobiste i społeczne młodych ludzi niezbędne dla poprawy, utrzymania i ochrony zdrowia psychicznego oraz ich kształtowanie w dzieciństwie i w młodości

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, dyskusja, metoda projektów, prezentacje multimedialne, praca z książką

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student ma pogłębioną wiedzę na temat zdrowia i czynników je warunkujących zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym.
K_W11	Student ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę na temat głównych problemów zdrowotnych oraz zasad profilaktyki wybranych zaburzeń i chorób, harmonii i dysharmonii, normy i patologii w odniesieniu do zdrowia.
K_U07	Student ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania sytuacji zagrażających zdrowiu oraz świadomość odpowiedzialności za zdrowie własne i innych.
K_K02	Student wykazuje aktywność i wrażliwość w zakresie wdrażania zasad profilaktyki zdrowotnej; angażuje się we współpracę z instytucjami promującymi zachowania prozdrowotne; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele w zakresie ochrony zdrowia własnego i innych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: Formą zaliczenia ćwiczeń jest zaliczenie z oceną. Weryfikacja efektów kształcenia będzie polegała na ocenie samodzielnie przygotowanych przez studentów prezentacji z wybranych zagadnień programowych. Warunkami zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z przedstawionej prezentacji pod względem treści, formy i sposobu prezentacji.

Ocena końcowa: jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	50 godz.
Konsultacje	15 godz.	20 godz.
Łącznie	90 godz. – 4 ECTS	88 godz. – 4 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	45 godz. – 2 ECTS	38 godz. – 2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	45 godz. – 2 ECTS	50 godz. – 2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Bishop G. Psychologia zdrowia. Zintegrowany umysł i ciało, Wydawnictwo ASTRUM, Wrocław 2000
 Heszen I., Sęk H., Psychologia zdrowia, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007.
 Kariski B. (red.), Promocja zdrowia, wyd. IGNIS, Warszawa 1999
 Lewicki Cz., Edukacja zdrowotna – systemowa analiza zagadnień, Rzeszów 2006.
 Woynarowska B., Edukacja zdrowotna. Podręcznik akademicki, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gaweł A., Pedagogzy wobec wartości zdrowia, Kraków 2003.
 Kowalski M., Gaweł A., Zdrowie. Wartość. Edukacja, Impuls, Kraków 2006.
 Woynarowska B. (red.), Zdrowie i szkoła, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000
 Woynarowska B., Kapica M. (red.) Teoretyczne podstawy edukacji zdrowotnej. Stan i oczekiwania, Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Zawodowej, Warszawa 2001
 Syrek E., Zdrowie w aspekcie pedagogiki społecznej, Katowice 2000
 Sokołowska M., Skoczek G. (red.), Edukacja zdrowotna i promocja zdrowia w szkole, Warszawa 2000
 Ostrowska A., Styl życia a zdrowie, Warszawa 2000

UWAGI:-**LOGIKA**

Kod przedmiotu: 8.1-WP-PED-LOG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Krzysztof Kilian, prof. UZ,

Prowadzący: dr Piotr Bylica, dr hab. Krzysztof Kilian, prof. UZ, dr Dariusz Sagan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	1	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		1	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaznajomienie studentów z najważniejszymi zagadnieniami logiki rozumianej w sensie szerokim jako obejmującej problemy semiotyki, logiki formalnej i ogólnej metodologii nauk.

WYMAGANIA WSTĘPNE:**ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**

1. Logika w sensie szerokim i jej działy.
2. Kategoria „naukowości” i klasyfikacje nauk.
3. Nazwy, stosunki między zakresami, podział logiczny.
4. Odmiany definicji. Błędy w definiowaniu.
5. Wnioskowania dedukcyjne.
6. Elementy klasycznego rachunku zdań. Prawa logiki wyrażone w formułach ze zmiennymi zdaniowymi.
7. Prawa logiki wyrażone w formułach ze zmiennymi nazwowymi: kwadrat logiczny, sylogizm kategoryczny.
8. Wnioskowania zawodne, ale wartościowe poznawczo: wnioski redukcyjne (indukcja enumeracyjna, kanony indukcji eliminacyjnej) i nieredukcyjne (wnioskowania przez analogię).
9. Sprawdzanie, dowodzenie, wyjaśnianie a podstawowe problemy ogólnej metodologii nauk.
10. Wybrane problemy komunikacji między użytkownikami języka: przyczyny nieporozumień, zabiegi retoryczne i erystyczne w dyskusji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny

Ćwiczenia: praca z książką, rozwiązywanie zadań, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Efekty kształcenia dla przedmiotu
K_U06	Student posiada wiedzę z zakresu logiki klasycznej, poprawnie posługuje się jej podstawowymi kategoriami; potrafi rozwiązywać elementarne zadania z zakresu klasycznego rachunku zdań; posiada podstawowe umiejętności logiczne: formułowanie definicji, podział logiczny, wnioskowania, analiza argumentów. Zna podstawowe zasady prowadzenia dyskursy w nauce.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z wykładów: test wyboru oraz zawierający pytania otwarte lub przepisane oceny uzyskanej z ćwiczeń (ostatecznie sposób uzyskania zaliczenia ustala na początku semestru prowadzący w porozumieniu ze studentami). Podstawą zaliczenia jest uzyskanie oceny pozytywnej.

Zaliczenie z ćwiczeń: zaliczenie na podstawie wykonanych zadań. Podstawą zaliczenia jest uzyskanie oceny pozytywnej.

Ocena końcowa: ocena wystawiana jest na podstawie średniej arytmetycznej ocen z ćwiczeń i wykładu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	42 godz.
Przygotowanie do testu:	30 godz.	30 godz.
Konsultacje:	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Borkowski L., *Elementy logiki formalnej*, Warszawa 1972.

Bylica P., *Naturalizm metodologiczny jako warunek naukowości w kontekście relacji nauki i religii*, „Przegląd Filozoficzny – Nowa Seria” 2004, r. 13, nr 3 (51), s. 163-175.

Jodkowski K., *Wspólnoty uczonych, rewolucje naukowe i paradygmaty*, Lublin 1990.

Krajewski W., *Prawa nauki. Przegląd zagadnień metodologicznych*, Warszawa 1982.

Kwiatkowski T., *Logika ogólna*, Lublin 1988.

Stanosz B., *Wprowadzenie do logiki formalnej*, Warszawa 1998.

Ziemiński Z., *Logika praktyczna*, Warszawa 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Ajdukiewicz K., *Język i poznanie*, t. II, Warszawa 1985.

Marciszewski W., (red.), *Logika formalna. Zarys encyklopedyczny z zastosowaniem do informatyki i lingwistyki*, Warszawa 1987.

Marciszewski W., *Mała encyklopedia logiki*, Wrocław – Warszawa – Kraków 1988.

Pawłowski T., *Tworzenie pojęć i definiowanie w naukach humanistycznych*, Warszawa 1978.

Schopenhauer A., *Erystyka czyli sztuka prowadzenia sporów*, Warszawa 2000.

Widła T., Zienkiewicz D., *Logika*, Warszawa 2006

UWAGI:-

METODY STATYSTYCZNE W PEDAGOGICE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-MS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Edyta Mianowska

Prowadzący: dr E. Kołodziejska, dr E. Mianowska, dr E. Papiór

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	6		2	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	12			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu statystyki. Przygotowanie studentów do korzystania z programu SPSS w badaniach społecznych. Uświadomienie studentom ograniczeń w stosowaniu metod i narzędzi statystyki w badaniach społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z metodologii badań społecznych, metod i technik badań społecznych; umiejętność stawiania pytań, konstrukcji narzędzi badawczych. Podstawowa znajomość aplikacji środowiska MS Office; praca z arkuszem kalkulacyjnym, edycja tekstów, szczególnie umiejętność konstrukcji i formatowania tabel.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**Wykład:**

Statystyka i jej przedmiot: miejsce metod statystycznych w procedurze badawczej, rola, zadania, możliwości i ograniczenia, ważniejsze pojęcia statystyczne.

Pomiar i charakterystyka skal pomiarowych.

Porządkowanie, grupowanie i prezentacja wyników pomiaru: Szeregi, tablice wykresy, częstość, gęstość, procenty.

Miary położenia (tendencji centralnej). Miary rozproszenia (dyspersja).

Miary współzmienności (korelacja): wykres korelacyjny, miary siły związku, współczynnik korelacji liniowej Pearsona, współcz. korelacji rangowej Spearmana, stosunek korelacyjny, czteropolowy współczynnik korelacji - ϕ .

Rozkład normalny zmiennych losowych: rozkład normalny, powierzchnia pod krzywą normalną, przedziały ufności dla średniej w rozkładzie normalnym.

Testowanie hipotez: Hipoteza zerowa i alternatywna, obszar krytyczny, poziom istotności, błąd I i II rodzaju. Porównanie dwóch średnich – test t –Studenta, porównanie kilku średnich – jednokierunkowa analiza wariancji.

Testy zgodności rozkładu i testy niezależności: Test Chi-kwadrat, testy nieparametryczne

Ćwiczenia:

Przygotowanie badań ilościowych: omówienie etapów procesu badawczego ze szczególnym uwzględnieniem powiązań między problemami badawczymi, hipotezami a konstrukcją narzędzia pomiaru (ankieta).

Wczytanie i kontrola danych empirycznych do programu SPSS: opis zmiennych i kafeterii, eliminacja błędów kodowania, wartości spoza zakresu i braków (kontrola ankiet).

Podstawowa analiza zgromadzonych danych: określanie braków danych, obliczenie częstości, obliczanie podstawowych statystyk opisowych, opis próby badawczej (raport)

Przekształcanie surowych wyników: rekodowanie, nowe etykiety zmiennych i wartości zmiennych.

Testowanie zależności między zmiennymi: konstrukcja tabel krzyżowych, miara istotności związku, Chi-kwadrat, test t Studenta.

Raport z badań: analiza uzyskanych wyników, przygotowanie raportu, wizualizacja wyników

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, ćwiczenia indywidualne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W4	Student wskazuje różne metody doboru próby, rozróżnia skale pomiarowe, potrafi dobrać miary statystyczne do rodzaju danych empirycznych
K_U06	Student potrafi przygotować kwestionariusz ankiety do badań, poprawnie wczytać dane i przeprowadzić kontrolę poprawności ich wczytania.
K_U06	Potrafi wykonać obliczenia statystyczne korzystając z programu SPSS i zinterpretować uzyskane wyniki. Dobiera testy i wykorzystuje w badaniach zależności między zmiennymi Potrafi przygotować wielostronicowy raport z badań, omówić i zaprezentować graficznie wyniki.
K_K06	Krytycznie ocenia możliwość stosowania narzędzi statystyki i nowoczesnych technologii w badaniach społecznych, potrafi wskazać ich wady i ograniczenia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z wykładów: Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie powyżej 50% punktów możliwych do uzyskania w teście z wykładów.

Zaliczenie z laboratorium: Warunkiem zaliczenia laboratorium jest uzyskanie powyżej 50% punktów z możliwych do uzyskania z laboratoriów. Punkty za laboratorium można uzyskać: za kolokwium i za wykonanie zadań na laboratorium związanych z realizacją projektu.

Ocena końcowa: Ocena z przedmiotu Metody statystyczne w pedagogice ustalana jest na podstawie sumy punktów uzyskanych na laboratorium i wykładzie. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie laboratoriów i wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	42 godz.
Opracowanie ankiety, raportu:	15 godz.	25 godz.
Konsultacje:	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS

Zajęcia o charakterze praktycznym: 3 ECTS 3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Babbie E. (2006) Badania społeczne w praktyce, Warszawa.
Bedyńska S., Brzezicka A (2007) Statystyczny drogowskaz, Warszawa.
Ferguson G., Takane Y., (1997) Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice, Warszawa.
Górniak J., Wachnicki J. (2000) Pierwsze kroki w analizie danych SPSS Polska, Kraków.
Guilford J.P. Podstawowe metody statystyczne w psychologii i pedagogice.
Juszczak., (2001) Statystyka dla pedagogów, Toruń.
Małarska A. (2005) Statystyczna analiza danych wspomaganą programem SPSS, Kraków.
Pavkov T. W., Pierce K. A. (2005) Do biegu, gotowi – start. Wprowadzenie do SPSS dla Windows, Gdańsk.
Sadowski W. (1999) Statystyka na co dzień, Warszawa.
Sobczak M. (2000) Statystyka, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Walker J., McLean M., Statystyka dla każdego.
Blalock H. Statystyka dla socjologów.
Góralski A., Metody opisu i wnioskowania statystycznego w psychologii i pedagogice.
Nawojczyk M. (2004) Przewodnik po statystyce dla socjologów, Kraków.
Wieczorkowska G. (2004) Statystyka. Wprowadzenie do analizy danych sondażowych i eksperymentalnych, Warszawa.
Szymczak W. (2008) Podstawy statystyki dla psychologów. Podręcznik Akademicki. Warszawa
(red.) Kwiatkowska G. E., Stasiuk K. (2008) SPSS w praktyce psychologicznej. Lublin.

UWAGI:

Materiały do zajęć znajdują się na stronie: www.ips.uz.zgora.pl/~emianows

METODOLOGIA BADAŃ SPOŁECZNYCH

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PED-MBS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab., prof. Ewa Narkiewicz-Niedbałec,

Prowadzący: dr Krzysztof Wąż, dr Marzena Sendyk,

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	I	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zaznajomienie studentów z funkcjami nauki, cechami praktyki badawczej, założeniami badań ilościowych i jakościowych; charakterystykami poszczególnych paradygmatów w naukach społecznych (pozytywistycznym, humanistycznym, krytycznym, postmodernistycznym); Zaznajomienie studentów z podstawowymi pojęciami metodologicznymi, specyfiką badań społecznych;

Opanowanie przez studentów umiejętności projektowania własnych badań naukowych, doboru adekwatnego do celu badań paradygmatu, umiejętności doboru lub konstruowania narzędzi badawczych;

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza dotycząca metod i technik badań pedagogicznych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**WYKŁADY:**

Praktyka badawcza i praktyka pedagogiczna jako praktyki społeczna (w ujęciu Jerzego Kmity);

Co to jest nauka? Współczesna klasyfikacja nauk. Nauki dedukcyjne – nauki empiryczne; Nauki przyrodnicze – nauki społeczne; Wyodrębnienie się nauk społecznych; Wyjaśnianie i rozumienie jako procedury naukowe;

Funkcje nauki;

Pojęcie paradygmatu i teorii naukowej; Paradygmaty w pedagogice – pozytywistyczny, humanistyczny, krytyczny i postmodernistyczny;

Badania ilościowe i jakościowe;

Sondaż diagnostyczny – dobór zmiennych, wskaźników, sformułowanie hipotezy, układanie ankiety;

Zasady przeprowadzania badań, kodowanie danych, przygotowanie do analiz statystycznych;

Monografia pedagogiczna;

Badania eksperymentalne;

Metoda indywidualnych przypadków;

Rodzaje wypowiedzi w tekstach naukowych: orzekające, wartościujące i normatywne; Rodzaje wiedzy: wiedza potoczna a wiedza naukowa;

Rodzaje związków występujących w rzeczywistości przyrodniczej i społecznej; Twierdzenia nauk empirycznych – hipotezy, generalizacje, prawa naukowe;

Badania wzdłuż czasu, badania panelowe;

Czy w badaniach ludzie kłamią? I co można na to zaradzić;

Operacjonalizacja pojęć teoretycznych - prezentacja standaryzowanych skal pomiarowych w badaniach społecznych;

Etyczne aspekty badań społecznych

ĆWICZENIA

Sprawdzenie stopnia opanowania pojęć: zmienna, wskaźnik, hipoteza, prawo nauki, regularność empiryczna - podstawowe kategorie teoretyczno-metodologiczne;

Metody i techniki badań społecznych;

Paradygmat badań ilościowych i jakościowych;

Inspiracje teoretyczne i praktyczne w badaniach społecznych. Propozycje tematów projektów badawczych (w paradygmacie ilościowym) jako zadań do zrealizowania przez uczestników zajęć;

Przedstawienie wybranego problemu w świetle literatury. Analiza tekstów z uwzględnieniem wypowiedzi orzekających, wartościujących i normatywnych.

Ilościowa charakterystyka rzeczywistości powiązanej z podjętym problemem.

Prezentacja projektu badań ilościowych;

Analiza przykładów projektów i wyników badań jakościowych;

Planowanie i realizacja badań jakościowych. Analiza i interpretacja danych jakościowych;

Badania z wykorzystaniem Internetu;

Problemy etyczne w badaniach społecznych.

Analiza wybranych projektów badawczych;

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład prowadzony metodą podającą z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną;

Ćwiczenia: dyskusja, praca w małych grupach, praca z materiałem źródłowym; metody oparte na działaniu praktycznym – przygotowanie projektu badawczego i narzędzia do badań; prezentacja założeń teoretycznych do podjętej problematyki;

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	Student umie wskazać i scharakteryzować cechy dystynktywne praktyki badawczej (naukowej) w odróżnieniu od innych rodzajów praktyki społecznej; Potrafi nazwać i scharakteryzować podstawowe funkcje nauki; potrafi zaprezentować współczesną klasyfikację nauk i miejsce pedagogiki wśród nich; Potrafi opisać założenia metodologiczne różnych nauk, w tym nauk społecznych;
K_W04	Student potrafi nazwać i scharakteryzować główne orientacje badawcze nauk społecznych i humanistycznych, w tym pedagogiki i odpowiadające im metody badań; potrafi objaśnić pojęcie paradygmatu i teorii naukowej; potrafi rozpoznać podstawowe cechy paradygmatów obecnych we współczesnej pedagogice i podać kryteria ich doboru do badań; Potrafi wskazać powody występowania różnych paradygmatów prowadzenia badań w pedagogice; Student dostrzega i wskazuje różnice między ilościowym a jakościowym podejściem do badań; Student potrafi sformułować hipotezy odnoszące się do prawidłowości występujących w zbiorowościach społecznych oraz potrafi odróżniać w tekstach naukowych generalizacje historyczne i prawa nauki od innych składników języka naukowego;
K_U06	Student potrafi opisać strukturę procesu badawczego, wyróżniając i charakteryzując poszczególne jego etapy. Potrafi sformułować problemy badawcze, wytypować zmienne i wskaźniki, dobrać stosownie do podejmowanej problematyki odpowiednie metody i techniki badań, skonstruować wybrane narzędzia badawcze, a także dokonać analizy ilościowej oraz opisu jakościowego uzyskanych wyników badań; potrafi wybrać najbardziej adekwatną do podjętego celu badań perspektywę teoretyczną i metodologiczną; potrafi scharakteryzować konsekwencje metodologicznych wyborów dokonywanych przez różnych badaczy i siebie;
K_K05	Student jest świadomy istnienia etycznego wymiaru badań naukowych, zna podstawowe założenia etyczne przy uprawianiu nauki, a w szczególności nauk społecznych; potrafi dostrzec problemy i dylematy moralne, jakie mogą pojawić się przy prowadzeniu badań; potrafi uzasadnić swoje postępowanie w analizowanych przypadkach i zadbać o zgodną z nimi realizację badań własnych;

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – ocena przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach; ocena z projektu badań ilościowych przygotowanego przez studenta; ocena poprawności rekonstrukcji założeń metodologicznych projektu badań jakościowych sporządzonej na podstawie wybranej literatury;

Egzamin pisemny z całości materiału;

Ocena końcowa – średnia z ćwiczeń i egzaminu;

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	46 godz.
Przygotowanie do egzaminu i egzamin:	20 + 3 godz.	26+3 godz.
Łącznie 93 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Babbie Earl, Badania społeczne w praktyce, PWN Warszawa 2003;
 Babbie Earl, Podstawy badań społecznych, PWN, Warszawa 2008;
 Batorski Dominik, Olcoń-Kubicka Marta, Prowadzenie badań przez Internet - podstawowe zagadnienia metodologiczne, w: „Studia Socjologiczne” 2006, nr 3.
 Frankfurt-Nachmias Chava, Nachmias David, Metody badawcze w naukach społecznych, Poznań 2001;
 Flick Uwe, Projektowanie badania jakościowego, PWN, Warszawa 2010;
 Hajduk Edward, Hipoteza w badaniach pedagogicznych, Zielona Góra 1993, 1994, 1996;
 Hajduk Edward, Hipoteza w badaniach społecznych, Zielona Góra 2006;
 Łobocki Mieczysław, Metody i techniki badań pedagogicznych, Impuls, Kraków 2007;
 Nowak Stefan, Metodologia badań społecznych, PWN, Warszawa 1985;
 Palka Stanisław, Metodologia. Badania. Praktyka pedagogiczna, GWP, Gdańsk 2006;
 Rubacha Krzysztof, Metodologia badań nad edukacją, Wamp Warszawa 2008;
 Silverman David, Interpretacja danych jakościowych, PWN, Warszawa 2008;
 Silverman David, Prowadzenie badań jakościowych, PWN, Warszawa 2008;
 Pilch Tadeusz, Zasady badań pedagogicznych, Wyd. „Żak”, Warszawa 1995;
 Sztumski Janusz, Wstęp do metod i technik badań społecznych, Katowice, 1995;

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Amsterdamski Stefan, Między historią a metodą. Spory o racjonalność nauki, PIW, Warszawa 1983;
 Brzeziński Jerzy, Metodologia badań psychologicznych, PWN, Warszawa 2002;
 Chalmers Alan, Czym jest to, co zwiemy nauką? Rozważania o naturze, statusie i metodach nauki.
 Wprowadzenie do współczesnej filozofii nauki, (tłum.) Adam Chmielewski, Wyd. Siedmiogród, Wrocław 1997;
 Denzin Norman K., Lincoln Yvonna S., Metody badań jakościowych, t. 1 i 2, Warszawa 2009
 Grobler Adam, Metodologia nauk, Wydawnictwo Aureus, Wydawnictwo Znak, Kraków 2006;
 Kmita Jerzy, O kulturze symbolicznej, Warszawa 1983;
 Kuhn Thomas S., Struktura rewolucji naukowych, tłum. H. Ostromęcka, PWN, Warszawa 1968;
 Lutyńska Krystyna, Wywiad kwestionariuszowy, Przygotowanie i sprawdzenie narzędzia badawczego, Ossolineum 1984;
 Mayntz Renate Holm Kurt, Hübner Peter, Wprowadzenie do metod socjologii empirycznej, PWN, Warszawa 1985;
 Miles. Matthew B., A. Michael Huberman Analiza danych jakościowych, przekł. Stanisław Zabielski, Trans Humana, Białystok 2000;
 Metodologia pedagogiki zorientowanej humanistycznie, (red.), Dariusz Kubinowski, Marian Nowak, Impuls, Kraków 2006;
 Ossowski Stanisław, O osobliwościach nauk społecznych, PWN, wyd. 4, Warszawa 2001;
 Paprzycka Emilia, Kobiety żyjące w pojedynkę, Toruń 2008;
 Shaughnessy John, Zechmeister Eugene B., Zechmeister Jeanne S. (2002), Metody badawcze w psychologii, GWP, Gdańsk
 Stefanowska Małgorzata, Odbiorcy kultury - deklaracje i rzeczywistość, PWN, Warszawa, 1988;
 Sulek Antoni, Metody analizy socjologicznej: wybór tekstów Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 1986;
 Sulek Antoni, Ogród metodologii socjologicznej, "Scholar", Warszawa 2002;
 Wójcicki Ryszard, (1991), Teorie w nauce, cz. 1, IFiS PAN, Warszawa.

UWAGI:

-

PEDAGOGIKA OGÓLNA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PedO

Typ przedmiotu: OBOWIĄZKOWY

Język nauczania: JĘZYK POLSKI

Odpowiedzialny za przedmiot: MIROSŁAW KOWALSKI

MIROSŁAW KOWALSKI; ANITA FAMUŁA-
Prowadzący: JURCZAK; IWONA RUDEK, EWA
KOWALSKA

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15		I MU	Egzamin	
Ćwiczenia	15			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I MU	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

- rozbudzenie refleksji nad złożonością problematyki pedagogicznej na płaszczyźnie teoretycznej, świadomość wielości możliwości kształtowania teoretycznych podstaw koncepcji pedagogicznych;
- profesjonalna alfabetyzacja edukacyjna; zapoznanie z najistotniejszymi informacjami na temat pedagogiki ogólnej;
- zapoznanie z dylematami współczesnej pedagogiki ogólnej; uwrażliwienie na probabilistyczne podstawy teorii wychowania; kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów pedagogicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:-**ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**ZAKRES TEMATYCZNY WYKŁADÓW:

Pedagogika ogólna a pozostałe subdyscypliny pedagogiczne (pogranicza dyscyplin naukowych).

Pedagogika jako nauka antropologiczna i humanistyczna.

Naukowy status pedagogiki ogólnej.

Pedagogika ogólna a przemiany cywilizacyjne.

Wielości współczesnych pedagogii i zróżnicowania ich recepcji.

Pedagogika ogólna a praktyka edukacyjna.

Powstanie i ewolucja tożsamości pedagogiki. Wieloaspektowość podstawowych pojęć pedagogicznych.

Studia nad językiem pedagogiki.

Naukoznawcze i metodologiczne przesłanki ujmujące współczesne myślenie o pedagogice ogólnej.

ZAKRES TEMATYCZNY ĆWICZEŃ:

Cechy pedagogiki jako nauki.

Pedagogika na tle zmian zachodzących w społeczeństwie.

Pedagogie wychowania.

Relacje między teorią a praktyką pedagogiczną.

Pedagogika a nauki o wychowaniu.

METODY KSZTAŁCENIA:

WYKŁAD

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, dyskusja (panelowa).

ĆWICZENIA:

Metody podające, dyskusja moderowana

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Wymienia i definiuje terminy używane w pedagogice ogólnej.
K_W02	Wskazuje na źródła pedagogiki ogólnej. Rozpoznaje miejsce pedagogiki ogólnej w systemie nauk. Opisuje nauki o wychowaniu.
K_U04	Ocenia rolę pedagogiki w zmieniającym się społeczeństwie.
K_U08	Porównuje teorię z praktyką pedagogiczną.
K_K03	Ma świadomość potrzeby prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych w aspekcie planowania pracy pedagogicznej.
K_K04	

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: egzamin w formie testowej. Studentowi postawione zostaną zarówno pytania o charakterze teoretycznym jak i praktycznym (analiza tekstu źródłowego). Kryterium ocen: bardzo dobry (91 – 100%), dobry plus (81 – 90%), dobry (71 – 80%), dostateczny plus (61 – 70%), dostateczny (51 – 60%).

Zaliczenie z ćwiczeń: test, ocena zgodnie z podanymi progami punktowymi

Ocena końcowa: średnia arytmetyczna z oceny z wykładów i ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (STACJONARNE):

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
udział w konsultacjach	15 godz.	9 godz.
udział w zaliczeniu wykładu	2 godz.	2 godz.
przygotowanie się do ćwiczeń	30 godz.	27 godz.

przygotowanie się do prac sprawdzających	30 godz.	27 godz.
przygotowanie się do zaliczenia wykładu	30 godz.	45 godz.
Łącznie	137 godz. – 5 ECTS	128 godz. – 5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Kwieciński Z., Śliwerski B., *Pedagogika*, T. 1, T. 2, Warszawa 2003.

Gnitecki J., *Zarys pedagogiki ogólnej*, Poznań 1999.

Gnitecki J., *Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej*, Poznań 2007.

Hejnicka–Bezwińska T., *Pedagogika ogólna*, Warszawa 2008.

Schulz R., *Wykłady z pedagogiki ogólnej*, T.1, Toruń 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Cichoń W., *Wartość, człowiek, wychowanie*, Kraków 1996.

Gnitecki J. (red.), *Pedagogika jako formacja intelektualna refleksji we współczesnym dyskursie humanistycznym*, Poznań 2005.

Kwieciński Z. (red.), *Alternatywy myślenia o/dla edukacji*, Warszawa 2000.

UWAGI:-

PEDAGOGIKA PORÓWNAWCZA

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PED-PedP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, mgr
Magdalena Brzozowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15			Egzamin	
Ćwiczenia	15			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z głównymi koncepcjami pedagogiki porównawczej, strategiami przemian edukacyjnych i polityką oświatową Unii Europejskiej. Przygotowanie studentów do analizy porównawczej wybranych systemów edukacji w kontekście problemów i zjawisk o charakterze globalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza za zakresu nauk o wychowaniu i antropologii kulturowej. Znajomość dawnych i współczesnych teorii nurtach wychowania. Wiedza o funkcjonowaniu nauczyciela (wychowawcy, opiekuna) w zawodzie.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Geneza i główne koncepcje pedagogiki porównawczej.
2. Rola Pedagogiki porównawczej w systemie nauk.
3. Strategie reform oświatowych na świecie.
4. Współczesne przemiany systemów edukacyjnych w świecie.
5. Wybrane aspekty międzynarodowej współpracy w dziedzinie oświaty i wychowania (UNESCO, ONZ, EAEA, ESREA, OECD, Bank Światowy).
6. Polityka oświatowa Unii Europejskiej i wybrane raporty edukacyjne.
7. Prezentacja i analiza wybranych systemów edukacyjnych (USA, Japonia, Szwecja, Finlandia, Niemcy, Polska).
8. Tendencje rozwojowe systemów edukacyjnych na świecie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pokaz, dyskusja, metody problemowe, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W09	Student opisuje kulturowe uwarunkowania procesów edukacyjnych.
K_W10	Definiuje cele, opisuje strukturę, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych.
K_W14	Opisuje strukturę i funkcjonowanie systemu edukacji oraz wybrane systemy edukacyjne innych krajów
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: podstawą zaliczenia wykładów jest pozytywna ocena z egzaminu pisemnego.

Zaliczenie z ćwiczeń: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest uzyskanie pozytywnej oceny wynikającej z przygotowania i przedstawienia prezentacji (indywidualnie lub grupowo) dotyczącej wybranego systemu edukacyjnego oraz aktywny udział w ćwiczeniach.

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z obu form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	50 godz.	62 godz.
Przygotowanie do egzaminu	30 godz.	30 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Egzamin	5 godz.	5 godz.
Łącznie 125 godz. – 5 ECTS		

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
--	--------	--------

Praca samodzielna studenta	3 ECTS	4 ECTS
----------------------------	--------	--------

LITERATURA PODSTAWOWA:

Dziewulak D., Systemy szkolne Unii Europejskiej, Wyd. „Żak”, Warszawa 1997.

Gmerek T., Edukacja i nierówności społeczne. Studium porównawcze na przykładzie Anglii, Hiszpanii i Rosji, Wyd. Impuls, Kraków 2011.

Gmerek T., Społeczne funkcje szkolnictwa w Finlandii, Seria: Studia i monografie Wyższej Szkoły Humanistycznej w Lesznie, Poznań – Leszno 2007.

- Grzybowski P.p., Edukacja europejska – od wielokulturowości ku międzykulturowości, Wyd. Impuls, Kraków 2009.
- Herbst M., Herczyński J., Levitas A., Finansowanie oświaty w Polsce – diagnoza, dylematy, możliwości, Wyd. „Scholar”, Warszawa 2009.
- Kupisiewicz Cz., Paradygmaty i wizje reform oświatowych, Wyd. „Żak”, Warszawa 1994.
- Leppert R.(red.), Edukacja w świecie współczesnym. Wybór tekstów z pedagogiki porównawczej, Wyd. „Impuls”, Kraków 2000.
- Nowosad I., Perspektywy rozwoju szkoły. Szkice z teorii szkoły, IBE, Warszawa 2003.
- Potulicka E., Rutkowiak J., Neoliberalne uwikłania edukacji, Wyd. Impuls, Kraków 2010.
- Pachociński R., Pedagogika porównawcza. Podręcznik dla studentów pedagogiki, Wyd. „Trans Humana”, Białystok 1995.
- Prucha J., Pedagogika porównawcza. Podręcznik akademicki, PWN, Warszawa 2004.
- Śliwerski B. (red.), Pedagogika, t.2: Pedagogika wobec edukacji, polityki oświatowej i badań naukowych, Gdańsk 2006.
- Śliwerski B., Problemy współczesnej edukacji. Dekonstrukcja *polityki* oświatowej III RP, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2009.
- Wojnar I. Bogaj A., Kubin J., Strategie reform oświatowych na tle porównawczym, Komitet Prognoz „Polska 2000Plus” przy Prezydium PAN, Warszawa 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gromkowska-Melosik A., Gmerek T., Problemy nierówności społecznej w teorii i praktyce edukacyjnej, Wyd. Impuls, Kraków 2008.
- Hörner W., Szymański M.S. (red.), Transformacje oświatowe a europejskie perspektywy, Warszawa 1998.
- Ładyżyński A., Edukacja w krajach rozwiniętych. Skrypt dla studentów pedagogiki porównawczej, Oficyna Wydawnicza Fundacji Uniwersyteckiej, Stalowa Wola 1999.
- Małachowski R., Pedagogika w Europie i na świecie. Bibliografia pedagogiczna 1989-1998, BEL Studio Sp. z o.o., Warszawa-Zielona Góra 2004.
- Nowosad I., Autonomia szkoły publicznej w Niemczech. Poszukiwania – konteksty – uwarunkowania, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
- Pachociński R., Oświata i praca w erze globalizacji, IBE, Warszawa 2006.
- Pachociński R., Strategie reform oświatowych na świecie, IBE, Warszawa 2003.
- Pachociński R., Oświata XXI wieku. Kierunki przeobrażeń, IBE, Warszawa 1999.
- Rabczuk W., Szkolnictwo prywatne w świecie, IBE, Warszawa 2000.
- Śliwerski B., Współczesna myśl pedagogiczna. Znaczenia, klasyfikacje, badania, Wyd. Impuls, Kraków 2009.
- Świętochowska U., Systemy edukacyjne cywilizacji przelomu XX i XXI wieku, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2001.
- Wybrane raporty międzynarodowe.

UWAGI:-

PEDEUTOLOGIA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-Pd

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Klaudia Błaszczuk

dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ, dr hab.
Prowadzący: Ewa Pasterniak-Kobyłecka, dr Klaudia
Błaszczuk, mgr Magdalena Brzozowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z kontekstem społeczno-kulturowym roli nauczyciela; różnymi aspektami jego funkcjonowania w zawodzie; głównymi koncepcjami kształcenia nauczycieli. Kształcenie umiejętności wykorzystywania zdobytej wiedzy do analizy procesów kształcenia i samokształcenia nauczycieli.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza za zakresu nauk o wychowaniu, socjologii i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Pedeutologia jako subdyscyplina pedagogiki. Teoretyczne ujęcia osoby nauczyciela.
2. Geneza polskiej myśli pedeutologicznej.
3. Oczekiwania społeczne wobec nauczycieli. Ambiwalencja roli, ewolucja funkcji zawodowych, autorytet nauczyciela.
4. Formalno-prawne uwarunkowania zawodu nauczyciela.
5. Etyka zawodu nauczyciela.
6. Start zawodowy. Pierwsze spotkanie nauczyciela z klasą.
7. Wiedza akademicka i wiedza osobista nauczyciela. Ukryty program nauczyciela.
8. Współpraca nauczycieli z rodzicami i instytucjami w środowisku lokalnym.
9. Tożsamość zawodowa nauczycieli.
10. Wypalenie zawodowe.
11. Różnorodność koncepcji kształcenia, doksztalcenia i samokształcenia nauczycieli.
12. Dylematy bycia nauczycielem. Zawód czy misja. Profesjonalizm nauczyciela.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, debata, opis, metody problemowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student opisuje różne koncepcje kształcenia nauczycieli, ich genezę, treści i efekty.
K_W07	Opisuje relacje między nauczycielem, uczniami i ich rodzicami w aspekcie społeczno-kulturowej roli nauczyciela.
K_W16	Opisuje i analizuje treści z zakresu etyki zawodowej.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji oczekiwań społecznych wobec nauczycieli.
K_U02	Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę do analizy procesów kształcenia i samokształcenia nauczycieli.
K_U04	Potrafi budować złożone wypowiedzi ustne i pisemne na tematy związane z przedmiotem badań pedagogii.
K_K01	Rozumie potrzebę nieustannego doskonalenia zawodowego i rozwoju osobistego.
K_K05	Dostrzega i formułuje problemy etyczne i moralne związane z pracą nauczyciela-wychowawcy.
K_K07	Jest wrażliwy na problemy edukacyjne, chętny do współpracy z rodzicami uczniów, innymi nauczycielami oraz przedstawicielami nadzoru pedagogicznego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach (50% ogólnej oceny); opracowanie indywidualnie lub w grupach pracy pisemnej (referatu), prezentacji power point, posteru lub sporządzenie portfolio (50%).

Ocena końcowa z przedmiotu jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.	45 godz.
Konsultacje	8 godz.	10 godz.
Łącznie 73 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Day Ch., Rozwój zawodowy nauczycieli. Uczenie się przez całe życie, tłum. J. Michalak, GWP, Gdańsk 2004.

- Dylak S., Wizualizacja w kształceniu nauczycieli, Wydawnictwo UAM, Poznań 1995.
- Jodłowska B., Start – szok zawodowy – twórcza praca nauczyciela, WSiP, Warszawa 1991.
- Kawecki I., Wiedza praktyczna nauczyciela, „Impuls”, Kraków 2004.
- Kobyłecka E., Nauczyciel wobec współczesnych zadań edukacyjnych, „Impuls”, Kraków 2005.
- Korczyński S., Obraz nauczyciela w polskiej myśli pedeutologicznej, WSP, Opole 1992.
- Konarzewski K., Sztuka nauczania. (Nauczyciel), t.1, PWN, Warszawa 1993.
- Kwiatkowska H., Pedeutologia, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008.
- Lewowicki T., Problemy kształcenia i pracy nauczycieli, Wydawnictwo ITE, Warszawa – Radom 2007.
- Nowosad I., Nauczyciel-wychowawca czasu polskich przełomów, „Impuls”, Kraków 2001.
- Pitula B., Stałe cechy osobowości nauczyciela determinantami jakości jego pracy zawodowej, Wydawnictwo UKW, Bydgoszcz 2010.
- Speck O., Być nauczycielem. Trudności wychowawcze w czasie zmian społeczno-kulturalnych, tłum. E. Cieślik, GWP, Gdańsk 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Chętkowski D., Nauczycielskie perypetie (o wojnie wszystkich ze wszystkimi), GWP, Gdańsk 2010.
- Czerepaniak-Walczak M., Aspekty i źródła profesjonalnej refleksji nauczyciela, Wydawnictwo „Edytor”, Toruń 1997.
- Dróżka W., Generacja wielkiej zmiany: studium autobiografii średniego pokolenia nauczycieli polskich, Wydawnictwo UHPiJK, Kielce 2008.
- Homplewicz J., Etyka pedagogiczna, Wydawnictwo WSP, Rzeszów 1996.
- Kwiatkowska H., Tożsamość nauczycieli. Między anomią a autonomią, GWP, Gdańsk 2005.
- Michalak J. M., Poczucie odpowiedzialności zawodowej nauczyciela. Studium teoretyczno-empiryczne, IBE, Warszawa 2003.
- Nauczyciel jutra, red. E. Perzycka, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2006.
- Nauczyciel w świecie współczesnym, red. B. Muchacka, M. Szymański, „Impuls” Kraków 2008.
- Nauczyciel – Tożsamość – Rozwój, red. M. Szymański, Wydawnictwo AP, Kraków 2007.
- Nauczyciele i rodzice. W poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy, red. Oficyna Wydawnicza UZ, AP, Zielona Góra, Kraków 2004.
- O humanizacji pracy zawodowej nauczyciela, red. E. Kobyłecka, Wydawnictwo Naukowe PTP Oddział w Poznaniu.
- Problemy współczesnej pedeutologii: teorie – praktyka – perspektywy, red. D. Ekiert-Oldroyd Wydawnictwo UŚ, Katowice 2003.
- Rylke H., Klimowicz G., Szkoła dla ucznia: jak uczyć życia z ludźmi, WSiP, Warszawa 1992.
- Szempruch J., Nauczyciel w zmieniającej się szkole. Funkcjonowanie i rozwój zawodowy, Wydawnictwo Oświatowe FOSZE, Rzeszów 2001.
- W poszukiwaniu wyznaczników kompetencji nauczyciela XXI wieku, red. E. Kozioł, E. Kobyłecka, Wyd. UZ, Zielona Góra 2002.
- Witkowski L., Edukacja i humanistyka. Nowe konteksty humanistyczne dla nowoczesnych nauczycieli, IBE, Warszawa 2000.
- Współczesność a kształcenie nauczycieli, red. H. Kwiatkowska, T. Lewowicki, S. Dylak, WSP ZNP, Warszawa 2000.

UWAGI:-

WSPÓŁCZESNE KONCEPCJE FILOZOFII I ETYKI

Kod przedmiotu: 8.1-WP-PED-WKF

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Paweł Walczak

Prowadzący: dr Paweł Walczak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	30	2	II	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wybranymi współczesnymi kierunkami i koncepcjami filozoficznymi oraz podstawowymi doktrynami etycznymi XX wieku, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu idei filozoficznych na kształt i rozwój współczesnych nurtów w pedagogice.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Marksizm i neomarksizm; Pozytywizm i neopozytywizm; Egzystencjalizm; Fenomenologia i materialna etyka wartości; Współczesne odmiany utilitaryzmu; Personalizm; Filozofia dialogu.

Wybrane nurty współczesnej filozofii wychowania: filozoficzne podstawy aksjocentryzmu i paidocentryzmu; Chrześcijańska pedagogika personalno-egzystencjalna; Pedagogika emancypacyjna; Pedagogika przewycięzania obcości; Pedagogika agatologiczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwencjonalny z elementami wykładu problemowego i konwersatoryjnego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Efekty kształcenia dla przedmiotu
K_W11	Student posiada pogłębioną wiedzę na temat wybranych nurtów współczesnej filozofii i etyki, jej historycznego rozwoju, problemów i dziedzin; rozumie i prawidłowo posługuje się podstawowymi pojęciami filozofii, rozróżnia główne nurty i stanowiska. Zna wybrane filozoficzne koncepcje człowieka, jego rozwoju i edukacji, na konkretnym przykładzie potrafi wskazać ich znaczenie dla rozwoju kultury i nauki oraz potrafi opisać ich rolę w kształtowaniu się idei pedagogicznych.

K_W16	Student posiada podstawową wiedzę z zakresu wybranych współczesnych doktryn etycznych; prawidłowo posługuje się pojęciami: etyka, moralność, norma, wartości, szczęście, praca, osoba, godność osobowa, dialog. Potrafi w twórczy sposób formułować i rozstrzygać problemy etyczne w odniesieniu do sytuacji związanych z pracą pedagoga. Dostrzega specyfikę systemu norm moralnych na tle innych systemów norm społecznych.
K_U12	Student potrafi analizować i interpretować wybrane teksty filozoficzne, potrafi opisać rozważany w tekście problem, wskazać podstawowe tezy i argumenty autora, potrafi ocenić ich doniosłość i poprawność pod względem merytorycznym i metodologicznym.
K_K05	Rozróżnia potoczną i profesjonalną refleksję etyczną. Ma świadomość doniosłości myśli filozoficznej i etycznej w odniesieniu do praktyki pedagogicznej; dostrzega potrzebę refleksji etycznej i konieczność przestrzegania zasad etyki zawodowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z wykładu: zaliczenie na podstawie testu z progami punktowymi. Test z różnymi typami zadań: pytania testowe wolnego wyboru, zadania tekstowe (analiza fragmentów), pytania otwarte. Zaliczenie otrzymuje student, który uzyska 50% punktów.

Test sprawdza wiedzę z zakresu treści realizowanych na wykładzie.

Ocena końcowa jest oceną z wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do egzaminu:	80 godz.	92 godz.
Konsultacje i egzamin:	15 godz.	15 godz.
Łącznie 125 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Gerald L. Gutek, *Filozofia dla pedagogów*, GWP, Gdańsk 2007

Powszechna Encyklopedia Filozofii, <http://www.ptta.pl/pef> (stosowne hasła),

Jan Galarowicz, *Na ścieżkach prawdy*, Kraków 1992

Zbigniew Kuderowicz (red.), *Filozofia XX wieku (tom I-II)*, Wiedza Powszechna, Warszawa 2002

Józef Tischner (red.), *Filozofia współczesna*, Kraków 1989

Bogusław Śliwowski, *Współczesne teorie i nurty wychowania*, Impuls, Kraków 2004

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Jan A. Kłoczopwski, *Filozofia dialogu, W drodze*, Poznań 2005

V. Bourke, *Historia etyki*, Wydawnictwo „Krupski i S-ka.” Toruń 1994

Etyka. Zarys, Wyd. UJ, Kraków 1992

Filozofia. Podstawowe pytania, pod red. E. Martena i M. Schnädelbacha, przeł. K. Krzemieniowa, Wiedza Powszechna, Warszawa 1995

J. Hołówka, *Etyka w działaniu*, Wyd. Prószyński i S-ka, Warszawa 2002

Przewodnik po etyce, pod red. P. Singera, KiW, Warszawa 1998

L. Stevenson, D.L.Haberman, *Dziesięć koncepcji natury ludzkiej*, Wrocław 2001

Jacek Filek, *Filozofia odpowiedzialności XX wieku. Teksty źródłowe*, Kraków 2004

Paweł Walczak, *Wychowanie jako spotkanie. Józefa Tischnera filozofia człowieka jako źródło inspiracji pedagogicznych*, Impuls, Kraków 2007

UWAGI:-

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY PSYCHOLOGII

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-WPS

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jerzy Herberger

Prowadzący: Dr Marcin Florkowski, psycholog, dr Jerzy Herberger, dr Urszula Gembara, dr Dorota Niewiedział.

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	II	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów ze współczesnym stanem teoretycznym i metodologicznym psychologii jako nauki oraz z osiągnięciami tych dyscyplin psychologicznych. Dodatkowym celem jest rozwijanie umiejętności rozumienia i interpretowania zachowań ludzi, ludzkiej motywacji, potrzeb, celów itd. Omawiany związek psychologii jako nauki z innymi dyscyplinami naukowymi (ekonomią, socjologią, medycyną, pedagogiką).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej i osobowości.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady: Wprowadzenie do przedmiotu. Elementy neuropsychologii i neuronauki. Współczesne osiągnięcia psychologii poznawczej. Neopsychoanalityczne teorie rozwoju – teorie związku z obiektem. Elementy współczesnej psychologii społecznej: Dynamika małych grup społecznych, manipulacje społeczne i wpływ społeczny. Psychologia międzykulturowa i tematyka gender w psychologii.

Ćwiczenia: Psychologia ekonomiczna. Psychologia polityczna i marketing polityczny. Elementy psychologii zdrowia i psychopatologii. Psychologia reklamy. Psychologia wychowania i edukacji. Psychologia pozytywna i jakości życia. Współczesne nurty terapeutyczne w psychologii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy. Wykład konwersatoryjny. Dyskusja. Prezentacje i referaty. Analiza przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektów kształcenia
K-W06	Potrafi rozpoznać podstawowe fakty dotyczące poszczególnych okresów w cyklu życia, potrafi objaśniać prawidłowości rozwojowe.
K-W07	Potrafi scharakteryzować grupy społeczne i rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych.
K-W11	Opisuje i charakteryzuje psychologiczne prawidłowości dotyczące kształcenia i funkcjonowania, tak w kontekście normy jak i patologii.
K-U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu wybranych problemów psychologii oraz powiązanych z tym dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych i wychowawczych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test pisemny.

Zaliczenie ćwiczeń: Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej lub referatu, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym.

Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia.

Ocena końcowa jest średnia ważona ocen z ćwiczeń i z wykładu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	26 godz.	32 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	25 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Przygotowywanie prezentacji lub referatu	10 godz.	5 godz.
Zaliczenie końcowe	1 godz.	1 godz.
Zaliczenie ćwiczeń		1 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	39 godz. – 2 ECTS	28 godz. –1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

J. Strelau (2005) *Psychologia. Podręcznik akademicki*. Gdańsk. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.

Kosslyn S.M., Rosenberg R.S (2006). *Psychologia. Mózg, człowiek, świat*. Kraków: Wydawnictwo Znak.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Wojciszke B. (2002). *Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.

Okun B. (2001). *Skuteczna pomoc psychologiczna*. Warszawa: Wydawnictwo IPZiT.

Sęk H. (2011). *Psychologia kliniczna*. Wydawnictwo Naukowe PWN. Tom 1, tom 2.

UWAGI:-

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY SOCJOLOGII

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-WPS

Typ przedmiotu: OBOWIĄZKOWY

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Lech Szczegóła

Prowadzący: Dr Lech Szczegóła, mgr Artur Kinal

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		1	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z charakterem i problematyką zmian w organizacji i funkcjonowaniu współczesnych społeczeństw, zachodzących w nich procesach i skutkach dla życia codziennego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza, natura i skutki globalizacji.
 Społeczny i kulturowy wymiar globalizacji.
 Procesy imigracji na świecie i w Polsce.
 Zmiany w tożsamości kulturowej i narodowej.
 Nowe formy komunikacji, integracji i aktywności społecznej.
 Subkultury, nowe ruchy społeczne a przemiany systemu wartości.
 Polska i Polacy w perspektywie integracji europejskiej i procesów globalnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia: analiza problemu z dyskusją, opracowywanie raportów nt. wybranego problemu społecznego.
 Wykład konwencjonalny z elementami prezentacji.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student ma wiedzę o procesach kształtujących nowoczesne formy więzi społecznych oraz ich zagrożenia.
K_W08	Student ma wiedzę o problemach funkcjonowania współczesnych systemów społecznych oraz ich skutkach dla procesu socjalizacji.
K_W09	Student ma wiedzę o wpływie przemian kulturowych na społeczne funkcjonowanie jednostek i grup.
K_U01	Student ma umiejętność analizy i interpretacji powstawania nowych zjawisk w kulturze i życiu społecznym i ich skutkach dla osobowości oraz jej relacji z otoczeniem.
K_U04	Student potrafi wykorzystać nabytą wiedzę do napisania pracy analitycznej odnoszącej się do współczesnych problemów społecznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA: ZALICZENIE WYKŁADÓW

Forma zaliczenia wykładu	Uwagi	Weryfikowane efekty kształcenia
Zaliczenie na ocenę	Tak	
Egzamin pisemny w formie pracy pisemnej	Zgodność z tematem, poprawna struktura pracy, język, rzetelność, samodzielność wykonania pracy, odpowiedni dobór literatury przedmiotu. Poprawny sposób prezentacji, umiejętność udzielenia odpowiedzi na pytania dotyczące prezentowanego materiału.	K_W07 K_W08 K_W09 K_U01 K_U04
Zakres materiału dotyczący egzaminu	Zgodnie z przedstawionymi na pierwszych zajęciach Sylabusami (wykład + ćwiczenia)	
Zasady uzyskania oceny końcowej z wykładu	Ocena z wykładu stanowić będzie ocenę z egzaminu pisemnego.	

Zaliczenie Ćwiczeń

Forma zaliczenia ćwiczeń	Uwagi	Weryfikowane efekty kształcenia
Zaliczenie na ocenę	Tak	
Kolokwium pisemne	W formie pytań otwartych Minimalny próg wymagań udzielenie poprawnych odpowiedzi na 50% pytań.	K_W07 K_W08 K_W09 K_U01
Zakres materiału obejmującego	Zgodnie z przedstawionym na pierwszych zajęciach Sylabusem.	

kolokwium		
Aktywność podczas zajęć	Merytoryczne przygotowanie, umiejętność podania przykładów, umiejętność wykorzystania omawianych tekstów.	K_W07 K_W08 K_W09 K_U01
Zasady uzyskania oceny z ćwiczeń	Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią ważoną z oceny z kolokwium (80%) i aktywności na zajęciach (20%)	

Ocena końcowa z przedmiotu

Oceny brane pod uwagę w przypadku oceny końcowej	Uwagi:
Wykład + ćwiczenia kończące się uzyskaniem oceny	Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny końcowej jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń i wykładu (3.0-5.0)
Zasady uzyskania oceny końcowej	Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z wszystkich form zajęć

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium	45 godz.	45 godz.
przygotowanie pracy pisemnej	10 godz.	20 godz.
konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie	90 godz. – 4 ECTS	88 godz. – 4 ECTS
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	35 godz. – 1 ECTS	23 godz. – 1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Giddens A., Socjologia, Warszawa PWN, 2004.

Marody M., Giza-Poleszczuk A., Przemiany więzi społecznych, Warszawa Scholar, 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Zagórski K. (red.), Życie po zmianie. Warunki życia i satysfakcje Polaków, Warszawa Scholar, 2009.

UWAGI:-

MODUŁ ROZSZERZAJĄCY, OGRANICZONEGO WYBORU

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: AKTUALNE PROBLEMY POLSKIEGO WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI KARNEJ

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PED-MAPP

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Maciej Małolepszy

Prowadzący: dr hab. Maciej Małolepszy

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15		III	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami polskiego wymiaru sprawiedliwości karnej

WYMAGANIA WSTĘPNE: -

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie
 Polska polityka karna
 Populizm penalny
 Niewydolność systemu więziennictwa
 Kary wolnościowe
 Dozór elektroniczny
 Funkcjonowanie probacji i kurateli
 Areszt tymczasowy
 Pomoc postpenitencjarna
 Amerykanizacja procesu karnego

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05	Student zna podstawowe regulacje prawa karnego
-------	--

K_W10	Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu wybranych instytucji resocjalizacyjnych oraz problemach występujących w ich obrębie
K_K05	Student jest przekonany o konieczności zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej i norm prawnych; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

W celu uzyskania zaliczenia należy uczęszczać na zajęcia oraz opanować wykładany materiał i zapoznać się z zalecaną literaturą.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Godziny	ECTS
Udział w zajęciach	15	
Konsultacje	-	
Razem - zajęcia z bezpośrednim udziałem	15	2
Przygotowanie się do zajęć, studiowanie literatury	15	
Razem - praca indywidualna	15	
Łącznie:	30	

LITERATURA PODSTAWOWA:

Jolanta Jakubowska-Hara, Celina Nowak (red.), Problemy aktualnej polityki karnej w Polsce na tle przeludnienia zakładów karnych, Warszawa 2010 r.

Teodor Bulenda, Ryszard Musiałowski (red.), System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, Warszawa 2003 r.

Aleksandra Szymanowska, Więzienie i co dalej, Warszawa 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: BYĆ DOBRYM RODZICEM

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PED-MBDR

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prof. UZ dr hab. Grażyna Gajewska

Prowadzący: prof. UZ dr hab. Grażyna Gajewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	3	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest wskazanie dróg poszukiwania rozumienia kim jest dobry rodzic w ujęciu pedagogicznym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i jej różnych specjalności oraz jej metodyk.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Dobry rodzic – czyli kto w ujęciu pedagogicznym – różne aspekty i punkty widzenia.
2. Pozytywne rodzicielstwo, społeczeństwo dobrych rodziców. Marzenia i rzeczywistość.
3. Codziennosc współczesnego dobrego rodzica.
4. Męski i żeński punkt widzenia na dobrego rodzica.
5. Nie popełniać błędów rodziców.
6. Współuczestnictwo dobrego rodzica ze społeczeństwem, instytucjami obowiązkowymi (szkoła, przedszkole, służba zdrowia...)
7. Stawianie się dobrym rodzicem – w poszukiwaniu dobrych rad. Projektowanie warsztatów pedagogicznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład dialogowy, problemowy, prezentacja multimedialna, metoda sytuacyjna, współuczestnicząca.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W5	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z pedagogiki i jej metodyk, wzbogaconą doświadczeniem praktycznym pozwalającą zrozumieć kim jest i powinien być dobry rodzic oraz jak ten wzorzec kształtować w różnych obszarach działania pedagogicznego.
------	--

K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z obszaru roli rodzica oraz rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych kształtujących dobrych rodziców, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów pedagogicznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena końcowa jest sumą aktywnego współuczestnictwa na wszystkich wykładach, wykonywania wspólnie prac podczas spotkań.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	15 godz.	7 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	30 godz.
Konsultacje	15 godz.	13 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Faber A., Mazlish E. (1990). Wyzwoleni rodzice, wyzwolone dzieci. Twoja droga do szczęśliwej rodziny. Poznań

Fredrickson B.L. (2011). Pozytywność. Naukowe podejście do emocji, które pomagają zmienić jakość życia.

Gajewska G. (2012). W: Gajewska G., Gajewska J. Współpraca z rodzicami. Programy, spotkania, scenariusze spotkań. T.1, Zielona Góra.

Zawadzka D. (2007). I ty możesz być super tatą. Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Faber A., Mazlish E. (2006). Jak mówić do nastolatków, żeby do nas słuchali i jak słuchać, żeby z nami rozmawiali. Poznań

Gajewska G., Doliński A. (2007). Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga. Scenariusze zajęć wychowawczych. T. 1, Zielona Góra.

Gajewska G. (2009). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki. Zielona Góra

Ghazal M. (1995). Zjedz zupkę i ... bądź cicho ! : nowe spojrzenie na konflikty rodzice-dzieci. Warszawa.

Hajduk E. (2005). Człowiek dobry. Kraków.

Maciarz A. (2004). Macierzyństwo w kontekście zmian społecznych. Warszawa

Moir A., Jessel D. (1993). Płeć mózgu. Warszawa

Kotarbiński T. (1967). Medytacje o życiu godziwym. Warszawa

Seligman M.E.P. (1993). Optymizmu można się nauczyć. Jak zmienić swoje myślenie i swoje życie. Poznań

Strony internetowe: np. www.dobryrodzic.pl; www.unicef.pl (raporty o opiece na świecie);

Zalecenie REC (2006)19 Komitetu Ministrów Rady Europy skierowane do państw członkowskich w zakresie polityki wspierania pozytywnego rodzicielstwa. Tłumaczenie z oryginału dr Anna Rurka 8.06.2010

UWAGI:

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: E-LEARNING

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PED-MEL

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	3	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą kształcenia na odległość. Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności konieczne do organizowania warsztatu pracy nauczyciela, przygotowania i poprowadzenia zajęć w systemie na odległość.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej. Podstawowa wiedza i umiejętności z zakresu TI.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i historia nauczania na odległość. Prezentacja problematyki nauczania na odległość z historycznego punktu widzenia, komparacja ewolucji nauczania na odległość w Polsce i innych krajach.

Usytuowanie e-nauczania w teoriach pedagogicznych. Analiza wybranych koncepcji oraz teorii pedagogicznych uwzględniających problematykę nauczania na odległość.

E-learning – definicje oraz podstawowe pojęcia. Prezentacja wybranych definicji polskich oraz obcojęzycznych autorów dotyczących nauczania zdalnego, jak i niezbędnych pojęć funkcjonujących w tej tematyce.

Rozwiązania e-learningowe wybranych firm / ośrodków akademickich. Analiza polskiego rynku e-nauczania pod względem oferty edukacyjnej.

Wybór rozwiązań technologicznych w e-edukacji, budowa platform e-learningowych. Ogólna charakterystyka obecnie funkcjonujących aplikacji wspomagających nauczanie na odległość, analiza możliwości oraz ograniczeń platform e-learning, analiza kosztowa.

Dydaktyczne aspekty tworzenia kursów on-line. Standardy tworzenia i prowadzenia zajęć on-line, wymogi oraz zadania stawiane twórcom, uczestnikom oraz administratorom systemów e-learningowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pokaz, praca z książką.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Potrafi zaprojektować proces nauczania-uczenia się w systemie e-learningu (K_W12, K_U09, K_U10, K_K01). Student potrafi dobrać odpowiednie oprogramowanie do potrzeb jednostki edukacyjnej (K_K01, K_U10). Moderuje przebiegiem procesu kształcenia na odległość (K_W12, K_U09, K_U10). Potrafi poprawnie przeprowadzić proces ewaluacji w systemie pracy zdalnej (K_W12, K_U09, K_U10).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane w oparciu pracę zaliczeniową, przygotowaną indywidualnie przez każdego studenta, dotyczącą problematyki kształcenia na odległość. Obecność na wykładach, aktywność.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć:	10 godz.	14 godz.
Wykonanie pracy zaliczeniowej:	18 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.

Łącznie 48 godz. – 2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Bartkowiak J., (2005), *Metodologia projektowania szkoleń e-learning*, [w:] Mischke J., (red.) Akademia on-line, Łódź.
- Górnikiewicz J. Z., (2004), *Studia na odległość w USA i w Polsce na przełomie XX i XXI wieku*, Białystok.
- Juszczak S. (2002), *Edukacja na odległość. Kodyfikacja pojęć, reguł i procesów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń
- Juszczak S., (2001), *Kompetencje nauczyciela w kształceniu na odległość*, [w:] Migdałek J., (red.) *Informatyczne kształcenie nauczycieli*, Kraków.
- Kubiak M., (1997), *Internet dla nauczycieli. Nauczanie na odległość*, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Howard C., Schenk K., [2003], *Distance Learning and University Effectiveness - Changing Education Paradigms for Online Learning*, Londyn.
- Duffy T. M., Kirkley J. R., [2003], *Learner Centered Theory And Practice In Distance Education - Cases From Higher Learning*, Londyn.
- Moore M. G., Anderson W. G., [2003], *Handbook of distance education*, Londyn.
- Juszczak S., (2001), *Diagnoza i ewaluacja dydaktyczna w procesie telekształcenia*, [w:] Wenta K., (red.) *Diagnoza i ewaluacja w reformie edukacyjnej*, Augustów-Białystok.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi oraz wymaganiami do pracy zaliczeniowej jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: KONSTRUOWANIE WIEDZY SPOŁECZNEJ W SZKOLE

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PED-MKWS

Typ przedmiotu: Ograniczonego wyboru

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr hab. A. Nowak-Łojewska, prof. UZ

Prowadzący: Dr hab. A. Nowak-Łojewska, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	3	Zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	Zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy na temat aktualnych problemów społecznych (politycznych, ekonomicznych, demograficznych, itd.) i ich rozwiązywania w szkole z wykorzystaniem założeń konstrukttywizmu; przygotowanie studentów do prowadzenia z dziećmi i starszymi uczniami rozmów na trudne tematy w obszarze tematyki obyczajowej, moralnej, egzystencjalnej, etycznej, metafizycznej; kształtowanie postawy otwartości na drugiego człowieka, tolerancji i poszanowania inności.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ukończony kurs z zakresu pedagogiki i psychologii ogólnej; podstawowa wiedza z zakresu socjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Człowiek jako uczestnik procesów społecznych: kompetencje społeczne a kompetencje kluczowe, proces socjalizacji.
2. Stereotypy społeczne i postawy etniczne a teoria tożsamości i kategoryzacji społecznej oraz społeczno-poznawcza teoria rozwoju uprzedzeń.
3. Wiedza społeczna człowieka i jej operacjonalizacja w szkole.
4. Zaniedbane obszary społecznej edukacji młodszych uczniów na przykładzie badań (analiza szkolnych podręczników; obserwacje z lekcji).
5. Nowe wyzwania i alternatywy w edukacji społecznej dzieci inspirowane założeniami konstrukcjonizmu poznawczego i społecznego.
6. Aktualizacja wiedzy społecznej i jej adekwatność kulturowa:
 - 6.1. Problematyka obyczajowa.
 - 6.2. Multikulturowość i tematyka religijna.

- 6.3. Rozmowy na trudne tematy (śmierć, przemijanie, rozwiązywanie konfliktów, rozmnażanie i seks, dobre i złe wybory).
- 6.4. Edukacja finansowa i treści ekonomiczne w szkole.
- 6.5. Wychowanie obywatelskie i patriotyczne – Polska w Europie i na świecie.
- 6.6. Postrzeganie „innego”: chorego, otyłego, niepełnosprawnego, podejście genderowe.
- 6.7. Jednostka wobec mechanizmów reklamy i ekonomii.
- 6.8. Sytuacje kryzysowe w rodzinie i ich rozwiązywanie (rozwód, separacja, bezrobocie, choroba).
- 6.9. Człowiek wobec praw i obowiązków – władza i wolność w życiu jednostki.

METODY KSZTAŁCENIA:

- wykład,
- metody aktywizujące: dyskusja, burza mózgów, analiza przypadku, analiza tekstów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W07 – student ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych;

K_W08 – student ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych;

K_U01 – student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych;

K_U09 – student potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązania oraz przewidywać skutki planowania działań w określonych obszarach praktycznych;

K_K01 – student ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- udział w wykładach,
- przygotowanie autorskiego projektu rozwiązania wybranego problemu społecznego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

- Wykład – 15 godz. [studia niestacjonarne – 9 godz.],
- Konsultacje – 10 godz. [studia niestacjonarne – 11 godz.],
- Przygotowanie do wykładu – 10 godz. [studia niestacjonarne – 15 godz.],
- Przygotowanie pracy zaliczeniowej – 15 godz. [studia niestacjonarne – 15 godz.],
- Razem za cały przedmiot: 50 godz. – 2 pkt. ECTS.

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Grzybowski P., Spotkania z innymi, „Impuls”, Kraków 2011.
- Heyman R., Trudne rozmowy z dzieckiem, Helion 2012.
- Malitowska A., Budzyńska K., Filozofowanie z dziećmi.
- Marchion B., Kieffer J.F., Odkrywamy wielkie religie świata, WAM, Kraków 1999.
- Nikitorowicz J., Kreowanie tożsamości dziecka, GWP, Gdańsk 2009.
- Nowicka M., Socjalizacja na lekcjach w klasach początkowych, Wydawnictwo A. Marszałek, Toruń 2010.
- Nowak-Łojewska A., Od szkolnego przekazu do konstruowania znaczeń. Wiedza społeczna młodszych uczniów z perspektywy nauczyciela, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2011.
- Rzeźnicka-Krupa J., Inny w edukacji, [w:] Paradygmaty współczesnej dydaktyki, red. L. Hurto, D. Klus-Stańska, M. Łojko, „Impuls”
- Wiegl B., Edukacja wielokulturowa przedszkolaka, „Bliżej Przedszkola” 2010, nr 1.
- Wiegl B., Stereotypy i uprzedzenia etniczne u dzieci i młodzieży, Warszawa 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Dudzikowa M., Uczyć się od idola, [w:] Wychowanie, red. M. Dudzikowa, M. Czerepaniak-Walczak, GWP, Gdańsk, 2007

Kopciwicz L., Rodzaj i edukacja, DSWE Wrocław 2007. Myrdzik B., Zrozumieć siebie i świat, Wydawnictwo UMCS, Lublin 2006

PARTNERSTWO EDUKACYJNE A KAPITAŁ SPOŁECZNY W ASPEKTCIE JEDNOSTKOWYM I ZBIOROWYM

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-Part

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Bochno

Prowadzący: dr Ewa Bochno,
dr hab. Inetta Nowosad, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	3	Zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		3	Zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą z zakresu różnych wymiarów partnerstwa edukacyjnego i budowania sieci kapitału społecznego. Przygotowanie studentów do budowania projektów sieci partnerstwa publicznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu nauk o wychowaniu, socjologii i psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Partnerstwo – współpraca w edukacji – analiza pojęć, związków i zależności

Kapitał społeczny w aspekcie jednostkowym i zbiorowym (pojęcia, wymiary, cechy, znaczenie)

Partnerstwo edukacyjne a kultura szkoły / placówki edukacyjnej (pojęcie, wymiary, tworzenie)

Od relacji partnerskich do demokracji w klasie szkolnej / grupie / szkole / placówce edukacyjnej / lokalnym środowisku

Budowanie sieci kapitału społecznego w klasie szkolnej / grupie / szkole / placówce edukacyjnej / lokalnym środowisku

Budowanie partnerstwa publicznego na rzecz edukacji w regionie

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, warsztaty oraz praca indywidualna ze studentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student definiuje różne rodzaje struktur społecznych w instytucjach życia społecznego oraz opisuje zachodzące między nimi relacje przyczyniające się do budowania partnerstwa.
K_W08	Charakteryzuje procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, umie ocenić prawdziwości i zakłócenia.
K_U01	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych (partnerstwo); analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej.
K_K07	Potrafi pracować w zespole umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia przedmiotu jest aktywne uczestnictwo w zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	20 godz.	10 godz.
Łącznie 80 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Praca samodzielna studenta	2 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Dudzikowa M. i. in. Kapitał społeczny w szkołach różnego szczebla kształcenia, Impuls, Kraków: 2011

Dudzikowa M., Co z rozwojem kapitału społecznego w szkole? Postawienie problemu [w:] „Gorące” problemy edukacji w Polsce. Ekspertyzy i opinie, red. T. Lewowicki, Komitet Nauk Pedagogicznych PAN, Wyższa Szkoła Pedagogiczna ZNP, Warszawa 2007.

Dudzikowa M., Erozja kapitału społecznego w szkole w kulturze nieufności [w:] Wychowanie. Pojęcia procesy konteksty, tom 4, red. M. Dudzikowa, M. Czerepaniak – Walczak, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2008.

Dudzikowa M., Wawrzyniak – Beszterda R., (red.), Doświadczenia szkolne pierwszego rocznika reformy, Impuls, Kraków 2010.

Elsner D., Szkoła jako ucząca się organizacja. Szansa dla ambitnych, MENTOR, Chorzów 2003.

Herbst M. (red.), Kapitał ludzki i kapitał społeczny a rozwój regionalny, Wydawnictwo Scholar, Warszawa 2007.

Każmierczak T., Rymusza M. (red.), Kapitał społeczny, ekonomia społeczna, Instytut Spraw Publicznych, Warszawa 2007.

Kwiatkowski M., Kapitał społeczny a edukacja, „Terazniejszość, Człowiek, Edukacja” 2003 nr 3 (23).

Mendel M., Partnerstwo rodziny, szkoły i gminy, Wyd. A. Marszałek, Toruń 2000.

Nowosad I., Szymański M. J., (red.), Nauczyciele i rodzice. Część 3. W poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy, Wyd. UZ, Zielona Góra – Kraków, 2004.

Płócińska M., Rylke H., Czas współpracy i czas zmian, WSiP, Warszawa 2002.

Putman D., R., Samotna gra w kręgle. Upadek i odrodzenie wspólnot lokalnych w Stanach Zjednoczonych, przekł. P. Sandura, S. Szymański, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2008.

Śliwerski B., Klinika szkolnej demokracji, Impuls, Kraków 1996.

Śliwerski B., Problemy współczesnej edukacji. Dekonstrukcja polityki oświatowej III RP, PWN, Warszawa 2009.

Tuohy D., Dusza szkoły, przeł. K. Kruszewski, PWN, Warszawa 2002.

Winiarski M., Rodzina, szkoła, środowisko lokalne. Problemy edukacji środowiskowej, IBE, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Bruner J., Kultura edukacji, przekł. T. Brzostowska – Tereszkiwicz, Wydawnictwo Universitas, Kraków: 2006.

Elsner D., Szkoła jako ucząca się organizacja. Szansa dla ambitnych, MENTOR, Chorzów 2003.

Klimowicz M., Bokajło A.W. (red.), Kapitał społeczny – interpretacje, impresje, operacjonalizacja, Wydawnictwa Fachowe CeDeWu.pl, Warszawa 2010.

Moroń D., (red.), Kapitał ludzki i społeczny. Wybrane problemy teorii i praktyki, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2009.

Szczepański M.S (red.), .Kapitał społeczno-kulturowy a rozwój lokalny i regionalny, Śląskie Wydawnictwa Naukowe, Wyższa Szkoła Zarządzania i Nauk Społecznych, Tychy 2000.

Sztompka P., Zaufanie. Fundament społeczeństwa, Wydawnictwo Znak, Kraków 2007.

UWAGI:-

WYKŁAD MONOGRAFICZNY: PUŁAPKI OPIEKI I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 16.9-WP-PED-MPOW

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ

Prowadzący: dr Maria Fudali

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15		3	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie wielu błędów wychowawczych oraz różnego rodzaju pułapek wychowania, w które wpadają młodzi ludzie zakładający rodzinę. Zapoznanie z emocjonalnymi schematami rodzinnymi wpływającymi na dobieranie się w pary i budowanie nowych związków. Zapoznanie studenta z mechanizmem powtarzania schematów rodzinnych, z wpływem różnych stylów wychowania na rozwój nowych zachowań. Poznanie mechanizmów sprzyjających odnoszeniu sukcesów życiowych i zawodowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogiczna i psychologiczna wiedza ogólna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Powtarzanie schematów rodzinnych. Identyfikowanie historii rodzinnych, czyli schematów powtarzanych i przenoszonych z pokolenia na pokolenie. Zasady współtworzenia rodziny i grupy.

Style wychowania a rozwój zachowań. Wpływ różnych stylów wychowania na zachowania w różnych fazach rozwoju dziecka. Styl wychowania a zachowania trudne dziecka.

Osoby znaczące w życiu dziecka. Rola rodziców, nauczycieli i innych osób znaczących w kontakcie wychowawczym z dzieckiem. Więzy emocjonalna i jej wpływ na zachowanie dziecka.

Matki idealne – ile matki potrzebuje dziecko? Tożsamość roli matki. Kulturowo ukształtowana rola matki idealnej. Czas wolny spędzany z dzieckiem.

Uzdolnienia dzieci a sukces życiowy. Czy geniusz zakodowany jest w genach. Zdolni rodzice. Rozwój uzdolnionych dzieci. Uzdolnione dzieci, które sądzą, że są głupie.

Poczucie wartości a sukces życiowy. Filary poczucia własnej wartości. Przejawy zaniżonego poczucia własnej wartości. Ćwiczenia wzmacniające poczucie własnej wartości.

Czas wolny dziecka. Rola zajęć pozalekcyjnych. Obecność rodziców w organizacji czasu wolnego.

Czy przemoc ma płeć. Sprawcy i ofiary. Stabe płcie.

Świat widziany oczami dziecka po traumie. Gadzi mózg. Zwierzęta a trauma. Przyczyny traumy. Dziecięce reakcje na traumę. Ćwiczenia pozwalające odreagować traumę.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład z elementami dyskusji, problemowy z zastosowaniem prezentacji medialnej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W10 ma podstawową, uporządkowaną wiedzę o rodzinie jako podstawowym środowisku wychowawczym, jej specyfice i procesach w niej zachodzących

K_U02 potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z

nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania zjawisk zachodzących w rodzinie, problemów opiekuńczych i wychowawczych w niej występujących.

K_K03 Student jest przekonany o potrzebie podejmowania działań mających na celu poprawę funkcjonowania rodziny jako podstawowego środowiska wychowawczego

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest praca dotycząca jednego z wybranych problemów omawianych na wykładzie.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne

Studia niestacjonarne

Udział w zajęciach: 15 godz.

9 godz.

Konsultacje: 4 godz.

4 godz.

praca własna, przygot. do zaliczenia: 20 godz.

26 godz.

Łącznie 39

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	15 godz. 2 ECTS	9 godz. 1 ECTS
--	-----------------	----------------

Zajęcia o charakterze praktycznym	15 godz 2 ECTS	9 godz. 3 ECTS
-----------------------------------	----------------	----------------

LITERATURA PODSTAWOWA:

Krzyżowska T. Pułapki wychowania, Warszawa 2013.

Badora S., Czeredrecka B., Marzec D., Rodzina i formy jej wspomagania, Kraków 2001.

Satir V., Rodzina. Tu powstaje człowiek, Gdańsk 2002.

Majewska-Opiełka I., Wychowanie do szczęścia, Warszawa 2010.

Bradshaw J., Zrozumieć rodzinę, Warszawa 1988.

Forward S., Toksyczni rodzice, Warszawa 1992.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Biddulph S., Wychowywanie chłopców, Poznań 2011.

Purves L., Jak nie być matką doskonałą? Warszawa 2000.

Borecka-Biernat D., Style wychowania w rodzinie a agresywne zachowania dzieci,

"Prace Psychologiczne" 1992, nr 26.

Domańska M., Wpływ postaw rodzicielskich na kształtowanie się, osobowości dziecka,

"Wychowanie na co dzień" 1999, nr 3

Weston D. Ch., Weston M., Co dzień mądrzejsze, Warszawa 2000.

Molicka M., Bajki terapeutyczne, Leszno 1997.

Brett D., Opowiadania dla Twojego dziecka, Gdańsk 2000.

Pospiszyl K., Psychologia kobiety, Warszawa 1986.

Goleman D., Inteligencja emocjonalna, Poznań 1997.

Lewis D., Jak wychować zdolne dziecko, Warszawa 1988.

Wenning K., Mężczyźni są z ziemi i kobiety są z ziemi, Gdańsk 2000.

Forward S., Frazier D., Szantaż emocjonalny, Jak obronić się przed manipulacją i wykorzystaniem. Gdańsk 205.

Herman J., Przemoc Uraz psychiczny i powrót do równowagi. Gdańsk 1998.

UWAGI:

TEORIA DECYZJI

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-TD

Typ przedmiotu: ograniczonego wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ
dr Edyta Kahl

Prowadzący: dr Edyta Kahl

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	3	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		3	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

- ukazanie problematyki badawczej normatywnej i opisowej teorii podejmowania decyzji
- analiza i wyjaśnienie racjonalnych i psychologicznych aspektów podejmowania decyzji
- przedstawienie strategii wyboru decyzji
- analiza istoty procesu decyzyjnego w warunkach pewności, niepewności i ryzyka

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych zagadnień z psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoria decyzji - przedmiot badań, cele i zadania.

Percepcja a podejmowanie decyzji.

Myślenie a rozwiązywanie problemów decyzyjnych motywacja w decyzjach.

Sytuacje decyzyjne i ich klasyfikacja.
 Strategie wyboru decyzji.
 Pułapki oceniania i podejmowania decyzji.
 Emocje a działanie decyzyjne.
 Zastosowania teorii decyzji w warunkach ryzyka i niepewności.
 Indywidualne i grupowe podejmowanie decyzji.
 Moralne aspekty decyzji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

<p>K_W03:</p> <ul style="list-style-type: none"> - rozpoznaje istotę normatywnej i opisowej teorii decyzji; - opisuje proces decyzyjny; - zna podstawowy aparat pojęciowy w obrębie teorii decyzji; - rozróżnia racjonalne i psychologiczne uwarunkowania podejmowania decyzji; - opisuje i wyjaśnia różnice dotyczące procesu decyzyjnego i techniki wydobywania cech w warunkach pewności, niepewności i ryzyka; - zdaje sobie sprawę z psychologicznych pułapek oceniania i podejmowania decyzji; - wskazuje zastosowania teorii decyzji z ryzykiem; - orientuje się w różnicach, zaletach i wadach jednostkowego i grupowego podejmowania decyzji; - zdaje sobie sprawę z wagi respektowania norm moralnych w podejmowaniu decyzji.
<p>KW_10:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zna główne założenia, cele i kierunki badań normatywnej i opisowej teorii decyzji.
<p>KW_14:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zna strukturę i zasady rozwiązywania problemu decyzyjnego w określonych warunkach.
<p>KW_16:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ma pogłębioną wiedzę na temat racjonalnych i psychologicznych uwarunkowań podejmowania decyzji.
<p>KU_01:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrafi zebrać i przetworzyć informacje na temat wybranego zagadnienia z zakresu teorii decyzji oraz przedstawić przykład rozwiązania problemu decyzyjnego.
<p>KU_07:</p> <ul style="list-style-type: none"> - potrafi dokonać analizy wybranych zagadnień z zakresu teorii decyzji; - potrafi wyjaśnić istotę procesu decyzyjnego;

- potrafi zdiagnozować i racjonalnie ocenić rodzaj problemu decyzyjnego; - potrafi określić rolę i znaczenie teorii decyzji w rozwiązywaniu jednostkowych i grupowych problemów;
KK_02: - jest świadom poziomu swojej wiedzy z zakresu teorii decyzji; - jest chętny do ustawicznej aktualizacji wiedzy w zakresie strategii rozwiązywania problemów decyzyjnych oraz śledzenia dokonań w zakresie teorii decyzji.
KK_07: - wykazuje otwartość i zainteresowanie problemami z zakresu normatywnej i opisowej teorii decyzji.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA i WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie systematycznego uczestnictwa w wykładach oraz przeprowadzenia fragmentu wykładu w formie prezentacji.

Ocena ostateczna jest oceną zaliczenia z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	25 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.
łącznie 50 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z z bezpośrednim udziałem studenta	35 godz	25 godz
łącznie – 1 ECTS		

LITERATURA PODSTAWOWA:

Czapliński J., Wartościowanie – zjawisko inklinacji pozytywnej. O naturze optymizmu, Ossolineum, Wrocław 1985.

Grabowska A., Budohoska W., Koziński J., Percepcja, myślenie, decyzje, PWN, Warszawa 1992.

Koziński J., Psychologiczna teoria decyzji, PWN, Warszawa 1977.

Sadowski W., Teoria podejmowania decyzji, PWG, Warszawa 1960.

Strelau J., Psychologia. Podręcznik akademicki. Psychologia ogólna, GWP, Gdańsk 2007.

Tomaszewski T., Psychologia ogólna. T.2. PWN, Warszawa 1992.

Tyska T. Psychologiczne pułapki oceniania i podejmowania decyzji, GWP, Gdańsk 2000.

Tyska T., Analiza decyzyjna i psychologia decyzji, PWN, Warszawa 1986.

Tyska T., Decyzje perspektywa psychologiczna i ekonomiczna, WN „Scholar”, Warszawa 2010.

Zimbardo P.G, Psychologia i życie, PWN, Warszawa 1994.

Zimbardo P.G., Johnson R.L., Mc Cann V., Psychologia – kluczowe koncepcje. Motywacja i uczenie się, PWN, Warszawa 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Kozielecki J., Koncepcja transgresyjna człowieka, PWN, Warszawa 1977.

Kozielecki, Konflikt, teoria gier i psychologia, PWN, warszawa 1970.

Kozielecki J., Psychologia procesów przeddecyzyjnych, PWN, warszawa 1969.

Seligman E.P., Prawdziwe szczęście. Psychologia pozytywna a urzeczywistnienie naszych możliwości spełnienia, Media Rodzina, Poznań 2005.

Sokołowska J., Rozumienie ryzyka w psychologii, „Przegląd Psychologiczny” 1984 nr 3.

Szaniawski K., Kryteria podejmowania decyzji, w: Problemy psychologii matematycznej, red. J. Kozielecki, PWN, warszawa 1971.

MODUŁ DYPLOMOWY

SEMINARIUM MAGISTERSKIE I, II, III, IV

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-SM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prowadzący seminarium

Samodzielni pracownicy Wydz. PSiNoZ

Prowadzący: stanowiący minimum kadrowe kierunku

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					20
Seminarium	120 (30)	2	1-4	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
Seminarium	72(18)		1-4	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru. Znajomość struktury pracy naukowej. Nabycie przez studenta umiejętności przygotowania narzędzia badawczego i przeprowadzenia badań oraz redagowania tekstu naukowego. Przygotowanie pracy magisterskiej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności pedagogicznej z zakresu studiów pierwszego stopnia. Znajomość metodologii badań pedagogicznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ustalenie indywidualnych zainteresowań poznawczych uczestników seminarium;
 Ustalenie tematu pracy oraz celów badań;
 Analiza i prezentacja problemu na podstawie dobranej literatury;
 Przeprowadzenie badań własnych;
 Opracowanie i interpretacja wyników badań;
 Przygotowanie tekstu naukowego;

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Opis efektu
-----	-------------

	efektu
K_W01	Student zna terminologię używaną w pedagogice, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, moralnych, etycznych), rodzajach więzi społeczno-wychowawczych i ich roli w przebiegu procesu opiekuńczego, wychowawczego, terapeutycznego i profilaktycznego;
K_W07	rodzajach struktur i instytucji społecznych oraz sposobach ich działania pedagogicznego i
K_W16	prawidłowościach wynikających dla procesów pedagogicznych.
K_U01	Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów pedagogicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej.
K_U02	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych.
K_U04	Student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych.
K_U06	Student posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań pedagogicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny pedagogiki
K_K02	Student jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania;
K_K03	Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z seminarium: Sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	120 godz.	72 godz.
Przygotowanie do zajęć:	100 godz.	78 godz.
Przygotowanie pracy magisterskiej (w tym prowadzenie badań):	250 godz.	320 godz.
Konsultacje	20 godz.	20 godz.
Łącznie 490 godz. – 20 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	6 ECTS	4 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym (badania):	5 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Kierunek: Pedagogika

Babbie Earl, Badania społeczne w praktyce, PWN Warszawa 2003;
Babbie Earl, Podstawy badań społecznych, PWN, Warszawa 2008;
Batorski Dominik, Olcoń-Kubicka Marta, Prowadzenie badań przez Internet - podstawowe zagadnienia metodologiczne, w: „Studia Socjologiczne” 2006, nr 3.
Frankfort-Nachmias Chava, Nachmias David, Metody badawcze w naukach społecznych, Poznań 2001;
Flick Uwe, Projektowanie badania jakościowego, PWN, Warszawa 2010;
Hajduk Edward, Hipoteza w badaniach pedagogicznych, Zielona Góra 1993, 1994, 1996;
Hajduk Edward, Hipoteza w badaniach społecznych, Zielona Góra 2006;
Łobocki Mieczysław, Metody i techniki badań pedagogicznych, Impuls, Kraków 2007;
Nowak Stefan, Metodologia badań społecznych, PWN, Warszawa 1985;
Palka Stanisław, Metodologia. Badania. Praktyka pedagogiczna, GWP, Gdańsk 2006;
Rubacha Krzysztof, Metodologia badań nad edukacją, Wamp Warszawa 2008;
Silverman David, Interpretacja danych jakościowych, PWN, Warszawa 2008;
Silverman David, Prowadzenie badań jakościowych, PWN, Warszawa 2008;
Pilch Tadeusz, Zasady badań pedagogicznych, Wyd. „Żak”, Warszawa 1995;
Sztumski Janusz, Wstęp do metod i technik badań społecznych, Katowice, 1995;

Dostosowana do podejmowanej przez studentów problematyki prac dyplomowych. Literatura w języku polskim i obcym.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:-

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, wykaz literatury, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE

MODUŁ 1 **ANIMACJA KULTURY**

EDUKACJA MIĘDZYKULTUROWA

Kod przedmiotu: 05.9-WP- PED - EdMK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18		I	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zrozumienie podstawowych dylematów edukacji i komunikacji międzykulturowej. Poznanie programów edukacyjnych w zakresie przedmiotu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe pojęcia: tożsamość kulturowa, narodowa, obszary komunikacji międzykulturowej (czas, przestrzeń, sens), edukacja międzykulturowa. Bariery w komunikacji międzykulturowej : uprzedzenia, stereotypy, nietolerancja, ksenofobia. Konteksty edukacji międzykulturowej : polityka wielokulturowości, media masowe i procesy globalizacji (telewizja, Internet). Edukacja szkolna : regionalizm i edukacja międzykulturowa. Programy edukacyjne realizowane przez stowarzyszenia i organizacje non profit. Pogranicza i mniejszości etniczne w Polsce.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny wykład konwersatoryjny, autorskie prezentacje projektów studentów, praca w grupach, burza mózgów, dyskusja panelowa, gry symulacyjne, badania terenowe

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
------------	-------------

K_W04	Ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę z zakresu edukacji międzykulturowej, umie
-------	--

	wskazać jej teoretyczne i metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami naukowymi
K_U08	Potrafi sprawnie operować wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania działań praktycznych
K_K07	Potrafi kompetencje komunikacyjne wykorzystać do współpracy z profesjonalistami jak i osobami nie będącymi fachowcami w zakresie edukacji międzykulturowej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z wykładu : egzamin– pisemna praca o charakterze problemowym oceniana według podanych kryteriów lub test z progami punktowymi.

Zaliczenie z ćwiczeń: aktywny udział w zajęciach, prezentacja projektu edukacyjnego

Ocena końcowa: oceną końcową z przedmiotu będzie średnia arytmetyczna ocen z obu form zajęć (ćwiczeń i wykładu)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	93 godz.
Realizacja projektu:	25 godz.	25 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 150godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	4 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Hall E.T., Taniec życia, Warszawa 1999

Hall E.T., Poza kulturą, Warszawa 2001

Kapciak A., Koprowicz L., Tyszka A., Komunikacja międzykulturowa – zderzenia i spotkania, Warszawa 1996

Mała ojczyzna. Kultura, edukacja, rozwój lokalny., red Theiss W., Warszawa 2001

Mikulowski-Pomorski J., Komunikacja międzykulturowa, Kraków 1999

Nikitorowicz J., Edukacja międzykulturowa: kreowanie tożsamości dziecka, Gdańsk 2007

Nikitorowicz J., Edukacja regionalna i międzykulturowa, Warszawa 2009

KULTURA SYMBOLICZNA W TERAPII

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-KST

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marek Zadłużny

Prowadzący: dr Marek Zadłużny

Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do pracy warsztatowej. Rozumienie pedagogicznego i terapeutycznego znaczenia twórczości w rozwoju osobowości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu różnych dyscyplin artystycznych (teatr, taniec, fotografia). Podstawowa znajomość różnych koncepcji psychologicznych (rozwoju osobowości), pedagogicznych oraz metodologii pracy twórczej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Student posiada umiejętność kierowania pracą twórczą w kierunku integracji grupy oraz rozwoju osobowości uczestników. Posiada zdolność oceny sytuacji w grupie. Potrafi pokierować działaniami grupy w celu ujawnienia i rozwiązywania problemów. Wskazać na terapeutyczne aspekty działania twórczego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej, studio fotograficznym lub w plenerze. Praca o charakterze warsztatowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K_W06	Student zna terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych (psychologia, arteterapia).
K_W09	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o kulturowych warunkowaniach procesów edukacyjnych.
K_U11	Student potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem (udział i organizowanie warsztatów artystyczno-pedagogicznych), oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie.

Student ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego

K-K01

K-K03

Student docenia znaczenie nauk pedagogicznych dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena ćwiczeń – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz udział w przygotowaniu i realizacji działań warsztatowych o charakterze integracyjnym i rozwojowym..

Ocena końcowa – Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	27
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	27 godz.	59
Zaliczenie (warsztat artystyczno-pedagogiczny):	8 godz.	8
Konsultacje	10godz.	8
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Jawłowska A. Więcej niż teatr PIW, Warszawa, 1987

Zieliński K. „Osobowość a twórczość”. W Dąbrowski K. „Zdrowie psychiczne” . Warszawa PWN. Warszawa, 1981

Zeidler – Janiszewska A. (red.) „Oblicza postmoderny. Teoria i praktyka uczestnictwa w kulturze współczesnej” Wydawnictwo UW, Warszawa, 1992.

Grotowski J. Człowiek w działaniach parateatralnych PWN, Kraków,1988

Szyszkowa M., Wokół człowieka, PWN, Warszawa 1988

UWAGI:

Zajęcia są prowadzone w profesjonalnej przestrzeni teatralnej (tanecznej, studio fotograficznym) z użyciem profesjonalnego sprzętu .

ORGANIZACJA I REŻYSERIA IMPREZ MASOWYCH

Kod przedmiotu: 16.2-WP-PED-Orgl

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j.polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jan Andrzej Fręś

Prowadzący: dr Jan Andrzej Fręś

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Opanowanie podstawowej wiedzy o zakresie zadań organizatora imprezy masowej

(kulturalnej, rekreacyjnej, sportowej) zgodnie z aktualnym stanem prawnym w tym

zakresie oraz zasadami reżyserowania takich imprez.

Umiejętność zaplanowania i stworzenia samodzielnego projektu imprezy masowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ukończony kurs metodyki kultury

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Planowanie i programowanie imprezy masowej. Formułowanie oferty dla klienta (np. samorządu terytorialnego).

Kształtowanie preliminarza kosztów imprezy, scenariusz i program imprezy.

Zasady reżyserii imprez kulturalno artystycznych i rekreacyjnych.

Zasady bezpieczeństwa imprez masowych, zezwolenia na organizację imprezy.

Marketing, PR i sponsoring imprezy masowej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda projektu, pogadanka, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja, giełda pomysłów, symulacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10 K_W15	ma wiedzę z zakresu funkcjonowania instytucji kultury ;zna metody, cele i funkcje organizacji imprez , ma podstawową wiedzę o podmiotach działalności kulturalnej, ich zróżnicowaniach i specyfice
K_U10	potrafi posługiwać się ujęciami teoretycznymi z obszaru kultury, animacji i pedagogiki do analizowania i interpretowania strategii animowania aktywności społeczno-kulturalnej, potrafi generować rozwiązanie problemów aktywności i twórczości amatorskiej, jej promocję i planowanie efektów
K_K02 K_K06	potrafi wykorzystać elementarną wiedzę z teorii kultury i animacji do powiązania jej z problematyką organizacji instytucjonalnych form działalności kulturalnej i animacyjnej i odwołać się do typologii uczestników tych instytucji: jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w instytucjach kultury i animacji – celowych formach aktywności kulturalnej (grupy twórcze, stowarzyszenia), docenia konieczność współpracy z innymi podmiotami instytucjonalnymi w środowisku lokalnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

zaliczenie ćwiczeń: pozytywna ocena aktywności oraz wykonania samodzielnego projektu-scenariusza imprezy masowej.

Ocena końcowa: ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	16 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	30 godz.	54 godz.
Konsultacje	15 godz.	5 godz.
Łącznie 75godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

B. Jung: Zarządzanie i marketing w kulturze i rekreacji. Warszawa 1995.

Organizacja imprez sportowych. Red. B. Ryba, Warszawa 1996.

J. Strugarek: Organizacja i prowadzenie imprez sportowych, rekreacyjnych i turystycznych. Poznań 2007.

Ustawa z dn. 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych – „Dziennik Ustaw” 2009, nr 62. z późniejszymi zmianami.

J. B. Bigham, S. Windhaus: Dobra organizacja. Praktyczny poradnik dla tych, którzy nie lubią tracić czasu. Warszawa 2001.

Teoria i metodyka rekreacji. Zagadnienia podstawowe. Red. I. Kielbasiewicz-Drozdowska, W. Siwiński, AWF Poznań 2001.

B. Dobrzańska: Propozycja festynu sportowo-rekreacyjnego. „Lider” 2002, nr 1.

PRAWNE I SYSTEMOWE PODSTAWY DZIAŁALNOŚCI KULTURALNEJ

Kod przedmiotu: 10.3-WP-PED-PrDK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Maciej Kostecki

Prowadzący: mgr Maciej Kostecki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	8		IV	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Opanowanie wiedzy na temat podstawowych zagadnień systemu prawa i prawnych aspektów działalności kulturalnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe zagadnienia prawoznawstwa (pojęcie prawa, gałęzi prawa, źródeł prawa, podmiotów prawa, stosunku prawnego, organów tworzenia i stosowania prawa w Polsce). Instytucjonalne podstawy działalności kulturalnej (aspekty prawne). Umowy w działalności kulturalnej. Zagadnienie zatrudnienia w działalności kulturalnej (formy i sposoby zatrudnienia wynikające z prawa pracy oraz prawa cywilnego). Elementy regulacji prawnych reklamy, kinematografii oraz prawa prasowego w Polsce. Wybrane zagadnienia prawa autorskiego (utwór, podmiot praw autorskich, autorskie prawa majątkowe, autorskie prawa osobiste, ochrona praw autorskich, prawa pokrewne).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład interaktywny, pogadanka dyskusja, praca w grupach, analiza przypadków, prezentacja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W16	Ma pogłębioną wiedzę na temat przepisów prawa cywilnego dotyczących funkcjonowania instytucji kultury; ma wiedzę z zakresu prawa autorskiego
K_U04	Potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się ustnie i pisemnie o problemach prawnych dotyczących kultury
K_K07	Jest przygotowany pod względem prawnym do współpracy zarówno z profesjonalistami i osobami nie będącymi specjalistami w tej dziedzinie w zakresie działalności kulturalnej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: aktywny udział w zajęciach; kolokwium w formie testu na ocenę pozytywną 50% pozytywnych odpowiedzi

Ocenę końcową stanowi ocena uzyskana z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	8 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	62 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Golań R. Opodatkowanie działalności kulturalnej, Warszawa 2005.

Golań R., Zamówienia publiczne w sferze kultury, Warszawa 2008.

Karpowicz A., Podręcznik prawa autorskiego dla studentów uczelni artystycznych, Warszawa 2001.

Redelbach A., Wstęp do prawoznawstwa, Toruń 2002.

PROGRAMY APLIKACYJNE PROJEKTÓW ANIMACYJNYCH

Kod przedmiotu: 04.9-WP-PED-PAPA

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Sylwia Słowińska

Prowadzący: dr Sylwia Słowińska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	3	Zaliczenie na ocenę	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		3	Zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z programami dotacyjnymi umożliwiającymi finansowanie projektów animacyjnych i zachęcenie do podejmowania samodzielnych starań o pozyskanie środków zewnętrznych na działania animacyjne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs zajęć z teorii kultury i animacji oraz metodyki animacji kultury lub teorii kultury i animacji z metodyką.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zasady pozyskiwania środków zewnętrznych na projekty animacyjne, fundusze europejskie jako źródło finansowania projektów animacyjnych; fundusze i programy rządowe; programy organizacji pozarządowych krajowych i zagranicznych; przykłady projektów zrealizowanych w ramach wybranych programów; zasady przygotowania wniosku o dofinansowanie.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, prezentacja, dyskusja, warsztat, praca w grupach, analiza przypadku

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod	Opis efektu
K_W10	student jest w stanie wymienić programy dotujące projekty animacyjne, scharakteryzować je podając ich cele, potencjalnych beneficjentów oraz rodzaje dofinansowywanych działań; definiuje czym jest fundusz, program, grant; rozróżnia grantodawcę i grantobiorcę, rodzaje beneficjentów; rozumie różnice między projektem i wnioskiem; potrafi wyjaśnić czym są koszty kwalifikowalne i niekwalifikowalne i podać ich

	przykłady; wymienia typy grantodawców i grantobiorców; zna przykłady projektów realizowanych przy wsparciu omawianych programów unijnych i krajowych.
K_U01 K_U10	student potrafi wyszukiwać możliwości dotowania projektów animacyjnych i ocenić ich przydatność dla planowanych przedsięwzięć; potrafi dobrać adekwatnie do planowanych działań animacyjnych programy wsparcia; potrafi sporządzić wniosek o dofinansowanie w ramach wybranego programu dotacyjnego.
K_K05	student jest świadomy konieczności etycznego działania przy pozyskiwaniu wsparcia zewnętrznego dla własnych projektów animacyjnych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń - podstawą zaliczenia ćwiczeń jest przygotowanie prezentacji na temat określonych programów aplikacyjnych i przykładowych projektów animacyjnych ocenianej na podstawie przyjętych kryteriów oraz przygotowanie wniosku o dofinansowanie w ramach jednego z omawianych programów, ocenianego na podstawie kryteriów oceny wniosku. Ocena z ćwiczeń stanowi średnią arytmetyczną obu ocen.

Zaliczenie wykładu - podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywnie zaliczone kolokwium pisemne oceniane wedle progów punktowych.

Ocena końcowa - średnią arytmetyczną z oceny z wykładu i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć:	55 godz.	67 godz.
Konsultacje:	3 godz.	3 godz.

Łącznie godzin – 88 – 4 ECTS

Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Możliwości finansowanie kultury w latach 2007-2013, Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego 2008.

Projekty kulturalne - krok po kroku, Urząd Komitetu Integracji Europejskiej 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -**UWAGI: -**

PROMOCJA I REKLAMA W KULTURZE

Kod przedmiotu: 15.3 -Wp – Ped- Prk

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: Dr Jolanta Kostecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student będzie potrafił przedstawić i zanalizować podstawowe pojęcia z zakresu reklamy i promocji. Student będzie umiał wybrać właściwą formę reklamy i opracować plan promocji akcji, imprezy czy wydarzenia kulturalnego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy wiedzy o mediach i kulturze popularnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Reklama - podstawowe pojęcia, funkcje i cele. Rodzaje reklamy ze względu na treść i medium. Komercyjna i społeczna reklama w kulturze. Adresat komunikatu reklamowego. Skuteczność i wpływ reklamy. Promocja – definicje, zakres pojęciowy. Promocja i edukacja kulturalna. Działalność samorządów regionalnych i innych podmiotów w sferze promocji kultury.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: konwencjonalny i problemowy

Ćwiczenia: metoda projektu, dyskusja, praca w grupach, giełda pomysłów, burza mózgów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05 Ma usystematyzowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu reklamy i promocji kultury, obejmującą terminologię, teorię i metody badań

K_U10 Potrafi właściwie dobrać metody pracy, środki i sposoby postępowania, by w sposób efektywny wywiązać się z zawodowych powinności

K_K05	student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej przy pozyskiwaniu wsparcia zewnętrznego dla własnych projektów reklamowych; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z pozyskiwaniem dotacji na działania związane z pracą animatora kultury w instytucji prywatnej bądź państwowej
-------	---

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z wykładu – egzamin; pisemna praca o charakterze problemowym oceniana według podanych kryteriów lub/i test z progami punktowymi.

Zaliczenie z ćwiczeń – zaliczenie z oceną –aktywny udział w zajęciach , realizacja projektu- zaplanowanie kampanii reklamowo- promocyjnej w zakresie działalności kulturalnej.

oceną końcową z przedmiotu będzie średnia arytmetyczna ocen z obu form zajęć (ćwiczeń i wykładu)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	93 godz.
Realizacja projektu:	25godz.	25godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 150godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	4 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Heat R., Reklama. Co wpływa na jej skuteczność, GWP,2006

Kall. J., Reklama, PWE, 2009

Levinson J.C., Reklama partyzancka. Efektywna strategia dla małej firmy, One Press 2006

Pawlicz A., Promocja produktu turystycznego . Turystyka miejska, Difin, 2008

Przydatek E. ,Przydatek J., Promocja, 2007

Tymochowicz P., Biblia skuteczności, Trans 2007

SPOŁECZNE I KULTUROWE UWARUNKOWANIA ZACHOWAŃ SEKSUALNYCH

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-KSex

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Krzysztof Wąż

Prowadzący: Dr Krzysztof Wąż, dr Joanna Dec

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykłady	15	1	II	Egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		II	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat roli społecznych i kulturowych uwarunkowań aktywności seksualnej człowieka oraz przemian obyczajowości seksualnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

podstawowa wiedza z zakresu socjologii, psychologii społecznej i pedagogiki seksualnej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Seksualność i aktywność seksualna człowieka. Zagadnienia podstawowe
 Socjalizacja seksualna. Agendy socjalizacji seksualnej. Moralność i obyczajowość seksualna
 Mity, tabu i stereotypy związane z seksualnością i aktywnością seksualną
 Społeczne i kulturowe aspekty normy i patologii w zachowaniach seksualnych
 Kultura a seksualność. Erotyzm w kulturze i sztuce. Religia a seksualność człowiek
 Przykłady sporów i dyskusji wokół problemów związanych z seksualnością człowieka:
 antykoncepcja, planowanie rodziny, in vitro, aborcja, pornografia, prostytutka
 Seksualność współczesnych Polaków. Przegląd rezultatów badań
 Seks a Internet. Medialny obraz seksualności i aktywności seksualnej współczesnych Polaków
 Społeczne i kulturowe uwarunkowania aktywności seksualnej. Podsumowanie zajęć

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, wykład konwersatoryjny

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W11	Student potrafi wskazać biologiczne, psychologiczne, społeczne i kulturowe uwarunkowania seksualności człowieka oraz prawdziwości dotyczące rozwoju psychoseksualnego i aktywności seksualnej; rozumie znaczenie normy i zaburzeń w odniesieniu do seksualności człowieka i aktywności seksualnej; potrafi scharakteryzować rolę poszczególnych agend w procesie socjalizacji seksualnej
K_W16	Student rozumie znaczenie i potrafi wyróżnić normy i reguły moralne będące komponentami etyki restrykcyjnej, liberalnej i etyki „złotego środka” w odniesieniu do obyczajowości seksualnej; potrafi wskazać prawne uregulowania związane z aktywnością seksualną i odnieść je do opisu konkretnej sytuacji

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą ewaluacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi.

Ocena końcowa: oceną ostateczną jest ocena z wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	15 godz.	9 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Praca własna – przygotowanie do egzaminu, studiowanie literatury	20 godz.	26 godz.
łącznie 39 godz. (2 ECTS)		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	19 godz. (1 ECTS)	13 godz.(0,5 ECTS)
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Bancroft J., *Seksualność człowieka*, Elsevier Urban & Partner, Wrocław 2011
- Beisert M., *Psychologia zaburzeń seksualnych*, w: *Psychologia kliniczna*, tom 2, red. H. Sęk, PWN, Warszawa 2007
- Chomczyńska-Miliszkievicz M., *Edukacja seksualna w społeczeństwie współczesnym. Konteksty pedagogiczne i psychologiczne*, UMCS, Lublin 2002
- Giddens A., *Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach*, PWN, Warszawa 2007
- Gola B., *Modele zachowań seksualnych w prasie młodzieżowej i poglądach nastolatków*, Wyd. UJ, Kraków 2008

- Izdebski Z. (2010), *Rozwój seksualny*, w: B. Woynarowska, A. Kowalewska, Z. Izdebski, K. Komosińska, *Biomedyczne podstawy kształcenia i wychowania*, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa
- Izdebski Z. (2012), *Seksualność Polaków na początku XXI wieku. Studium badawcze*, Wyd. UJ, Kraków
- Izdebski Z, Niemiec T, Wąż K, *(Zbyt)młodzi rodzice*, Wydawnictwo TRIO, Warszawa 2011
- Lew-Starowicz Z.: *Seks w kulturach świata*, Ossolineum, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk – Łódź 1987
- Łaciak B., *Obyczajowość polska czasów transformacji czyli wojna postu z karnawałem*, Wyd. TRIO, Warszawa 2005
- Pankowska D., *Wychowanie a role płciowe*, GWP, Gdańsk 2005
- Seksualność człowieka w cyklu życia*, red. M. Beisert, WN PWN, Warszawa 2006
- Seksuologia społeczna*, red. K. Imieliński, PWN, Warszawa 1974
- Szlendak T., *Supermarketyzacja. Religia i obyczaje seksualne młodzieży w kulturze konsumpcyjnej*, Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, 2004

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Block J.D., *Intymność w związku*, GWP, Gdańsk 2006
- Boczkowski K.: *Homoseksualizm*, PZWL, Warszawa 1988
- Kozakiewicz M., *Z księgi zakazów*, Wyd. JJK, Warszawa 2006
- Kurzępa J., *Zagrożona niewinność. Zakłócenia rozwoju seksualnego współczesnej młodzieży*, Impuls, Kraków 2007
- Paprzycka E., *Kobiety żyjące w pojedynkę. Między wyborem a przymusem*, Wyd. Żak, Toruń 2008
- Pawlik W., Grzech. Studium z socjologii moralności**, Zakład Wydawniczy NOMOS, **Kraków 2007**
- Zagrożenia okresu dorastania*, red. Z. Izdebski, Wyd. UZ, Zielona Góra 2008

UWAGI: -

SYSTEMY UPOWSZECHNIANIA KULTURY

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-SUK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Tatiana Maciejewska

Prowadzący: dr Tatiana Maciejewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	30		II	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		II	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z pojęciem systemu w naukach społecznych, różnymi systemami upowszechniania kultury, komponentami strukturalnymi odmiennych systemów, powiązaniem między systemami – lokalnym, regionalnym, krajowym i międzynarodowym, zapoznanie ze znaczeniem systemów upowszechniania kultury dla innych systemów – edukacyjnego, politycznego, gospodarczego i społeczno-kulturowego oraz dla jednostek i grup społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczony kurs z przedmiotów: teorie kultury i animacji, metodyka animacji kultury, instytucje kultury.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Francuski, niemiecki, włoski, angielski i amerykański system upowszechniania kultury na tle programu upowszechniania kultury w Polsce. Narodowa Strategia Rozwoju Kultury na lata 2004 – 2013 wraz z kolejnymi jej aktualizacjami. Narodowe programy kultury. Struktura administracyjna kraju a upowszechnianie kultury. Miejsce animatora kultury w polskim systemie upowszechniania kultury. Podmiotowość społeczeństwa w systemie upowszechniania kultury. Aktywność pedagogiczna animatora kultury a system upowszechniania kultury. Animator kultury wobec celów i zasad wychowania artystycznego. Socjalizacja – powstawanie istoty społecznej jako podstawa systemu upowszechniania kultury. Strategie rozwoju kultury w gminie, powiecie i województwie w systemie upowszechniania kultury: perspektywy – szanse – zagrożenia. Możliwości wykorzystania środków z funduszy strukturalnych i mechanizmu finansowego Unii Europejskiej. Analiza SWOT. Finansowanie przedsięwzięć kulturalnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda prezentacji; metoda gier symulacyjnych; metoda dyskusji panelowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	student ma pogłębioną wiedzę o różnych systemach upowszechniania kultury i rozumie relacje zachodzące między nimi; ma wiedzę o systemie normatywnym różnicującym strategię i struktury różnych komponentów systemów upowszechniania kultury; umie zdefiniować ich źródła i

	specyficzne odmienności
K-W09	ma rozszerzoną i uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach konstytuowania się różnych systemowych strategii upowszechniania kultury
K-W10	ma uporządkowaną i rozszerzoną wiedzę o celach, strukturach i funkcjach instytucji kultury tworzących system działalności upowszechnieniowej
K-U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania danych na temat funkcjonowania różnych makro, mezo i mikrosystemów upowszechniania kultury; potrafi dokonać interpretacji edukacyjnego, kulturotwórczego i społeczno-kulturowego potencjału różnych systemów upowszechniania kultury
K-U07	ma pogłębione umiejętności diagnozowania i oceniania (wnioskowania) różnych aspektów istniejących w praktyce społecznej systemów upowszechniania kultury i ich wpływu na aktywność kulturalną grup społecznych i jednostek; potrafi powiązać specyfikę rozpoznawanych systemów z motywami wzorami uczestnictwa w kulturze
K_U08	potrafi racjonalnie posługiwać się koncepcjami i teoriami opisującymi systemy upowszechniania kultury do podejmowania działań praktycznych w wybranych systemach upowszechniania
K_K07	jest wrażliwy, otwarty i asertywny we współpracy z podmiotami tworzącymi alternatywne systemy upowszechniania kultury; akceptuje ich odrębności ale gotowy jest także do obrony własnej koncepcji

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: Prezentacja materiału autorskiego z diagnozy wybranego systemu upowszechniania kultury oraz audytoryjna obrona wniosków z diagnozy.

Aktywność własna w grze symulacyjnej i dyskusji panelowej.

Ocena z przedmiotu jest średnią arytmetyczną z ocen za aktywność w dyskusji, grze symulacyjnej oraz prezentacji diagnozy systemu upowszechniania kultury.

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	15 godz.
Praca samodzielna (przygotowanie do zajęć):	60 godz.	80 godz.
Próba gry symulacyjnej w grupie:	10 godz.	5 godz.
Konsultacje:	15 godz.	15 godz.
Łącznie 115 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela:	55 godz. 2 ECTS	godz. 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Narodowa Strategia Rozwoju Kultury, Ministerstwo Kultury, Warszawa 2005.

Projekty Kulturalne – Krok po kroku – Narodowe Centrum Kultury Warszawa 2004.

Agata Etmanowicz, Joanna Senetra-Szeliga. Projekt w Programie „Kultura 2000”, Ministerstwo Kultury, Warszawa 2004.

Kultura. Gospodarka. Media – Ogólnopolski Kongres, Instytut Sztuki, Kraków 2002.

Stanisław Lis. Finansowanie kultury w Polsce. Programy i organizacje zagraniczne. Centrum Animacji Kultury. Warszawa 2001.

Strategia Rozwoju Kultury w Województwie Lubuskim – Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego, Praca Zbiorowa, Zielona Góra 2004.

TEORIE KULTURY I ANIMACJI Z METODYKA

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-TMAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ
mgr Marek Zadłużny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	I/1	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		I/1	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z teoriami kultury, jej składnikami, społecznymi i filozoficznymi uwarunkowaniami wyodrębniania kultur i subkultur, ich typologicznym zróżnicowaniem, zapoznanie ze specyficznym językiem dyscyplinowym ujmującym zakres pojęciowości z różnych obszarów kultury i animacji. Zapoznanie studentów z genezą i obszarem definicyjnym animacji kultury oraz jej współczesnych kontekstów i przestrzeni praktyki społecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Niezaliczony kurs z przedmiotów: teorie kultury i animacji, metodyka animacji kultury, instytucje kultury

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i eksplikacja pojęcia animacja kultury; role społeczno-zawodowe animatorów kultury; projektowanie działań animacyjnych w różnych środowiskach społecznych; zasady, metody, formy i techniki pracy animatora w powiązaniu z różnymi strategiami animacji kultury; uczestnicy działalności kulturalnej i animacyjnej, w tym specyfika, formy i typologia amatorskiego ruchu artystycznego; działalność imprezowa – klubowa i masowa; instytucje animacji kultury i inne przestrzenie życia społecznego objęte działaniami animacyjnymi. Teorie kultury w różnym ujęciu dyscyplinowym: antropologicznym, socjologicznym, pedagogicznym, psychologicznym i filozoficznym. Szerokie i wąskie rozumienie kultury. Teorie wartości jako ramy strategii animacji kultury oraz strategii upowszechnienia kultury. Zagadnienie semiotyki w procesie społecznego komunikowania – tworzenia, przekazywania i odbierania treści kultury. Społeczne uczestnictwo w kulturze – jego uwarunkowania i korelaty. Problematyka czasu wolnego i jego konteksty a modelowanie projektów animacyjnych. Transmisja wzorów kultury w relacjach międzygeneracyjnych, instytucjonalnych i pozainstytucjonalnych, profesjonalnych i amatorskich. Kultura wysoka i niska, elitarna i popularna, uniwersalna i

lokalna, kontrkultura, subkultury i kultura alternatywna. Problematyka potrzeb kulturalnych. Geneza animacji kultury: pedagogika humanistyczna, postmodernizm, pedagogika społeczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda podająco-systematyzująca - na akademickim wykładzie audytoryjnym.

Metoda prezentacji i metoda gier symulacyjnych na ćwiczeniach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K-W05	student ma uporządkowaną wiedzę na temat dziedzin kultury symbolicznej, subkultur, potrafi ją zastosować do analizowania różnicowań kulturowych różnych kategorii społecznych, zna terminologię z zakresu różnych teorii kultury i animacji i potrafi zdefiniować wiodące ujęcia kultury, zna metodykę pracy kulturalnej i animacyjnej
K-W08	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych jako aktorach procesu animacyjnego i instytucjach kultury z punktu widzenia aktywności kulturalnej różnych grup społecznych
K-W13	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach społecznych biorących udział w procesie animacji społeczno-kulturalnej
K-W14	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu działalności kulturalnej i animacji kultury w Polsce i wybranych krajach Europy
K-U02	potrafi wykorzystać i integrować wiedzę teoretyczną z pedagogiki, socjologii i antropologii kultury do rozwiązywania złożonych problemów uczestnictwa w kulturze i animacji kultury, potrafi diagnozować potrzeby i motywy uczestnictwa w działalności kulturalnej i animacyjnej, potrafi projektować działalność animacyjną
K-U10	potrafi wybrać i zastosować właściwą metodę, technikę i strategię animacji kultury dla efektywnego aktywizowania różnych podmiotów procesów animacyjnych
K-U11	potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem i rozwojem uczestników działalności kulturalnej i animacyjnej w kierunku poszukiwania autorskich strategii uczenia się przez całe życie
K-K03	docenia znaczenie nauk o kulturze dla rozwoju jednostki i tworzenia więzi w środowiskach społeczno-kulturalnych, ma pozytywne nastawienie do ciągłego modernizowania wiedzy z zakresu kultury i metodyki animacji jako podstaw warsztatu animatora kultury
K-K06	odznacza się odpowiedzialnością za przygotowanie się do zadań profesjonalnych, czuje się odpowiedzialny za animowane podmioty i dokonywanie selekcji wartości kulturowych, akceptuje konieczność współpracy ze specjalistami z różnych dziedzin w planie działań animacyjnych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z egzaminu: Egzamin testowy z wiedzy objętej treściami wykładu – test jednokrotnego wyboru

Zaliczenie z ćwiczeń: Przygotowanie i przeprowadzenie prezentacji wybranych zagadnień tematycznych oraz zaplanowanie i przeprowadzenie działań animacyjnych w grupie słuchaczy – na ćwiczeniach i konwersatoriach

Ocena końcowa: ocena z egzaminu stanowi końcową ocenę z przedmiotu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach –	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć –	50 godz.	68 godz.
Przygotowanie do egzaminu –	30 godz.	30 godz.
Konsultacje –	15 godz.	15 godz.
Egzamin -	3 godz.	3 godz.
Łącznie 143 godz.- 6 ECTS		

Zajęcia z udziałem nauczyciela -

3 ECTS

2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Dyczewski L., Animator kultury lokalnej, (w) Kultura polska w procesie przemian, Lublin 1993.
- Gajda J. (red.), Animacja kulturalna jako problem pedagogiczny, Lublin 1994.
- Gajda J. Żardecki W., (red.), Dylematy animacji kulturalnej, Lublin 2001.
- Jankowski D., Wychowawcze perspektywy działalności kulturalno-oświatowej, Poznań 1988.
- Jankowski D., Kargul J., Kowalewski F., Przyszczypkowski K., Podstawy działalności kulturalno-oświatowej, Poznań 1996.
- Jedlewska B., Animatorzy kultury wobec wyzwań edukacyjnych, Lublin 2001.
- Kargul J., Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej, Toruń 1997.
- Burszta W., Antropologia kultury. Tematy, teorie, interpretacje, Poznań 1998.
- Czerwiński M., Kultura i jej badanie, Ossolineum 1985.
- Grad J., Karczmarek U., Organizacja i upowszechnianie kultury w Polsce. Zmiany modelu, Poznań 1996.
- Jakubowski W., Edukacja w świecie kultury popularnej, Kraków 2006..
- Kargul J., Od upowszechniania kultury do animacji kulturalnej, Toruń 1997.
- Kłoskowska A., Kultura masowa, Warszawa 1982.
- Kłoskowska A.,(red.), Encyklopedia kultury polskiej XX wieku. Pojęcia i problemy kultury, Wrocław 1991 i następne.
- Nowicka E., Świat człowieka – świat kultury, Warszawa 2006.
- Strinati D., Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1998.
- Tyszka A., Uczestnictwo w kulturze. O różnorodności stylów życia, Warszawa 1972, i tegoż: Ideały i interesy kultury, Warszawa 1987. Kopczyńska M., Animacja społeczno-kulturalna, Warszawa 1993.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA: -**UWAGI:**

Przedmiot jest syntezą dwóch przedmiotów: teorii kultury i animacji oraz metodyki animacji kultury i stanowi ścieżkę „b” dla studentów nie będących absolwentami animacji kultury

WARSZTATY ARTYSTYCZNO-PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-WPA

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Mgr Jarosław Dulęba

Prowadzący: Dr Alexandr Azarkevitch, mgr Jarosław Dulęba,
mgr Zbigniew Ochocki

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					7
Laboratorium	45	4		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	27	4		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do pracy metodą warsztatową z grupą. Efektem wspólnej pracy jest przygotowanie i prezentacja działania artystycznego (spektakl taneczny, teatralny, happening).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu pracy warsztatowej. Znajomość podstawowych technik teatralnych i tanecznych. Znajomość techniki i technologii teatralnych (obsługa nagłośnienia, techniki oświetleniowe, przygotowanie scenografii i kostiumów)

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Student posiada umiejętność przygotowania i przeprowadzenia warsztatów z wybranej techniki artystycznej (teatr, taniec, fotografia –w zależności od specjalności prowadzącego zajęcia). Potrafi współpracować z grupą, jest otwarty na sugestie współuczestników warsztatów, potrafi modelować pracę grupy w zależności od zmieniających się warunków. Potrafi oprzeć i uzasadnić swoje działania w opierając je na wybranych teoriach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia praktyczne w przestrzeni scenicznej, studio fotograficznym lub w plenerze. Praca o charakterze warsztatowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
K_W13	Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych subdyscyplin pedagogiki (edukacja artystyczna), obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_U08	Student posiada umiejętność prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierając je argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów

K-K07	Student potrafi pracować w zespole, umie przyjmować i wyznaczać zadania; jest przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne; jest zdolny do porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w
K-K08	Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania z zakresu przygotowania i wykonania działań związanych z realizacją warsztatów artystycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz udział w przygotowaniu i realizacji spektaklu zaliczeniowego.

Ocena końcową z przedmiotu jest wypadkową aktywności na zajęciach oraz poziomu wykonanej pracy.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	30 godz.	50 godz.
Zaliczenie (spektakl powarsztatowy):	8 godz.	5 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 93 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	4 ECTS	4 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Kącki A. Teatr materii ożywionej, Poznań, 2004

Jawłowska A. Więcej niż teatr PIW, Warszawa, 1987

Brook P. Pusta przestrzeń WaiF, Warszawa, 1997

Welsch Estetyka poza estetyką UNIVERSITAS, Kraków, 2005

Milczarek-Pankowska K. Współczesny teatr poszukujący WSiP, Warszawa, 1986

Szyszkowa M. Wokół człowieka, PWN, Warszawa 1986

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Grotowski J, Człowiek w działaniach parateatralnych, PWN, Kraków 1988

Strzelecki Z., Współczesna scenografia polska, Arkady, Poznań 1956

WIEDZA O DZIEDZICTWIE KULTUROWYM

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-DZKU

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: dr Urszula Benka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zrozumienie ciągłości dziedzictwa kulturowego i jego wkładu w kulturę współczesną. Wyrobienie świadomości pluralizmu kulturowego i tolerancji wobec innych grup etnicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tradycja – dziedzictwo – transmisja dziedzictwa kulturowego. Lud – kultura ludowa, etnografia, etnologia, antropologia kultury – zmienność pojęć i zakresów badawczych. Geneza polskiej kultury ludowej. Grupy etniczne na terenie Polski – wielokulturowość polskiego obszaru etnicznego. Kultura społeczna – obrzęd, zwyczaj, obyczaj, obrzędowość – dawna i współczesna. Ubiór tradycyjny i jego funkcje kulturowe i społeczne. Twórczość ludowa. Sakrum i profanum we współczesnej kulturze ludowej. Folklor i folklorizm – społeczne funkcje. Sytuacja demograficzna i kulturowa na Ziemiach Zachodnich – adaptacja i integracja kulturowa. Wkład kultury polskiej w kulturę europejską.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny z prezentacją audiowizualną, autorskie prezentacje studentów, praca w grupach, symulacyjne, badania terenowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W09	Ma uporządkowaną wiedzę o kulturowych uwarunkowaniach procesów edukacyjnych; zna strukturę organizacyjną, funkcję i cele instytucji chroniących dziedzictwo narodowe; ma wiedzę o uczestnikach i podmiotach działalności na polu ochrony dziedzictwa narodowego
K_W10	
K_W15	

K_U01	Posiada umiejętność wyszukiwania, interpretowania i przetwarzania informacji na temat kultury narodowej, potrafi czerpać informacje z różnych źródeł i ocenić ich wiarygodność
K_K02 K_K08	Ma ugruntowane poczucie odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju oraz w wymiarze globalnym; zna metody ochrony dziedzictwa kulturowego; jest gotowy do podejmowania wyzwań na tym polu; umie współpracować w grupie jak i przyjąć pozycję lidera

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń – zaliczenie z oceną – autorskie prezentacje wybranych tematów i problemów z zakresu wiedzy o dziedzictwie narodowym lub praca pisemna o charakterze problemowym oceniana według podanych kryteriów.

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:**OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:**

Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	75 godz.	87 godz.
Realizacja projektu:	25 godz.	25 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 150godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	4 ECTS	5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Burszta J., Kultura ludowa – kultura narodowa, Warszawa 1974

Bukarba I., Kultura ludowa na co dzień, Warszawa 1990

Dyczewski L., Kultura polska w procesie przemian, Lublin 1995

Kołodziejka B., Przemiany kultury ludowej w Zielonogórskim, Zielona Góra 1996.

Tomicki R., Kultura, dziedzictwo, tradycja

WIEDZA O KULTURZE POPULARNEJ I MEDIACH

Kod przedmiotu: 14.7-WP-PED-PoKM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Kostecka

Prowadzący: dr Jolanta Kostecka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	10	1	II	egzamin	
Ćwiczenia	20	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	8		II	egzamin	
Ćwiczenia	10			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy z zakresu wybranych koncepcji kultury współczesnej. Poznanie przemian w obrębie kultury symbolicznej. Znajomość i krytyczna analiza tekstów kultury, ze szczególnym uwzględnieniem przekazów medialnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak kursu z przedmiotów: wiedza o kulturze popularnej i kultura medialna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rozumienie podstawowych pojęć z zakresu kultury popularnej. Historia i rozwój kultury popularnej. Powtórzenie jako podstawowy mechanizm kultury popularnej – nostalgia za PRL-em. Amerykanizacja kultury popularnej. Konsumpcjonizm we współczesnych modelach życia. Rola mediów masowych w upowszechnianiu wzorów kultury. Uniwersalność i globalizacja kultury popularnej. Telewizja i gatunki kultury popularnej. Paleo i Neotelewizja. Kultura w sieci. Nowe media. Twórczość w Internecie – blog artystyczny, powieść hipertekstowa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: konwencjonalny i konwersatoryjny

Ćwiczenia: prezentacja tematu, udział w zajęciach, praca z tekstem źródłowym, zajęcia terenowe

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W03	Ma usystematyzowaną i pogłębioną wiedzę z zakresu kultury popularnej i mediów obejmująca terminologię, teorię i metody badań
K_W08	Ma elementarną wiedzę dotyczącą procesu komunikowania medialnego, jego funkcjonowania, oddziaływania społecznego
K_W10	Ma rozszerzoną wiedzę na temat podmiotów komunikacji medialnej (nadawca, odbiorca) oraz uczestników kultury popularnej
K_UO8	Potrafi sprawnie operować wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania działań praktycznych
K_K07	Potrafi kompetencje komunikacyjne wykorzystać do współpracy z profesjonalistami jak i osobami nie będącymi fachowcami w zakresie kultury popularnej i mediów

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: egzamin pisemny (praca problemowa z ustalonymi kryteriami oceny lub test z punktami progowymi zaliczany od 50% pozytywnych odpowiedzi)

Ćwiczenia: udział i aktywność na zajęciach, prace zaliczeniowe (artykuł, audycja lub film), test z punktami progowymi zaliczany od 50% pozytywnych odpowiedzi

Ocena ostateczna - średnią arytmetyczną z oceny z wykładu i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	40 godz.	42 godz.
Przygotowanie komunikatu medialnego	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia własne studenta	2 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Strinati O., Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1995.
2. Kultura masowa, pod red. Cz. Miłosza, Kraków 2002.
3. Krajewski M., Kultury kultury popularnej, Poznań 2005.
4. Kłoskowska A., Kultura masowa. Krytyka i obrona, Warszawa 1980.
5. Encyklopedia kultury polskiej. Pojęcia i problemy wiedzy o kulturze, pod red. A. Kłoskowskiej.
6. Manowicz L., Język nowych mediów, Warszawa 2006.
7. Filiciak M., Wirtualny plac zabaw. Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej, Kraków 2006.
8. Wilkoszewska K., Piękno w sieci. Estetyka a nowe media, Kraków 1999.
9. Mathews G., Supermarket kultury, Warszawa 2005.
10. Kochan J., Życie codzienne w matriksie. Filozofia społeczna ponowoczesności, Scholar 2007
11. Nowa audiowizualność, (red) Wilk E. Pastyrzak-Kolesińska I., Kraków 2008
12. Dobek – Ostrowska B., Faras J., Ociepka B. (red.), Teoria i praktyka propagandy, Wrocław 1995.
13. Gajda J., Juszcak S., Siemieniecki B., Wenta K. (red.), Edukacja medialna, Toruń 2002.
14. Godzic W., Telewizja jako kultura, Kraków 1999.
15. Podglądanie Wielkiego Brata, pod red. W. Godzica, Kraków 2001.
16. Gałuszka M., Między przyjemnością a rytuałem. Recepcja serialu telewizyjnego, Łódź 1996.
17. Nowe media w komunikacji społecznej XX w., pod red., M. Hopfingera, Warszawa 2002.
18. Bard A., Söderqvist J., Netokracja. Re: internet – społeczne aspekty medium, Warszawa 2006.
19. Jenkins H., Kultura konwergencji, Warszawa 2006.
20. Goban – Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia i telewizji, Kraków 2000.
21. Virilio P., Bomba informacyjna, Warszawa 2006.
22. Wilkoszewska K., Piękno w sieci. Estetyka a nowe media, Kraków 1999.
23. Filiciak M., Wirtualny plac zabaw. Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej, Warszawa 2006.
24. Mathews G., Supermarket kultury, Warszawa 2005.

MODUŁ 2

EDUKACJA MEDIALNA I INFORMATYCZNA

ARCHITEKTURA I OPERACYJNE SYSTEMY KOMPUTEROWE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-AOSK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z budową i funkcjonowaniem komputera, przygotowanie do samodzielnego montażu, diagnozowania i naprawy zestawu komputerowego. Zapoznanie z zasadami funkcjonowania oraz konstrukcją nowoczesnych systemów operacyjnych, zasadami ich użytkowania i administrowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student zna najnowsze rozwiązania w dziedzinie komputerów osobistych klasy PC i komputerów przenośnych. Potrafi obsługiwać najnowsze systemy operacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Podstawowe pojęcia z zakresu architektury komputerów. Jednostka centralna, urządzenia peryferyjne, płyta główna, pamięci, procesor, częstotliwość taktowania, pamięć operacyjna, magistrala, chipset. Identyfikacja podstawowych elementów komputera osobistego i odczytywanie ich parametrów.
2. Konfiguracja zestawu komputerowego do potrzeb określonego użytkownika wraz z doбором odpowiednich jego elementów.
3. Rozpoznawanie podstawowych usterek. Zasady postępowania przy usuwaniu awarii.
4. Podstawowe pojęcia z zakresu systemów operacyjnych. Budowa systemu operacyjnego i zasady jego funkcjonowania. Licencje.
5. Dobór odpowiedniego systemu operacyjnego i jego instalacja. Sprawdzanie zgodności sprzętowej oraz dostępności niezbędnych sterowników.
6. Partycjonowanie i formatowanie dysku twardego. Podstawy administrowania systemami operacyjnymi Windows i Linux.

7. Prawa dostępu, zarządzanie użytkownikami i zasady bezpieczeństwa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_U05	Student korzysta z typowych funkcji nowych narzędzi ICT w pracy pedagoga. Potrafi w podstawowym zakresie zdiagnozować i opisać usterkę zestawu komputerowego lub jego oprogramowania. Potrafi w podstawowym zakresie konfigurować system operacyjny i dostosowywać do potrzeb przyszłego użytkownika.
K_W05 K_U05 K_K01	Student projektuje i konfiguruje zestawy komputerowe oraz konfiguruje systemu operacyjne do zastosowań edukacyjnych np. w pracowniach komputerowych.
K_U12	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz okresowe sprawdziany i wejściówki.

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich sprawdzianów i wejściówek (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa z laboratoriów jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	36 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Kierunek: Pedagogika

1. Piotr Metzger, Anatomia PC. Wydanie XI, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2007
2. Paul McFedries, Windows 7 PL. Księga eksperta, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Scott Mueller, Rozbudowa i naprawa komputerów PC, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2005
2. Bartosz Danowski, Adam Chabiński, Montaż komputera PC. Ilustrowany przewodnik. Wydanie II, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010
3. Benjamin Mako Hill, Matthew Helmke, Corey Burger, Ubuntu. Oficjalny podręcznik. Wydanie V, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011
4. Łukasz Sosna, Linux. Komendy i polecenia. Wydanie III, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010

UWAGI:

BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMÓW I DANYCH

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-BSD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędrzykowski

Prowadzący: dr Jacek Jędrzykowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9	1	4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wykazanie iż ochrona danych i praw autorskich jest obowiązkiem każdego obywatela i wynika z obowiązującego w Polsce prawa. Uświadomienie studentom, iż bez specjalnych zabezpieczeń komputery, systemy operacyjne oraz dane są łatwo dostępne dla osób do tego niepowołanych. Wyposażenie studentów w kompetencje umożliwiające ochronę komputera i danych, a także do odzyskiwania danych utraconych w wyniku zaniedbania lub awarii. Wyposażenie w kompetencje umożliwiające diagnozowanie systemu operacyjnego pod kontem poziomu jego zabezpieczeń.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego - technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Ochrona danych i systemów komputerowych. Konstytucja jako akt nadrzędny do całości porządku prawnego. Ochrona danych osobowych – ustawa i komentarze.
- Prawa autorskie i prawa pokrewne.
 - pojęcie utworu.
 - prawo do korzystania z utworu.
 - dozwolony użytek osobisty utworu.
 - umowa o przeniesienie autorskich praw majątkowych.
 - utwór audiowizualny.
 - nadawanie wykonań artystycznych przez organizacje radiowe i telewizyjne.
- Licencje: Open Source i GNU. Wolne oprogramowanie – wady i zalety z punktu widzenia bezpieczeństwa i ochrony danych.
- System Windows – sposoby na obejście zabezpieczeń i możliwości przeciwdziałania utracie danych. Niebezpieczeństwa związane z szyfrowaniem NTFS oraz eksport i import kopii zapasowej certyfikatu i klucza szyfrowania plików.

5. Mechanizmy szyfrujące w pakietach biurowych. Przykład zabezpieczeń w arkuszu kalkulacyjnym. Archiwa chronionych hasłem. Aplikacje szyfrujące i niszczące pliki. Szyfrowanie partycji oraz ukrywanie partycji. Aplikacje do odzyskiwania danych z różnych nośników.
6. Praca w chmurze jako alternatywny sposób ochrony danych – wady i zalety; Gromadzenie danych w chmurze: Dokumenty Google, Microsoft SkyDrive, DropBox oraz rozwiązania komercyjne.
7. Systemy bootujące (CD i USB) jako narzędzia do odzyskiwania oraz kradzieży danych. Sposoby zabezpieczenia komputera przed systemami bootującymi. Mechaniczne - sprzętowe zabezpieczenia przed utratą danych - kieszenie i dyski przenośne.
8. Punkt przywracania systemu. Podział dysku na partycje. Tworzenie obrazu partycji systemowej na partycji z danymi – aplikacje. Odzyskiwanie systemu z obrazu dysku.
9. Anonimowość w sieci – aplikacje. Sieć Wi-Fi – niebezpieczeństwa i zabezpieczenia.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Student określa zalety i wady wolnego oprogramowania. - Wskazuje sposoby obchodzenia zabezpieczeń systemowych oraz ich blokowania. - Określa wady i zalety szyfrowania NTFS. - Wskazuje alternatywne sposoby szyfrowania danych. - Określa sposoby odzyskiwania danych oraz trwałego ich niszczenia. - Określa możliwości i ograniczenia systemów bootujących (CD, USB). - Omawia możliwości archiwizowania danych w chmurze. - Wymienia aplikacje i sposoby tworzenia obrazu partycji systemowej oraz jej odzyskiwania. - Wymienia zasady bezpiecznego korzystania z sieci Wi-Fi.
K_W16	Prezentuje wiadomości na temat podstawowych aspektów prawnych: ochrony danych osobowych, prawa autorskiego i praw pokrewnych, korzystania z aplikacji na licencjach Open Source i GNU.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student stosuje wolne oprogramowanie, np. system Linux współpracujące z nim narzędzia. - Przeciwdziała próbom łamania zabezpieczeń systemowych. - Uzyskuje dostęp do danych (szyfrowanie NTFS) w przypadku awarii systemu Windows. - Szyfruje dane. - Odzyskuje dane z różnych nośników oraz dokonuje trwałego ich niszczenia. - Uzyskuje (oraz blokuje) dostęp do komputera i danych z zastosowaniem systemów bootujących (CD, USB). - Archiwizuje zaszyfrowane dane w chmurze. - Tworzy obraz partycji systemowej oraz w przypadku awarii systemu wykonuje jego odzyskiwanie. - Zabezpiecza sieć Wi-Fi oraz unika sytuacji, w których korzystanie z otwartych sieci jest ryzykowne.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej, prawa autorskiego i praw pokrewnych. - Rozumie potrzebę dbałości o ochronę danych osobowych współpracowników i uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Umiejętności

praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac wykonywanych na zajęciach – progi punktowe.

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich kolokwii (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	16 godz.	22 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Jędrzykowski J., *Bezpieczeństwo systemu operacyjnego i ochrona danych osobowych* W: Furmanek M. (red.), *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2008.
2. Flisak D., *Utwór multimedialny w prawie autorskim*, Wyd. Wolters Kluwer Polska sp. z o.o., Warszawa 2008.
3. Hetman J., *Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych z przepisami wykonawczymi*, Wyd. Biblioteka Analiz, 2007.
4. Mozgawa M., Poźniak-Niedzielska M., Szczotka J., *Prawo autorskie i prawa pokrewne*, Wyd. Branta, Bydgoszcz 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Jędrzykowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jzedrycz/elearning/html/00bezp.htm>.
2. Karpowicz A., *Podręcznik prawa autorskiego dla studentów uczelni artystycznych*, Wyd. RTW, Warszawa 2001.
3. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, <http://www.sejm.gov.pl/prawo/konst/polski/kon1.htm>.
4. *Prawo autorskie i prasowe z wprowadzeniem*, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2007.
5. Szaradowski R., *Ochrona danych osobowych. Komentarz do ustawy z dnia 29.08.1997*. Wyd. Zachodnie Centrum Organizacji, Zielona Góra 2000.

UWAGI:

JĘZYKI PROGRAMOWANIA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-JPrg

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z nowoczesnym językiem programowania. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku C#. Zachęcenie do korzystania z tego języków podczas zajęć w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Podstawy algorytmiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do programowania w języku C#: stałe, zmienne, typy danych, komentarze.

Zintegrowane środowisko programistyczne Microsoft Visual Studio: kompilacja, debugowanie, uruchamianie programów. podstawowa analiza błędów.

Instrukcje sterujące przebiegiem programu: instrukcja if, instrukcja case, instrukcje iteracyjne for i while do.

Podprogramy: dekompozycja zadań programistycznych na mniejsze fragmenty, które mogą być realizowane samodzielnie - procedury, funkcje.

Realizacja wybranych algorytmów w języku Visual C#.

Miejsce języków programowania w nauczaniu TI.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_U05	Student zapisuje typowe algorytmy w języku C#. Buduje własne procedury w języku C# wykorzystując zmienne, konstrukcje iteracyjne i warunkowe. Potrafi zastosować standardowe polecenia języka C# do rozwiązania prostych, szkolnych zadań.
K_W05 K_U05 K_K01	Student projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku C#.
K_U12	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich kolokwiów i sprawdzianów (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Składnikami oceny końcowej są: 75% (oceny częściowe), 25% (ocena projektu).

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
Łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Włodarczyk M.: ITA 104 Wprowadzenie do programowania, Materiały elektroniczne IT Academy Lokalna
2. Liberty J.: C#. Programowanie, Helion, 2005
3. Pelland P.: Microsoft Visual C# 2005 Express Edition: Projektuj sam!, Promise, 2008
4. Celeda D.: Kurs C#, cz. I,
http://www.centrumxp.pl/dotNet/20,1,kategoria,Kurs_C_cz_I.aspx

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Lis M.: C#. Praktyczny kurs, Helion, 2007
2. D. Harel, Rzecz i istocie informatyki. Algorytmika, WNT, 2000

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

KULTURA MEDIALNA

Kod przedmiotu: 03.4.9-WP-KM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. UZ, dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek

Prowadzący: Prof. UZ, dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek
mgr Paulina Woźniak-Chojnacka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	3	Egzamin	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9	1	3	Egzamin	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z treściami współczesnej kultury medialnej. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie współuczestnictwa w procesach współczesnej kultury. Przygotowanie do samodzielnego i świadomego funkcjonowania w społeczeństwie konsumpcyjnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotu Antropologia kulturowa. Podstawowe wiadomości z zakresu komunikowania społecznego i interpersonalnego oraz funkcjonowania mediów i massmediów we współczesnym społeczeństwie informacyjnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁAD

Rozumienie kultury w antropologii kulturowej. Struktura kultury (normatywna, symboliczna i materialna). Społeczne funkcje mediów. Kultura masowa - kultura popularna (popkultura) – kultura medialna. Kultura jako paidea czy kultura jako towar. Kultura w perspektywie postmodernistycznej. Trzy sfery kultury medialnej. Globalizacja (amerykanizacja kultury). Kultura informacyjna – cyberkultura.

Historia kultury medialnej. Kultura medialna a jej cechy i uwarunkowania w dobie mediów tradycyjnych i elektronicznych. Techniczne środki komunikowania a kultura jako symbolizacja rzeczywistości – od kultury druku do kultury obrazu. Przemiany mediów i wynikające z nich szanse i zagrożenia dla kultury.

Telewizja jako kultura. Telewizja wczoraj i dziś. Funkcje telewizji. Kulturotwórcza rola telewizji. Rodzaje telewizji. Wybrane formy i gatunki telewizyjne (program rozrywkowy, talk-show, reality-show, teleturniej.) Serial telewizyjny (format, telenowela, opera mydlana, sitcom).

Tożsamość i ciało w kulturze medialnej. Stereotypy kobiecości i męskości. Reklama, moda, telenowela.

Treści współczesnej kultury medialnej w komunikacji społecznej (transmisja treści artystycznych, transmisja wzorów kulturowych, nowe rytuały kulturowe, konstruowanie nowych doświadczeń społecznych).

Przemysły medialne. Showbiznes. Przemysł filmowy - Hollywood – Bollywood. Przemysł muzyczny - muzyka młodzieżowa, wideoklipy. Prasa – kobieca, młodzieżowa, tabloidy. Moda

Zjawiska kultury medialnej – kreacje społeczne, oddziaływania pedagogiczne. Ikony medialne – celebryci i idole medialni. Tabloidyżacja kultury. Kultura medialna w polityce.

LABORATORIUM

Media i massmedia: media w historii kultury i cywilizacji, klasyfikacje mediów, funkcje mediów, media a jednostka i społeczeństwo, media tradycyjne i współczesne media cyfrowe.

Kultura: geneza, aspekty rzeczywistości kulturowej, definicje kultury, dziedziny kultury, sześć grup definicji kultury wg Kroeber'a & Kluckhohn'a, płaszczyzny zjawisk kulturowych, kultura jako symbolizacja rzeczywistości, kultura informacyjna – cyberkultura, mass media jako nośniki kultury.

Kultura masowa: pojęcie, charakterystyka i geneza rozwoju kultury masowej, kultura popularna – popkultura – kultura instant, globalizacja kultury, kultura jako towar, kształtowanie upodobań masowych, gadżety popkultury i wartości w stylu pop.

Telewizja: geneza i funkcje telewizji, rola telewizji w kulturze, rodzaje telewizji, formy i gatunki telewizyjne, seriale telewizyjne, manga i anime.

Reklama: definicja, funkcje, cechy i cele reklamy, historia i techniki reklamy, formy reklamy telewizyjnej, radiowej, outdoorowej, internetowej, wpływ reklamy na dzieci, młodzież i dorosłych.

Analiza komunikatów medialnych: mechanizmy oddziaływania i wpływ mediów, czynniki perswazyjne w komunikatach medialnych, transmisje treści artystycznych i wzorów kulturowych, świat wartości kreowany w czasopiśmie młodzieżowych, obraz dziecka w mediach na podstawie analizy bajek telewizyjnych oraz prasy dziecięcej, moda i reklama jako element kultury medialnej.

Wizerunek kobiety i mężczyzny w mediach na podstawie prasy i telewizji: stereotypy, reklama, moda, telenowe, płeć kulturowa a język i mass media.

Przemysł filmowy i show biznes: kim jest widz filmowy, wzorce filmowe oraz funkcje i znaczenie filmów – Hollywood, Bollywood i Kino chińskie.

Kultura medialna a nowe media: kultura konwergencji, muzyka i kultura wideoklipu, kultura młodzieżowa, kreacje społeczne i ikony medialne, tabloidyżacja kultury, kultura medialna a polityka, wartości kulturowe w grach komputerowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

WYKŁAD

Wykład konwencjonalny i problemowy ilustrowany materiałami audio-wizualnymi.

LABORATORIUM

Pogadanka, pokaz, metoda projektu, praca z tekstem, praca w grupach, ćwiczenia wytwórcze.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	potrafi zdefiniować zjawiska kultury medialnej i scharakteryzować jej

K_W16	terminologię, teorię i metodykę tworzenia przekazów medialnych
K_U10	potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych wytworów kultury medialnej, właściwych dla studiowanej dyscypliny stosując oryginalne podejścia i nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z krytycznym rozumieniem i tworzeniem przekazów medialnych
K_K01	posiada odpowiednio ukształtowaną krytyczną postawę wobec mediów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład - efekty kształcenia zweryfikowane zostaną poprzez egzamin pisemny

Laboratoria - efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez kontrolę pracy wytwórczej na zajęciach oraz okresowe sprawdziany wiedzy studentów (2 kolokwia - progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność na zajęciach.

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	60 godz.	78 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	30 godz.	30 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 148 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Godzic W., Telewizja jako kultura, Wydawnictwo RABID, Kraków 2002

2. Kłoskowska A., Kultura masowa. Krytyka i obrona, PWN, Warszawa 2006
3. Kultura popularna – Tożsamość – Edukacja, red. nauk. D.Hejwosz, W. Jakubowski, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010
4. Melosik Z., Tożsamość, ciało i władza w kulturze instant, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2010
5. Mrozowski M., Media masowe. Władza, rozrywka, biznes, PWN, Warszawa 2001

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gadżety popkultury. Społeczne życie przedmiotów, red. nauk. W. Godzic, M. Żakowski, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007
2. Gajda J., Pedagogika kultury w zarysie, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2006
3. Goban-Klas T., Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu, PWN, Kraków 2002
4. Gorman L., McLean D., Media i społeczeństwo. Wprowadzenie historyczne, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010
5. Jenkins H., Kultura konwergencji. Zderzenie starych i nowych mediów, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007
6. Kobiety, mężczyźni i społeczeństwo, red. nauk. Z. Melosik, PWN, Warszawa 2008
7. Melosik Z., Szkudlarek T., Kultura, tożsamość i edukacja. Migotanie znaczeń, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków 2009
8. Nowicka E., Świat człowieka-świat kultury. Systematyczny wykład problemów antropologii kulturowej, PWN, Warszawa 1998
9. Ogonowska A., Telewizja w edukacji medialnej, TAIWPN UNIVERSITAS, Kraków 2009
10. Strinatti D., Wprowadzenie do kultury popularnej, Poznań 1998

UWAGI:

METODY I NARZĘDZIA ALFABETYZACJI MEDIALNEJ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-MNAM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Nowicka

Prowadzący: dr Ewa Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Laboratorium	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9	1	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Umiejętność wykorzystania i zastosowania poznanych wcześniej narzędzi medialnych i multimedialnych niezbędnych w przygotowaniu projektu multimedialnego. Umiejętność planowania i organizacji pracy w grupie. Przygotowanie do samodzielnego projektowania i opracowania zawartości projektu, prezentacji i omówienia przygotowanego projektu. Umiejętność wyjaśnienia sposobu zastosowania i wykorzystania opracowanego projektu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Biegła znajomość obsługi komputera, sieci Internet, pakietu MS Office, wiedza o mediach masowych; dobre przygotowanie w zakresie technologii informacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**Laboratoria**

Wykorzystanie metod i narzędzi medialnych i multimedialnych w opracowaniu projektu edukacyjnego.

Wstęp do projektowania i przygotowania materiałów wchodzących w skład projektu: omówienie elementów składowych projektu, obszarów tematycznych i wiekowych. Zebranie proponowanych tematów przez studentów.

Projekt i wykonanie projektów: wyznaczenie terminów, w których ma nastąpić fragmentaryczne prezentowanie i omówienie poszczególnych części projektu.

Prezentacja i omówienie opracowanych projektów: przedstawienie zakończonych projektów, omówienie ich zawartość, sposobów wykorzystania na zajęciach, omówienie głównych celów jakie mają spełniać prezentowane projekty. Prezentacja przykładowych sposobów realizacji zajęć w oparciu o przygotowane materiały medialne i multimedialne. Omówienie i ocena wykonanych projektów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, pogadanka, dyskusja, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W01	- Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych.
K_W05	- ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę,
K_W06	- ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym,
K_W12	- ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych.
K_U01	- posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych
K_U03	- potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych,
K_U12	- potrafi pracować w zespole; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole.
K_K01	- ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego,
K_K02	- jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę,

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z prezentacji poszczególnych fragmentów projektu w wyznaczonych terminach oraz całościowe przedstawienie i omówienie projektu, jego głównych założeń edukacyjnych, sposobu wykorzystania przez uczniów i nauczyciela w procesie kształcenia. Ocena projektu: zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich kolokwii oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	12 godz.	18 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
Łącznie 30 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	0,5 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	0,5 ECTS	0,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., (2002), *Media w nauczaniu*, Warszawa
 2. Bednarek J., (2004), *Multimedia w kształceniu*, Warszawa
 3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.
 4. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
- 5.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno – informatycznej*. Zielona Góra, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego 2006.
2. Bruner J., *W poszukiwaniu teorii nauczania*, PIW, Warszawa 1974.
3. Furmanek M., (red.), *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
4. Papert S., *Burze mózgów. Dzieci i komputery.*, PWN, Warszawa 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa 2000.

UWAGI:

METODYKA NAUCZANIA INFORMATYKI I TECHNOLOGII INFORMACYJNEJ NA III I IV ETAPIE EDUKACJI

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-ISM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Eunika Baron-Polańczyk

Prowadzący: mgr Krzysztof Stanikowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	2	Egzamin	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18	1	2	Egzamin	
Laboratorium	18	1		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przygotowanie studenta do prowadzenia zajęć w zakresie technologii informacyjnej w gimnazjum i szkołach ponadgimnazjalnych. Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności konieczne do organizowania warsztatu pracy nauczyciela, przygotowania i poprowadzenia zajęć w klasie, korzystania z otwartych zasobów internetowych w edukacji. Pokazanie ścieżki rozwoju w przyszłej pracy zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiadomości z zakresu dydaktyki ogólnej, dydaktyki informatyki. Wiedza i umiejętności w zakresie TI.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

Cele kształcenia i treści nauczania na III i IV etapie edukacyjnym.

Podmiotowość ucznia: style poznawcze i strategie uczenia się a style nauczania; nakład pracy i uzdolnienia w uczeniu się informatyki; kompetencje kluczowe ucznia gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej w zakresie informatyki i technologii informacyjnych.

Warsztat pracy nauczyciela informatyki. Dokumentacja pracy: podstawa programowa, program nauczania, plan wynikowy. Podręczniki szkolne i ich obudowa: dobór podręczników dla uczniów i nauczycieli, wsparcie on-line, poradniki metodyczne. Ewaluacja i ocena

Metodyka informatyki: nauczanie teoretycznych pojęć informatycznych(projekt „Informatyka bez prądu”), nauczanie aplikacji użytkowych, nauczanie algorytmiki i podstaw programowania. Metodyka wykorzystania zasobów sieciowych w szkole.

Rola nauczyciela na III i IV etapie edukacyjnym: autorytet, Interakcja ucznia i nauczyciela w toku lekcji, kierowanie pracą uczniów; kształtowanie postaw etycznych; ochrona własności intelektualnej.

Odkrywanie i rozwijanie predyspozycji i uzdolnień uczniów: wspomaganie rozwoju poznawczego, kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów i wykorzystanie wiedzy; pomoc uczniom ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; kształtowanie umiejętności współpracy; praca z uczniem zdolnym.

Nauczyciel, opiekun pracowni komputerowej w szkole: regulamin pracowni, zasady ergonomii, etyka i prawo autorskie, ochrona zasobów komputerowych w pracowni.

Planowanie rozwoju zawodowego. Standardy przygotowania nauczyciela TI. Rozwój i awans zawodowy. Samokształcenie. Analiza i ocena własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Laboratoria:

Projektowanie działań edukacyjnych w kontekście nauczania Informatyki i Technologii Informatycznych.

Przygotowanie do aktywnej pracy z mediami. Analiza organizacyjna (analiza zasobów, wytycznych, programów), analiza środowiska życiowego (kompetencje medialne, rzeczowe, społeczne, osobiste), planowanie projektu informatycznego z wykorzystaniem narzędzi komunikacyjnych (uczenie się w działaniu, transformacja wiedzy, umiejętności samodzielnego uczenia się), ewaluacja (wzory informatyczno-dydaktyczne, projekt i próba nowych metod przekazywania wiedzy).

Model planowania pracy z mediami. Nowe media w programach nauczania Informatyki i Technologii Informatycznych. Koncepcja adaptacyjna, asymilacyjna, integracji nowych mediów z procesami nauczania i uczenia się. Przygotowanie pomieszczeń pod kątem wykorzystania mediów.

Planowanie jednostki tematycznej. Konspekt i plan lekcji, dobór celów lekcji oraz ich operacjonalizacja, dobór form i metod prowadzenia zajęć, ewaluacja wiedzy i umiejętności uczniów, ewaluacja pracy nauczyciela.

Nauczanie i uczenie się z użyciem komputera i Internetu. Wyzwania dotyczące uczenia się z uczniem komputera: realność, rzeczywistość i wirtualność. Koncepcje metodyki informatyki. Prowadzenie lekcji przez studentów z podsumowaniem i omówieniem sytuacji problemowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny i problemowy. Ćwiczenia praktyczne, praca indywidualna i praca z partnerem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis
------------	------

K_W13	Student ma elementarną, uporządkowaną wiedzę na temat różnych koncepcji metodyki informatyki. Ma wiedzę o celach kształcenia dla przedmiotu informatyka i technologie informacyjne.
K_W17	Zna typy i funkcje oprogramowania wspomagającego proces kształcenia. Student dokonuje oceny i dobiera podręczniki i oprogramowanie do szkolnej pracowni komputerowej,
K_U14 K_U03 K_U04	Student potrafi: zorganizować warsztat pracy nauczyciela TI, zastosować narzędzia sieciowe w swoim warsztacie pracy, zaproponować sposób współpracy z uczniem zdolnym. Student umie projektować działania edukacyjne w kontekście nauczania Informatyki i Technologii Informacyjnych.
K_W13 K_W16 K_U03 K_U14	Student potrafi zaplanować i zrealizować jednostkę tematyczną w zakresie informatyki i technologii informacyjnych na III i IV etapie edukacyjnym, w poszczególnych typach szkół; przygotować ewaluację zajęć. Student ma wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, koncepcjach pracy opartych na mediach, formach organizacji pracy z mediami, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej.
K_U04	Student krytycznie ocenia zasoby internetowe i ich przydatność w warsztacie pracy nauczyciela. Umie przygotować pomieszczenia szkolne pod kątem wykorzystania mediów w nauczaniu informatyki i technologii informacyjnych.
K_K01	Student jest w stanie przygotować plan rozwoju zawodowego nauczyciela.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z pracy pisemnej (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Egzamin ma formę studium przypadku. Student musi odnieść się do losowo wybranej sytuacji szkolnej i zaproponować rozwiązanie.

Laboratoria – podstawą zaliczenia jest aktywność na zajęciach oraz przygotowanie i prezentacja wybranej koncepcji metodyki informatyki.

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwii oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do zajęć	50 godz.	60 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	20 godz.	34 godz.

Konsultacje	15 godz.	15 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 148 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	3 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Metodyka nauczania Informatyki w szkole, red. Juszczyk S., Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń, 2001
2. Janczyk J., Morańska D., Musioł M., Dydaktyka informatyki i technologii informacyjnej. Toruń, 2004 Wyd. Adam Marszałek
3. Kron F. Sofos A., Dydaktyka mediów, GWP, Gdańsk 2009
4. Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela. t.1 i 2., red. Kruszewski K., Warszawa, PWN 2002
5. Acman J., Ryll R., Awans zawodowy nauczyciela. Praktyczny poradnik., Warszawa, PWN 2005
6. Koba G., Poradnik metodyczny. Informatyka dla liceum ogólnokształcącego, Migra, Wrocław 2003

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I., Uczymy się nauczać. tł. K. Kruszewski, Warszawa, WSiP, 2002
2. Gurbiel E., Hardt-Olejniczak G., Kołczyk E., Krupicka H., Łukojć K., Płoski Z., Sysło M. M., Witkowski J., Zuber R., Elementy Informatyki. Poradnik metodyczny dla nauczyciela, PWN, Warszawa 1997
3. Goźlińska E., Nie lekcje, lecz zajęcia edukacyjne, WSiP 2005
4. Koletyńska K., Sitko K, Nauczyciel na starcie, WSiP 2005
5. Informatyka 2000, Poradnik metodyczny dla nauczycieli szkoły podstawowej kl. IV-VI, M. Mordka i inni., wyd. Czarny Kruk, Bydgoszcz 2000 **UWAGI:**

Kurs z materiałami dydaktycznymi jest dostępny na platformie e-learningowej Katedry Mediów i Technologii Informacyjnych (<http://ekmti.kmti.uz.zgora.pl>).

METODYKA NAUCZANIA JĘZYKÓW PROGRAMOWANIA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MNJP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z językiem programowania Pascal oraz metodyką jego nauczania. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku Pascal.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera. Podstawy algorytmiki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Wprowadzenie do języków programowania oraz metodyki ich nauczania). Pojęcia związane z programowaniem (kod źródłowy, parser, kompilator, kod wykonywalny, program, procedura, funkcja itp.). Niezbędne oprogramowanie do tworzenia programów w języku Pascal.
2. Podstawowe typy zmiennych. Struktura programu. Składnia języka Pascal. Zasady tworzenia programów w języku Pascal. Graficzne uporządkowanie programu. Wcięcia. Sposób deklaracji stałych, zmiennych, załączanie bibliotek. Pierwszy program typu „Witaj świecie!”.
3. Przypisywanie wartości. Szczegółowe omówienie najważniejszych procedur i sposobu ich wykorzystywania. Procedury do wyświetlania (*Write*, *WriteLn*) i wczytywania komunikatów (*Read*, *ReadLn*).
4. Instrukcje warunkowe *If..Then...Else*, instrukcja wyboru *Case*. Wykorzystanie instrukcji warunkowych w przykładowych programach.

5. Pętle, sposób ich konstruowania i wykorzystania. Programy wykorzystujące pętle *for...to...do*, *repeat...until*, *while...do*.
6. Pojęcie tablicy w języku Pascal, sposób deklaracji i wykorzystania tablic. Programy z wykorzystaniem tablic. Złożone typy danych.
7. Procedur i ich wykorzystanie w programach. Deklaracja procedur. Procedury z parametrami. Zasady tworzenia programów z użyciem procedur.
8. Funkcje i ich wykorzystanie w programach. Różnice pomiędzy funkcjami a procedurami. Składnia funkcji. Tworzenie własnych funkcji i wykorzystanie ich w programach.
9. Rekurencja. Cel i zasady wykorzystania. Budowa programu z wykorzystaniem właściwości rekurencji.
10. Biblioteki i ich możliwości. Wykorzystanie bibliotek. Tworzenie własnych bibliotek.
11. Pełna obsługa klawiatury i myszy w programach.
12. Komunikacja z systemem operacyjnym. Zapisywanie i odczytywanie plików. Operacje na plikach i katalogach. Funkcje systemowe.
13. Zaawansowane wykorzystanie języka Pascal. Wskaźniki. Dynamiczne struktury danych. Możliwość współpracy programów.
14. Zasady tworzenia interfejsu użytkownika. Tworzenie podstawowych tekstowych interfejsów użytkownika.
15. Sposób wykorzystania grafiki w języku Pascal. Tworzenie prostych programów z efektami graficznymi. Grafika 2D i 3D. Graficzny interfejs użytkownika. Zasady tworzenia graficznych interfejsów w języku Pascal. Tworzenie gier 2D i 3D.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W20 K_U04	Student zapisuje typowe algorytmy w języku Pascal. Buduje własne procedury w języku Pascal wykorzystując zmienne, konstrukcje iteracyjne i warunkowe. Potrafi w procesie nauczania zastosować standardowe polecenia języka Pascal do rozwiązania prostych, szkolnych zadań. Buduje własne programy w języku Pascal, wykorzystując gotowe bloki poleceń.
K_W20 K_U04 K_K01	Student projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku Pascal.
K_K07	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane poprzez kolokwium zaliczeniowe (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów), systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki - progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wykonanie projektu (zgodność z przyjętymi założeniami).

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich sprawdzianów oraz kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa z laboratoriów jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	14 godz.	26 godz.
Wykonanie projektu	12 godz.	12 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.
Łącznie 60 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Mirosław J. Kubiak, Turbo Pascal. Zadania z programowania z przykładowymi rozwiązaniami, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011
2. Andrzej Zahorski, Turbo Pascal. Leksykon kieszonkowy, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2005
3. Kierzkowski Andrzej, Sadowski Tomasz, Turbo Pascal. Poradnik dla nauczyciela, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2004
4. Tomasz M. Sadowski, Praktyczny kurs Turbo Pascala. Wydanie IV, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2003
5. Piotr Besta, Tworzenie gier 2D i 3D w języku Turbo Pascal, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2002
- 6.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. S. Papert, Burze mózgow. Dzieci i komputery, PWN, 1996
2. Elementy informatyki. Podręcznik, pod red. M. M. Sysły, PWN, 1997

UWAGI:

MULTIMEDIALNE TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-MTI

Typ przedmiotu: do wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędrzykowski

Prowadzący: dr Jacek Jędrzykowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Laboratorium	30	2	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do praktycznego stosowania wiadomości z zakresu psychologicznych i pedagogicznych uwarunkowań procesu nauczania-uczenia się podczas realizacji multimediów wykorzystywanych offline i online.

Nabywanie umiejętności związanych z realizacją komponentów oraz gotowych prezentacji multimedialnych i filmów wideo oraz witryn internetowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego - technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Aplikacje do tworzenia multimediów; Stymulacja procesów uwagi poprzez multimedia w praktyce.
2. Grafika rastrowa - obróbka plików graficznych.
3. Animowane pliki GIF – edycja oraz tworzenie własnych animacji.
4. Grafika i animacja w Microsoft PowerPoint. Podstawy tworzenia grafiki wektorowej.
5. Fotografia cyfrowa oraz morfing. Realizacja filmu (morfingu) w formacie AVI i WMV.
6. Różne formaty plików dźwiękowych. Nagrywanie i montaż dźwięku. Import dźwięku z plików filmowych. Efekty dźwiękowe oraz miksowanie. Generatory ludzkiego głosu.
7. Dźwięk w prezentacji multimedialnej. Aplikacje do komponowania muzyki (legalny podkład dźwiękowy).
8. Filmowanie kamerą internetową oraz cyfrową; konwersja; udźwiękawianie oraz podstawowy montaż.
9. Urządzenia do nagrywania cyfrowego sygnału wideo w wysokiej rozdzielczości – możliwości i ograniczenia oraz ochrona praw autorskich.
10. Filmy DVD realizacja i kopiowanie; elementy prawa autorskiego.

11. Filmy ekranowe (Cam studio; BB FlashBack - różne formaty wideo oraz efekty specjalne).
12. Aplikacje do tworzenia pokazów slajdów - udźwiękowane filmy tworzone z fotografii.
13. Interaktywna prezentacja zawierająca wszystkie komponenty multimedialne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Definiuje zależność pomiędzy odpowiednią konstrukcją multimedialnego przekazu edukacyjnego, a stymulacją procesów uwagi co stanowi warunek efektywnego zapamiętywania. - Wskazuje możliwości multimediiów w zakresie indywidualizacji procesu nauczania-uczenia się.
K_W16	<ul style="list-style-type: none"> - Student identyfikuje zagrożenia związane ze swobodnym i nieograniczonym dostępem do treści multimedialnych w Internecie. - Omawia możliwości nielegalnego i nieetycznego wykorzystywania Internetu, wskazuje takie działania, jednak osobiście ich nie stosuje. - Konstruując własne witryny internetowe respektuje założenia prawa autorskiego. - Samodzielnie przygotowuje komponenty witryn internetowych lub stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student samodzielnie tworzy grafiki (fotografie, schematy, zrzuty ekranowe), animacje nagrania audio i wideo oraz hipertekst i proste interakcje. - Realizuje proste - interaktywne symulacje procesów i zjawisk oraz interaktywne gry i zabawy w formacie Flash. - Korzysta z zasobów Internetu w celu pozyskiwania odpowiednich materiałów oraz archiwizowania własnych prac (np. w chmurze). - Konstruuje prezentacje multimedialne i witryny internetowe z wykorzystaniem samodzielnie przygotowanych komponentów. - Projektuje prezentację multimedialną lub witrynę internetową oraz jej komponenty zgodnie z określonymi wymogami lub na potrzeby zdefiniowanej sytuacji dydaktycznej. - Konstruując przekazy multimedialne postępuje zgodnie z zasadami projektowania dydaktycznego. - Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Rozumie potrzebę poszanowania cudzej własności intelektualnej. - Konstruując przekazy multimedialne unika treści mogących narazić czyjeś dobre imię. - Dbą o ochronę danych osobowych uczniów; zabezpiecza dane przechowywane na serwerze (hasła dostępu, szyfrowanie plików).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online są sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są oceniane na podstawie oceny prac – zadań wykonywanych według instrukcji (<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mtiinstrukcje.html>) na każdych zajęciach – progi punktowe.

Zaliczenie z laboratorium: średnia arytmetyczna ocen ze wszystkich zadań o charakterze praktycznym (na każdych ćwiczeniach student wykonuje jedno zadanie zgodnie z dostępną w internecie instrukcją oraz wskazówkami z wykładu). Każde zadanie musi być zaliczone.

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	38 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. De Kerckhove D., *Inteligencja otwarta*, Mikom, Warszawa 2001.
2. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
4. Jędrzykowski J., <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>
5. Zimbardo P. G., *Psychologia i życie*. Warszawa, PWN 1999.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa 2008.
2. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C. Wrocław, 2001.
3. Furmanek M., (red.) *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2008.
4. Papert S., *Burze mózgów. Dzieci i komputery*. Warszawa, PWN, 1996.
5. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa, 2000.
6. Strykowski W. *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań, 1977.
7. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży* Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2000.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań i tematów oraz wymaganiami są dostępne na platformie e-learningowej Katedry lub na stronie prowadzącego zajęcia: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/mti.htm>.

MULTIMEDIALNY WARSZTAT PEDAGOGA

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-MMWP

Typ przedmiotu: do wyboru

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędrzykowski

Prowadzący: dr Jacek Jędrzykowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Laboratorium	30	2	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie studenta do wykorzystania w praktyce pedagogicznej kompetencji związanych z realizacją multimediów. Przygotowanie zaplecza zawodowego pedagoga.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu przedmiotu obowiązkowego - multimedialne technologie informacyjne.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Wizualizacja procesów technicznych; zasada działania urządzeń elektrycznych (urządzenia związane z techniką komputerową, mass mediami itp.).
2. Wizualizacja wyprowadzenia wzoru, np. matematycznego lub fizycznego lub twierdzenia. Ilustracja treści związanych z funkcjonowaniem komputerów, mass mediów, internetu itp.
3. Wykład online opracowany z zastosowaniem aplikacji iSpring lub authorPOINT Lite wzbogacone o komentarze audio i wideo. Wizualizacje procesów technicznych, zasady działania urządzeń technicznych, wprowadzenie wzoru, udowodnienie twierdzenia.
4. Excel – interaktywne i multimedialne testy i ankiety sieciowe.
5. Apel lub słuchowisko - montaż audio na zatwierdzony uprzednio temat. Nagrywanie z różnych źródeł. Zaawansowane opcje programu Audacity. Wypalanie płyty CD audio. Pogromy do projektowania okładek.
6. Płyta DVD z filmami edukacyjnymi na określony temat. Montaż wideo. Zatwierdzenie projektu.
7. Płyta CD/DVD jako interaktywne archiwum mediów edukacyjnych. Projektowanie ikon (pliki ICO). Tworzenie interaktywnego menu płyty.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Wskazuje zależności pomiędzy odpowiednią konstrukcją multimedialnego przekazu edukacyjnego, a stymulacją procesów uwagi co stanowi warunek efektywnego uczenia się. - Omawia możliwości multimediiów w zakresie indywidualizacji procesu nauczania-uczenia się.
K_W16	<ul style="list-style-type: none"> - Student przestrzega praw autorskich oraz szanuje cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji multimediiów. - Stosuje podstawowe sposoby tworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student samodzielnie tworzy wizualizacje procesów i zjawisk. - Tworzy multimedia ilustrujące dowody wzorów i twierdzeń związanych ze współczesnymi technologiami informacyjnymi. - Konwertuje posiadane wizualizacje do postaci wykładów online wzbogaconych o komentarz audio i wideo. - Tworzy interaktywne, multimedialne testy i ankiety umożliwiające ocenianie w szkolnej pracowni z wykorzystaniem sieci komputerowej. - Przygotowuje słuchowisko, pogadankę lub apel na płycie audio CD. - Przygotowuje płytę DVD wideo zawierającą filmy dydaktyczne na ściśle określony temat (ICT, podstawy informatyki, zagrożenia medialne itp.). - Przygotowuje płytę DVD z danymi (multimedialne materiały do zajęć) zaopatrzoną w interaktywne menu. - Projektuje okładki oraz ikony.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Tworzy media edukacyjne poprawnie używając przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę i treść komunikatu multimedialnego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką oraz kursem online jest sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte), Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są weryfikowane na podstawie oceny projektów – progi punktowe. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywna praca studenta podczas zajęć oraz wykonanie projektów. Ocena projektu: zgodność z tematem i dokumentacją, zgodność opracowanego medium edukacyjnego z przyjętymi założeniami.

Zaliczenie laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich testów (zadania otwarte i zamknięte; progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz pozytywna ocena projektów. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa jest oceną z laboratoriów (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne Studia

		niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie projektów	45 godz.	45 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2,5 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa 2008.
2. Jędrzycki J., *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2005.
3. Jędrzycki J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
4. Jędrzycki J., <http://www.uz.zgora.pl/~jzedrycz/mti.htm>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C. Wrocław, 2001.
2. Furmanek M., (red.) *Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2008.
3. Reeves B., Nass C., *Media i ludzie*, PIW, Warszawa, 2000.
4. Strykowski W. *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań, 1977.
5. Wawrzak-Chodaczek M., *Kształcenie kultury audiowizualnej młodzieży* Wyd. Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 2000.

NOWE NARZĘDZIA ICT

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-NNI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do wykorzystywania nowoczesnych narzędzi ICT do usprawniania pracy pedagoga, wykorzystanie nowych technologii do planowania i realizacji określonych zadań edukacyjnych, wykształcenie umiejętności posługiwania się nowoczesnymi technologiami w życiu codziennym

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość obsługi komputera PC oraz podstawowych pakietów narzędziowych. Umiejętności i wiedza z zakresu architektury komputera oraz systemów operacyjnych. Wiedza na temat funkcjonowania podstawowych narzędzi internetowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Model przetwarzania informacji oparty na zewnętrznych dostawcach. Serwisy i aplikacje do synchronizacji, udostępniania i zabezpieczania danych online. Praktyczne wykorzystanie systemów Dropbox, Windows Live SkyDrive i Ubuntu One.
2. Oprogramowanie narzędziowe on-line Google Docs, Microsoft Office Live Workspace. Udostępnianie i współpraca w czasie rzeczywistym. Zabezpieczenie i kontrola dostępu. Wykorzystanie środowiska Microsoft Expression Studio do tworzenia materiałów internetowych.
3. Wirtualizacja. Podstawowe pojęcia, zasady działania i cele stosowania. Praktyczne wykorzystanie oprogramowania VirtualBox. Zasady konfiguracji, dostosowywania, instalacji i administrowania wirtualnymi środowiskami. Przydzielanie zasobów.

4. Modelowanie graficzne z wykorzystaniem narzędzia Microsoft Visio. Tworzenie map myśli, schematów organizacyjnych, planów i szkiców. Wprowadzenie do języka UML.
5. Praca grupowa i planowanie projektów. Wspomaganie zarządzania projektami edukacyjnymi z wykorzystaniem Microsoft Project. Planowanie przedsięwzięć edukacyjnych z wykorzystaniem narzędzi planowania projektów open-source.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_U05	Student korzysta z typowych funkcji nowych narzędzi ICT w pracy pedagoga. Potrafi w podstawowym zakresie dobrać odpowiednie narzędzia ICT i wykorzystać ich możliwości. Potrafi skorzystać z metod zabezpieczania, udostępniania i współdzielenia materiałów.
K_W05 K_U05 K_K01	Student przygotowuje i realizuje zadania o charakterze edukacyjnym z wykorzystaniem narzędzi ICT.
K_U12	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 20% oceny końcowej stanowi ocena z projektu (zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami).

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich kolokwii (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Składnikami oceny końcowej są: 80% (oceny cząstkowe), 20% (ocena projektu).

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	16 godz.	22 godz.
Wykonanie projektu	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	4 godz.	4 godz.

Łącznie 50 godz. – 2 ECTS

Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Sebastian Wilczewski, *MS Project 2010 i MS Project Server 2010. Efektywne zarządzanie projektem i portfelem projektów*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2011.
2. Marek Serafin, *Wirtualizacja w praktyce*, Wydawnictwo Helion, 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gottfried Vossen, Stephan Hagemann, *Serwis Web 2.0. Od pomysłu do realizacji*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010.
2. Gail Rahn Frederick, Rajesh Lal, *Projektowanie witryn internetowych dla urządzeń mobilnych*, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2010.
3. Sokół M., Sokół R., *Blog, więcej niż internetowy pamiętnik*, Helion, 2008.

UWAGI:

PEDAGOGIKA SZKOLNA NA III I IV POZIOMIE KSZTAŁCENIA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Klaudia Błaszczuk

Prowadzący: Dr Klaudia Błaszczuk, Dr Ewa Pasterniak-Kobytecka, Mgr Mariusz Pacholak

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18	2	1	Zaliczenie z oceną	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą pracy szkoły i nauczyciela na trzecim i czwartym etapie edukacyjnym (gimnazjum, szkoły ponadgimnazjalne).

Doskonalenie umiejętności analizy podstawowych środowisk wychowawczych oraz projektowanie sytuacji wychowawczych z uwzględnieniem roli nauczyciela.

Wzbudzenie refleksji nad współczesnymi problemami pedagogicznymi.

Uświadamianie potrzeby ciągłego rozwoju zawodowego i osobistego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zaliczenie przedmiotu Pedagogik szkolna na drugim etapie edukacyjnym.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Kontakty społeczne ucznia.
 - Grupa rówieśnicza. Pozycja społeczna ucznia w grupie rówieśniczej. Znaczenie grupy rówieśniczej. Koleżeństwo, przyjaźń, związek partnerski, miłość.
2. Progi edukacyjne.
 - Zmiana szkoły, adaptacja w nowej rzeczywistości szkolnej.
3. Praca dydaktyczna nauczyciela na III i IV etapie edukacyjnym.
 - Lekcja, jej struktura, typy i modele, planowanie, formułowanie celów i dobór treści nauczania.

- Metody, zasady i formy nauczania.
 - Projektowanie środowiska materialnego procesu kształcenia.
 - Kontrola i ocena efektów pracy uczniów.
 - Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
 - Efektywność nauczania.
4. Praca opiekuńczo-wychowawcza nauczyciela na III i IV etapie edukacyjnym.
 - Program wychowawczy. Edukacja zdrowotna, programy profilaktyczne.
 - Animowanie życia społeczno-kulturalnego, wspieranie samorządności i autonomii uczniów w szkole.
 - Dynamika grupy uczniowskiej. Współpraca i współdziałanie uczniów. Rozwiązywanie konfliktów, mediacje.
 5. Bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza jej terenem.
 - Ochrona zdrowia ucznia. Edukacja dla bezpieczeństwa – dbałość o bezpieczeństwo własne oraz innych.
 6. Poradnictwo edukacyjno-zawodowe.
 - Nauczyciel jako doradca. Przygotowanie młodzieży do samokształcenia, pracy nad własnym rozwojem, wyborów edukacyjnych i zawodowych oraz do aktywnego uczestnictwa w rynku pracy.
 - Rynek edukacyjny i rynek pracy. Droga rozwoju zawodowego. Uczenie się przez całe życie.
 7. Współpraca szkoły ze środowiskiem i nauczyciela z rodzicami uczniów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pogadanka, dyskusja, metoda problemowa, metody waloryzacyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	Ma wiedzę na temat procesu kształcenia.
K_W10	Student posiada wiedzę na temat głównych środowisk wychowawczych, ich specyfiki i procesów w nich zachodzących.
K_W15	Ma wiedzę na temat podmiotów działalności pedagogicznej: uczniów, rodziców i nauczycieli.
K_U04	Potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje profesjonalne umiejętności związane z działalnością pedagogiczną.
K_U13	Potrafi pracować w zespole, pełniąc różne role.
K_K01	Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności.
K_K08	Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest pisemne sprawdzenie wiadomości (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów), aktywny udział studenta w dyskusjach na zajęciach, prezentacja wybranego zagadnienia pedagogicznego uwzględniającego

związek teorii z praktyką edukacyjną - indywidualnie lub w grupie (prezentacja PowerPoint/poster/plakat).

Podstawą zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena z pisemnego kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów). Podstawą zaliczenia ćwiczeń jest pozytywne zaliczenie ustnego kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów), przedstawienie prezentacji z wybranego zagadnienia pedagogicznego oraz aktywny udział w ćwiczeniach.

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	49 godz.
Konsultacje	10 godz.	15 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	2 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bereźnicki F., Podstawy dydaktyki, „Impuls”, Kraków 2007.
2. Bogaj A., Kwiatkowski S.M., Szkoła a rynek pracy, PWN, Warszawa 2006.
3. Borzucka-Sitkiewicz K., Syrek E., Edukacja zdrowotna, Wydawnictwo WaiP, Warszawa 2009.
4. Dąbrowski Z., Pedagogika opiekuńcza w zarysie, t.1, 2, Wyd. uniwersytet Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn 2006.
5. Dudzikowa M., Czerepaniak-Walczak M., Wychowanie. Pojęcia—procesy – konteksty, tom 1-5, GWP, Gdańsk 2007, 2008, 2010.
6. Kargulowa A., O teorii i praktyce poradnictwa. Odmiany poradoznawczego dyskursu, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006.
7. Karski J., Praktyka i teoria promocji zdrowia, Wyd. CeDeWu, Warszawa 2007.
8. Konarzewski K. (red.), Sztuka nauczania. Podręcznik dla studentów kierunków nauczycielskich. Szkoła, tom 2, PWN, Warszawa 2002.
9. Kruszewski K. (red.), Sztuka nauczania. Podręcznik dla studentów kierunków nauczycielskich. Czynności nauczyciela, tom 1, PWN, Warszawa 2002.
10. Kwiatkowski S.M., Kształcenie zawodowe - wyzwania, priorytety, standardy, Instytut Badań Edukacyjnych, Warszawa 2008.
11. Kwiatkowski S., Bogaj A., Baraniak B., Pedagogika pracy, WaiP, Warszawa 2007.

12. Kwieciński Z., Śliwerski B. (red.), *Pedagogika. Podręcznik akademicki, tom 1-2*, PWN, Warszawa 2008.
13. Nowosad I., Szymański M. J. (red.), *Nauczyciele i rodzice. W poszukiwaniu nowych znaczeń i interpretacji współpracy*, Oficyna Wyd. UZ, Akademia Pedagogiczna, Zielona Góra – Kraków 2004.
14. Pisula D., *ABC doradcy zawodowego. Rozmowa doradcza*, Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Zawodowej i Ustawicznej, Warszawa 2010.
15. Pisula D., *Poradnictwo kariery przez całe życie*, KOWEziU, Warszawa 2009.
16. Rylke H., Klimowicz , *Szkoła dla ucznia - jak uczyć życia z ludźmi*, WSiP, Warszawa 1992. Sołtysińska G., Woroniecka J., *Przygotowanie uczniów gimnazjum do wyboru zawodu*, KOWEziU, Warszawa 2003.
18. Śliwerski, B. *Program wychowawczy szkoły*. WSiP, Warszawa 2001.
19. Woynarowska **B.**, **Edukacja zdrowotna**: podręcznik akademicki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Barić L., Osińska H., *Oświata zdrowotna i promocja zdrowia podręcznik dla studentów i praktyków*, Polskie Towarzystwo Oświaty Zdrowotnej, Warszawa 2006.
2. Koszewska, K, Tołwińska-Królikowska, E., *Szkolny program wychowawczy – materiały dla rad pedagogicznych*. Wyd. CODN, Warszawa 2001.
3. Kwiatkowski S.M. (red.), *Kwalifikacje zawodowe na współczesnym rynku pracy*, Instytut Badań Edukacyjnych, Warszawa 2004.
4. Lewicki C., *Edukacja Zdrowotna – systemowa analiza zagadnień* Wyd. Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2006.
5. Paszkowska–Rogacz A. (red.), *Materiały metodyczno–dydaktyczne do planowania kariery zawodowej uczniów, Część 1 – Podstawy rozwoju zawodowego młodzieży*, KOWEziU, Warszawa 2006.
6. Pilch T., Lepalczyk I. (red.) *Pedagogika społeczna*, Wyd. „Żak”, Warszawa 2005.
7. Śliwerski B. (red.), *Pedagogika, tom 1-4*, GWP, Gdańsk 2006, 2010.
8. Wojtasik B., *Refleksyjne konstruowanie kariery życiowej w ponowoczesnej codzienności, Teraźniejszość – Człowiek – Edukacja*, 2003. Numer specjalny.
9. Wojtasik B., Kargulowa A., *Doradca – profesja, pasja, powołanie?*, *Materiały ze Światowego Kongresu Poradnictwa Zawodowego*, Warszawa 2003.
10. Zimińska U., *Edukacja dla bezpieczeństwa w gimnazjum – założenia reformy oświaty a rzeczywistość szkolna*, w: *Edukacja dla bezpieczeństwa*, *Czasopismo dla dyrektorów i nauczycieli*, Dom Wydawniczy Elipsa, Nr 3, Maj – Czerwiec 2002.

7.

UWAGI:

PODSTAWY EDUKACJI MEDIALNEJ

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PEM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Nowicka

Prowadzący: dr Ewa Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Laboratorium	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9	1	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie roli, znaczenia, istoty, głównych założeń edukacji medialnej, programów nauczania w zakresie edukacji medialnej na poziomie szkoły podstawowej, gimnazjum i szkoły ponadgimnazjalnej, umiejętność krytycznego analizowania i odbierania treści przekazywanych za pośrednictwem mediów, poznanie pozytywnych i negatywnych aspektów oddziaływania mediów na człowieka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu informatyki, technologii informacyjnych; podstawowa wiedza o mediach i multimediach; podstawowe przygotowanie w zakresie wykorzystania mediów w edukacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Pedagogika medialna a edukacja medialna. Rozwój pedagogiki medialnej. Funkcje pedagogiki medialnej. Orientacje badawcze dotyczące zastosowania mediów w pedagogice.
2. Edukacja medialne – zakres, cele i zadania edukacji medialnej. Sposoby realizacji edukacji medialnej w szkole.
3. Program edukacji medialnej w szkole. Cele edukacyjne oraz osiągnięcia uczniów w zakresie edukacji medialnej na poszczególnych etapach kształcenia: szkoła podstawowa, gimnazjum oraz szkoła ponadgimnazjalna.
4. Telewizja jako czynnik wspomagający proces edukacji i wychowania. Znaczenie telewizji w edukacji. Pedagogiczne zasady funkcjonowania telewizji. Pozytywne skutki oddziaływania telewizji na odbiorcę. Telewizja jako czynnik wspomagający proces wychowania. Funkcje wychowawcze telewizji.

5. Przejawy ujemnego oddziaływania mediów. Dezintegracja rodziny przez technologie informacyjne. Zagrożenia wynikające z nieracjonalnego korzystania z mediów i multimediiów. Media wyręczające rodziców w procesie wychowania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W01 K_W05 K_W06 K_W12	<ul style="list-style-type: none"> - Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych, - ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę, - ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym, - ma uporządkowaną wiedzę na temat teorii wychowania, uczenia się i nauczania oraz innych procesów edukacyjnych.
K_U01 K_U03 K_U08	<ul style="list-style-type: none"> - posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych, - potrafi sprawnie porozumiewać się przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych, - potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych.
K_K01 K_K06	<ul style="list-style-type: none"> - ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, - odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest aktywność na zajęciach, uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium obejmującego zagadnienia wcześniej analizowane podczas zajęć (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.

Przygotowanie do zajęć	12 godz.	18 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
Łącznie 30 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	0,5 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	0,5 ECTS	0,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Filipiak M., (2004), *Homo Communicans wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, UMCS, Lublin
2. Gajda J., Juszczak S., Siemieniecki B., Wenta K., (2002), *Edukacja medialna*, Toruń
3. Izdebska J., (2000), *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku. Niepokoje i nadzieje*, Trans Humana, Białystok
4. Izdebska J., (2000), *Dziecko w rodzinie u progu XXI wieku. Niepokoje i nadzieje*, Trans Humana, Białystok
5. Lemish D., (2008), *Dzieci i telewizja. Perspektywa globalna*, Kraków
6. Siemieniecki B., (red.), (2007), *Pedagogika medialna*. Podręcznik akademicki 1i2, PWN, Warszawa
7. Śliwerski B., (red.), (2006), *Pedagogika subdyscypliny wiedzy pedagogicznej*. Tom 3, GWP, Gdańsk

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bednarek J., (2002), *Media w nauczaniu*, Warszawa
2. Izdebska J., (2000), *Dominacja mediów w środowisku wychowawczym dziecka*, „Edukacja”, nr 4
3. Lewowicki T., Siemieniecki B., (2004), (red.), *Współczesna technologia informacyjna i edukacja medialna*, Toruń

UWAGI:

PROJEKT INFORMATYCZNY

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-PI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner
dr Jacek JędryczkowskiProwadzący: dr inż. Jarosław Wagner
dr Jacek Jędryczkowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Laboratorium	30	2	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studenta w umiejętności i kompetencje z zakresu: projektowania (oraz realizacji) mediów: gier edukacyjnych oraz interaktywnych symulacji procesów i zjawisk. Do wyboru programowanie w: ActionScript (Selteco Alligator Flash Designer), Logo (Logomocja), Scratch, Silverlight.

Wyposażenie w kompetencje umożliwiające wizualizację i upogłdowanie treści przekazu edukacyjnego. Projektowanie i realizacja gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji o ściśle określonej tematyce i zawartości: elektroniczne formy diagnozy – możliwości i preferencje poznawcze, zakres opanowania wiadomości i umiejętności wstępnych (wiedza uprzednia); indywidualizacja procesu nauczania uczenia się (parametry przekazu, forma przekazu, zawartość merytoryczna, stopień trudności, stymulacja procesów uwagi w obrębie preferowanych form przekazu; ewaluacja

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu przedmiotów: technologie informacyjne, multimedialne technologie informacyjne lub multimedialny warsztat pedagoga oraz projekt medialny i języki programowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Metoda projektów. Zasady projektowania gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji procesów i zjawisk.

2. Projektowanie procesu edukacyjnego. Proces i przedmiot projektowania.
3. Formułowanie problemów i celów. Hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz stosowanej w jej ramach gry edukacyjnej lub wizualizacji.
4. Analiza zadania. Gromadzenie danych. Określenie funkcji projektowanego medium. Założenia konstrukcyjne, a możliwości realizacyjne (dostępne środki).
5. Planowanie – konspekt jednostki dydaktycznej. Dokumentacja gry edukacyjnej lub wizualizacji: instrukcja metodyczna, scenariusze i scenopisy.
6. Opracowanie (i zatwierdzenie) dokumentacji oraz zawartości merytorycznej projektowanego, medium.
7. Przygotowanie praktycznej realizacji projektu. Przygotowanie zaplecza, zgromadzenie i przetestowanie niezbędnych aplikacji.
8. Opracowanie koncepcji / struktury hipertekstowej medium – zgodnie z założeniami jednostki dydaktycznej oraz przyjętym scenariuszem.
9. Realizacja multimedialnych komponentów gry edukacyjnej lub wizualizacji (tekst, grafika, animacja, filmy, interakcje, hipertekst).
10. Ocena projektów. Pokaz i prezentacja dokumentacji oraz mediów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Omawia uwarunkowania psychologiczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji gier edukacyjnych i interaktywnych wizualizacji (sposoby oddziaływania w świetle wybranych teorii). - Wskazuje i omawia zasady projektowania procesu dydaktycznego oraz mediów edukacyjnych.
K_W16	<ul style="list-style-type: none"> - Student przestrzega praw autorskich oraz szanuje cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji multimedialnych. - Stosuje podstawowe sposoby tworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student w określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje sytuację problemową wymagającą upogłdowienia. - Formułuje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej oraz gry edukacyjnej lub wizualizacji ułatwiającej realizację zakładanych celów jednostki dydaktycznej. - Określa funkcje hipotetycznego gry lub wizualizacji oraz jej założenia konstrukcyjne. - Planuje jednostkę dydaktyczną oraz tworzy dokumentację gry edukacyjnej lub wizualizacji (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.). - Samodzielnie tworzy komponenty multimedialne. - Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) odpowiednie multimedia. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. - Konstruując grę edukacyjną lub wizualizację respektuje założenia prawa autorskiego. Stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Projektuje proces dydaktyczny z uwzględnieniem wykorzystania samodzielnie realizowanych gier edukacyjnych i interaktywnych

	<p>wizualizacji.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. - Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktycznego procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych).
--	--

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką oraz kursem online jest sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte), Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są weryfikowane na podstawie oceny projektów – progi punktowe. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywna praca studenta podczas zajęć oraz wykonanie projektu. Ocena projektu: zgodność z tematem i dokumentacją, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna, np. programy komputerowe. Zgodność opracowanego medium z przyjętymi założeniami (realizacja zakładanych celów, spełnianie zakładanych funkcji).

Zaliczenie laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich testów (zadania otwarte i zamknięte; progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz pozytywna ocena projektu (zgodność opracowanego medium edukacyjnego z przyjętymi założeniami). Ocena z laboratoriów jest wypadkową ocen z testów oraz oceny projektu i jest obliczana według następującego kryterium: 20% (oceny cząstkowe), 80% (ocena projektu).

Ocena końcowa: jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	32 godz.
Wykonanie projektów	68 godz.	68 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 128 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3,5 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2006.

2. Gagné R. M., Briggs L. J., Wager W., *Zasady projektowania dydaktycznego*, WSiP, Warszawa 1992
3. Jędrzykowski J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Arends R.I. (2000) *Uczymy się nauczać*. Warszawa, WSiP.
2. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa, 2008.
3. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C., Wrocław 2001.
4. Feibel T., *Zabójca w dzieciennym pokoju, Przemoc i gry komputerowe*, Instytut Wydawniczy Pax, Warszawa 2006.
5. Filiciak M., *Wirtualny plac zabaw, Gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej*. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2006.
6. Jędrzykowski J. (2005) *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*. Toruń, Wyd. Adam Marszałek.
7. Król R., *Efektywność gier dydaktycznych w procesie kształcenia*, Impuls, Kraków 2007.
8. Niemierko B., *Ocenianie szkolne bez tajemnic*, WSiP Warszawa 2002.
9. Skrzypczak J., *Edukacyjne funkcje mediów w perspektywie metodologicznej*, eMPI2, Poznań 1997.
10. Szeja J. Z., *Gry fabularne. Nowe zjawisko kultury współczesnej*, Rabid, Kraków 2004.

UWAGI:

PROJEKT MEDIALNY

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PrM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędrzykowski

Prowadzący: dr Jacek Jędrzykowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Laboratorium	30	2	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studenta w umiejętności i kompetencje z zakresu: projektowania (oraz realizacji) mediów o charakterze promocyjnym i edukacyjnym (audycja radiowa, film lub multimedialna witryna internetowa zawierająca nagrania audio i wideo). Projektowanie i realizacja multimedialnych o charakterze promocyjnym i edukacyjnym.

Zaopatrzenie w kompetencje umożliwiające planowanie i realizację projektu, z zastosowaniem elektronicznych form upogładowienia.

Przekazanie wiadomości dotyczących zasad projektowania (wystąpienia, pokazu, kampanii promocyjnej lub reklamowej): taksonomia celów; treści kształcenia; wymagania; planowanie pracy.

Wyposażenie w kompetencje umożliwiające wizualizację i upogładowienie treści przekazu. Projektowanie i realizacja multimedialnych o ściśle określonej tematyce i zawartości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje z zakresu przedmiotów: technologie informacyjne, multimedialne technologie informacyjne lub multimedialny warsztat pedagoga.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Metoda projektów. Zasady projektowania.
2. Projektowanie procesu edukacyjnego, kampanii promocyjnej lub wystąpienia oraz mediów edukacyjnych. Proces i przedmiot projektowania.
3. Formułowanie problemów i celów. Hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej / kampanii i stosowanego w jej ramach medium.
4. Analiza zadania. Gromadzenie danych. Określenie funkcji projektowanego medium. Założenia konstrukcyjne, a możliwości realizacyjne (dostępne środki).

5. Planowanie – konspekt jednostki dydaktycznej / kampanii. Dokumentacja medium: instrukcja metodyczna, scenariusze i scenopisy.
6. Opracowanie (i zatwierdzenie) dokumentacji oraz zawartości merytorycznej projektowanego, medium.
7. Przygotowanie praktycznej realizacji projektu. Przygotowanie zaplecza, zgromadzenie i przetestowanie niezbędnych aplikacji.
8. Opracowanie koncepcji / struktury hipertekstowej medium– zgodnie z założeniami jednostki dydaktycznej / kampanii oraz przyjętym scenariuszem.
9. Realizacja multimedialnych komponentów medium (tekst, grafika, animacja, filmy, interakcje, hipertekst).
10. Ocena projektów. Pokaz i prezentacja dokumentacji oraz mediów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna, metoda projektów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05	<ul style="list-style-type: none"> - Omawia uwarunkowania psychologiczne stanowiące teoretyczne podstawy realizacji multimediiów (sposoby oddziaływania w świetle wybranych teorii). - Omawia zasady projektowania procesu dydaktycznego oraz mediów edukacyjnych.
K_W16	<ul style="list-style-type: none"> - Student przestrzega praw autorskich oraz szanuje cudzą własność intelektualną, szczególnie podczas projektowania i realizacji multimediiów. - Stosuje podstawowe sposoby tworzenia przypisów i odsyłaczy bibliograficznych. - Ocenia, czy licencja danej aplikacji zezwala swobodne wykorzystanie w ramach realizowanego projektu.
K_U10	<ul style="list-style-type: none"> - Student w określonej sytuacji dydaktycznej wskazuje sytuację problemową wymagającą upogładowienia. - Formuluje problemy i cele oraz tworzy hipotetyczny opis jednostki dydaktycznej (kampanii promocyjnej lub reklamowej) oraz medium ułatwiającego realizację zakładanych celów jednostki dyd. lub kampanii. - Określa funkcje hipotetycznego medium oraz jego założenia konstrukcyjne. - Planuje jednostkę dydaktyczną / kampanię oraz tworzy dokumentację medium (konspekty, instrukcja metodyczna, scenariusze, scenopisy itp.). - Samodzielnie tworzy komponenty multimedialne. - Konstruuje (zgodnie z przyjętymi uprzednio w projekcie założeniami) odpowiednie multimedia. Stosuje w tym celu samodzielnie opracowane komponenty. - Konstruując własne przekazy multimedialne respektuje założenia prawa autorskiego. Stosuje odpowiednie przypisy i odsyłacze bibliograficzne.
K_K05	<ul style="list-style-type: none"> - Projektuje proces dydaktyczny (kampanię promocyjną lub wystąpienie) z uwzględnieniem wykorzystania istniejących lub samodzielnie realizowanych mediów. - Dostosowuje do napotkanej sytuacji dydaktycznej odpowiednią formę oddziaływania multimedialnego. - Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne (projektowanie dydaktycznego procesu edukacyjnego, projektowanie mediów edukacyjnych na potrzeby ściśle określonych sytuacji dydaktycznych, realizacja mediów edukacyjnych).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką oraz kursem online jest sprawdzana z zastosowaniem testów z progami punktowymi (zadania otwarte i zamknięte). Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów. Umiejętności praktyczne oraz kompetencje społeczne są weryfikowane na podstawie oceny projektów – progi punktowe. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywna praca studenta podczas zajęć oraz wykonanie projektu. Ocena projektu: zgodność z tematem i dokumentacją, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna, np. witryna internetowa zawierająca filmy dydaktyczne. Zgodność opracowanego medium edukacyjnego z przyjętymi założeniami (realizacja zakładanych celów, spełnianie zakładanych funkcji).

Zaliczenie laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich testów (zadania otwarte i zamknięte; progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz pozytywna ocena projektu (zgodność opracowanego medium edukacyjnego z przyjętymi założeniami). Ocena z laboratoriów jest wypadkową ocen z testów oraz oceny projektu i jest obliczana według następującego kryterium: 20% (oceny częściowe), 80% (ocena projektu).

Ocena końcowa: jest oceną z laboratoriów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie projektów	45 godz.	45 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2,5 ECTS	3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Baron-Polańczyk E., *Multimedialne materiały dydaktyczne. Projektowanie i wykorzystanie w edukacji techniczno-informatycznej*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, 2006.
2. Gagné R. M., Briggs L. J., Wager W., *Zasady projektowania dydaktycznego*, WSiP, Warszawa 1992
3. Jędrzycki J., *Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela*, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Barnes K. *Wywieranie wpływu. Ćwiczenia*, GWP, Gdańsk 2005.

2. Bednarek J., *Multimedia w kształceniu*, Mikom, Warszawa, 2008.
3. Budzyński W., *Reklama. Techniki skutecznej perswazji*, Poltext, Warszawa 2005.
4. Doliński D., *Psychologia reklamy*, Wyd. A.R. „Aida” S.C., Wrocław 2001.
5. Jędrzykowski J. (2005) *Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów*. Toruń, Wyd. Adam Marszałek.
6. Laermer R., Prichinello M. *Public Relations*, GWP, Gdańsk 2004.
7. Leary M., *Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji*, GWP, Gdańsk 2005.
8. Smid W., *Język reklamy w komunikacji medialnej*, CeDeWu.pl Wydawnictwa Fachowe, Warszawa 2008.
9. Strykowski W., *Wstęp do teorii filmu dydaktycznego*, Wyd. UAM, Poznań 1977.
10. Stuart C., *Sztuka przemawiania i prezentacji*, Książka i Wiedza, Warszawa 2002.

UWAGI:

PRZEKAZ FILMOWY I TELEWIZYJNY

Kod przedmiotu: 03.4-WP-PED-PFT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Paulina Woźniak-Chojnacka

Prowadzący: mgr Paulina Woźniak-Chojnacka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Konwersatorium	30	2	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18	2	3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z środkami komunikacji w mediach oraz formami wypowiedzi stosowanymi w środkach przekazu. Nabycie przez studentów umiejętności i kompetencji w zakresie korzystania z mowy ciała w kontaktach z mediami. Przygotowanie do samodzielnego występowania przed mikrofonem i kamerą.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, mediów oraz teorii komunikowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Kontakt z mediami czyli jak właściwie korzystać z mediów.
2. Formy wypowiedzi stosowane w środkach przekazu (wypowiedź neewsowa, wywiad w studio, dyskusja z wieloma uczestnikami, konferencja prasowa, rozmowa telefoniczna, itp.).
3. Wizerunek w mediach, znaczenie mowy ciała, wyglądu i sposobu mówienia. Jak w kontaktach z mediami korzystać z mowy ciała?
4. Środki komunikacji z mediami.
5. Podstawowe zasady, najczęściej popełniane błędy (o czym mówić i w jakiej formie, o czym nie mówić i jak unikać odpowiedzi na niewygodne pytania).
6. Wystąpienie publiczne, strategie budowania zwięzłych komunikatów. Ujawnianie emocji, optymizm i naturalność przekazu.
7. Jak występować przed kamerą i mikrofonem? Techniki błyskawicznego neutralizowania stresu, tremy, napięcia, czyli pokonywanie strachu przed kamerą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, pokaz, metoda projektu, symulacja, metoda sytuacyjna, metody ekspresyjne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student zna i rozumie mechanizmy oraz oddziaływania komunikatów medialnych. Zna tworzywo i język mediów oraz formy wypowiedzi stosowane w środkach przekazu.
K_U07	Potrafi krytycznie ocenić wizerunek medialny postaci. Potrafi wskazać rolę mowy ciała w kontaktach z mediami.
K_K02	Korzysta z technik neutralizowania strachu podczas pracy z kamerą

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez kontrolę pracy studenta na zajęciach oraz okresowe sprawdziany wiedzy studenta (kolokwia). Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena pracy studenta, aktywność na zajęciach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Zaliczenie konwersatoriów: zaliczenie wszystkich kolokwiów oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen częściowych.

Ocena końcowa jest oceną z konwersatorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	57 godz.
Konsultacje	15 godz.	15 godz.
Łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Fras J., Studia nad mediami i komunikowaniem masowym. Prawo, język, tekst, Wydawnictwo Adam Marszałek, 2007
2. Goban-Klas T., Cywilizacja medialna. Geneza, ewolucja, eksplozja, Wyd. WSiP, 2005
3. Kubicka D., Kołodziejczyk A., Psychologia wpływu mediów. Wybrane teorie, metody badania, Wyd. „Impls”, 2007
4. Reeves B., Nass C., Media i ludzie, Państwowy Instytut Wydawniczy, 2000
5. Uścińska B., Cianciara J., Komunikacja społeczna. Komunikowanie się z mediami w praktyce, Wyd. Astrum, 1999

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Bandler R., La Valle J., Alchemia manipulacji, Wyd. Helion, 2006
2. Batko A., Sztuka perswazji, czyli język wpływu i manipulacji, Wyd. One Press, 2004
3. Cialdini R. B., Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i praktyka, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, 2007
4. Pease A., Mowa ciała, Wyd. Jedność, 2001

UWAGI:**SIECI KOMPUTEROWE**

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner
dr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9	1	2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą funkcjonowania sieci komputerowych. Nabycie przez studentów umiejętności tworzenia i zarządzania sieciami lokalnymi i firmowymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do sieci komputerowych. Historia sieci komputerowych i Internetu. Podstawy działania sieci komputerowych. Media transmisyjne używane w sieciach. Okablowanie strukturalne. Topologie sieci komputerowych (przewodowych i bezprzewodowych). Adresowanie IP. Usługi sieciowe i wykorzystywane protokoły. Model ISO/OSI. Aktywne i pasywne urządzenia sieciowe. Konfiguracja sieciowa systemu operacyjnego oraz urządzeń sieciowych. Projektowanie sieci oraz praktyczna implementacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, praca z książką, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student zna teoretyczne podstawy działania lokalnych i globalnych sieci komputerowych (K_W20, K_K01, K_U04, K_W08). Student posiada umiejętności projektowania oraz tworzenia sieci komputerowych oraz wykorzystania ich możliwości w edukacji (K_U04, K_W20).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z laboratoriów: Wiadomości z zajęć oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów składających się z pytań zamkniętych i otwartych z progami punktowymi.

Umiejętności praktyczne weryfikowane będą poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, kolokwium praktycznym oraz wykonaniem projektu (oceniane będą zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami).

Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 51% punktów z wszystkich kolokwium oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	33 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Kurose J.F., Ross K.W., *Sieci komputerowe. Ujęcie całościowe*, wyd. V, Helion, Gliwice, 2010.
2. Tanenbaum A.S., *Sieci komputerowe*, Helion, Gliwice, 2004.
3. Sportack M., *Sieci komputerowe. Księga eksperta*, wyd. II, Helion, Gliwice, 2004.
4. Józefiok A., *Domowe sieci komputerowe. Gotowe rozwiązania*, Helion, Gliwice, 2008.
5. Mueller S., *Rozbudowa i naprawa sieci*, wyd. II, Helion, Gliwice 2004.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

SIECIOWE APLIKACJE EDUKACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SAE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9	1	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zasadami zarządzania dynamicznymi stronami WWW. Nabycie przez studentów umiejętności instalacji i konfiguracji systemów CMS.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe umiejętności obsługi komputera i systemu operacyjnego MS Windows / Linux oraz sieci Internet. Znajomość języka HTML.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do systemów Content Management System. Wybór planów hostingowych. Zasada działania, wymagania systemowe systemów CMS. Kryteria wyboru systemów, bezpieczeństwo, eksport danych.

Instalacja i konfiguracja systemów CMS - portali WWW, for dyskusyjnych, blogów, galerii zdjęć, grup dyskusyjnych, systemów Wiki, systemów ankietowych.

Wykorzystanie systemów CMS w edukacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Student potrafi wybrać odpowiedni plan hostingowy do potrzeb strony WWW (K_K01). Student umie zainstalować system CMS (K_W05, K_U10, K_K01). Zna zasady administracji wybranego systemu CMS (K_K01). Potrafi dokonywać modyfikacji w strukturze systemu CMS (K_W05, K_U10, K_K01).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane dwoma sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem oraz końcowego kolokwium praktycznego z zakresu obsługi wybranego systemu CMS.

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie kolokwium (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac.

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	36 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	0,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Lis M., Joomla! 1.5. Prosty przepis na własną stronę WWW, Helion, Gliwice, 2009.
2. Frankowski P., CMS. Jak szybko i łatwo stworzyć stronę WWW i zarządzać nią, Helion, Gliwice 2007.
3. Suma Ł., Mambo. Ćwiczenia, Helion, Gliwice, 2007.
4. Shreves R., Mambo. Tworzenie, edycja i zarządzanie stroną, Helion, Gliwice, 2007.
5. Limesurvey, <http://docs.limesurvey.org/>
6. WordPress, <http://www.wordpress.org/>
7. PhpBB, <http://www.phpbb.com>

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

STRUKTURY DANYCH I ELEMENTY PROGRAMOWANIA

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-SDEP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: j. polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Michał Grobelny

Prowadzący: dr inż. Michał Grobelny

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z algorytmami i strukturami danych i nowoczesnym językiem programowania. Nabycie przez studentów umiejętności formalnego i nieformalnego zapisywania algorytmów przy wykorzystaniu odpowiednich struktur danych. Nabycie przez studentów umiejętności programowania w języku C#. Zachęcenie do korzystania z tego języków podczas zajęć w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Sprawność w korzystaniu ze standardowego oprogramowania środowiska Windows i zasobów komputera.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do algorytmiki: historia algorytmiki, dane a informacja, sposoby reprezentacji danych, algorytm, cechy algorytmu, zadanie algorytmiczne, zasoby niezbędne do wykonania algorytmu.

Formalny i nieformalny sposób zapisu algorytmów: opis słowny algorytmu, lista kroków, schemat blokowy algorytmu, pseudokod, języki programowania, zmienna, przypisanie, wyrażenie.

Wprowadzenie do programowania w języku C#: stałe, zmienne, typy danych, komentarze.

Zintegrowane środowisko programistyczne Microsoft Visual Studio: kompilacja, debugowanie, uruchamianie programów. podstawowa analiza błędów.

Struktury sterujące algorytmów: struktura „bezpośrednie następstwo”, struktura „wybór”, iteracje ograniczone i warunkowe, warunek logiczny, podstawowe operatory logiczne.

Instrukcje sterujące przebiegiem programu: instrukcja if, instrukcja case, instrukcje iteracyjne for i while do.

Podprogramy: dekompozycja zadań programistycznych na mniejsze fragmenty, które mogą być realizowane samodzielnie - procedury, funkcje.

Realizacja wybranych algorytmów w języku Visual C#.

Miejsce języków programowania w nauczaniu TI.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05 K_U05	Student zapisuje typowe algorytmy w formalny i nieformalny sposób oraz w języku C#. Buduje algorytmy wykorzystując konstrukcje iteracyjne i warunkowe w języku C#. Potrafi zastosować standardowe polecenia języka C# do rozwiązania prostych, szkolnych zadań.
K_W05 K_U05 K_K01	Student projektuje i pisze program o charakterze edukacyjnym w języku C#.
K_U12	Student pracuje w zespole przygotowując propozycje zadań i projektów dla uczniów.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Efekty kształcenia będą weryfikowane trzema sposobami: poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, okresowe sprawdziany (wejściówki) oraz wykonanie projektu. 25% oceny końcowej stanowi ocena z projektu.

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich kolokwiów i sprawdzianów (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów) oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Składnikami oceny końcowej są: 75% (oceny częściowe), 25% (ocena projektu).

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Wykonanie zadań praktycznych	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.

Łącznie 68 godz. – 3 ECTS

Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

8. Sysło M.: Algorytmy, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa, 2002
9. D. Harel, Rzecznik i istocie informatyki. Algorytmika, WNT, 2000
10. Wirth N.: Algorytmy+struktury danych=programy, WNT, Warszawa, 2004
11. Włodarczyk M.: ITA 104 Wprowadzenie do programowania, Materiały elektroniczne IT Academy Lokalna
12. Liberty J.: C#. Programowanie, Helion, 2005

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Wróblewski P.: Algorytmy, struktury danych i techniki programowania, HELION, Gliwice, 2003
2. Lis M.: C#. Praktyczny kurs, Helion, 2007
3. Pelland P.: Microsoft Visual C# 2005 Express Edition: Projektuj sam!, Promise, 2008
4. Celeda D.: Kurs C#, cz. I,
http://www.centrumxp.pl/dotNet/20,1,kategoria,Kurs_C_cz_I.aspx

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

TECHNIKI ANIMACJI KOMPUTEROWEJ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-TAK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr inż. Maciej Jackowski

Prowadzący: mgr inż. Maciej Jackowski

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Laboratorium	30	2	4	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	4	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania w obszarze projektowania materiałów multimedialnych, w tym komunikatu interakcyjnego (animacji graficzno-tekstowych), a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się cyfrowymi technikami przetwarzania obrazu (od obiektów statycznych do interakcyjnych i interaktywnych animacji).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych wiadomości i umiejętności z zakresu ICT (prezentacje multimedialne), edytorstwa i grafiki komputerowej, podstawowych zasad kompozycji obrazu, bardzo ogólna umiejętność wizualizowania komunikatów np. werbalnych, a także ogólna umiejętność rejestrowania i zapisu obrazu (realizacja i konwersja obrazu do postaci cyfrowej).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Podstawy animacji. Terminy, pojęcia, krótka historia. Animacja realistyczna i stylizowana. Sztuka filmowa. Literatura: Manovich L., *Język nowych mediów*, Warszawa, 2006.
2. Rodzaje animacji komputerowej (poklatkowa, ramki kluczowe, skrypty i interakcja). Interpolacja, łańcuchy kinematyczne. Modele fizyczne, modelowanie obiektów. Literatura: Parent R., *Animacja komputerowa. Algorytmy i techniki*, Warszawa 2012.
3. Adobe Flash. Rysunki i tekst. Importowanie grafik (bitmapy), dźwięku i filmu. Oś czasu. Filtry i efekty. Narzędzia 3D. Animacja z użyciem kości. Ćwiczenia praktyczne. Literatura: Adobe Creative Team, *Adobe Flash cs5/cs5pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Gliwice 2011.
4. Wprowadzenie do języka i składnia *ActionScript 3.0*. Tworzenie elementów interaktywnych. Programowanie zorientowane obiektowo. Literatura: Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional*. Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Wyd. Helion, Gliwice 2008.

5. Publikowanie i eksportowanie animacji. Realizacja projektu animowanego – prosta gra edukacyjna. (Adobe Flash z użyciem action script). Literatura: Adobe Creative Team, ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional. Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Wyd. Helion, Gliwice 2008.
6. Zaawansowane narzędzia tworzenia animacji na przykładzie *Cinema4D*. Realizacja animacji prostego obiektu (budowa szkieletu i powłoki / tekstury oraz przemieszczenie w 3D); Oświetlenie obiektów. Literatura: *Quickstart Manual. Cinema 4D. Release 12*, Maxon, 2010

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, wykład konwersatoryjny, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

K_W05	ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad, technik i narzędzi projektowania i realizowania animowanego komunikatu wizualnego (z zastosowaniem ICT), ich prawidłowości i zakłóceń.
K_U10	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności projektowej przy konstruowaniu komunikatu wizualnego (animacja komputerowa – dokument elektroniczny animowany). potrafi wykorzystywać specjalistyczną wiedzę do organizowania działań związanych z wybraną specjalnością (wykorzystuje dedykowane oprogramowanie) przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (animacje) z zastosowaniem ICT.
K_K01	ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje powierzone działania graficzne (rysunkowe i fotograficzne) z zastosowaniem ICT.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z programów grafiki wektorowej i bitowej. Oceniane są na podstawie wykonanych prac, oceny ich jakości – projekt z progami punktowymi (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów z zastosowaniem progów punktowych (warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów).

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa jest oceną z laboratorium (średnia arytmetyczna wszystkich ocen).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne Studia

		niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Wykonanie projektów	50 godz.	50 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 120 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	3,5 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Adobe Creative Team, *ActionScript 3.0 dla Adobe Flash cs4/cs4pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Wyd. Helion, Gliwice 2009
2. Adobe Creative Team, *Adobe Flash cs5/cs5pl Professional. Oficjalny podręcznik*, Wyd. Helion, Gliwice 2011
3. Parent R., *Animacja komputerowa. Algorytmy i techniki*, Wyd. PWN, Warszawa 2012
4. *Quickstart Manual. Cinema 4D. Release 12*, Maxon, 2010
5. Żebruń A., Żebruń K., *Adobe Flash cs4 w praktyce*, Axel Springer Polska, Warszawa 2010

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Gage J., *Kolor i kultura. Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji*, TAI PWN Universitas, Kraków, 2008
2. Manovich L., *Język nowych mediów*, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa, 2006
3. Młodkowski J., *Aktywność wizualna człowieka*, Wyd. PWN, Warszawa-Łódź, 1998
4. Newark Q., *Design i grafika dzisiaj*, ABE Dom Wydawniczy, Warszawa, 2006
5. Perkins T., *Adobe Flash CS5/CS5 PL Professional. Biblia*, Wyd. Helion, Gliwice 2011

UWAGI::

TECHNOLOGIE INFORMACYJNE W NAUCZANIU NA ODLEGŁOŚĆ

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PED-TIDL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. Jarosław Wagner

Prowadzący: dr inż. Jarosław Wagner

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	3	Egzamin	
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9	1	3	Egzamin	
Laboratorium	18	2		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z ideą kształcenia na odległość. Nabycie przez studentów umiejętności wyboru, instalacji oraz zarządzania aplikacjami wspomagającymi proces kształcenia opartego o e-learning.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy obsługi systemu operacyjnego Windows / Linux. Umiejętność tworzenie multimedialnych materiałów edukacyjnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i historia nauczania na odległość. Prezentacja problematyki nauczania na odległość z historycznego punktu widzenia, komparacja ewolucji nauczania na odległość w Polsce i innych krajach.

Usytuowanie e-nauczania w teoriach pedagogicznych. Analiza wybranych koncepcji oraz teorii pedagogicznych uwzględniających problematykę nauczania na odległość.

E-learning – definicje oraz podstawowe pojęcia. Prezentacja wybranych definicji polskich oraz obcojęzycznych autorów dotyczących nauczania zdalnego, jak i niezbędnych pojęć funkcjonujących w tej tematyce.

Rozwiązania e-learningowe wybranych firm / ośrodków akademickich. Analiza polskiego rynku e-nauczania pod względem oferty edukacyjnej.

Wybór rozwiązań technologicznych w e-edukacji, budowa platform e-learningowych. Ogólna charakterystyka obecnie funkcjonujących aplikacji wspomagających nauczanie na odległość, analiza możliwości oraz ograniczeń platform e-learning, analiza kosztowa.

Dydaktyczne aspekty tworzenia kursów on-line. Standardy tworzenia i prowadzenia zajęć on-line, wymogi oraz zadania stawiane twórcom, uczestnikom oraz administratorom systemów e-learningowych.

Zapoznanie się z zasadami działania systemów CMS. Prezentacja oraz podstawowe zasady działania systemów opartych o język PHP oraz bazy danych - tzw. Content Management Systems.

Instalacja oraz obsługa wybranych darmowych platform zdalnego nauczania. Tworzenie kursu zdalnego nauczania. Przygotowanie kursu e-learningowego bazującego na platformie Moodle

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, praca z książką, ćwiczenia laboratoryjne w pracowni komputerowej, metoda projektu.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Potrafi zaprojektować proces nauczania-uczenia się w systemie e-learningu (K_W12, K_U09, K_U10, K_K01). Student potrafi dobrać odpowiednie oprogramowanie do potrzeb jednostki edukacyjnej (K_K01, K_U10). Instaluje i administruje systemem CMS – Moodle / Claroline / innymi (K_K01). Projektuje i zarządza kursami w systemie distance learning (K_K01). Buduje elektroniczną bazę multimedialnych materiałów edukacyjnych (K_K01). Moderuje przebiegiem procesu kształcenia na odległość (K_W12, K_U09, K_U10). Potrafi poprawnie przeprowadzić proces ewaluacji w systemie pracy zdalnej (K_W12, K_U09, K_U10).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wiadomości z zajęć realizowanych zastosowaniem metody wykładu oraz samodzielnej pracy z książką lub kursem online będą sprawdzane z zastosowaniem testów z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 51% punktów.

Umiejętności praktyczne weryfikowane będą poprzez systematyczną kontrolę wykonania zadań przewidzianych programem, test końcowy (progi punktowe; warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 51% punktów) oraz wykonanie projektu (oceniane będą zgodność z tematem, struktura pracy, poprawny język, odpowiedni i twórczy dobór literatury; część praktyczna zgodna z przyjętymi założeniami).

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z progami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 51% punktów.

Zaliczenie z laboratoriów: pozytywne zaliczenie wszystkich kolokwii oraz wszystkich innych podlegających ocenie zadań i prac. Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i laboratorium.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	38 godz.
Wykonanie projektu	70 godz.	70 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.

Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 148 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1,5 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Bartkowiak J., (2005), Metodologia projektowania szkoleń e-learning, [w:] Mischke J., (red.) Akademia on-line, Łódź.
2. Górniewicz J. Z., (2004), Studia na odległość w USA i w Polsce na przełomie XX i XXI wieku, Białystok.
3. Juszczak S. (2002), Edukacja na odległość. Kodyfikacja pojęć, reguł i procesów, Wyd. Adam Marszałek, Toruń
4. Juszczak S., (2001), Kompetencje nauczyciela w kształceniu na odległość, [w:] Migdałek J., (red.) Informatyczne kształcenie nauczycieli, Kraków.
5. Kubiak M., (1997), Internet dla nauczycieli. Nauczanie na odległość, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Howard C., Schenk K., [2003], Distance Learning and University Effectiveness - Changing Education Paradigms for Online Learning, Londyn.
2. Duffy T. M., Kirkley J. R., [2003], Learner Centered Theory And Practice In Distance Education - Cases From Higher Learning, Londyn.
3. Moore M. G., Anderson W. G., [2003], Handbook of distance education, Londyn.
4. Juszczak S., (2001), Diagnoza i ewaluacja dydaktyczna w procesie telekształcenia, [w:] Wenta K., (red.) Diagnoza i ewaluacja w reformie edukacyjnej, Augustów-Białystok.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, zadaniami oraz wymaganiami dla projektu jest dostępny na platformie e-learningowej KMTI.

MODUŁ 3
EDUKACJA WCZESNOSZKOLNA I PRZEDSZKOLNA

DIAGNOZA PEDAGOGICZNA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-DP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Janion

Prowadzący: dr Ewa Janion

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	3	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		3	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Nabycie wiedzy i umiejętności projektowania i poprawnego przeprowadzania badań służących diagnozie pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu pedagogiki ogólnej, teorii wychowania, pedagogiki rodziny, pedagogiki opiekuńczej, psychologii ogólnej, psychologii rozwoju, metod i technik badań pedagogicznych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Poznawcze podstawy diagnozy. Definicje diagnozy, przedmiot diagnozy, źródła poznania diagnostycznego. Typy diagnoz, etapy diagnozy, diagnoza pełna i niepełna.

Systematyka rodzajów cech diagnozowanych przedmiotów. Znaczenie cech dla stawianych diagnoz.

Szczegółowe aspekty diagnozy pedagogicznej. Specyfika diagnozy pedagogicznej na tle innych diagnoz, etapy diagnozy pedagogicznej i funkcje.

Etyczne aspekty diagnozy pedagogicznej.

Podstawowe środowiska wychowawcze i ich charakterystyka.

Kontakt diagnostyczny. Cechy kontaktu diagnostycznego. Podstawowe wskaźniki prawidłowego i pozornego kontaktu diagnostycznego. Techniki nawiązywania i podtrzymywania kontaktu diagnostycznego. Opór w kontakcie diagnostycznym i sposoby przewycięzania go.

Diagnoza sytuacji dziecka w rodzinie. Diagnoza sytuacji socjalno-wychowawczej dziecka w rodzinie. Diagnoza potrzeb dziecka i poziomu ich zaspokojenia w rodzinie. Diagnoza przypadków przemocy wobec dziecka w rodzinie.

Diagnoza sytuacji dziecka w szkole. Diagnoza gotowości szkolnej dziecka. Diagnoza sytuacji społecznej w klasie szkolnej. Diagnoza zachowania się dziecka w szkole.

Wzory narzędzi diagnostycznych.

Analiza i interpretacja rysunków dzieci.

Samodzielne konstruowanie narzędzi diagnostycznych. Konstruowanie kwestionariusza ankiety i kwestionariusza wywiadu w celu zdiagnozowania wybranych obszarów rzeczywistości pedagogicznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

dyskusja, pokaz, metoda projektu, metoda sytuacyjna, metoda przypadków, inscenizacja, praca indywidualna, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student zna różne środowiska wychowawcze, dostrzega ich specyfikę i rozumie procesy w nich zachodzące
K_W12	Posiada wiedzę na temat projektowania i prowadzenia badań pedagogicznych (diagnostycznych)
K_U01	Potrafi obserwować i interpretować zjawiska społeczne oraz analizować ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej
K_U02	Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną, analizować i interpretować problemy pedagogiczne
K_U05	Potrafi przygotować i przeprowadzić badania diagnostyczne w zakresie, sformułować wnioski
K_K06	Ma świadomość istnienia etycznego wymiaru badań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: ocena zostanie wystawiona na podstawie pracy studenta na zajęciach (aktywność) oraz kolokwium.

Ocena końcowa: jest to ocena uzyskana z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	40 godz.	52 godz.
konsultacje	5 godz.	5 godz.
łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Jarosz E., Wysocka E., *Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania*, Warszawa 2008.

Jarosz E., *Wybrane obszary diagnozowania pedagogicznego*, Katowice 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Badura J., Lepalczyk I., *Elementy diagnostyki pedagogicznej*, Warszawa 1987.

Konarzewski S., *Jak uprawiać badania oświatowe. Metodologia praktyczna*. Warszawa 2000.

Niemierko B., *Diagnostyka edukacyjna*, Gdańsk 1998.

Skulicz D., *Diagnozowanie pedagogiczne*, w: S. Palka (red.): *Orientacje w metodologii badań pedagogicznych*, Kraków 1998.

Wallon P., Cambier A., Engelhart D., *Rysunek dziecka*, Warszawa 1993.

UWAGI:-

EDUKACJA REGIONALNA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-ER

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Wykład	15	1	3	ZO	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	ZO	

CEL PRZEDMIOTU:

Umiejętność definiowania pojęć: region, regionalizm, lokalizm, „mała Ojczyzna”; Wiedza nt. historii i rozwoju regionalizmu w Europie oraz w Polsce; Ogólna wiedza nt. regionów Polski; Wiedza nt. własnego regionu; Znajomość dziedzictwa kulturowego regionu lubuskiego; Wiedza oraz umiejętności z zakresu popularyzowania edukacji regionalnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza o regionie, zawarta w programach szkoły podstawowej, gimnazjum i szkoły średniej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Region – regionalizm – dziedzictwo kulturowe – propozycje zdefiniowania i usystematyzowania pojęć. Dzieje regionalizmu w Europie (geneza, rozwój, charakterystyka). Regionalizm w Polsce – historia i współczesność. Regionalizm jako ruch społeczny. Dziedzictwo kulturowe a regionalizm. Z niej wyrosliśmy – „mała ojczyzna”, „ojczyzna prywatna”, „ojczyzna lokalna”. Rodzina a kultura narodowa.

o Ćwiczenia:

Twórcy polskiego regionalizmu. Prasa regionalna. Stowarzyszenia społeczne i ich rola w popularyzowaniu walorów i dorobku „małych ojczyzn”. Edukacja regionalna. Program Regionalizmu Polskiego. Karta Regionalizmu Polskiego. Dziedzictwo kulturowe w regionie. Znaczenie i istota popularyzowania regionalizmu wśród młodego pokolenia. Pogranicze polsko-niemieckie, Środkowe Nadodrze – problemy kulturowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

o Wykład, dyskusja, praca z książką; Klasyczna metoda problemowa, burza mózgów; Metoda realizacji zadań

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Wie o stowarzyszeniach społecznych, działających w jego regionie.
K_W02	Wie o rozwoju regionalizmu europejskiego.
K_W03	Zna dzieje regionalizmu w Polsce.
K_W04	Potrafi wskazać czołowych animatorów oraz badaczy ruchu regionalnego w Polsce oraz wymienić ich zasługi dla rozwoju regionalizmu i krajoznawstwa.
K_W05	Rozumie potrzebę popularyzowania wiedzy o regionie wśród najmłodszego pokolenia Polaków.
K_W06	Zna cechy charakterystyczne dla kultury własnego regionu.
K_W07	Zna centra kultury regionalnej.
K_W08	Wie o roli, którą w regionie pełni jednostka naukowa (uczelnia).
K_U01	Zna i potrafi wskazać podobieństwa oraz różnice pomiędzy rozwojem myśli regionalnej w Europie i w Polsce.
K_U02	Potrafi określić różnorodność kulturową poszczególnych regionów Polski.
K_U03	Potrafi rozpoznać i nazwać specyficzne cechy kultury tak własnego regionu, jak i pozostałych regionów Polski.
K_U04	Umie umiejscowić i wskazać na mapie Polski poszczególne regiony.
K_U05	Umie zauważyć i docenić kulturową wartość zjawisk oraz obiektów, znajdujących się w jego „małej Ojczyźnie”.
K_U06	Potrafi dostrzec i analizować procesy społeczne zachodzące w jego „małej Ojczyźnie”.
K_K01	Potrafi zainicjować działania popularyzatorskie, dotyczące wiedzy o regionie najbliższym oraz znajomości innych regionów Polski.
K_K02	Może świadomie uczestniczyć, pomagać, a także inicjować imprezy o charakterze regionalnym.
K_K03	Rozumie i dostrzega znaczenie więzi z regionem.
K_K04	Ma poczucie przynależności regionalnej.
K_K05	Potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- Zaliczenie na ocenę na podstawie oceny z ćwiczeń oraz kolokwium końcowego
- Ocenę końcową stanowi ocena z wykładu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
samodzielna praca studenta	15 godz.	21 godz.

łącznie 30 godz. – 1 ECTS

Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego

1 ECTS

0,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Brencz Andrzej, *Oswajanie niemieckiego dziedzictwa kulturowego. Z badań etnologicznych na Środkowym Nadodrzu*, [w:] *Wokół niemieckiego dziedzictwa kulturowego na Ziemiach Zachodnich i Północnych*. Praca zbiorowa pod red. Zbigniewa Mazura, Poznań 1997, Instytut Zachodni, s. 191-216.

Damrosz Jerzy, *Obszary etnokulturowe a granice państw i regionów*, [w:] *Czym jest regionalizm? VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury. Radom, 23-26 września 1998*. Pod red. Stefana Bednarka, Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Stanisława Słowika, Jana Wojtasia, Andrzeja Zielińskiego, Wrocław-Ciechanów 1998, Rada Krajowa Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 16-30.

Damrosz Jerzy, *Region i regionalizm. Studium interdyscyplinarne*, Warszawa 1987, Instytut Kultury.

Jastrzębski Jerzy, *Kultura i regionalizm*, [w:] *Folklorystyczne i antropologiczne opisanie świata*. Pod red. Teresy Smolińskiej, Opole 1999, Uniwersytet Opolski, s. 351-359.

Kaczmarek Urszula, *Młodość – regionalizm – kultura*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*. Pod red. Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Krajowy Ośrodek Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 146-153.

Kostarczyk Artur, *Dziedzictwo kulturowe regionów Polski*, [w:] *Polskie regiony. Podstawy kulturowe regionalizacji Polski*. Praca zbiorowa pod red. Elżbiety Wysockiej i Marka Konopki, Ciechanów 1977, Rada Krajowa Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 21-25.

Kwaśniewski Krzysztof, *Elementy teorii regionalizmu*, [w:] *Region, regionalizm – pojęcia i rzeczywistość. Zbiór studiów*. Pod red. Kwiryny Handke, Warszawa 1993, Sławiściyczny Ośrodek Wydawniczy, s. 75-85.

Omelaniuk Anatol Jan, *Z regionalizmem w XXI wiek. Referat programowy na VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury*. Wrocław-Ciechanów 1998, Wydawnictwo i Drukarnia DTSK „Silesia”.

Patkowski Aleksander, *W hołdzie ziemi rodzinnej*. Wstępami poprzedzili: Stanisław Arnold i Piotr Banaczkowski, Warszawa 1958, Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza.

Petrykowski Piotr, *Edukacja regionalna. Problemy podstawowe i otwarte*, Toruń 2003, Uniwersytet Mikołaja Kopernika.

Turowski Jan, *Regiony – regionalizm – lokalizm*, [w:] *Czym jest regionalizm? VI Kongres Regionalnych Towarzystw Kultury. Radom, 23-26 września 1998*. Pod red. Stefana Bednarka, Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Stanisława Słowika, Jana Wojtasia, Andrzeja Zielińskiego, Wrocław-Ciechanów 1998, Rada Krajowa Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 100-106.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Dyczewski Leon, *Rola rodziny w tworzeniu, przekazie i zakorzenieniu w kulturze narodowej*, [w:] 1. *Rodzina – młodość – regionalizm*. Prace Krajowego Ośrodka Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury. Pod red. Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Władysława Pilarczyka, Ciechanów 2000, Krajowy Ośrodek Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 19-35.

Godula Róża, Węclawowicz Tomasz, *Aspekty tożsamości kulturowej*, [w:] *Polskie regiony. Podstawy kulturowe regionalizacji Polski*. Praca zbiorowa pod red. Elżbiety Wysockiej i Marka Konopki, Ciechanów 1977, Rada Krajowa Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 27-32.

Kaczmarek Urszula, *Zderzenie i mieszanie się społeczności i kultur na pograniczu polsko-niemieckim – casus Szczecińskiego*, [w:] *Kultury regionalne i pogranicza kulturowe a świadomość etniczna*. Pod red. Ireny Bukowskiej-Floreńskiej, Katowice 1991, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, t. II, s. 93-101.

Samsonowicz Henryk, *O większej i małej Ojczyźnie*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*. Pod red. Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Krajowy Ośrodek Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 57-61.

Simonides Dorota, *Więź regionalna a „mała ojczyzna”*, [w:] *Kultury regionalne i pogranicza kulturowe a świadomość etniczna*. Pod. red. Ireny Bukowskiej-Floreńskiej, Katowice 1991, Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, t. II, s. 65-75.

Szacki Jerzy, *Tożsamość narodowa w obliczu otwartej przestrzeni europejskiej*, [w:] *Tożsamość narodowa a ruch regionalny w Polsce*. Pod red. Aleksandra Kociszewskiego, Anatola Jana Omelaniuka, Krzysztofa Orzechowskiego, Krajowy Ośrodek Dokumentacji Regionalnych Towarzystw Kultury, s. 62-68.

INNOWACJE W PEDAGOGICE ELEMENTARNEJKod przedmiotu:
05.5-WP-PED-IPE

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. Marzenna MAGDA-
ADAMOWICZProwadzący: Prof. dr hab. Marzenna MAGDA-
ADAMOWICZ, dr I. Kopaczyńska, dr A.
Nowak-Łojewska, dr M. Nyczaj-Drąg

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	4	zaliczenie na ocenę	6	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18	1	4	zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	18	1		zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu innowacji pedagogicznych; kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami innowacyjnej pracy nauczyciela z dziećmi; kształcenie umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy do projektowania własnego programu opartego na autorskiej koncepcji pracy z małym dzieckiem.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki oraz pedagogiki zdolności i twórczości.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Nurt progresywizmu i nowego wychowania i ich znaczenie dla współczesnej edukacji.
2. Źródła, mechanizmy i cele innowacji. Proces zmian społecznych determinujący modernizowanie edukacji.
3. Kierunki przemian w oświacie światowej. Przemiany oświatowe w Polsce. Edukacja alternatywna w Polsce. Ruch innowacyjny w Polsce (od okresu między wojennego do dziś)
4. Instytucjonalne uwarunkowania innowacji. Szkoła organizacją innowacyjną. Funkcje rozwojowe systemu oświatowego
5. Piśmiennictwo pedagogiczne czynnikiem inspirującym innowacje
6. Rola nauk pedagogicznych w procesie innowacyjnym
7. Kompetencje twórcze nauczyciela. Praca pedagogiczna jako twórczość nauczyciela. Działalność innowacyjna procesem badawczym. Rola nauczyciela w procesie innowacyjnym. Cechy nauczyciela twórczego pedagogicznie. Nauczyciel innowatorem.

8. Nauczanie przez eksperymentowanie
9. Pedagogik zabawy
10. Sens pedagogiki Marii Montessorii
11. Pedagogika C. Freineta
12. Kinezylogia Edukacyjna Paula E. Dennisona
13. Szkoły twórczości
14. Tworzenie programów autorskich.
15. Idea pluralizmu programowego i jej skutki dla edukacji małego dziecka: klasyczne, romantyczne i ponowoczesne podejście do programu.
16. Programy własne w świetle ustaw oświatowych.
17. Podstawy filozoficzne, psychologiczne, socjologiczne konstruowania programów.
18. Planowanie programu: jego struktura, etapy i fazy pracy.
19. Zasady pracy nad programem autorskim.
20. Cele programu kształcenia – ich definiowanie, sposoby formułowania, operacjonalizacja i osiąganie.
21. Materiał nauczania: selekcja i gradacja treści kształcenia; wiedza szkolna i pozaszkolna.
22. Procedura oceniania uczniów: strategie oceniania, ujęcie metodyczne i ideologiczne, ocena opisowa i bieżąca.
23. Projektowanie rozwiązań praktycznych i ewaluacja programu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, problemowy, prezentacje multimedialne.

Ćwiczenia podające -praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym; problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania - projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów, projekty i prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student zna elementarną terminologię używaną w pedagogice i innowacjach pedagogicznych oraz rozumie źródła innowacji pedagogicznych oraz potrzebę i możliwości ich zastosowania
K_U02	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu innowacji pedagogicznych oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_K03	Student doceni znaczenie innowacji pedagogicznych dla rozwoju jednostki i oświaty, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z wykładu – aktywna obecność na zajęciach, praca pisemna - projekt

Zaliczenie z ćwiczeń – aktywna obecność na zajęciach, projekty i prezentacje multimedialne. kolokwium pisemne zaliczenie z oceną

Ocena końcowa : 50% ocena z kolokwium pisemne, 25% projekty własne studentów, 25% prezentacja multimedialna do wybranego zagadnienia

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne

Studia niestacjonarne

udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do zajęć i kolokwium zaliczeniowego	40 godz.	55 godz.
konstruowanie projektu lub prezentacji multimedialnej	10 godz.	20 godz.
projektowanie własnego programu opartego na autorskiej koncepcji pracy z małym dzieckiem	15 godz.	14 godz.

łącznie 145 godz. – 6 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Komorowska H., O programach prawie wszystko, Warszawa 1999.

Magda-Adamowicz M., Uwarunkowania efektywności kształcenia nauczycieli klas I-III w zakresie twórczości pedagogicznej, Zielona Góra 2009.

Nęcka E., Psychologia twórczości, Gdańsk, 2001.

Szmidt K.J., Pedagogika twórczości, Gdańsk 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Magda-Adamowicz M., Paszenda I., Treningi twórczości a umiejętności zawodowe, Toruń 2011.

Popek S., Psychologia twórczości plastycznej, Kraków 2010

Uszyńska-Jarmoc J., Twórcza aktywność dziecka. Teoria – rzeczywistość -perspektywy rozwoju. Białystok **2003**.

UWAGI:-

METODYKA PRACY OPIEKUŃCZO-WYCHOWAWCZEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-MPOW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anna Szczęsna, dr Elżbieta Turska

Prowadzący: dr Anna Szczęsna,
dr Elżbieta Turska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30	2	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie i adekwatne, refleksyjne zastosowanie metod i form pracy opiekuńczo-wychowawczej; rozwijanie umiejętności przygotowania dokumentacji pracy opiekuńczo-wychowawczej (scenariusze zajęć);
 uświadomienie indywidualnych zasobów i ograniczeń w pracy opiekuńczo-wychowawczej;
 rozwijanie umiejętności interpersonalnych potrzebnych w pracy opiekuńczo-wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki i psychologii ogólnej,

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do pracy z grupą: ustalenie kontraktu grupowego,
 zasady funkcjonowania grup, zasady integracji grupy, dynamika rozwoju grupy.
 Podstawowe problemy komunikacji w pracy opiekuńczo-wychowawczej. Bariery komunikacyjne i ich znaczenie w procesie wychowania. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych.
 Agresja-asertywność –uległość w pracy opiekuńczo-wychowawczej.
 Wykorzystanie zachowań asertywnych w relacjach wychowawczych.
 Budowanie obrazu własnej osoby w oparciu o relacje w grupie.
 Wzmacnianie poczucia własnej wartości
 Dokumentacja w pracy opiekuńczo-wychowawczej
 Samodzielna realizacja zajęć wychowawczych według przygotowanych scenariuszy

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacje, gry symulacyjne, praca z książką, metody ekspresyjne, dyskusja, burza mózgów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	ma elementarną wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w różnych obszarach działalności pedagogicznej
K_U02	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U09	potrafi ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności pedagogicznej
K_U10	potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania, interpretowania oraz projektowania strategii działań pedagogicznych; potrafi generować rozwiązania konkretnych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań
K_U13	wykorzystuje zdobytą wiedzę do rozstrzygania dylematów pojawiających się w pracy zawodowej
K_K04	ma przekonanie o wadze zachowania się w sposób profesjonalny, refleksji na tematy etyczne i przestrzegania zasad etyki zawodowej
K_K08	odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z konwersatorium: Zaliczenie z oceną

- ocena samodzielnie przygotowanych scenariuszy zajęć wychowawczych (kryteria oceny: formułowanie adekwatnych celów zajęć, dobór odpowiednich do tematu metod i form pracy, innowacyjność, twórczość)
 - hospitacja samodzielnie realizowanych zajęć wychowawczych w wyznaczonej grupie (kryteria oceny: adekwatność doboru metod i form pracy z grupą; przemienność aktywności, tempa pracy, organizacyjnych, realizacja postawionych celów, zastosowanie założeń etycznych w pracy z grupą.)
- Ocena końcowa jest oceną z konwersatorium

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i zaliczeń:	15 godz.	27 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gajewska G. (2004). Pedagogika opiekuńcza i jej metodyka. Wybrane zagadnienia teorii, metodyki i praktyki opiekuńczo-wychowawczej. Zielona Góra
- Gajewska G., Doliński A., (2007) Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pedagoga, Zielona Góra
- Kamińska U. (2002), Metodyka pracy wychowawczo-opiekuńczej. Katowice
- Vopel K.W. (1999) Poradnik dla prowadzących grupy. Kielce, Jedność

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gajewska G., Doliński A., Szczęsna A., (2002-2011). Teoretyczno-metodyczne aspekty zajęć wychowawczych z dziećmi i młodzieżą T.1-12 Zielona Góra,
- Diemut H. (2002). Łagodzenie konfliktów w szkole i w pracy z młodzieżą: poradnik do treningu mediacji. Kielce;
- Król – Fijewska M. (2007). Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Warszawa;
- Nęcka E. (1998) Trening twórczości. Podręcznik dla psychologów, pedagogów, nauczycieli. Kraków; Schenk C. (1996). Relaksacja-sposób na stres, Warszawa.
- Vopel K.(2003) Jak pobudzić kreatywność grupy, Kielce;
- Oyster C.K., (2002), Grupy, Poznań;
- Hamer H.(1994), Klucz do efektywności nauczania, Warszawa;
- Dąbrowska-Jabłońska I.(red.) (2006) Terapia dzieci i młodzieży. Metody i techniki pomocy psychopedagogicznej, Kraków

UWAGI:-

OŚWIATA I POLITYKA EDUKACYJNA

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-OPE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Edyta Kahl

Prowadzący: dr Edyta Kahl, dr Katarzyna Kochan

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	30	2	II	ZALICZENIE Z OCENĄ	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	ZALICZENIE Z OCENĄ	

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie, wyjaśnienie i ocena problemów oświaty i polityki edukacyjnej w okresie ograniczonej suwerenności Polski; zapoznanie z tendencjami przemian zachodzących w ideach oraz modelu kształcenia i wychowania pod wpływem transformacji ustrojowej; ukazanie oraz scharakteryzowanie zmian w szkolnictwie w wyniku reformy szkolnej 1999 roku, ze szczególnym uwzględnieniem celów i założeń edukacji poszczególnych szczebli szkolnictwa, dylematów związanych z ich realizacją oraz koncepcji modernizacyjnych projektu reformy; przedstawienie polityki edukacyjnej w Polsce w świetle unijnych uwarunkowań; rozpoznanie, nakreślenie i ocena głównych tendencji w przyjmowanych aktualnie rozwiązaniach edukacyjnych oraz ukazanie ich społecznych konsekwencji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych zagadnień z historii wychowania, pedagogiki, współczesnych tendencji w organizacji i kierowaniu placówkami edukacyjnymi.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Polityka oświatowa – istota, cele, obszary zainteresowań.

Typy polityki oświatowej.

Oświata i polityka edukacyjna w ładzie monocentrycznym.

Przemiany w oświacie i polityce edukacyjnej w czasach transformacji ustrojowej – obszary patologii i kryzysu, postulaty i koncepcje zmian.

Reforma oświatowa z 1999 roku - zmiany w założeniach, podstawach formalno - prawnych, organizacyjnych i merytorycznych edukacji przedszkolnej, szkole podstawowej i gimnazjum.

Struktura i zasady funkcjonowania systemu oświatowego w wybranych krajach UE.

Polityka kadrowa - status, prawa i obowiązki nauczyciela, wymagania kwalifikacyjne.

Polityka oświatowa Unii Europejskiej.

Związkowa organizacja nauczycielska – historia, podstawy formalno - prawne działalności, cele i zadania, obszary działalności.

Aktualne problemy oświaty i polityki edukacyjnej. Wybór problematyki przez studentów.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwersatoryjny.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	rozpoznaje i opisuje poszczególne typy polityki oświatowej; wskazuje na różnice w polityce edukacyjnej przed i po transformacji ustrojowej z 1989 roku; opisuje i wyjaśnia historyczne i kulturowe uwarunkowania obecnego kształtu systemu oświatowego w Polsce; wskazuje i określa aktualne problemy polityki edukacyjnej w Polsce; orientuje się w głównych założeniach polityki kadrowej; zna prawa i obowiązki nauczyciela oraz wymagane kwalifikacje zawodowe; zna główne założenia polityki oświatowej UE.
K_W10	zna główne założenia, cele i kierunki rozwoju oświaty w Polsce oraz organizacji instytucji edukacyjnych w Polsce oraz związkowej organizacji nauczycielskiej;
K_W14	zna strukturę i zasady funkcjonowania systemu oświatowego w Polsce oraz wybranych krajach UE;
K_W16	ma pogłębioną wiedzę na temat prawno - organizacyjnych założeń funkcjonowania instytucji edukacyjnych w Polsce oraz związkowej organizacji nauczycielskiej.
K_U01	potrafi zebrać i przetworzyć informacje na temat wybranego zagadnienia z zakresu polityki edukacyjnej i kadrowej w Polsce oraz polityki oświatowej UE;
K_U07	potrafi dokonać historycznego rysu polityki oświatowej w Polsce przed i reformie z 1999 roku; potrafi wyjaśnić i zinterpretować aktualne założenia polityki edukacyjnej i kadrowej; potrafi zdiagnozować i racjonalnie ocenić stan poszczególnych ogniw systemu szkolnictwa w Polsce pod względem organizacyjno - prawnym oraz strukturalno - funkcjonalnym, a także ocenić perspektywiczne plany jego rozwoju; potrafi określić rolę i znaczenie nauczycielskiej organizacji związkowej;
K_K02	jest świadom poziomu swojej wiedzy z zakresu polityki oświatowej i edukacyjnej w Polsce i polityki UE; jest chętny do ustawicznej aktualizacji wiedzy na temat bieżącej polityki oświatowej, praw i obowiązków nauczyciela oraz śledzenia zmian w formalno - prawnych i organizacyjnych w systemie oświatowym.
K_K07	wykazuje otwartość i zainteresowanie problemami z zakresu polityki oświatowej.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z wykładu: Zaliczenie z oceną na podstawie systematycznego uczestnictwa w wykładach oraz przeprowadzenia fragmentu wykładu w formie prezentacji.

Ocena końcowa jest oceną z wykładu

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	15 godz.	25 godz.
konsultacje	5 godz.	7 godz.

łącznie 50 godz. – 2 ECTS

Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
---	--------	--------

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Hejnicka - Bezwińska T., O zmianach w edukacji. Konteksty, zagrożenia i możliwości. Bydgoszcz 2000.
- Hellwig J., Historia wychowania. Poznań 1994.
- Jak organizować edukację w szkole podstawowej? MEN, Warszawa 2008.
- Klus - Stańska D., Sensy i bezsensy wczesnej edukacji. Olsztyn 2005.
- Kwaśniewska M., Ratajek Z. (red.), Edukacja elementarna w zintegrowanym systemie szkolnym. Kielce 2004.
- Kwieciński Z., Socjopatologia edukacji. Warszawa 1992.
- Mazińska M., Polityka oświatowa unii europejskiej. Warszawa 2005.
- Muszkiet R., Nauczyciel w reformującej się szkole. Poznań 2001.
- Pilch T., Przemiany oświaty. Warszawa 1995. J. Radziejewicz, Edukacja alternatywna. Warszawa 1992.
- Skałdanowski H., Awans zawodowy nauczyciela, Toruń 2000.
- Szefer E., Aktualne problemy edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej. Bydgoszcz 2001.
- Waśko P., Wrońska M., Zduniak A. (red.), Polski system edukacji po reformie 1999 roku. Stan, perspektywy, zagrożenia. Poznań - Warszawa 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Awans zawodowy nauczyciela: przepisy, procedury, przykłady. Jelenia Góra 2001.
- Hejnicka - Bezwińska T., Zarys historii wychowania (1944-1989). Kielce 1996.
- Kryńska E. J., Mauersberg S. W., Indoktrynacja młodzieży szkolnej w Polsce w latach 1945-1956. Białystok 2003.
- Semków P. (red.), Propaganda PRL. Gdańsk 2004.
- Stankiewicz R. (red.), Nauczyciel – Opiekun - Wychowawca (tradycje – terażniejszość – nowe wyzwania). Poznań – Zielona Góra 2002.
- Tadeusiewicz G., Edukacja w Europie. Warszawa 1997.

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr A. Nowicka

dr M. Czerwińska

Prowadzący: dr J. Lipińska-Lokś

dr A. Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów wieloaspektowej problematyki niepełnosprawności: ujęcie pedagogiczno-psychologiczno-socjologiczne. Poznanie wspólnych i swoistych cech poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz zasad rehabilitacji i form edukacji (specjalnej, integracyjnej, inkluzywnej) dzieci z niepełnosprawnością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Od studenta oczekuje się podstawowej wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**WYKŁADY:**

Pedagogika specjalna jako nauka - podstawy metodologiczne: miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk, historia dyscypliny, przedmiot, cel i zadania, systematyka /subdyscypliny/.

Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej.

Podstawowa terminologia pedagogiki specjalnej.

Znaczenie i zakres pojęcia *dziecko z niepełnosprawnością*.

Psychospołeczna sytuacja dzieci z niepełnosprawnością - stadialność procesu adaptacji dziecka do niepełnosprawności.

Problemy rodzin z dzieckiem niepełnosprawnym – fazy procesu przystosowania rodziców do niepełnosprawności dziecka.

Zasady i kierunki pomocy pedagogiczno-terapeutycznej dla dzieci z niepełnosprawnością oraz ich rodzin.

ĆWICZENIA:

Specyfika rozwoju, proces rehabilitacji i edukacji dzieci z niepełnosprawnością intelektualną.

Dzieci z wadą wzroku - specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, funkcjonowania społecznego; zasady rehabilitacji, formy edukacji.

Dzieci z wadą słuchu – charakterystyka rozwoju, procesu rehabilitacji oraz form edukacji.

Dzieci przewlekle chore w środowisku rodzinnym, edukacyjnym oraz w placówce leczniczej

(w szpitalu, sanatorium): charakterystyka wybranych chorób przewlekłych i ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych.

Dzieci z niepełnosprawnością ruchową: charakterystyka wybranych dysfunkcji narządu ruchu oraz ich wpływu na rozwój i proces edukacji dziecka, możliwości i zasady rehabilitacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia: dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, metody aktywne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K-WO5	Student definiuje terminologię stosowaną na gruncie pedagogiki specjalnej. Zna teorię i metodykę poszczególnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Charakteryzuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności.
K_W10	Student charakteryzuje system wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością i ich rodzin. Zna cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych dla osób z niepełnosprawnością.
K_U02	Student wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób z niepełnosprawnością. Potrafi zinterpretować i ocenić sytuację psychospołeczną osoby z niepełnosprawnością oraz jej rodziny, a także zaprojektować działania wspierające.
K_U10	Student dokonuje wyboru i stosuje właściwe działania wspierające proces edukacji i rehabilitacji osób z różnego rodzaju niepełnosprawnością. Dobiera optymalne środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, związanych z pełnieniem funkcji opiekuńczo-wychowawczych wobec osób z niepełnosprawnością.
K_K01	Student jest chętny do podnoszenia poziomu swojej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej, otwarty na możliwości kontaktu z osobami z niepełnosprawnością.
K_K03	Student docenia znaczenie wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki specjalnej w procesie społecznej integracji i normalizacji warunków życia osób z niepełnosprawnością. Jest zorientowany na kształtowanie pozytywnych relacji społecznych między osobami pełno- i niepełnosprawnymi. Jest zdeterminowany do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej z osobami niepełnosprawnymi.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z problematyki wykładów i ćwiczeń

Zaliczenie z ćwiczeń: średnia arytmetyczna oceny przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach oraz oceny z kolokwium

Ocena końcowa: średnia arytmetyczna oceny z egzaminu i z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	studia stacjonarne	studia niestacjonarne
Godziny kontaktowe		
wykład	15 godz.	9 godz.
ćwiczenia	15 godz.	9 godz.
konsultacje	10 godz.	10 godz.
Razem:	40 godz.	28 godz.
Praca samodzielna		
przygotowanie do wykład	5 godz.	5 godz.
przygotowanie do ćwiczeń	5 godz.	5 godz.
przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego	10 godz.	5 godz.
Razem:	20 godz.	15 godz.

Razem za cały przedmiot: 60 godz. (2 CTS) [studia niestacjonarne – 43 godz. (2 ESTC)]

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego – 2 ECTS

Zajęcia o charakterze praktycznym studenta – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Dykcik W. [red.], Pedagogika specjalna, UAM, Poznań, 2007

Dykcik W., Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej. Osiągnięcia naukowe i praktyka (z perspektywy 50-lecia pracy pedagogicznej z osobami z niepełnosprawnością, Poznańskie Towarzystwo Pedagogiczne, Poznań, 2010

Obuchowska I. [red.], Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, WSiP, Warszawa, 1990

Kirenko J., Oblicza niepełnosprawności, UMCS, Lublin, 2006

Maciarz A., Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej, WSiP, Warszawa 1992

Wyczesany J., Pedagogika upośledzonych umysłowo - wybrane zagadnienia. Oficyna wydawnicza Impuls, Kraków, 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Borkowska M., Derulska I., Eysymont-Barańska H. [red.], Dziecko z niepełnosprawnością ruchową. Jak wspomagać rozwój psychoruchowy, PZWL, Warszawa, 2012

Dykcik W., Pedagogika specjalna wobec aktualnych sytuacji i problemów osób niepełnosprawnych, UAM, Poznań, 2005

Gorajewska D. [red.], Rodzina - normalność w niepełnosprawności, Wydawnictwo: Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji, Warszawa, 2007

Korzon A., Kształcenie zintegrowane uczniów niesłyszących w teorii i praktyce edukacyjnej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2010

Kowalik S., Psychologia rehabilitacji, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007

Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J., Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących, WSiP, Warszawa, 1996

Lipińska-Lokś J., Zmiany stosunków między dziećmi pełnosprawnymi i dziećmi z niepełnosprawnością w klasach integracyjnych, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu zielonogórskiego, Zielona Góra, 2011

Maciarz A., Pedagogika lecznicza i jej przemiany. Wybrane problemy, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa, 2001

Maciarz A., Janiszewska-Nieścioruk Z., Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2006

Majewski T., Tyflopsychologia rozwojowa, Wydawnictwo PZN, Warszawa, 2002

Nowicka A., Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych w szkole podstawowej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2001

Ochonczenko H., Czerwińska M., Garbat M., Osoby z niepełnosprawnością w szkole wyższej. Wybrane zagadnienia, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra, 2011

- Pedagogika specjalna. Różne poszukiwania – wspólna misja. Pamięci Profesora Jana Pańczyka [praca zbiorowa], APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2009
- Piekut-Brodzka D.M., Kuczyńska-Kwapisz J. [red.], Pedagogika specjalna dla pracowników specjalnych, APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2009
- Pilecka W. [red.], Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży : perspektywa kliniczna, UJ, Kraków, 2011
- Sękowska Z., Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej, APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2001
- Sowa J., Pedagogika specjalna w zarysie, Fosze, Rzeszów, 1997
- Szczepankowski B., Niesłyszący, głusi, głuchoniemi. Wyrównywanie szans, WSiP Warszawa, 1999
- Wojnarowska A., Niepełnosprawność intelektualna w publicznym i prywatnym dyskursie, UJ – GWP, Kraków - Gdańsk, 2010
- Zamkowska A., Wsparcie edukacyjne uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim w różnych formach kształcenia na I etapie edukacji, Politechnika Radomska, Radom, 2009

UWAGI:

W ramach realizacji ćwiczeń uwzględnia się zajęcia terenowe – hospitację zajęć w ośrodku szkolno-wychowawczym lub innej placówce edukacji specjalnej, rehabilitacyjnej, terapeutycznej.

PEDAGOGIKA ZDOLNOŚCI I TWÓRCZOŚCI

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-PZT

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. Marzena MAGDA-ADAMOWICZ

Prof. dr hab. Marzena MAGDA-ADAMOWICZ

Prowadzący: Dr L. Kataryńczuk-Mania, dr A. Olczak, dr M. Nycz-Draż

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	3	egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		3	egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi wiadomościami z zakresu pedagogiki zdolności i twórczości (istota, rodzaje zdolności i twórczości oraz metody diagnozowania dzieci zdolnych, uzdolnionych i twórczych); kształcenie umiejętności wdrażania wiedzy do praktyki edukacyjnej; zapoznanie z możliwościami pracy nauczyciela z dziećmi zdolnymi, uzdolnionymi i twórczymi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy pedagogiki ogólnej i dydaktyki oraz psychologii ogólnej i psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Pojęcie zdolności i ich typologia.
2. Dziecko zdolne w świetle ustaw oświatowych
3. Koncepcje zdolności
4. Charakterystyka osób zdolnych
5. Identyfikacja uczniów zdolnych. Psychologiczne, strategiczne i nominacyjne metody identyfikacji
6. Strategie kształcenia uczniów zdolnych
7. Modele kształcenia uczniów zdolnych w historii i współcześnie
8. Specyfika programów szkolnych i pozaszkolnych ukierunkowanych na uczniów zdolnych. Metody i narzędzia ewaluacji pracy nauczyciel z dzieckiem zdolnym.
9. Ewolucja pojęcia twórczość oraz terminy bliskoznaczne.
10. Wymiary twórczości. Podmiotowość i przedmiotowość twórczości.

11. Aspekty istotne dla twórczości obiektywnej i subiektywnej
12. Rozwój twórczości i jej kryzysy u człowieka
13. Systemowe koncepcje Interakcyjne teorie twórczości
14. Model twórczej osobowości dziecka i znaczenie środowiska rodzinnego
15. Uwarunkowanie endogenne twórczości
16. Rodzaje aktywności twórczej dziecka i młodzieży
17. Czynniki zewnętrzne twórczości – rodzina, przedszkole, szkoła, grupa rówieśnicza, miejsce pracy. Stymulatory i inhibitory twórczości.
18. Koncepcja twórczości pedagogicznej nauczyciela
19. Diagnozowanie dzieci twórczych
20. Metody i techniki rozwijania twórczości dzieci. Treningi i lekcje twórczości
21. Nauczyciel ucznia zdolnego i twórczego
22. Uczniowie zdolni i twórczy z problemami w uczeniu się i w zachowaniu. Syndrom nieadekwatnych osiągnięć dzieci zdolnych i twórczych
23. Opieka psychologiczna i pedagogiczna nad osobami zdolnymi i twórczymi.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, problemowy i konwersatoryjny.

Ćwiczenia podające -praca z tekstem, praca z dokumentem źródłowym; problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania - projektowanie zadań, metoda przypadków, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student zna uporządkowaną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodykę, na temat pedagogiki zdolności i twórczości
K_U02	Student potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki zdolności i twórczości w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych
K_U09	Potrafi on ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań dotyczących pracy z dzieckiem zdolnym i twórczym
K_U11	Student potrafi animować prace nad rozwojem dzieci zdolnych i twórczych oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pedagogicznych w środowisku społecznym wobec dzieci zdolnych i twórczych; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki zdolności i twórczości
K_K07	Jest on przygotowany do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania pedagogiczne wobec dzieci zdolnych i twórczych oraz porozumiewania się z osobami będącymi i nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – egzamin pisemny

Ćwiczenia – obecność na zajęciach, aktywność studentów, prezentacje multimedialne, kolokwium zaliczenie z oceną

Ocena końcowa 100% egzamin (treści wykładowe i ćwiczeniowe)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
konsultacje	20 godz.	10 godz.
przygotowanie do ćwiczeń i kolokwium zaliczeniowego	25 godz.	29 godz.
projektowanie zestawu ćwiczeń rozwijających zdolności i twórczość	15 godz.	15 godz.
przygotowanie do egzaminu	15 godz.	15 godz.

łącznie 145 godz. – 6 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Limont W., Uczeń zdolny. Jak go rozpoznawać i jak z nim pracować, Sopot, 2010.

Nęcka E., Psychologia twórczości, Gdańsk, 2001.

Popek S., Człowiek jako jednostka twórcza, Lublin 2003.

Szmidt K.J., Pedagogika twórczości, Gdańsk 2007.

Magda-Adamowicz M., Uwarunkowania efektywności kształcenia nauczycieli klas I-III w zakresie twórczości pedagogicznej, Zielona Góra 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Kubicka D., Twórcze działanie dziecka w sytuacjach zabawowo-zadaniowych, Kraków 2003.

Magda-Adamowicz M., Paszenda I., Treningi twórczości a umiejętności zawodowe, Toruń 2011.

Popek S., Psychologia twórczości plastycznej, Kraków 2010

Uszyńska-Jarmoc J., Twórcza aktywność dziecka. Teoria – rzeczywistość -perspektywy rozwoju. Białystok 2003.

Żuk T., Uzdolnienia twórcze a osobowości, Poznań 1986.

UWAGI:-

PODSTAWY PRAWNE I ORGANIZACYJNE SYSTEMU OŚWIATY

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PPOO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: Dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30		4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

- Uzmysłowienie studentom, czym jest istota prawa,
- zapoznanie z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi organizacji oświaty w Polsce i prawnego funkcjonowania instytucji oświatowych
- poznanie przepisów prawa oświatowego i uzmysłowienie, jakie miejsce w hierarchii zajmują źródła prawa oświatowego
- kształtowanie umiejętności korzystania z przepisów prawa,
- zapoznanie z procedurami postępowania związanymi z opieką i wychowaniem zgodnymi z obowiązującymi normami prawnymi

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna znajomość Konstytucji RP

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- **Wstępne wiadomości o prawie** (pojęcie prawa, źródła prawa i ich rodzaje, obowiązywanie aktów prawotwórczych, norma prawna i jej budowa, przepis prawny, wybrane kategorie prawa cywilnego: zdolność prawna, zdolność do czynności prawnych, ubezwłasnowolnienie).
- **Istota prawa oświatowego i jego miejsce wśród innych gałęzi prawa w RP** (system prawa w RP, podstawowe gałęzie i ich charakterystyka ogólna, prawo oświatowe jako gałąź prawa administracyjnego, podmioty prawa oświatowego, stosunki administracyjno-prawne w prawie oświatowym).
- **Podstawowe wolności i prawa w dziedzinie oświaty** (wolności i prawa w dziedzinie oświaty na tle innych wolności i praw człowieka, prawo do nauki i obowiązek szkolny, prawo do opieki przedszkolnej, prawne gwarancje prawa do nauki dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, prawo do nauki mniejszości narodowych/etnicznych).

- **Organizacja systemu oświaty w Polsce** (obowiązki państwa w dziedzinie oświaty, struktura polskiego systemu oświaty, system szkół w polskim systemie oświaty, gmina, powiat, województwo jako organy założycielskie i prowadzące szkoły i placówki oświatowe).
- **Zakres podmiotowy i treści ustawy O systemie oświaty i ustawy Karta Nauczyciela** (prawa i obowiązki nauczycieli w świetle ww. ustaw, kwalifikacje w zawodzie nauczycielskim, awans zawodowy nauczycieli. Rada Pedagogiczna jako organ kolegialny szkoły lub placówki – jej kompetencje (stanowiące, opiniujące). społeczne organy w systemie oświaty).
- **Opieka i wychowanie na gruncie prawa oświatowego** (bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w szkole(placówce) i poza nią – zadania nauczyciela (wychowawcy) w tym zakresie, procedury postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją – wybrane aspekty prawne).
- **Odpowiedzialność prawna wychowawców i nauczycieli – zasady generalne, kategorie.**

METODY KSZTAŁCENIA:

- Wykład konwencjonalny z elementami dyskusji z prezentacją slajdów i prezentacją multimedialną,
- praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach,
- metoda problemowa (rozwiązywanie przypadków),
- dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student zna systematykę i źródła prawa powszechnie obowiązującego w RP, zna podstawowe dokumenty prawne z zakresu prawa oświatowego, potrafi definiować i rozróżnić podmioty prawa, w tym podmioty prawa oświatowego, zna terminologię używaną w przepisach prawnych dotyczących oświaty i rozumie jej źródła.
K_W15	Ma uporządkowaną wiedzę o podstawowych wolnościach i prawach w dziedzinie oświaty pogłębioną w wybranych zakresach, obowiązków państwa w dziedzinie oświaty i strukturze polskiego systemu oświaty.
K_W16	Ma uporządkowaną wiedzę na temat procedur postępowania związanych z awansem zawodowym nauczyciela.
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu prawa oświatowego oraz powiązanych z nim dyscyplin (np. pedagogiki, socjologii) w celu analizy procesu dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczego, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych w zakresie procedur postępowania (rodziców, wychowawców, nauczycieli) w różnych sytuacjach dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczych.
K_U12	Potrafi posługiwać się zasadami i normami prawa oświatowego w podejmowanej działalności w zakresie kompetencji podstawowych organów kolegialnych szkoły i placówki oraz kompetencji nauczycieli w procesie kształcenia, opieki i wychowania, także odpowiedzialności prawnej w tym zakresie.
K_K05	Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania norm prawa oświatowego i zasad etyki zawodowej; procedur prawnych dot. kształcenia, opieki i wychowania oraz jest świadomy odpowiedzialności prawnej nauczycieli/wychowawców w tym zakresie.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń:

- Ocena aktywnego udziału w zajęciach ćwiczeniowych;

- Poprawne rozwiązanie kazusów i zinterpretowanie określonych przypadków w oparciu o zdobytą wiedzę z powołaniem się na konkretne normy prawne (praca z dokumentem prawnym);
- Kolokwium pisemne z całości materiału – test z progami punktowymi – 60% maksymalnej liczby punktów – ocena: dst., 70% - dst+; 80% - db; 90% - db+; 100% - bdb.

Ocena końcowa: średnia arytmetyczna ocen częściowych

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 65 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	ECTS	ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Ustawa o systemie oświaty

Ustawa Karta Nauczyciela

Konwencja o Prawach Dziecka

Balicki A., Pyter M., Prawo oświatowe, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2011.

Pilich M, Ustawa o systemie oświaty. Komentarz, Wyd. Wolters Kluwer, Warszawa 2013.

Stawecki T., Winczorek P.: Wstęp do prawoznawstwa, wyd. C.H. Beck, Warszawa 1995.

Kurzyna-Chmiel Danuta, Podstawy prawne i organizacyjne oświaty, Warszawa 2006.

Walkiewicz E., Elementy prawa dla nauczycieli, Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Bojarski Ł., Płatek M.: Z prawem na ty, wyd. Kantor Wydawniczy, Zakamycze 1999.

Homplewicz J., Zagadnienia prawne działalności opiekuńczo-wychowawczej, Rzeszów 1992.

Dokumenty prawne (nie wymienione wyżej) dotyczące prawa oświatowego – aktualny wykaz otrzymuje student na pierwszych zajęciach

UWAGI:

Ograniczona liczba godzin przeznaczonych na realizację przedmiotu zmusza do wybiórczego ich potraktowania

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA MAGISTERSKA W PRZEDSZKOLU

Kod przedmiotu: 05.1-WP-PED-PR

Typ przedmiotu: Praktyka pedagogiczna

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Agnieszka Olczak

Prowadzący: Dr Agnieszka Olczak, Dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
praktyka	25		3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
praktyka	25		3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Doświadczenie umiejętności zastosowania zgromadzonej wiedzy w toku działań praktycznych.

Gromadzenie doświadczeń w zakresie planowania pracy z dziećmi, prowadzenia dialogu z nauczycielami i rodzicami.

Zapoznanie z organizacją funkcjonowania instytucji przedszkolnej.

Wymagania wstępne:

Podstawowe umiejętności z zakresu pedagogiki przedszkolnej, dydaktyki ogólnej i metodyk szczegółowych

Zakres tematyczny przedmiotu:

Przez cały okres trwania praktyki student wspiera się wiedzą teoretyczną i metodyczną, którą zdobył między innymi podczas zajęć z pedagogiki przedszkolnej i metodyk szczegółowych na studiach licencjackich.

W czasie trwania praktyki zadaniem studenta jest hospitacja zajęć Nauczyciela – Opiekuna, obserwacja organizacji sytuacji edukacyjnych wspierających dziecko w uczeniu się, nabywaniu umiejętności, gromadzeniu doświadczeń oraz samodzielne prowadzenie autorskich zajęć z dziećmi.

W trakcie praktyki następuje kształtowanie kompetencji opiekuńczo-wychowawczych Studenta poprzez:

- 1) Dalsze zapoznanie ze specyfiką funkcjonowania przedszkola, realizowanych w nim zadań, organizacji pracy nauczyciela, działania dzieci, prowadzonej dokumentacji, bieżących zmian w tym zakresie;
- 2) Obserwowanie aktywności dzieci, interakcji dzieci z nauczycielem i nauczyciela z rodzicami, obserwowanie czynności dydaktycznych nauczyciela-opiekuna;
- 3) Współdziałanie z nauczycielem w celu sprawowania opieki nad grupą, podejmowania działań dydaktycznych i wychowawczych, samodzielne prowadzenie zajęć edukacyjnych;
- 4) Dalsze doskonalenie umiejętności pełnienia roli wychowawcy, w tym rozpoznawanie potrzeb i możliwości dzieci w wieku przedszkolnym, samodzielne prowadzenie zajęć dydaktycznych, podejmowanie indywidualnej pracy z dziećmi o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

- 5) Analizę i interpretację sytuacji pedagogicznych, poprzez prowadzenie dokumentacji praktyki, konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyczną, konsultacje z opiekunem praktyk.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda działań praktycznych

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu przedszkola pogłębioną w wybranych zakresach, m.in. w zakresie dokumentacji przedszkolnej
K_U05	posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów zajęć dla dzieci w wieku przedszkolnym, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi
K_K06	odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy z dziećmi, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny za jakość własnej pracy z dziećmi i ich przygotowanie do dalszej edukacji.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Odbycie, wymaganej regulaminem studiów, odpowiedniej liczby godzin praktyki w grupie przedszkolnej, potwierdzonych opinią Nauczyciela - Opiekuna.

Aktywny udział w działaniach dzieci i pracach przedszkola. Rozliczenie się z obowiązującej dokumentacji z organizatorem praktyki z ramienia Uniwersytetu Zielonogórskiego

Oceną końcową jest ocena z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	25 godz.	25 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentów: (w tym konsultacje z organizatorem praktyki)	35 godz.	35 godz.
Łącznie 60 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0 ECTS	0 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	4 ECTS	4 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Waloszek D., Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań. Wyd. AP, Kraków 2006.

Waloszek D., Program w edukacji dzieci. Geneza. Istota. Kryteria, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2006.

Edukacja przedszkolna na przełomie tysiącleci. Wybrane zagadnienia, red. S. Guz, PTP, Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Wilgocka-Okoń B., Gotowość szkolna dzieci sześciolletnich, Wyd. Akademickie Żak, Warszawa 2003.

Falkiewicz-Szult M., Przemoc symboliczna w przedszkolu, IMPULS, Kraków 2006.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez obowiązku jej odbywania reguluje Regulamin studiów UZ.

PRAKTYKA PEDAGOGICZNA W KL. I-III

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-PP3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr A. Nowak-Łojewska

Prowadzący: Dr A. Nowak-Łojewska, dr I. Kopaczyńska,
dr M. Nyczaj-Draż

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
praktyka	25		3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
praktyka	25		3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwijanie umiejętności analizy i interpretacji zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji i zdarzeń pedagogicznych podczas praktyk w szkole; doskonalenie umiejętności prowadzenia szkolnej dokumentacji; konfrontowanie wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej z praktyką; doskonalenie umiejętności prowadzenia zajęć zintegrowanych z dziećmi wczesnoszkolnymi w powiązaniu z oceną własnego funkcjonowania studenta w toku realizowania zadań edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych.

Wymagania wstępne:

- znajomość sylwetki psychofizycznej dziecka przedszkolnego i wczesnoszkolnego,
- opanowanie wiadomości i umiejętności w zakresie metodyk szczegółowych i kształcenia zintegrowanego,
- znajomość założeń reformy systemu edukacji i wynikających z niej rozwiązań.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praktyka pedagogiczna w szkole trwa 1 tydzień (20 godzin). Realizowana jest w wybranej przez studenta klasie (I, II lub III) w asyście nauczyciela –opiekuna wyznaczonego przez dyrektora szkoły, w której odbywa praktyki. Praktyka ma charakter aktywnego udziału w realizacji powierzonych zadań.

Po pierwszym dniu obserwowania uczniów, diagnozowania dynamiki grupy, rozeznaniu sposobu oceniania oraz metod i form pracy stosowanych przez nauczyciela student przystępuje do samodzielnego prowadzenia zajęć (4 dni). Prowadzenie zajęć poprzedza planowanie lekcji, formułowanie celów, dobór metod i form pracy oraz środków dydaktycznych, które muszą być zatwierdzone przez nauczyciela-opiekuna. Wszystkie prowadzone zajęcia (z każdego dnia) są oceniane przez nauczyciela, zaś spostrzeżenia notowane są w postaci arkusza hospitacji i dodatkowej

dokumentacji. Student dokonuje również charakterystyki szkoły i stosowanego w szkole systemu oceniania, uczestniczy (jeśli tylko to jest możliwe) w radach pedagogicznych oraz spotkaniach z rodzicami. Każde zajęcia prowadzone przez studenta są oceniane i stanowią podstawę oceny całościowej, którą nauczyciel przygotowuje na specjalnym druku oceny zamieszczonym na stronie Wydziału.

METODY KSZTAŁCENIA:

- zależą od podejmowanej przez studenta tematyki i zaleceń nauczyciela.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu szkoły jako instytucji realizującej funkcje edukacyjne i socjalizacyjne oraz o uniach i nauczycielach jak głównych podmiotach
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania rzeczywistości szkolnej i interpretowania zachodzących w niej zjawisk, a także umiejętności prezentowania własnych pomysłów i prowadzenia zajęć w klasach I-III
K_U08	uczy się rozstrzygania wątpliwości i trudnych sytuacji dostrzeganych podczas praktyk w szkole, popierając je argumentacją zaczerpniętą z poznawanych teorii edukacyjnych, koncepcji psychologicznych
K_U05	umie korzystać z dorobku naukowego pedagogiki wczesnoszkolnej w przygotowaniu zajęć, kierując się przy tym zasadami etycznymi
K_K06	odznacza się odpowiedzialnością za przygotowane i prowadzone zajęcia w klasach I-III, podejmowane decyzje, prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec uczniów, z którymi prowadzi zajęcia; różnicuje metody i formy pracy stosownie do ich możliwości i umiejętności, umie współpracować nauczycielem-opiekunem oraz dyrekcją szkoły

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- prowadzenie zeszytu hospitacji,
- gromadzenie dokumentacji ilustrującej system szkolnego oceniania i funkcjonowania szkoły w środowisku lokalnym,
- gromadzenie konspektów prowadzonych zajęć,
- ocena studenta przez nauczyciela-opiekuna przygotowana na uczelnianym druku

Ocena końcowa: 50 % ocena nauczyciela 50% ocena opiekuna prowadzącego z ramienia UZ na podstawie dziennika praktyk

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach praktycznych:	25 godz.	25 godz.
Przygotowanie i rozliczenie dokumentacji	10 godz.	10 godz.
Opracowanie konspektów prowadzonych zajęć:	15 godz.	15 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 pkt. ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Aktualne podręczniki do kształcenia zintegrowanego realizowane w danej klasie; literatura popularno-naukowa dla dzieci; wybrane propozycje metodyczne dla nauczycieli typu:

D. Klus-Stańska, W nauczaniu początkowym inaczej, Impuls, Kraków 1999.

Edukacja polonistyczna na rozdrożach, red. M. Dągiel, D. Klus-Stańska, WSP, Olsztyn 1994.

Dąbrowski M., Pozwólmy dzieciom myśleć, CKE, Warszawa 2008.

Żytko M., Pozwólmy dzieciom pisać i mówić, CKE, Warszawa 2009.

Kalinowska A., Pozwólmy dzieciom działać, CKE, Warszawa 2010.

Klus-Stańska D., Kalinowska A., Rozwijanie myślenia matematycznego młodszych uczniów, Żak, Warszawa 2004.

Uczenie metodą projektów, red. B.D. Gołębiak, WSiP, Warszawa 2002.

UWAGI:

Lista organizatorów praktyk na poszczególnych specjalnościach, dokumenty oraz harmonogram praktyk, podawane są na stronie internetowej wydziału. Szczegółowe instrukcje praktyk są dostępne u organizatorów praktyk. Zasady zaliczania praktyki bez jej odbywania reguluje Regulamin Studiów UZ.

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PED-ProS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ

Prowadzący: dr Lidia Wawryk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	15	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Student zdobędzie wiedzę na temat profilaktyki społecznej w Polsce i za granicą. Pozna cele, zadania, poziomy profilaktyki, strategie profilaktyczne, obszary skutecznej profilaktyki w szkole i środowisku lokalnym, pozna standaryzowane programy profilaktyczne oraz zdobędzie wiedzę dotyczącą tworzenia programów profilaktycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe informacje na temat patologii społecznych oraz niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży oraz jego przyczyn.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Profilaktyka społeczna – kontrowersje terminologiczne, wyjaśnienie pojęć. Czynniki zagrażające i chroniące. Cele profilaktyki, jej poziomy, rodzaje. Modele profilaktyki.

Podstawowe zasady, formy i podstawy prawne tworzenia programów profilaktyki

Programy i działania profilaktyczne. Programy wczesnej interwencji. Podstawowe składniki programów profilaktyki i wczesnej interwencji.

Strategie działań profilaktycznych adresowanych do dzieci i młodzieży.

Profilaktyka w działalności szkoły. Szkolne i środowiskowe programy profilaktyczne. Podstawy prawne działalności profilaktycznej placówek opiekuńczo-wychowawczych. Zasady konstruowania programów profilaktycznych. Standardy programów profilaktycznych.

Przegląd wybranych profesjonalnych programów profilaktycznych,

Profilaktyka w środowisku otwartym w Polsce i za granicą.

Wykorzystanie diagnozy do projektowania programów i realizacji działań profilaktycznych.

Rola profilaktyki w neutralizowaniu zachowań aspołecznych.

Poznanie działań profilaktycznych w zakresie trzech poziomów profilaktyki w wybranych formach niedostosowania społecznego: uzależnienia od alkoholu oraz współuzależnienia; uzależnienia od narkotyków; profilaktyki agresji i przemocy domowej, profilaktyki sekt i destrukcyjnych subkultur, profilaktyki samobójstw.

Procedury postępowania w sytuacji zagrożenia przestępczością i demoralizacją.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład problemowy, wykład dyskusyjny.

Ćwiczenia: dyskusja, pokaz, metody problemowe, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student posiada wiedzę z zakresu profilaktyki społecznej. Zna przyczyny i przejawy niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży, sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem. Potrafi je omówić popierając przykładami.
K_W16	Student potrafi wyjaśnić pojęcie profilaktyki społecznej i szkolnej, zna poziomy i strategie profilaktyczne.
K_U02	Student potrafi uzasadnić ideę i zasady wprowadzenia programów profilaktycznych do placówek oświatowych, opiekuńczo-wychowawczych i pomocy społecznej.
K-U03	Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej
K_U10	Student zna strategie budowania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym i potrafi je wykorzystać w projektowaniu własnych działań.
K_K01	Student jest chętny do pogłębiania zasobów własnej wiedzy na temat profilaktyki społecznej oraz doskonalenia warsztatu pracy profilaktycznej z osobami niedostosowanymi społecznie.
K_K07	Student jest świadomy swojej wiedzy i umiejętności w zakresie planowania oraz realizowania działań profilaktycznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: obecność na wszystkich zajęciach; egzamin pisemny bądź ustny (do wyboru przez studenta). Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w ocenie zjawisk (czynników ryzyka) zachodzących w szkole i środowisku lokalnym, wyjaśnianiu i interpretacji programów profilaktycznych, dociekliwość, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemów, twórcza postawa wobec potrzeby działań profilaktycznych, jako odpowiedzi na współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży.

Ćwiczenia: zaliczenie z oceną – test rozszerzony z wiedzy; opracowanie problemowe zagadnień oraz ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach.

Ocenę końcową stanowi średnia ocen z ćwiczeń i wykładu.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne

Studia niestacjonarne

Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć:	30 godz.	46 godz.
Konsultacje:	8 godz.	10 godz.
Realizacja projektu (student samodzielnie zaprojektuje działania profilaktyczne adresowane do różnych środowisk wychowawczych)	17 godz.	17 godz.
Łącznie 100 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem	2 ECTS	2 ECTS
Ocenę łączną stanowi średnia ocen z ćwiczeń i wykładu		

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Gaś Z. Profilaktyka w szkole. Warszawa 2006, WSiP
2. Szymańska J. Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki. Warszawa 2002, CMPP-P
3. Zajączkowski K. Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży. Toruń 1998, Wyd. Adam Marszałek
4. Balcerek-Kątek B. Budowanie szkolnych programów profilaktyki. Warszawa 2003, PWN

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Vogler R.E., Bartz W.R. Nastolatki i alkohol. Kiedy nie wystarczy powiedzieć nie?. Warszawa 2002, PARPA
2. Wojcieszek K. Wygrać życie. Szkolny program profilaktyki. Kraków 2002, Rubikon
3. Kosińska E., Zachyra B. Profilaktyka pierwszorzędowa w szkole: scenariusze zajęć z uczniami. Kraków 2003, Rubikon
4. Pasek M. Narkotyki przy tablicy. Warszawa 2000, Fundacja ETOH
5. Dimoff T., Carter S. Jak rozpoznać, że dziecko sięga po narkotyki ? Warszawa 1994, Wyd. Elma Books
6. Knez R., Słonina W. Saper- jak rozminować agresję? Warszawa 2000, Rubikon
7. Jędrzejewski M. Młodzież a subkultury. Warszawa 1988, Wyd. Żak
8. Prejs B. Subkultury młodzieżowe. Katowice 2005, Wyd. Kos
9. Prokop J. Uwaga rodzice! Sekty. Warszawa 1994
10. Nowakowski P.T. Sekty. Co każdy wiedzieć powinien. Tychy 1999, Maternus Media

UWAGI: -

TEORETYCZNE PODSTAWY PEDAGOGIKI PRZEDSZKOLNEJ

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-TPEP

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Agnieszka Olczak

Prowadzący: Dr Agnieszka Olczak, Dr Anetta Soroka-Fedorczuk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	1	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		1	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi teoriami człowieka jako podstawą pedagogiki i edukacji w dzieciństwie. Poszerzenie wiedzy studentów w zakresie wybranych zagadnień dotyczących edukacji przedszkolnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza w zakresie pedagogiki przedszkolnej i metodyki pracy w przedszkolu.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wybrane teorie człowieka jako podstawa pedagogiki i edukacji w dzieciństwie

Konstruktywizm, etnocentryzm, emancypacja, fenomenologiczna perspektywa pedagogiki.

Optymalny model w wychowaniu małego dziecka. Wychowanie liberalne, autorytarne, demokratyczne

Paradygmaty edukacji – adaptacyjny, krytyczno-twórczy. Argumenty za i przeciw.

Programy w edukacji dzieci.

Pojęcie programu. Cechy programu (jasność, jawność, odpowiedzialność nauczyciela). Istota programowania edukacyjnego. Kryteria poprawności programu.

Rodzaje programów edukacyjnych.

Dokumenty regulujące edukację przedszkolną dzieci.

Omówienie aktualnych dokumentów, raportów, ustaw regulujących pracę przedszkola.

Kadra pedagogiczna przedszkoli i form przedszkolnych.

Tendencje w podejściu do wychowawców dzieci w wieku przedszkolnym: rodzice – wychowawcami i nauczycielami własnych dzieci, zorganizowane formy opieki, zakłady kształcenia nauczycielek, wzrost poziomu wykształcenia nauczycieli przedszkola.

Przedszkole miejscem przemocy symbolicznej.

Teoria przemocy symbolicznej P. Bourdieau. Pojęcie przemocy symbolicznej. Przejawy przemocy symbolicznej w przedszkolu. Kategorie przemocy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład - konwencjonalny i konwersatoryjny,

Ćwiczenia - praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki, obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych – szczególnie tych dotyczących edukacji przedszkolnej, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: średnia arytmetyczna ocen z dwóch zadań zawartych w programie ćwiczeń.

Zaliczenie wykładów: aktywna obecność na wykładach

Ocena końcowa: Przedmiot kończy się egzaminem pisemnym, który obejmuje treści z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	40 godz.
Przygotowanie do egzaminu i egzamin:	15 godz.	23 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 95 godz. – 4 pkt. ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Bourdieu P., Zaproszenie do socjologii refleksyjnej, Oficyna Naukowa, Warszawa, 2001.

Falkiewicz–Szult M., Przemoc symboliczna w przedszkolu, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków, 2006.

Waloszek D., Program w edukacji dzieci. Geneza, istota, kryteria, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa, 2005.

Waloszek D., Pedagogika przedszkolna. Metamorfoza statusu i przedmiotu badań, Wyd. Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków, 2006.

Bruner J., Poza dostarczone informacje. Studia z psychologii poznania, Wyd. PWN, Warszawa 1978.

Lewowicki T., W stronę paradygmatu edukacji podmiotowej. Edukacja 1991 nr 1.

Orłowska B.A., Olczak A., Program i podręcznik we wczesnej edukacji dzieci – wybrane zagadnienia, Wyd. PWSZ, Gorzów 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Olczak A., Między wolnością a powinnością w wychowaniu. „Wychowanie na Co Dzień” 2004 nr 9.

Siarkiewicz E., Ostatni bastion, czyli jawne i ukryte wymiary pracy przedszkola, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków, 2000.

Śliwerski B., Współczesne teorie i nurty wychowania, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, Kraków, 2001.

Waloszek D., Nauczyciel i dziecko. Organizacja warunków edukacji przedszkolnej, Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli, Zielona Góra, 1998.

UWAGI:-

TEORETYCZNE PODSTAWY EDUKACJI Wczesnoszkolnej

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-TPEW

Typ przedmiotu: specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. M. Magda-Adamowicz, prof. UZ, dr hab. Agnieszka Nowak-Łojewska, prof. UZ

Prowadzący: Dr A. Nowak-Łojewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15		II	egzamin	
Ćwiczenia	30			Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy w zakresie kluczowych zagadnień edukacji wczesnoszkolnej dotyczących teorii edukacyjnych, uczenia się, różnic indywidualnych, tworzenia wiedzy, strategii pracy nauczyciela; rozwijanie umiejętności stymulowania i wspierania aktywności uczniów z wykorzystaniem zróżnicowanych metod, form oraz środków dydaktycznych dopasowanych do możliwości, potrzeb i dziecięcych doświadczeń; krytyczne weryfikowanie metodycznych propozycji zajęć dostępnych w literaturze w świetle teorii pedagogicznych i psychologicznych; projektowanie własnych rozwiązań rozwijających procesy umysłowe dziecka wczesnoszkolnego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość i rozumienie podstawowych pojęć pedagogiki wczesnoszkolnej,
wiedza psychologiczna z zakresu rozwoju poznawczego i emocjonalnego dziecka wczesnoszkolnego oraz z zakresu teorii leżących u podstaw procesu kształcenia (behawiorystyczne, poznawcze, kulturowe),
znajomość treści z zakresu pedagogiki ogólnej i dydaktyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zmiana współczesnych kontekstów edukacji dzieci; kulturowe, polityczne i społeczne warunki transformacji.
Wymiary aktualnych sporów o wczesną edukację: podejście redukcjonistyczne i konstruktywistyczne, funkcjonalizm i interakcjonizm symboliczny w edukacji dzieci.
Cykl rozwojowy dziecka i znaczenie interwencji zewnętrznej w procesie kształcenia.
Ideologie myślenia o edukacji i dziecku: odmiany dyskursów wczesnej edukacji, tworzenie warunków dla rozwojowej zmiany poznawczej – metodologia kształcenia.

- Rodzaje wiedzy w edukacji i ich odniesienia do edukacji wczesnoszkolnej. Społeczeństwo wiedzy a podstawa programowa po reformie.
- Edukacja w planie otwartym – indywidualizacja i samodzielność w procesie kształcenia dzieci.
- Edukacja nauczycieli w nurcie metodycznym i teoretycznym – modele kształcenia nauczycieli sprzyjające przełamywaniu barier mentalnych.
- Pozorowanie zmiany w edukacji dzieci – mapa mitów edukacyjnych i ich przejawy.
- Wspieranie i stymulowanie rozwoju – podobieństwa i różnice w perspektywie psychologii humanistycznej i rozwiązań konstruktywistycznych.
- Behawioryzm i konstruktywizm w edukacji wczesnoszkolnej – analiza i interpretacja sytuacji budowanych na obu teoriach.
- Zdarzenia krytyczne w pracy z dziećmi. Kompetencje nauczyciela w konstruowaniu zdarzeń krytycznych.
- Bankowa koncepcja edukacji jako narzędzie opresji. Projektowanie rozwiązań alternatywnych wywiedzionych z idei edukacji wyzwolającej.
- Przestrzeń w szkole. Fizyczny, mentalny i społeczny wymiar aranżacji klasy szkolnej.
- Kultura i klimat szkoły – szkoła adekwatna i nieadekwatna kulturowo (imitacja, indoktrynacja, izolacja i indolencja).
- Piaget, Bernstein, Bruner – trzy teorie wartościowe dla edukacji wczesnoszkolnej. Próba uzasadnienia ich znaczenia.
- Edukacja i płeć kulturowa – nauczycielskie obraz szkolnego funkcjonowania uczniów i uczennic w szkole.
- Organizacja pracy dzieci: praca w grupach, parach, indywidualna i zbiorowa. Dobór zadań i projektowanie sytuacji właściwych dla danej formy organizacyjnej M. Lipmana w projektowaniu i rozwiązywaniu sytuacji problemowych.
- Socjalizacja w szkole jako perspektywa identyfikacji procesów szkolnych – praktyki socjalizacyjne na lekcjach w klasach początkowych; dyrektywność/niedyrektywność nauczyciela, zachowania oporowe ucznia (zawieszenie, wycofanie, wyjście z roli, opór pragmatyczny, opór agresywny).
- Mnemotechniki w edukacji wczesnoszkolnej – możliwości i ograniczenia.
- Rywalizacja w klasie szkolnej
- Wiedza i umiejętności społeczne młodszych uczniów jako zaniedbany obszar wczesnej edukacji. Poszukiwanie nowych perspektyw.

METODY KSZTAŁCENIA:

- metody podające: wykład,
- metody poszukujące: nauczanie problemowe, dyskusja, analiza przypadków,
- metody praktycznego działania: projektowanie zadań i ich weryfikacja w praktyce, obserwacja dzieci, konstruowanie zdarzeń krytycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat pedagogiki wczesnoszkolnej w zakresie teorii edukacyjnych, uczenia się, różnic indywidualnych, strategii pracy nauczyciela, tworzenia wiedzy, sposobów motywowania uczniów do nauki, itd.
K_W05	rozumie znaczenie edukacji wczesnoszkolnej dla rozwoju poznawczego, emocjonalnego i społecznego dziecka oraz wynikającą z tego metodykę pracy w klasach I-III,
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki wczesnoszkolnej, psychologii, socjologii, dydaktyki i innych subdyscyplin w celu analizowania problemów edukacyjnych i wychowawczych na poziomie klas I-III, a także projektowania własnych rozwiązań stymulujących procesy umysłowe i rozwój społeczno-emocjonalny młodszych uczniów,
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi teoriami psychologicznymi, ideologiami myślenia o edukacji, teoriami wiedzy, koncepcjami socjalizacji w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych w zakresie identyfikowania i modyfikowania działań praktycznych na

	lekcjach w klasach początkowych,
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w sferze doskonalenia swoich kompetencji merytorycznych, psychologicznych i dydaktycznych; podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki wczesnoszkolnej; angażuje się we współpracę podczas opracowywania zadań i projektów edukacyjnych realizowanych z dziećmi wczesnoszkolnymi,

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

zaliczenie wykładu - przygotowanie serii zadań stymulujących aktywność poznawczą dzieci zaliczenie ów - kolokwium, Ocena końcowa – średnia ocen z wykładu, ćwiczeń i z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	30 godz.
Konsultacje	5 godz.	8 godz.
Opracowanie projektu zajęć ilustrującego zastosowanie wybranej teorii psychologicznej	10 godz.	10 godz.
Opracowanie serii zadań stymulujących aktywność dzieci	10 godz.	10 godz.
Konstruowanie zdarzenia krytycznego na podstawie obserwacji dziecka szkolnego w sytuacjach dydaktycznych	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie się do egzaminu i egzamin	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
łącznie 105 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Filipiak E., Rozwijanie zdolności uczenia się. Z Wygotskim i Brunerem w tle, GWP, Sopot 2012. Narracja jako sposób rozumienia świata, red. J. Trzebiński
- Nowak-Łojewska A., Od szkolnego przekazu do konstruowania znaczeń. Wiedza społeczna młodszych uczniów z perspektywy nauczyciela, Wyd. Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2011.
- Nowicka M., Socjalizacja na lekcjach w klasach początkowych, Wyd. Adam Marszałek, Toruń 2010.
- Pedagogika wczesnoszkolna – dyskursy, problemy rozwiązania, red. D. Klus-Stańska, M. Szczepka-Pustkowska, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Uczenie się jako przedsięwzięcie na całe życie, red. T. Bauman, „Impuls”, Kraków 2005. Filipiak E., Z Wygotskim i Brunerem w tle. Słownik pojęć kluczowych, Wyd. UKW, Bydgoszcz 2011.
- Klus-Stańska D., Konstruowanie wiedzy w szkole, Wyd. UWM, Olsztyn 2002.

Schafer H.R., *Rozwój społeczny. Dzieciństwo i młodość*, Wyd. UJ, Kraków 2006.

Tripp D., *Zdarzenia krytyczne w nauczaniu. Kształtowanie profesjonalnego osądu*, WSiP, Warszawa 1996.

Wood D., *Jak dzieci uczą się i myślą*, Wyd. UJ, Kraków 2006.

TEORETYCZNE PODSTAWY INTEGRACJI W KSZTAŁCENIU

Kod przedmiotu: 05.5-WP-PED-TPIK

Typ przedmiotu: SPECJANOŚCIOWY

Język nauczania: POLSKI

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr hab. Agnieszka Nowak-Łojewska, prof.
UZ

Prowadzący: dr I.KOPACZYŃSKA

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	3	EGZAMIN	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	EGZAMIN	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z problematyką integracji w kształceniu, z jej istotą, poziomami i warunkami; zapoznanie z różnymi koncepcjami integracji kształcenia realizowanymi na podłożu różnych teorii psychologiczno-pedagogicznych, rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru i oceny przydatności i wartości określonej koncepcji integracji, rozwijanie umiejętności projektowania działań zgodnie z warunkami integrowania wiedzy ucznia, kształtowanie potrzeby pogłębiania wiedzy o możliwościach realizacji kształcenia zintegrowanego oraz o możliwościach integrowania wiedzy ucznia.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Psychologiczna wiedza o dziecku w wieku wczesnoszkolnym oraz o procesach uczenia się. Wiedza o metodach nauczania oraz formach organizacyjnych w procesie kształcenia, znaczeniu środków dydaktycznych. Zaliczony kurs metodyki edukacji polonistycznej w klasach I-III, metodyki edukacji matematycznej w klasach I-III, metodyki edukacji przyrodniczo-społecznej w klasach I-III. Umiejętność czytania ze zrozumieniem. Umiejętność poprawnego posługiwania się językiem mówionym i pisany.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie integracji. Historyczne uwarunkowania i polskie myśli pedagogiczne w zakresie integracji. Psychologiczno-pedagogiczne teorie podstaw integracji (humanizm, behawioryzm, konstruktywizm, odniesienia do rozwoju dziecka). Przemiany społeczno-filozoficzne u podstaw integracji (holizm, globalizacja). Poziomy integracji-od asocjacji do integracji wiedzy (od integracji zewnętrznej do wewnętrznej). Rodzaje wiedzy i integrowanie wiedzy, warunki integrowania wiedzy. Koncepcje integracji w kształceniu: Teoria wielostronnego kształcenia W. Okonia jako integrowanie osobowości; Kształcenie integralne jako continuum informacyjno-reformacyjne w ujęciu W. Andrukowicza; Model pracy zintegrowanej inspirowany technikami C. Freineta; Teoria zadań zintegrowanych jako integracja działań odtwórczo-twórczych; Wyobraźnia jako oś integrująca we Wrocławskiej Szkole Przyszłości R.

Łukasiewiczza, Socjopedagogiczna teoria kodów integracji i kolekcji B.Bernsteina; Metoda projektów jako integrowanie wiedzy i umiejętności społecznych; Kinezylogia edukacyjna jako integracja sensomotoryczna, Model szkoły środowiskowej jako integracja instytucjonalna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Podające -praca z tekstem, wykład, problemowe- dyskusja, meta plan, drzewo decyzyjne, praktycznego działania- projektowanie sytuacji i zajęć zintegrowanych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	<p>ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach</p> <p>wyjaśnia istotę pojęcia integracji w ujęciu pedagogicznym, wskazuje źródła kształcenia zintegrowanego, potrafi omówić (wymienić i scharakteryzować) pod kątem ciągłości i zmiany realizację idei integracji kształcenia w Polsce, wyjaśnia istotę integracji kształcenia w świetle teorii humanistycznej, behawioralnej, konstruktywistycznej oraz dokonuje krytycznej oceny, porównuje i wyjaśnia różnicę między integracją zewnętrzną i wewnętrzną, potrafi omówić warunki integrowania wiedzy ucznia i uzasadnić ich wartość, charakteryzuje różne koncepcje integracji w kształceniu (zgodnie z zakresem tematycznym) wskazując scalane elementy</p>
K_U02	<p>potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych</p> <p>potrafi korzystać z wiedzy teoretycznej-psychologicznej, socjologicznej, pedagogicznej w projektowaniu sytuacji edukacyjnych służących integrowaniu wiedzy ucznia; potrafi krytycznie analizować, oceniać i modyfikować różne propozycje działań zintegrowanych, korzystając z wiedzy psychologicznej, pedagogicznej, socjologicznej</p>
K_K01	<p>ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalenia umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia</p> <p>ma świadomość potrzeby ciągłego dokształcania się w zakresie nowych sposobów myślenia o integracji w kształceniu oraz nowych sposobów działania prowadzącego do integracji wiedzy ucznia; potrafi krytycznie spoglądać na własne sposoby działania w celu doskonalenia własnych umiejętności pedagogicznych</p>

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin w formie pisemnej, zalecenie ćwiczeń przygotowanie pracy pisemnej na temat wybranej koncepcji kształcenia zintegrowanego

Ocena końcowa 100% egzamin (treści wykładowe i ćwiczeniowe)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.

przygotowanie do zajęć i kolokwium	20 godz.	23 godz.
konsultacje	20 godz.	20 godz.
przygotowanie do egzaminu	10 godz.	10 godz.
przygotowanie pracy pisemnej na temat wybranej koncepcji kształcenia zintegrowanego	10 godz.	10 godz.
łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- W. Okoń, Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Żak, Warszawa 1998
- A. Nowak-Łojewska, Zintegrowane zadania w edukacji wczesnoszkolnej, Impuls, Kraków 2004
- C. Hannaford, Zmysłne ruchy, które doskonalą umysł. Podstawy kinezylogii edukacyjnej, Medyk, Warszawa 1998
- D. Klus-Stańska, Sensy i bezsensy edukacji wczesnoszkolnej, WSiP, Warszawa 2005
- Renesans (?) nauczania całościowego, (red.) D. Klus-Stańska, M.S. Szymański, M.J. Szymański, Żak, Warszawa 2003.
- Edukacja zintegrowana w reformowanej szkole, (red.) H. Moroz, Impuls, Kraków 2001
- W. Andrukowicz, Teoria kształcenia integralnego, WOM, Gorzów Wlkp
- H. Semenowicz, Nowoczesna Szkoła Francuska technik C. Freineta, Warszawa 1966
- B. Bernstein, Odtwarzanie kultury, PIW, Warszawa 1990
- Toaletyczne i praktyczne aspekty kształcenia zintegrowanego, (red.) H. Kosetka, J. Kuźma, Kraków 2000
- R. Łukaszewicz, Edukacja z wyobraźnią czyli jak podróżować bez map, Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego, Wrocław 1994
- J. Walczyna, Integracja nauczania początkowego, PAN, Wrocław-Warszawa-Kraków 1968

MODUŁ 4
PEDAGOGIKA OPIEKUNCZO-WYCHOWAWCZA

METODY PRACY PROFILAKTYCZNEJ W ŚRODOWISKU LOKALNYM

	Kod przedmiotu: 05.9-WO-PED-PPŚL
	Typ przedmiotu: obowiązkowy
	Język nauczania: polski
	Odpowiedzialny za przedmiot: dr Agnieszka Nowicka
	Prowadzący: dr Agnieszka Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykłady	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	15	1	IV	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		IV	Zaliczenie na ocenę	
Ćwiczenia	9		IV	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z mechanizmami funkcjonowania środowiska lokalnego oraz realizatorami strategii profilaktycznej w środowisku. Przygotowanie studentów do planowania i realizacji programów i zajęć profilaktycznych w środowisku lokalnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu patologii i profilaktyki społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

WYKŁADY

Ramy prawne i organizacyjne lokalnej strategii profilaktycznej.

Tworzenie lokalnej strategii profilaktycznej oraz w jej ramach konstruowanie lokalnych projektów.

Planowanie budżetu.

Szukanie sojuszników działań i współpraca z władzami lokalnymi.

Zasady finansowania programów profilaktycznych i pozyskiwanie sponsorów.

Promocja lokalnej strategii profilaktycznej oraz współpraca z lokalnymi mediami.

Realizacja i monitoring lokalnej strategii profilaktycznej.

ĆWICZENIA

Pojęcie, właściwości i funkcje środowiska lokalnego.

Współczesny kontekst zagrożeń i jego rozpoznawanie na poziomie lokalnym.

Istota i poziomy profilaktyki społecznej.

Model budowy programów profilaktycznych.

Analiza wybranych programów profilaktycznych z zakresu profilaktyki uzależnień, zachowań agresywnych, bezrobocia i bezradności.

Standardy jakości programów profilaktycznych i sposoby ich ewaluacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia – dyskusja, praca w małych grupach, metoda programowana z wykorzystaniem komputera

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student definiuje pojęcia z zakresu profilaktyki społecznej. Zna i charakteryzuje poszczególne etapy tworzenia lokalnej strategii profilaktycznej oraz konstruowania programów profilaktycznych.
K_W08	Student opisuje właściwości i funkcje środowiska lokalnego. Rozróżnia i charakteryzuje instytucje, organizacje społeczne i osoby fizyczne podejmujące działania profilaktyczne w środowisku lokalnym.
K_U09	Student generuje oryginalne rozwiązania służące profilaktyce, prognozuje ich przebieg oraz przewiduje ich konsekwencje.
K_U10	Student analizuje i ocenia przydatność istniejących strategii, programów i procedur profilaktycznych. Dokonuje wyboru najbardziej optymalnych z punktu widzenia ich efektywności. Potrafi je dostosować do potrzeb ich odbiorców (dobrać odpowiednie metody i środki pracy) oraz posłużyć się nimi.
K_K02	Student jest otwarty i przygotowany do podejmowania działań profilaktycznych w środowisku lokalnym. Potrafi poszukiwać sojuszników w tym zakresie, wyznaczać i przyjmować wspólne cele działania oraz efektywnie je realizować. Przy realizacji zadań związanych z pracą nauczyciela – profilaktyka odznacza się kreatywnością, zaangażowaniem i wytrwałością.
K_K04	Student utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej z zakresu profilaktyki społecznej, odznacza się rozważnością, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań profilaktycznych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: test pisemny z problematyki wykładów

Zaliczenie z ćwiczeń: średnia arytmetyczna oceny przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach, oceny przygotowanego w zespole programu profilaktycznego, scenariusza zajęć profilaktycznych w instytucji, oceny przygotowanej przez studenta prezentacji multimedialnej oraz oceny z kolokwium (90% poprawnych odpowiedzi – ocena bdb, 75% - db, 60% - dst).

Ocena końcowa: średnia arytmetyczna pozytywnej oceny z egzaminu i z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	62 godz.
Przygotowanie prezentacji multimedialnej	15 godz.	15 godz.
Przygotowanie scenariusza zajęć profilakt.	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie pracy w zespole	15 godz.	15 godz.
Przygotowanie do kolokwium	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	15 godz.	10 godz.
Łącznie 150 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Bałandynowicz A., Profilaktyka i środki probacyjne, [w:] B. Urban, J. Stanik [red.], Resocjalizacja, t. 2, PWN, Warszawa 2008

Bielecki E., Z problematyki resocjalizacji, Kujawsko-Pomorska Szkoła Wyższa, Bydgoszcz 2005

Gaś Z. B., Profilaktyka w szkole, WSiP, Warszawa 2006

Świątkiewicz G. [red.], Profilaktyka w środowisku lokalnym, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2002

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Albański L. [red.], Profilaktyka niedostosowania społecznego – teoria i praktyka, Wydawnictwo Kolegium Karkonoskiego, Jelenia Góra 2006

Arendarska A., Wojcieszek K., Przygotowanie do profilaktyki domowej, PARPA, Warszawa 1996

Gaś Z.B., Działania wychowawcze w gimnazjum, Fundacja „Masz Szansę”, Lublin 2001

Gaś Z.B., Psychoprofilaktyka, Wydawnictwo UMCS, Lublin 1998

Karasowska A., Profilaktyka na co dzień: jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania, Wydawnictwo Edukacyjne PARPA, Warszawa 2006

Kołodziejczyk J., Agresja i przemoc w szkole : konstruowanie programu przeciwdziałania agresji i przemocy w szkole, Wydawnictwo Sophia, Kraków 2004

Macander D., Profilaktyka uzależnień w szkole, „Narkomania” 2007, nr 1

Ostaszewski K., Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych, Wydawnictwo Naukowe „Scholar”. Warszawa 2003

Pilch T., Lepalczyk I. [red.], Pedagogika społeczna, Wydawnictwo Żak, Warszawa 1995

Sztuka M., Izdebski Z., Specjalistyczne programy korekcyjno- resocjalizacyjne, [w:] B. Urban, M. Stanik [red.], Resocjalizacja, t. 2, PWN, Warszawa 2008

Szymańska J., Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki, CMPP-P MEN, Warszawa 2000

Wojcieszek A. K., Na początku była rozpacz. Antropologiczne podstawy profilaktyki, Wydawnictwo Rubikon, Kraków 2005

Wronkowska S., Zmierczak M. [red.], Kompendium wiedzy o społeczeństwie, państwie i prawie, PWN, Warszawa-Poznań 2007

Zajączkowski K., Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2003

UWAGI:

Brak

PEDAGOGIKA SPECJALNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr A. Nowicka

dr M. Czerwińska

Prowadzący: dr J. Lipińska-Lokś

dr A. Nowicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	I	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		I	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów wieloaspektowej problematyki niepełnosprawności: ujęcie pedagogiczno-psychologiczno-socjologiczne. Poznanie wspólnych i swoistych cech poszczególnych rodzajów niepełnosprawności oraz wspólnych i swoistych zasad edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością. Poznanie uwarunkowań i form integracji społecznej i edukacyjnej osób z niepełnosprawnością.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Od studenta oczekuje się podstawowej wiedzy pedagogicznej, psychologicznej i socjologicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**WYKŁADY:**

Pedagogika specjalna jako nauka - podstawy metodologiczne: miejsce pedagogiki specjalnej w systemie nauk, historia dyscypliny, przedmiot, cel i zadania, systematyka /subdyscypliny/, metody i techniki badawcze, podstawowa terminologia. Paradygmaty współczesnej pedagogiki specjalnej.

Osoba z niepełnosprawnością – koncepcja stadialności procesu przystosowania do niepełnosprawności.

Rodzina osoby z niepełnosprawnością - psychospołeczne uwarunkowania procesu przystosowania do niepełnosprawności dziecka. Zasady i kierunki pomocy pedagogiczno-terapeutycznej.

Niepełnosprawność sensoryczna i jej konsekwencje dla psychospołecznego funkcjonowania - osoby z niepełnosprawnością słuchu: specyfika psychospołecznego funkcjonowania, edukacja i rehabilitacja. Możliwości i ograniczenia integracji edukacyjnej i społecznej. Paradygmaty surdopedagogiki.

Autyzm wczesnodziecięcy i zespół Aspergera: etiologia, symptomatyka, koncepcje istoty autyzmu, koncepcje postępowania rewalidacyjnego /metody terapii/, system wsparcia dziecka i rodziny.

ĆWICZENIA:

Podstawy oligofrenopedagogiki: pojęcie, klasyfikacja, etiologia definicja niepełnosprawności intelektualnej, specyfika psychospołecznego funkcjonowania osób z lekką i głębszą niepełnosprawnością intelektualną, system kształcenia i opieki nad osobami z niepełnosprawnością intelektualną. Możliwości i ograniczenia integracji edukacyjnej i społecznej.

Wybrane metody postępowania terapeutycznego wobec osób z lekką i głębszą niepełnosprawnością intelektualną.

Zespół Downa i mózgowie porażenie dziecięce: etiologia, symptomatyka, pomoc pedagogiczna i socjalna dziecku i rodzinie.

Dzieci z inteligencją niższą niż przeciętna; dzieci z parcjalnymi deficytami w rozwoju – etiologia, symptomatyka, konsekwencje dla funkcjonowania psychospołecznego, kierunki i zasady wsparcia.

Osoby z niepełnosprawnością wzroku: specyfika procesów orientacyjno-poznawczych, emocjonalno-motywacyjnych, funkcjonowania społecznego; zasady rehabilitacji, możliwości i ograniczenia integracji edukacyjnej i społecznej; system Braille'a i orientacja przestrzenna a umiejętności pedagoga; paradygmaty współczesnej tyflopädagogiki.

Dziecko przewlekle chore, dziecko z niepełnosprawnością ruchu w środowisku rodzinnym, rówieśniczym, w szkole, w placówce leczniczo-rehabilitacyjnej: charakterystyka wybranych chorób przewlekłych i dysfunkcji narządu ruchu i ich konsekwencji dla psychospołecznego funkcjonowania dziecka, zasady oddziaływań opiekuńczo-wychowawczych oraz wsparcia rodziny.

Odmienność somatyczna: koncepcja psychologiczna wg Adlera, typologia, formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Pedagog wobec problemu anoreksji i bulimii.

Możliwości i ograniczenia w pracy z uczniem zdolnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz.

Ćwiczenia: dyskusja, praca z tekstem źródłowym, klasyczna metoda problemowa, metody aktywne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K-WO5	Student definiuje terminologię stosowaną na gruncie pedagogiki specjalnej. Zna teorię i metodykę poszczególnych subdyscyplin pedagogiki specjalnej. Charakteryzuje poszczególne rodzaje niepełnosprawności.
K_W10	Student charakteryzuje system wsparcia społecznego osób z niepełnosprawnością i ich rodzin. Zna cele, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych dla osób z niepełnosprawnością.
K_U02	Student wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki specjalnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób z niepełnosprawnością. Potrafi zinterpretować i ocenić sytuację psychospołeczną osoby z niepełnosprawnością oraz jej rodziny, a także zaprojektować działania wspierające.
K_U10	Student dokonuje wyboru i stosuje właściwe działania wspierające proces edukacji i rehabilitacji osób z różnego rodzaju niepełnosprawnością. Dobiera optymalne środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, związanych z pełnieniem funkcji opiekuńczo-wychowawczych wobec osób z niepełnosprawnością.
K_K01	Student jest chętny do podnoszenia poziomu swojej wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej, otwarty na możliwości kontaktu z osobami z niepełnosprawnością.
K_K03	Student docenia znaczenie wiedzy i umiejętności z zakresu pedagogiki specjalnej w procesie społecznej integracji i normalizacji warunków życia osób z niepełnosprawnością. Jest zorientowany na kształtowanie pozytywnych relacji społecznych między osobami pełno- i niepełnosprawnymi. Jest zdeterminowany do nabywania wiedzy z zakresu pedagogiki specjalnej i budowania warsztatu pracy pedagogicznej z osobami niepełnosprawnymi.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: egzamin pisemny z problematyki wykładów i ćwiczeń

Zaliczenie z ćwiczeń: średnia arytmetyczna oceny przygotowania i aktywnego udziału w zajęciach, oceny z kolokwium oraz samodzielnie przygotowanej przez studenta pracy zaliczeniowej.

Ocena końcowa : średnia arytmetyczna pozytywnej oceny z egzaminu i z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	5 godz.	65 godz.
Przygotowanie pracy zaliczeniowej	15 godz.	15 godz.
Przygotowanie do kolokwium	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	12 godz.	10 godz.
Przygotowanie do egzaminu	15 godz.	15 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 150 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Dykcik W. [red.], Pedagogika specjalna, UAM, Poznań, 2007

Dykcik W., Tendencje rozwoju pedagogiki specjalnej. Osiągnięcia naukowe i praktyka (z perspektywy 50-lecia pracy pedagogicznej z osobami z niepełnosprawnością, Poznańskie Towarzystwo Pedagogiczne, Poznań, 2010

Obuchowska I. [red.], Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, WSiP, Warszawa, 1990

Kirenko J., Oblicza niepełnosprawności, UMCS, Lublin, 2006

Maciarz A., Uczniowie niepełnosprawni w szkole powszechnej, WSiP, Warszawa 1992

Wyczesany J., Pedagogika upośledzonych umysłowo - wybrane zagadnienia. Oficyna wydawnicza Impuls, Kraków, 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Borkowska M., Derulska I., Eysymont-Barańska H. [red.], Dziecko z niepełnosprawnością ruchową. Jak wspomagać rozwój psychoruchowy, PZWL, Warszawa, 2012

Dykcik W., Pedagogika specjalna wobec aktualnych sytuacji i problemów osób niepełnosprawnych, UAM, Poznań, 2005

Gorajewska D. [red.], Rodzina - normalność w niepełnosprawności, Wydawnictwo: Stowarzyszenie Przyjaciół Integracji, Warszawa, 2007

Korzon A., Kształcenie zintegrowane uczniów niesłyszących w teorii i praktyce edukacyjnej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2010

Kowalik S., Psychologia rehabilitacji, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007

Kuczyńska-Kwapisz J., Kwapisz J., Rehabilitacja osób niewidomych i słabo widzących, WSiP, Warszawa, 1996

Lipińska-Lokś J., Zmiany stosunków między dziećmi pełnosprawnymi i dziećmi z niepełnosprawnością w klasach integracyjnych, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu zielonogórskiego, Zielona Góra, 2011

Maciarz A., Pedagogika lecznicza i jej przemiany. Wybrane problemy, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa, 2001

Maciarz A., Janiszewska-Nieścioruk Z., Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2006

Majewski T., Tyflopsychologia rozwojowa, Wydawnictwo PZN, Warszawa, 2002

Nowicka A., Psychospołeczna integracja dzieci przewlekle chorych w szkole podstawowej, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, 2001

- Ochonczenko H., Czerwińska M., Garbat M., Osoby z niepełnosprawnością w szkole wyższej. Wybrane zagadnienia, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra, 2011
- Pedagogika specjalna. Różne poszukiwania – wspólna misja. Pamięci Profesora Jana Pańczyka [praca zbiorowa], APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2009
- Piekut-Brodzka D.M., Kuczyńska-Kwapisz J. [red.], Pedagogika specjalna dla pracowników specjalnych, APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2009
- Pilecka W. [red.], Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży : perspektywa kliniczna, UJ, Kraków, 2011
- Sękowska Z., Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej, APS im. M. Grzegorzewskiej, Warszawa, 2001
- Sowa J., Pedagogika specjalna w zarysie, Fosze, Rzeszów, 1997
- Szczepankowski B., Niesłyszący, głusi, głuchoniemi. Wyrównywanie szans, WSiP Warszawa, 1999
- Woynarowska A., Niepełnosprawność intelektualna w publicznym i prywatnym dyskursie, UJ –GWP, Kraków - Gdańsk, 2010
- Zamkowska A., Wsparcie edukacyjne uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim w różnych formach kształcenia na I etapie edukacji, Politechnika Radomska, Radom, 2009

UWAGI:

W ramach realizacji ćwiczeń uwzględnia się zajęcia terenowe – hospitację zajęć w ośrodku szkolno-wychowawczym lub innej placówce edukacji specjalnej, rehabilitacyjnej, terapeutycznej.

PEDAGOGIKA RESOCJALIZACYJNA

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PedR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jolanta Lipińska - Lokś

Prowadzący: dr Jolanta Lipińska - Lokś

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	II	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie przez studentów problematyki pedagogiki resocjalizacyjnej, jej istoty, zasad, metod, twórców oraz placówek realizujących cele resocjalizacji. Nabycie przez studentów umiejętności rozpoznania problemów wymagających oddziaływań resocjalizacyjnych, projektowania i realizowania oddziaływań w pracy resocjalizacyjnej z dziećmi i młodzieżą oraz dorosłymi przejawiającymi różne rodzaje i stopnie niedostosowania społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać wiedzę, umiejętności i kompetencje nabyte w ramach realizacji kursów z: pedagogiki, psychologii, socjologii, niedostosowania społecznego, diagnozy pedagogicznej, profilaktyki społecznej, metodyki opiekuńczo – wychowawczej i metodyki pracy z dziećmi niedostosowanymi społecznie.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

1. Pedagogika resocjalizacyjna jako nauka: pojęcie, przedmiot zainteresowań, działy, cele, zadania, miejsce w systemie nauk;
2. Norma i patologia w zachowaniu człowieka; Zjawiska patologii społecznej; Modele osobowości a przystosowanie i nieprzystosowanie społeczne; „Klient” w resocjalizacji;
3. Koncepcje i modele resocjalizacji;
4. Diagnoza w resocjalizacji;
5. Strategie, zasady i fazy procesu resocjalizacji;
6. Systemy resocjalizacji (penitencjarne) w Polsce i na Świecie;

Ćwiczenia:

Podstawowe pojęcia pedagogiki resocjalizacyjnej (norma, dewiacja, patologia, niedostosowanie (nieprzystosowanie) społeczne, zagrożenie niedostosowaniem, zaburzenia w zachowaniu, zachowania ryzykowne, wykolejenie, przestępczość, wychowanie, wychowanie resocjalizujące, socjalizacja, aspołeczność, destrukcja, demoralizacja, profilaktyka, resocjalizacja;

Przedstawiciele polskiej pedagogiki resocjalizacyjnej;

Proces diagnostyczny w resocjalizacji – diagnoza przejawów niedostosowania społecznego, projektowanie oddziaływań;

Metody twórczej resocjalizacji;

Prawne podstawy resocjalizacji;

Instytucje wychowania resocjalizacyjnego;

Tworzenie klimatu placówki resocjalizującej;

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny, wykład problemowy, pokaz;

Ćwiczenia: pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, metody ekspresyjne, metoda sytuacyjna;

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student po zakończeniu kursu ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat pedagogiki resocjalizacyjnej jako subdyscypliny pedagogiki, definiuje terminy stosowane na gruncie pedagogiki resocjalizacyjnej, nazywa i opisuje teoretyczne podstawy pedagogiki resocjalizacyjnej, wskazuje i charakteryzuje założenia metodyki resocjalizacji.
K_W08	Posiada rozszerzoną wiedzę o strukturach osobowości człowieka, strukturach i instytucjach życia społecznego rozpatrywanych w kategoriach normy i dewiacji, patologii, objaśnia związki między homeostazą wewnętrzną, zewnętrzną a przystosowaniem społecznym jednostki, tłumaczy przesłanki do podejmowania pracy resocjalizacyjnej.
K_W015	Ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach procesu resocjalizacji, rozpoznaje przejawy niedostosowania społecznego „klienta”, proponuje i wybiera możliwe oddziaływania wobec niego, realizowane przez różne podmioty.
K_U02	Student potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych dotyczących osób niedostosowanych społecznie.
K_U07	Ocenia i interpretuje stan i sytuację społeczną osób z zaburzeniami w zachowaniu, analizuje motyw i wzory zachowania dzieci i młodzieży oraz dorosłych, projektuje proces oddziaływań resocjalizacyjnych, wdraża działania praktyczne, współpracuje z „klientem” i innymi uczestnikami procesu resocjalizacji w placówce.
K_K04	Student jest świadomy znaczenia wartości i norm w praktyce resocjalizacyjnej, etyczny w swym postępowaniu, kreatywny i rozważny w projektowaniu i realizowaniu oddziaływań o charakterze profilaktycznym – resocjalizacyjnym

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: średnia arytmetyczna ocen częściowych uzyskanych w czasie semestru w poszczególnych kryteriach: aktywny udział w zajęciach, kolokwium, prezentacja metody twórczej resocjalizacji, przygotowanie i zrealizowanie zajęć o charakterze profilaktycznym - resocjalizującym w grupie wychowanków;

Zaliczenie wykładów: ocena z egzaminu w formie pisemnej pytania egzaminacyjne obejmują swoim zakresem treści realizowanego na wykładach materiału. Poprawność każdej odpowiedzi punktowana w skali od 0 do 2. Pozytywna ocena z egzaminu po uzyskaniu min. 51% punktów.

Ocena końcowa: oceną ostateczną jest średnia arytmetyczna oceny z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Studia stacjonarne

Studia niestacjonarne

Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć (w tym zajęć praktycznych):	45 godz.	48 godz.
Konsultacje	10 godz.	15 godz.
Realizacja zajęć praktycznych (terenowych)	4 godz.	2 godz.
Przygotowanie do kolokwium i egzaminu	18 godz.	25 godz.
Kolokwium i egzamin	4 godz.	3 godz.
Łącznie 111 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa 2001.
 Urban B., Stanik J., M., Resocjalizacja, Warszawa 2007.
 Konopczyński M., Metody twórczej resocjalizacji, Warszawa 2007.
 Wysocka E., Diagnoza w resocjalizacji, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Pospiszyl K., Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań, Warszawa 1998.
 Szczęsny W., Zarys resocjalizacji z elementami patologii społecznej i profilaktyki, Warszawa 2003.
 Kalinowski M., Pełka J., Zarys resocjalizacji nieletnich, Warszawa 1996.
 Makowski A., Niedostosowanie społeczne młodzieży i jej resocjalizacja, Warszawa 1994.
 Akty prawne – wybrane.
 „Opieka – Terapia – Wychowanie”.

UWAGI:

Na studiach stacjonarnych zajęcia praktyczne realizowane także w terenie.

PRAWNE PODSTAWY OPIEKI

Kod przedmiotu: 14.5-WP-PED-PPO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- zapoznanie studentów z podstawowymi przepisami prawa dotyczącego opieki,
- uzmysłowienie bliskości prawa z procesem dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczym,
- kształtowanie umiejętności korzystania z przepisów prawa,
- zapoznanie z procedurami postępowania związanymi z opieką i wychowaniem zgodnymi z obowiązującymi normami prawnymi

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna znajomość Konstytucji RP

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:*Formy opieki prawnej i ich zróżnicowanie.*

Pojęcie i ogólna charakterystyka.

Podmiotowość prawna osoby fizycznej/prawnej w prawie cywilnym i administracyjnym a problem opieki.

Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych podmiotów prawa cywilnego i administracyjnego.

Dziecko i osoba dorosła jako podmiot prawa.

Cywilno-prawne formy opieki kwalifikowanej.

Opieka wychowawcza rodziców naturalnych.

Opieka wychowawcza rodziców przysposabiających.

Opieka wychowawcza sprawowana przez opiekuna.

Kuratela.

Administracyjno-prawne formy opieki kwalifikowanej.

Opieka sprawowana przez nauczycieli/wychowawców.

Opieka sprawowana przez zakłady i placówki opiekuńczo-wychowawcze.

Prawne podstawy opieki w szkole i placówce.

Opieka nad uczniami w czasie zajęć i dyżurów.

Postępowanie w sytuacjach trudnych.

Wypadki w szkole. Procedury postępowania w ww. zakresach.

Opieka nad uczniami podczas wycieczek szkolnych.

Przygotowanie i realizacja wycieczek szkolnych.

Zakres odpowiedzialności kierownika wycieczki i opiekunów.

Sposób zapewnienia opieki i bezpieczeństwa przez szkołę uczniom podczas wycieczek i imprez.

Bezpieczeństwo w szkole i placówce.

Podstawowe obowiązki prawne nauczycieli/wychowawców w zakresie bezpieczeństwa (nauczyciele prowadzący zajęcia z zakresu wychowania fizycznego i innych przedmiotów o dużych zagrożeniach wypadkowych, obowiązkowe działania nauczycieli/ wychowawców; wymogi bezpieczeństwa dot. pomieszczeń szkolnych, terenu wokół szkoły, bezpieczeństwa przeciwpożarowego i ogólnych przepisów bhp). Podstawowe obowiązki uczniów/wychowanków. Odpowiedzialność prawna wychowawców i nauczycieli (rodzaje i zasady generalne).

Procedury postępowania nauczycieli w sytuacjach zagrożenia dzieci i młodzieży przestępczością i demoralizacją.

Działania interwencyjne. Metody współpracy szkoły/nauczyciela z policją.

Zatrzymanie lub przesłuchanie nieletniego w szkole. Procedury postępowania.

Opieka nad dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

(z niepełnosprawności, zagrożonych niedostosowaniem społecznym – procedury prawne).

Opieka nad uczniami pozostającymi w trudnej sytuacji materialnej i życiowej.

Możliwości prawne wspomaganie rodziny i szkoły w tym zakresie.

Prawne podstawy opieki zastępczej.

Rodziny zastępcze.

Placówki opiekuńczo-wychowawcze.

Zasiłki i ich funkcja.

Rodzinny, wychowawczy, opiekuńczy, pogrzebowy, macierzyński – praca własna studenta.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach, metoda problemowa (rozwiązywanie przypadków), dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student zna systematykę i źródła prawa powszechnie obowiązującego w RP, zna podstawowe dokumenty prawne z zakresu prawa opiekuńczego i prawa dotyczącego opieki, potrafi definiować i rozróżnić podmioty prawa, zna terminologię używaną w przepisach prawnych dotyczących opieki i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W15	Ma uporządkowaną wiedzę o cywilno-prawnych i administracyjno-prawnych formach opieki, pogłębioną w wybranych zakresach
K_W16	Ma uporządkowaną wiedzę na temat zasad i norm prawnych rządzących opieką
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu prawa opiekuńczego i prawa dot. opieki oraz powiązanych z nimi dyscyplin (np. pedagogiki, socjologii) w celu analizy procesu dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawczego, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych w zakresie procedur postępowania (rodziców, wychowawców, nauczycieli) w różnych sytuacjach opiekuńczo-wychowawczych.

K_U12	Potrafi posługiwać się zasadami i normami prawnymi w podejmowanej działalności dot. sposobów zapewnienia opieki i zakresu odpowiedzialności prawnej, przewiduje skutki konkretnych czynności prawnych.
K_K03	Docenia znaczenie nauk z zakresu prawa dla rozwoju jednostki i prawidłowych więzi w środowiskach społecznych, ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu studiowanej dyscypliny naukowej i budowania warsztatu pracy pedagoga.
K_K05	Jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; procedur prawnych dot. opieki, bezpieczeństwa dzieci i młodzieży w szkole i placówce oraz jest świadomy odpowiedzialności prawnej osób uprawnionych do nadzoru.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: Ocena aktywnego udziału w zajęciach ćwiczeniowych, poprawne rozwiązanie przypadków i zinterpretowanie określonych przypadków w oparciu o zdobytą wiedzę z powołaniem się na konkretne normy prawne (praca z dokumentem prawnym).

Kolokwium pisemne – test z progami punktowymi – 60% maksymalnej liczby punktów – ocena dost., 70% - dst+; 80% - db; 90% - db+; 100% - bdb. Ocena łączna z przedmiotu będzie wystawiona na podstawie średniej arytmetycznej ocen cząstkowych.

Ocena końcowa stanowi ocenę z ćwiczeń.

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 65 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	ECTS	ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Ustawy i rozporządzenia dot. prawa oświatowego, administracyjnego i rodzinnego, w szczególności:

- Ustawa o systemie oświaty
- Ustawa o pomocy społecznej
- Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej
- Kodeks rodzinny i opiekuńczy
- Ustawa o postępowaniu w sprawach nieletnich
- Prawo międzynarodowe ratyfikowane w Polsce:
 - Powszechna Deklaracja Praw Człowieka i Obywatela
 - Konwencja o Prawach dziecka
 - Europejska Karta Społeczna

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Andrzejewski M., Prawna ochrona rodziny, Warszawa 1999r,
- Bojarski Ł., Płatek M., Z prawem na ty, Zakamycze 1999.
- Borowski R., Wysocki D., Placówki Opiekuńczo – Wychowawcze. Novum, Płock 2001.
- Głowacka B., Pilch T., (red.), Dzieci gorszych szans, Warszawa 2001.
- Heine M., Pedagogiczne następstwa ograniczenia władzy rodzicielskiej
- Homplewicz J., Zagadnienia prawne działalności opiekuńczo-wychowawczej, Rzeszów 1992.

Zieliński A., Prawo rodzinne i opiekuńcze w zarysie, Warszawa 2000.

Zmarzlik J., Piwnik E., Dziecko pod parasolem prawa. Poradnik dla osób pomagających dzieciom, Warszawa 1999.

UWAGI:

Wykaz aktualnych aktów prawnych niezbędnych w realizacji przedmiotu otrzymuje student w chwili rozpoczęcia zajęć.

Na studiach niestacjonarnych ograniczona liczba godzin przeznaczonych na realizację treści przedmiotu zmusza do wybiórczego ich potraktowania.

PORADNICTWO PEDAGOGICZNE

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PorP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					7
Wykład	15	1	III	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- przygotowanie przyszłych pedagogów zajmujących się pracą opiekuńczo-wychowawczą w szkołach lub innych placówkach (opieki całkowitej, częściowej, poradniach psychologiczno-pedagogicznych itd.) do prowadzenia na terenie tych placówek i w środowisku lokalnym prawidłowo rozumianej i właściwie organizowanej pracy w zakresie poradnictwa wychowawczego, społeczno-opiekuńczego oraz w zakresie przygotowania dzieci i młodzieży do świadomego i racjonalnego, odpowiadającego zainteresowaniom, uzdolnieniom i możliwościom psychofizycznym – wyboru zawodu i szkoły do niego prowadzącej,
- wyposażenie studentów w możliwie duży zasób wiadomości i umiejętności z wymienionych wyżej zakresów i przygotowanie ich do wykorzystania nabytych wiadomości i umiejętności w praktyce zawodowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw psychologii rozwoju człowieka, procesów wychowania, socjalizacji, uwarunkowań związanych z rozwojem bio-psycho-fizycznym człowieka (dziecka)

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Rys historyczny, przedmiot, cele i zadania poradnictwa pedagogicznego
- Poradnictwo jako działanie niezinstytucjonalizowane i zinstytucjonalizowane
- Proces postępowania poradniczego, doradca jako podmiot działania, porada, jej struktura, treść i charakter, niektóre zasady działania poradniczego, metody pracy w poradnictwie
- Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w przedszkolu, szkole i innych placówkach
- Kierunki działalności poradni psychologiczno-pedagogicznej
- Poradnictwo dydaktyczno-opiekuńczo-wychowawcze
- Kompetencje poradnicze nauczyciela – wychowawcy

- Poradnictwo i doradztwo w toku rehabilitacji osób niepełnosprawnych, chorych, innych odstających od normy
- Wybór zawodu (i szkoły do niego prowadzącej) w świetle teorii rozwoju zawodowego i psychologicznej teorii decyzji
- Wybrane aspekty poradnictwa specjalistycznego

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład z prezentacją slajdów I prezentacją multimedialną; praca w grupach, burza mózgów, prelekcja praca z dokumentem źródłowym, pokaz narzędzi, jakimi posługują się doradcy (pedagog, psycholog, doradca zawodowy – wizyta w poradni psychologiczno-pedagogicznej)

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	Student ma podstawową i uporządkowaną wiedzę o wspomaganiu poradniczym uczestników działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach (poradnictwo dydaktyczne, opiekuńcze, wychowawcze). Zna etapy postępowania poradniczego i potrafi zastosować podstawowe formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej, jakie można prowadzić w szkole/placówce, oraz zasady ich udzielania. Umie opisać i wskazać podstawowe zadania poradni psychologiczno-pedagogicznej w zakresie udzielania pomocy uczniom, rodzicom, nauczycielom. Zna i umie zinterpretować podstawowe przepisy prawa dotyczące poradnictwa pedagogicznego.
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu poradnictwa oraz powiązanych z nim dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych z zakresu udzielania porad
K_U10	Potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności poradniczej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych, w szczególności: określić czynności poradnicze nauczyciela w relacji pomocowej oraz procedury postępowania związane z nimi, także procedury związane z wydaniem opinii i orzeczeń.
K_K03	Docenia znaczenie poradnictwa w procesie wspomaganie rozwoju jednostki i prawidłowego jej funkcjonowania w środowisku społecznym. Student ma pozytywne nastawienie do nabywania wiedzy z zakresu poradnictwa pedagogicznego i budowania warsztatu pracy pedagoga/doradcy
K_K04	Utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce poradniczej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań poradniczych. Student potrafi: zinterpretować aktualną praktykę poradnictwa profesjonalnego i nieprofesjonalnego; ocenić i wyjaśnić popularność poradnictwa we współczesnym społeczeństwie

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- Zaliczenie z wykładu: Egzamin z całości materiału w formie testu składającego się z pytań zamkniętych i otwartych z progami punktowymi (60% maksymalnej liczby punktów - ocena dost., 70% - dst+; 80% - db; 90% - db+; 100% - bdb) bądź w formie ustnej - wybór studenta.

- Zaliczenie z ćwiczeń: Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć (na każdym ćwiczeniu), ocena prezentacji określonego zagadnienia programowego – praca grupowa, kolokwium z treści zrealizowanych na ćwiczeniach (progi punktowe jw.). Podstawą zaliczenia ćwiczeń będzie średnia arytmetyczna wszystkich ocen.

- Ocena końcowa: średnia arytmetyczna ocen cząstkowych - ćwiczeń i wykładów

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	80 godz.	90 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	7 godz.	5 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
Łącznie 165 godz. – 7 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	ECTS	ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Kargulowa A., O teorii i praktyce poradnictwa, Warszawa 2004.
 Kargulowa A., Jędrzejczak M.(red.), Społeczne i jednostkowe znaczenie poradnictwa, Wrocław 1982.
 Kargulowa A. (red.), Poradnictwo w okresie transformacji kulturowej, Wrocław 1995.
 Kukła D (red.), Wielowymiarowość poradnictwa w życiu człowieka. Wybrane obszary, Warszawa 2009
 Krawczyk L., Kulpa A., Maicka M., Orientacja zawodowa, Warszawa-Łódź 1999.
 Pawłowska R., Poradnictwo pedagogiczne, Warszawa 1986.
 Siarkiewicz E., Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia- iluzje- ambiwalencje, Zielona Góra 2010
 Skałbania B., Poradnictwo pedagogiczne. Przegląd wybranych zagadnień, Kraków 2009.

Akty prawne:

- Rozporządzenie MENiS z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. z 2010 r. nr 228, poz. 1487 – obowiązuje od 1 lutego 2011).
- Rozporządzenie MENiS z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych (Dz.U. z 2010 r. nr 228, poz. 1488 – obowiązuje jw.).
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 września 2008 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz.U. z 2008 r., nr 173, poz. 1072).
- Rozporządzenie MEN z dnia 3 lutego 2009 w sprawie organizowania wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci (Dz.U. z 2009 r. , nr 23, poz. 133).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Brejnak W. (red.), Poradnictwo wychowawczo-zawodowe, Warszawa 1980.
 Czerniawska O., Poradnictwo jako wzmocnienie środowiska wychowawczego, Warszawa 1977.
 Guichard J., Huteau M., Psychologia orientacji i poradnictwa zawodowego, Kraków 2005.
 Hajduk B., Hajduk E., O pomocy skutecznej i nieskutecznej, Zielona Góra 2008
 Paszkowska-Rogacz A., Psychologiczne podstawy wyboru zawodu. Przegląd koncepcji teoretycznych. Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Ustawicznej, Warszawa 2003:
 Wołk Z., Poradnictwo zawodowe w edukacji młodzieży.: Uniwersytet Zielonogórski: Zielona Góra 2006
 Herr E. L., Cramer S. H. Planowanie kariery zawodowej. Centrum Metodyczne Informacji i Poradnictwa Zawodowego, Krajowy Urząd Pracy Andragogów, cz. 3, pod red. J. Kargula, Zielona góra 2002

UWAGI:

Wybrane zajęcia ćwiczeniowe organizowane są poza uczelnią w placówkach zajmujących się poradnictwem, w szczególności w poradni psychologiczno-pedagogicznej.

PROCEDURY POZYSKIWANIA ŚRODKÓW FINANSOWYCH W EDUKACJI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-PPŚF

Typ przedmiotu: konwersatorium

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Agata Ast

Prowadzący: mgr Agata Ast

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	15	1	III	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	9		III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z możliwościami współfinansowania przedsięwzięć edukacyjnych z funduszy unijnych (w tym w szczególności funduszy strukturalnych w ramach dostępnych Programów Operacyjnych) oraz programów krajowych. Podczas przygotowywania projektów, studenci zapoznają się w praktyce z zasadami i procedurami aplikowania o środki wspólnotowe, a także zasadami realizacji projektów współfinansowanych z funduszy unijnych i krajowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Słowniczek pojęć.
2. Mapa instrumentów finansowych w obszarze edukacji – przegląd i charakterystyka:
 - a) fundusze unijne twarde EFRR;
 - b) fundusze unijne miękkie EFS (PO KL), ze szczególnym uwzględnieniem środków na edukację (priorytet III i IX PO KL)
 - c) fundusze norweskie i szwajcarskie ze szczególnym uwzględnieniem projektów mikro
 - d) fundusze prywatne (sponsorzy prywatni: biznes i organizacje pozarządowe)
 - e) fundusze administracji centralnej (m.in. FIO, Ministerstwa)
 - f) fundusze administracji regionalnej (środki samorządowe wojewódzkie, powiatowe, gminne)
3. Procedury pozyskiwania środków i realizacji projektów:
 - a) procedura aplikacyjna (ocena formalna i merytoryczna)
 - b) procedura partnerska (list intencyjny, umowa partnerska)
 - c) procedura negocjacyjna (negocjacje założeń projektowych)
 - d) procedura odwoławcza
4. Praca z GWA i formularzami aplikacyjnymi (FOP i wnioski o sfinansowanie zadania publicznego): praca w podgrupach w sali komputerowej
5. Generowanie pomysłów na projekty: praca warsztatowa (grupy 4 – 5 osobowe)

METODY KSZTAŁCENIA:

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Kierunek: Pedagogika

Metody poszukujące, projektowe

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, źródłach ich finansowania i możliwościach pozyskiwania dodatkowych środków. Potrafi posługiwać się, ze zrozumieniem, słownikiem pojęć nomenklatury unijnej, którego znajomość jest niezbędna przy ubieganiu się o finansowanie inicjatyw w obszarze edukacji.
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej i środkach finansowych przeznaczanych na ich realizację,
K_U10	potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi właściwie zdiagnozować źródło finansowania przedsięwzięcia w obszarze edukacji
K_U12	potrafi samodzielnie posługiwać się aplikacją służącą przygotowaniu projektu finansowanego w ramach PO KL(generator wniosków)
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność w opracowywaniu projektów pozyskiwania środków na działalność edukacyjną, angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole
K_K07	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy w grupie i z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z konserwatorium – przygotowanie projektu/wniosku o dofinansowanie ze środków unijnych lub krajowych w oparciu o wybrane programy operacyjne realizowane w Polsce.

Ocena końcowa stanowi ocenę z konserwatorium

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	16 godz.
Realizacja projektu (student samodzielnie zaprojektuje działania współfinansowane z funduszy unijnych i krajowych	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 50 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Podręcznik przygotowania wniosków o dofinansowanie projektów w ramach PO KL.

Instrukcja do wniosku o dofinansowanie w ramach PO KL.

Poradnik „Jak promować projekty współfinansowane ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego”, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego Departament Zarządzania Europejskim Funduszem Społecznym, Warszawa, czerwiec 2009.

Poradnik beneficjenta "Fundusze unijne dla oświaty – kształcenie i doskonalenie nauczycieli", Ministerstwo Edukacji Narodowej - Departament Funduszy Strukturalnych

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Przepisy wspólnotowe i dokumenty programowe dotyczące korzystania z dostępnych środków unijnych oraz krajowych. W szczególności:

Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013

Szczegółowy Opis Priorytetów Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

System Realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007-2013

Zasady przyznawania i rozliczania dotacji w ramach Programu Operacyjnego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich w 2010 roku

Wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki

„Zasada równości szans kobiet i mężczyzn w projektach Programu Operacyjnego

Kapitał Ludzki”, M. Branka, M. Rawłuszko, A. Siekiera, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa 2009

UWAGI:

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY DZIECI I MŁODZIEŻY

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-WPD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Helena Ochonczenko

Prowadzący: dr Helena Ochonczenko

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	III	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		III	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

- zapoznanie studentów z możliwie szerokim spektrum współczesnych problemów dzieci i młodzieży,
- przyczyn ich występowania,
- strategii rozwiązywania

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak wymagań

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Dzieciństwo i młodość jako fazy w cyklu życia człowieka.
- Specyfika i uwarunkowania współczesnych zagrożeń dzieci i młodzieży.
- Sens życia a depresje i samobójstwa wśród dzieci i młodzieży.
- Dziecko w sieci - zagrożenia
- Agresja i przemoc - wśród dzieci, młodzieży, w rodzinie.
- Portale społecznościowe (Facebook) a komunikacja interpersonalna w stosunkach między dziećmi i młodzieżą.
- Wczesna inicjacja seksualna w życiu dzieci i młodzieży.
- Zaburzenia odżywiania - anoreksja, bulimia, kompulsywne objadanie się.
- Subkultury w życiu młodzieży
- Zjawisko rywalizacji dzieci i młodzieży w środowisku szkolnym („wyścig szczurów”).
- Hazard w życiu dzieci i młodzieży
- Nikotynizm, alkoholizm i narkomania wśród dzieci i młodzieży
- Mobbing i bullying w szkole.

Zjawisko sponsoringu.

Konflikt pokoleń – czy można go uniknąć?

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny z prezentacją slajdów, wykład z prezentacją multimedialną (power-point) połączony z elementami dyskusji

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych problemach dzieci i młodzieży, rozumie ich przyczyny i uwarunkowania.
K_U02	Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną i empiryczną z zakresu różnych problemów dzieci i młodzieży w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań naprawczych
K_K01	Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz samodoskonalenia się w kierunku poszukiwania jak najlepszych i jak najskuteczniejszych strategii rozwiązywania problemów nurtujących współczesną młodzież i dzieci.
K_K06	Odnacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki na rzecz dzieci, młodzieży, także ich środowisk bytowania. Czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród dzieci, młodzieży i ich rodzin.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest aktywne uczestnictwo w zajęciach, napisanie referatu na temat związany z problematyką przedmiotu, zaliczenie kolokwium pisemnego / ustnego – wybór studenta. Ocena zostanie wystawiona na podstawie średniej arytmetycznej ocen cząstkowych.

Ocena końcowa stanowi ocenę z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie się do zajęć	10 godz.	12 godz.
Przygotowanie do zaliczenia i zal.	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
Łącznie 75 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Anthony T. M., Dlaczego? Czyli samobójstwo i inne zagadnienia wieku dorastania. Warszawa 1994.
 Carr A., Depresje i próby samobójcze wśród młodzieży. Gdańsk 2004.
 Gardian R., Zjawisko sponsoringu jako forma prostytucji kobiecej. Kraków 2010.
 Harwas-Napierała B., Trempała J. (red.), Psychologia rozwojowa człowieka, t. 3. Warszawa 2002.
 Jablow M., Na bakier z jedzeniem. Anoreksja, bulimia, otyłość. Gdańsk 2000.
 Kolbowska A., Dopalacze. „Narkomania” 2009, nr 1.

- Moszczyńska U., Pałyska M., Raduj J., Mobbing jako czynnik potęgujący przemoc w szkole. „Problemy Poradnictwa Psychologiczno-Pedagogicznego” 2002, nr 1-2.
- Niewiadomska I., Brzezińska M., Lelonek B., Hazard. Lublin 2005.
- Nowak A., Wysocka E., Problemy i zagrożenia społeczne we współczesnym świecie. Elementy patologii społecznych i kryminologii. Katowice 2001.
- Prejs B., Subkultury młodzieżowe, bunt nie przemija, Katowice 2005.
- Rola J., Depresja u dzieci. Kraków 2001.
- Wysocka E., Doświadczenie życia w młodości – problemy, kryzysy i strategie ich rozwiązywania, Katowice 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Badora S., Mudrecka I. (red.), Strategie rozwiązywania problemów uzależnień. Opole 2006.
- Birch A., Malim T. (red.), Psychologia rozwojowa w zarysie. Warszawa 1998.
- Cierpiałowska L. (red.), Oblicza współczesnych uzależnień. Poznań 2006.
- Dambach E. K., Mobbing w szkole. Jak zapobiegać przemocy grupowej. Gdańsk 2003.
- Ginowicz H., Hazardzista u psychoterapeuty – problem czy wyzwanie? „Świat Problemów” 2004, nr 3.
- Gleń M., Studentka szuka sponsora... „Eurostudent” 2004, nr 96.
- Hołyst B., Wiktymologia. Warszawa 1997.
- Janukowicz M., Stankowski A. (red.), Przegrane życie nastolatka. Częstochowa 2001.
- Jarosz M. Samobójstwa. Ucieczka przegranych. Warszawa 2004.
- Kawula S., Machel H., Podkultury młodzieżowe w środowisku szkolnym i pozaszkolnym, Toruń 2000.
- Kijaczko S. (red.), Samobójstwo. Specyfika problemu, horyzonty badawcze. Opole 2003.
- Kitlińska E., Erotyczny sponsoring. „Gazeta Studencka” 2005, nr 9.
- Kurzępa J., Młodzież pogranicza – „Świnki”, czyli o prostytutce nieletnich. Kraków 2001.
- Lelonek B., Ofiary jednorękich bandytów. „Charaktery” 2009, nr 12.
- Malczewski A., Stuzik M., Młodzież a substancje psychoaktywne, cz. 1. „Remedium” 2009, nr 7/8
- Młodożeniec A., Janiak J., Uwarunkowania zachowań samobójczych dzieci i młodzieży. „Remedium” 2009, nr 7-8.
- Olweus D., Mobbing fala przemocy w szkole. Jak ją powstrzymać? Warszawa 1989.
- Orłowski S., Szkoła wobec agresji i przemocy. {w:} B. Kamińska-Buśko, J. Szymańska (red.), Profilaktyka w szkole. Poradnik dla nauczycieli. Warszawa 2005.

UWAGI:

brak

WSPÓŁCZESNE PROBLEMY OPIEKI I WYCHOWANIA

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PED-WPO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska

Prowadzący: dr hab. prof. UZ Grażyna Gajewska,
dr Marzena Sendyk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					8
Wykład	30	2	III	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		III	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie współczesnych teoretycznych, metodycznych i praktycznych problemów opieki i wychowania w Polsce i na Świecie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ogólna wiedza z zakresu opieki i wychowania, metodycznych uwarunkowań organizacji i funkcjonowania form (instytucji) opieki i wychowania, ich systemowego integrowania oraz realnej rzeczywistości opiekuńczo-wychowawczej w Polsce.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Współczesne problemy opieki i wychowania. Wprowadzenie do problematyki z perspektywy polskiej i światowej.

System opieki i wychowania w Polsce. Model placówki opiekuńczo-wychowawczej. Kierunki przemian w opiece – standardy Unii Europejskiej.

Problemy opieki i wychowania w tworzących się systemach lokalnych

Teoria opieki i wychowania Związki, zależności, współczesne problemy.

Środowisko - jego modernizacja opiekuńczo-wychowawcza (nadawanie wartości edukacyjnych)

Ciągłość i zmiana w procesie opieki i wychowania dziecka koniecznością i warunkiem prawidłowego rozwoju.

Współczesne problemy adopcji, opieki uzupełniającej i zastępczej.

Profesjonalizacja warsztatu wychowawcy – opiekuna. Wypalenie zawodowe opiekuna – wychowawcy.

Innowacje w opiece i wychowaniu (Wybrane przykłady).

Współczesne problemy diagnozy w opiece i wychowaniu.

Pedagogiczne wspomaganie rodziny a stan kultury pedagogicznej społeczeństwa.

Rola Państwa i organizacji pozarządowych w opiece i wychowaniu

Ćwiczenia

Pojęcie oraz cele opieki i wychowania. Przypomnienie istoty oraz celów opieki i wychowania. Swoistości i zależności tych procesów. Podmiotowość w opiece i wychowaniu.

Współczesne tendencje zmian w opiece nad dzieckiem i rodziną w Polsce i Europie.

Zasady pomocy, najważniejsze problemy: wspieranie rodziny zagrożonej dysfunkcją, rozwój form opieki dziennej w środowisku, promocja rodzinnych form opieki, zmniejszanie się liczby instytucji zastępujących rodzinę, modyfikacje w instytucjach, krótki pobyt poza rodziną, proces reintegracji, indywidualizacja wszelkich przedsięwzięć, profesjonalizacja w opiece i wychowaniu, planowanie stałości opieki, ewaluacja. Trudności związane z wdrażaniem reformy systemu opieki w Polsce.

Pomoc dziecku i rodzinie w środowisku lokalnym. Wsparcie rodziny w zreformowanym systemie opieki, koordynacja działań podmiotów udzielających wsparcia, programy wspierania rodziny w Polsce i w Europie, przykłady dobrej praktyki na świecie: Ośrodki Rodziny, Konferencje Grupy Rodzinnej.

Specyficzne problemy organizacji procesu opieki i wychowania w placówkach opiekuńczo – wychowawczych. Trudności i bariery w działalności placówek socjalizacyjnych, interwencyjnych. Rola i pozycja wychowawcy. Modyfikacje i innowacje w opiece instytucjonalnej w Polsce i na świecie

Wspieranie samodzielności życiowej w opiece i wychowaniu. Proces dochodzenia do samodzielności życiowej wychowanków placówek opieki zastępczej. Dynamika rozwoju samodzielności dziecka. Rozwijanie samodzielności dziecka w rodzinie w różnych okresach rozwojowych. Problemy rozwoju samodzielności w opiece zastępczej. Trudności w usamodzielnianiu wychowanków i ich ograniczanie (formy i metody pracy w procesie usamodzielniania, indywidualny program usamodzielniania, grupy usamodzielnień, mieszkania chronione). Opieka następcza – wsparcie po uzyskaniu pełnoletności i opuszczeniu placówki

Problemy rodzicielstwa adopcyjnego i zastępczego w Polsce i na świecie. Kwalifikowanie i przygotowanie kandydatów do rodzicielstwa adopcyjnego i zastępczego, swoiste trudności w funkcjonowaniu rodzin, adopcje dzieci starszych i ze specjalnymi potrzebami, wsparcie udzielane rodzinom, zapobieganie niepowodzeniom adopcyjnym.

Spółeczność lokalna. Elementy konstytuujące społeczność lokalną, rola więzi społecznej (w tym więzi sąsiedzkiej), sposoby i skutki aktywizacji społeczności lokalnej na rzecz efektywności opiekuńczo – wychowawczej. Działalność organizacji pozarządowych, jako przejaw aktywności społeczności lokalnej.

Budowanie lokalnego systemu opieki nad dzieckiem i rodziną – stan aktualny i nowe perspektywy.

Sieci wsparcia społecznego. Pojęcia: wsparcie i oparcie w środowisku, typy i cele wsparcia, podmioty oparcia dla dzieci i dorosłych, „spirala życzliwości” S. Kawuli, znaczenie pierwotnej sieci wsparcia, umiejętności i techniki przydatne w pracy osoby udzielającej wsparcia, grupy wsparcia, jako typowa grupa samopomocowa

Wsparcie rówieśnicze, jako forma samopomocy młodzieży. Istota i rodzaje wsparcia rówieśniczego, ograniczenia i bariery wsparcia rówieśniczego, idea programu „Starszy Brat, Starsza Siostra”

Instytucje publiczne koordynujące opiekę i wychowanie dziecka. Rola Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i Ośrodka Adopcyjnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny połączony z prezentacją multimedialną.

Praca w grupach, możliwa realizacja projektu opisowo - modyfikującego rzeczywistość opiekuńczo-wychowawczą z zastosowaniem wiedzy ogólnej z zakresu współczesnych problemów opieki i wychowania w Polsce wynikających z porównań z innymi, wybranymi krajami na świecie (forma do wyboru z uwzględnieniem potrzeb studenta: pisemna lub/i z prezentacją medialną i dyskusją przed grupą. Dyskusja, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W1	zna terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W5	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę z pedagogiki opiekuńczej oraz pedagogiki ogólnej, obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_W7	ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów opiekuńczo-wychowawczych
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu wybranych instytucji opiekuńczo - wychowawczych i pomocowych w Polsce oraz w wybranych innych krajach, która będzie odnoszona do refleksji zintegrowanej wobec systemowych rozwiązań
K_W13	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach opiekuńczo-wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących
K_W14	ma uporządkowaną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu oświatowo-wychowawczego oraz pomocy społecznej w zakresie placówek opiekuńczo-wychowawczych, zna wybrane adekwatne do polskich systemy innych krajów
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności wychowawczej i opiekuńczej, pogłębioną w wybranych zakresach
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych natury opiekuńczo-wychowawczej, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów opiekuńczo-wychowawczych
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów wychowawczych i opiekuńczych i pomocowych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_U05	posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych z zakresu pracy opiekuńczo-wychowawczej, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi

K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji opiekuńczo-wychowawczych oraz analizowania ich źródeł, stanów i skutków
K_U09	potrafi zaproponować oryginalne rozwiązania złożonych problemów opiekuńczo-wychowawczych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności z obszaru opiekuńczo-wychowawczego oraz rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce opiekuńczo-wychowawczej, odznacza się rozważnością, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie oceny poziomu aktywnego i merytorycznego uczestnictwa w zajęciach, oceny z kolokwium połówkowego i końcowego.

Zaliczeniem wykładu jest aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena końcowa: Zaliczeniem przedmiotu jest egzamin pisemny z treści ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	60 godz.	36 godz.
Przygotowanie się do ćwiczeń	30 godz.	46 godz.
Przygotowanie się do egzaminu	30 godz.	40 godz.
Konsultacje	9 godz.	7 godz.
Egzamin	1 godz.	1 godz.
Łącznie godz. 130 – 8 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego:	3 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Dąbrowski Z. (2006). Pedagogika opiekuńcza w zarysie. Część pierwsza i druga. Olsztyn;
- Gajewska G. (2009, 2006). Pedagogika opiekuńcza. Elementy metodyki. Zielona Góra;
- Gajewska G. (2009). Wsparcie dziecka w rozwoju. Konteksty opieki i edukacji. Zielona Góra;
- Kelm A. (2000). Węzłowe problemy pedagogiki opiekuńczej. Warszawa;
- Gajewska G. (2002). Edukacja środowiskowa w przestrzeni życiowej dzieci i młodzieży. Toruń;
- Kwak A. (2006) (red.). Z opieki zastępczej w dorosłe życie. Założenia a rzeczywistość. Warszawa, Instytut Spraw Publicznych;
- Łobocki M. (2004). Teoria wychowania w zarysie. Kraków;
- Raław – Markowska M. (2005) (red.). Pomoc dzieciom i rodzinie w środowisku lokalnym. Debata o nowym systemie. Warszawa, Instytut Spraw Publicznych;
- Stelmaszuk Z.W. (1999) (red.). Współczesne kierunki w opiece nad dzieckiem. Warszawa;
- Stelmaszuk Z.W. (2001) (red.). Zmiany w systemie opieki nad dziećmi i młodzieżą. Perspektywa europejska. Biblioteka Pracownika Socjalnego, Katowice;
- Bągiel J., Badora S. (2005) (red.). Formy opieki, wychowania i wsparcia w zreformowanym systemie pomocy społecznej. Opole
- Analiza stron internetowych, np.: www.unicef.pl (raporty o opiece na świecie), strony ukazujące innowacje w opiece i wychowaniu na świecie i w środowiskach lokalnych, ekspertyzy Rady Europy dotyczące spraw opieki i wychowania dzieci

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

„Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” – numery z lat 1998-2012

- Fengler J. (2001). Pomaganie mężczyznom. Wypalenie w pracy zawodowej. Gdańsk, GWP;
- Gajewska G. (2009). Rodzinna opieka zastępcza. Z perspektywy województwa lubuskiego. Zielona Góra. Gajewska G. (2008). Mity na temat rodzin zastępczych. „Problemy Opiekuńczo – Wychowawcze”, nr 8. Gajewska G., Doliński A. (2002, 2007). Teoretyczno-metodyczne aspekty warsztatu pracy pedagoga. Scenariusze zajęć wychowawczych. T.1 oraz kolejne tomy serii z A. Szczęsną, E. Rewińską, K. Bazydło-Stodolną t.2-12;
- Gnitecki J. (2007). Wprowadzenie do pedagogiki ogólnej. Poznań;
- Goleman D. (2007). Inteligencja społeczna. Poznań, Wyd. „Rebis”;
- Maciarz A. (2004). Macierzyństwo w kontekście zmian społecznych. Warszawa, Wyd. Akad. „Żak”;
- Rurka A. (2009). Rola stowarzyszeń i organizacji pozarządowych w realizacji polityki społecznej we Francji. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze”, nr 10;
- Śliwerski B. (2006). Pedagogika. T.1-3, Gdańsk, GWP;
- Inne: podane stosownie do ćwiczeń.

UWAGI:

WSPÓŁCZESNE TENDENCJE W PROFILAKTYCE I RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-WTPR

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ

Prowadzący: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ
mgr Joanna Chrzanowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

W efekcie realizacji przedmiotu student posiędzie wiedzę na temat przemian zachodzących we współczesnej resocjalizacji i profilaktyce; będzie potrafił krytycznie odnieść się do rozwiązań resocjalizacyjnych realizowanych w przeszłości oraz obecnie, w wybranych krajach oraz w Polsce; będzie znał założenia i cele współczesnej resocjalizacji i profilaktyki, głównie w odniesieniu do dzieci i młodzieży. Będzie umiał dostrzegać działania profilaktyczne realizowane w środowisku oraz możliwość własnej aktywności w ich realizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu niedostosowania społecznego, profilaktyki i resocjalizacji

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

Charakterystyka współczesnych systemów resocjalizacyjnych w krajach Unii Europejskiej i w Polsce. Kierunki rozwoju (i zmian) systemów resocjalizacyjnych. Krytyczna analiza polskiego systemu resocjalizacji instytucjonalnej. Resocjalizacja w środowisku otwartym. Współczesne środki i środki resocjalizacyjne w Polsce i wybranych krajach Unii Europejskiej a także Stanów Zjednoczonych i Kanady. Tendencje zmian w resocjalizacji nieletnich w Polsce w Europie oraz ich uwarunkowania. Charakterystyka wybranych instytucji penitencjarnych oraz działalności postpenitencjarnej.

Przemiany w profilaktyce. Wyzwania współczesności w zakresie profilaktyki. Rola kuratora dla nieletnich w profilaktyce zaburzeń w zachowaniu i resocjalizacji.

Rola profilaktyki w neutralizowaniu zachowań aspołecznych.

Ćwiczenia:

Perspektywa humanistyczna w profilaktyce: dialog i spotkanie, a profilaktyka; perspektywy w profilaktyce.

Profilaktyka w środowisku lokalnym: świetlice socjoterapeutyczne, środowiskowe programy pedagogiczne, program Teaching Family w warunkach polskich.

Wczesna profilaktyka krzywdzenia dzieci: formy przemocy wobec dziecka; syndrom dziecka potrząsanego i jego zapobieganie (metoda 5S), syndrom FAS; programy wizyt domowych; program „Dobry rodzic dobry start”.

Kierunki, przebieg i sens reformy resocjalizacji nieletnich

Prakseologiczne zasady projektowania systemów resocjalizacji i profilaktyki

Oddziaływanie resocjalizacyjne w warunkach probacji: pojęcie probacji, praca kuratora rodzinnego jako przykład pracy z przypadkiem; mediacje- skuteczna metoda pojednawcza.

Teoretyczne podstawy profilaktyki i działania profilaktyczne w środowisku lokalnym:

- Wczesna profilaktyka krzywdzenia dzieci
- Zmiany prawne w słuchaniu nieletnich świadków
- ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie .

Zachowania dewiacyjne w założeniach symbolicznego interakcjonizmu: pojęcie dewianta, dewiacja pierwotna, dewiacja wtórna, rodzaje stygmatów.

Twórcza resocjalizacja: kształtowanie nowych tożsamości; zalecenia, strategie i procedury w twórczej resocjalizacji.

Prezentacje wybranych stowarzyszeń i fundacji działających na rzecz zapobiegania przestępczości (Patronat, Karan, Parpa, Monar, fdn, Komitet Ochrony Praw Dziecka, Komisje do spraw rozwiązywania problemów alkoholowych.

ART przykładem pracy profilaktycznej i resocjalizacyjnej: główne założenia; wywiad z trenerem ART-u, ćwiczenie wybranych elementów treningu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, wykład problemowy, wykład dyskusyjny

Ćwiczenia: dyskusja, praca w małych grupach, prezentacje, film.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W03	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych tendencjach w profilaktyce i resocjalizacji, rozumie istotę ich przemian w Polsce i na świecie, rozumie ich historyczne i społeczno-kulturowe uwarunkowania
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o formach i metodach działań profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym oraz o metodach i środkach resocjalizacji w środowisku otwartym i zamkniętym. Potrafi wskazać na akty prawne stanowiące źródło zmian w działalności profilaktycznej oraz wynikające z nich zadania edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, pomocowe i terapeutyczne instytucji i osób..
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych stanowiących zagrożenie dla rozwoju dzieci i młodzieży oraz potrafi zaproponować działania profilaktyczne mające na celu zapobieganie ich negatywnym skutkom.
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu profilaktyki i resocjalizacji oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także opracowania i realizacji działań w środowisku szkolnym i lokalnym.
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego pogłębiania własnej wiedzy i kompetencji wychowawczych, rozwoju osobistego i zawodowego,

K_K05	<p>jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą;</p> <p>poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych</p>
-------	---

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady – obecność na wszystkich zajęciach; egzamin pisemny bądź ustny (do wyboru przez studenta). Kryteria oceny obejmowały będą: znajomość treści przedmiotu, jego rozumienie i wyjaśnianie, samodzielność studenta w ocenie zjawisk zachodzących we współczesnej profilaktyce i resocjalizacji w kraju i na świecie, wyjaśnianiu i interpretacji programów i projektów, dociekliwość, otwartość, poziom zaangażowania w rozwiązywaniu problemów, twórcza postawa wobec potrzeby działań profilaktycznych, jako odpowiedzi na współczesne zagrożenia dzieci i młodzieży.

Zaliczenie ćwiczeń: obecność na wszystkich zajęciach, aktywny udział w rozwiązywaniu podjętych problemów, samodzielność w ocenie zjawisk i procesów, współpraca z zespołem nad realizacją projektu oraz pozytywna ocena z kolokwium

Ocenę końcową stanowiła będzie średnia ocen z ćwiczeń i wykładu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	48 godz.
Realizacja projektu	17 godz.	20 godz.
Konsultacje	8 godz.	5 godz.
Łącznie 100 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Balandynowicz A., Propozycja nowego systemu profilaktyki przestępczości w Polsce. „Opieka-Wychowanie-Terapia” 2001/2

Borowski R., Wysoki D., Instytucje wychowania resocjalizującego. Płock, 2001M. Kalinowski, M. Pełka, Zarys dziejów resocjalizacji nieletnich. APS, Warszawa 2003Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. Nr 32, poz.228)

Kalinowski M., Europejskie systemy resocjalizacji nieletnich. PWN, Warszawa 1991

Klecka M., Fascynujące dzieci. Wyd. św. Stanisława BM, Kraków 2007

Konopczyński M., Metody twórczej resocjalizacji: teoria i praktyka. WN, PWN, Warszawa 2006

Miłkowska G., O potrzebie profesjonalnej profilaktyki w szkole. „Problemy Opiekuńczo-Wychowawcze” 2006/2

Pospiszyl K., Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań, Warszawa 1998

Urban B., Stanik J.M., Pedagogika resocjalizacyjna. T. 1 i 2 PWN, Warszawa 2007

Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. APS, Warszawa 2003

M. Kalinowski, Europejskie systemy resocjalizacji nieletnich. PWN, Warszawa 1991

Urban B., Zachowania dewiacyjne młodzieży. Wyd. UJ, Kraków 2000

Węgliński A., Resocjalizacja nieletnich w warunkach wolności dozorowanej oraz izolacji zakładowej, Wyd. UMCS. Lublin1993

Węgliński A., Zahamowanie modernizacji służb kuratorskich w Polsce. „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2002/3

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Albański L. (red.), Profilaktyka niedostosowania społecznego – teoria i praktyka, Jelenia Góra 2006

Balandynowicz A., Probacja. System sprawiedliwego karania. Kodeks, Warszawa 2002,

Gaś Z.B., Profilaktyka w szkole. WSiP, Warszawa 200

- Pytka L., Poprawczak – ostatni bastion „utopijnego re-socjalizmu”. „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2006/1
Szecówka A., Między swobodą, a rygoryzmem w resocjalizacji nieletnich. „Nasza Szkoła” 1996/10
Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z dnia 12 września 2001)
Węgliński A., Zahamowanie modernizacji służb kuratorskich w Polsce. „Opieka, Wychowanie, Terapia” 2002/3

MODUŁ 5
POMOC SPOŁECZNA I SOCJOTERAPIA

INSTYTUCJE POMOCY SPOŁECZNEJ

Kod przedmiotu: 14.5-WP-PED-IPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Halina Borc

Prowadzący: Dr Halina Borc
Dr Marcin Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z umiejscowieniem instytucji pomocy społecznej w strukturach samorządu terytorialnego. Ukazanie zróżnicowania zadań realizowanych na poszczególnych szczeblach organizacyjnych pomocy społecznej w Polsce; Ukazanie ścieżek kompetentnego kierowania sprawami klientów do właściwych jednostek organizacyjnych pomocy społecznej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Polski system pomocy społecznej i zasady jej udzielania; instytucja pomocy społecznej i jej aksjologiczne podstawy; jednostki organizacyjne pomocy społecznej na poszczególnych szczeblach: rządowym i samorządowym oraz gminnym; Umiejscowienie pomocy społecznej w strukturach polityki społecznej państwa; wybrane modele polityki społecznej (R.Titmussa, N.Furnissa i D.Tilton, G.Esping-Andersena); istota samorządu terytorialnego; struktura administracyjna – jednostki samorządu terytorialnego; Zasada subsydiarności. Model federalny a model unitarny; wybrane aspekty funkcjonowania pomocy społecznej w krajach rozwiniętych w ujęciu porównawczym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką i z dokumentem źródłowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	potrafi wskazać i scharakteryzować różnorodne instytucje działające w strukturach

K_W10	samorządu lokalnego, powołane do realizacji zadań zgodnie z Ustawą o pomocy społecznej
K_U08	potrafi sprawnie kontaktować ze sobą różnorodnych specjalistów, w celu zwiększenia skuteczności rozwiązania zdiagnozowanego problemu, korzystając z nowoczesnych rozwiązań technologicznych
K_K07	jest otwarty na współpracę z jednostkami i organizacjami pozarządowymi w celu rozwiązywania problemów z obszaru pomocy społecznej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą uzyskania oceny jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz przygotowanie i przedstawienie prezentacji wybranej instytucji pomocy społecznej obejmującej miejsce i pozycję instytucji w systemie pomocy społecznej, regionie, podstawy prawne funkcjonowania, cele i zadania, strukturę zatrudnienia i specjalizację kadry, finansowanie, kierunki działalności, współpracę z innymi podmiotami w rozwiązywaniu problemów społecznych.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach	15 godz.	9 godz.
przygotowanie do zajęć	15 godz.	21 godz.
konsultacje	10 godz.	10 godz.
Łącznie 40 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Auleytner J., Głębińska K., Polityka społeczna pomiędzy opiekuńczością a pomocniczością, Warszawa, 2000.
 Frąckiewicz L. (red)., Polityka społeczna. Zarys wykładu wybranych problemów, Katowice, 2000.
 Głębińska K., Polityka społeczna w Unii Europejskiej. Aspekty aksjologiczne i empiryczne, Warszawa, 2001.
 Golinowska S., Kopińska I., Pomoc społeczna – zmiany i warunki skutecznego działania, Warszawa, 2002.
 Kańduła S., Samodzielność finansowa samorządu gminy po 1983 roku, Poznań, 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Ustawa o pomocy społecznej z 12.03.2004 z póź.zm. (ost.zm. Dz.U. z 2010 r. nr 81 poz. 527).

KIEROWANIE ZESPOŁAMI LUDZKIMI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-KZL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Daria Zielińska - Pękał

Prowadzący: Daria Zielińska - Pękał

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9	-	2	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9	-		Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

1. Pogłębienie wiedzy o rodzajach więzi społecznych i rządzących nimi regułach (ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności kierowania zespołami);
2. Ćwiczenie umiejętności animowania pracami nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych;
3. Poznanie i utrwalenie wiadomości na temat zasad pracy grupy oraz reguł nią rządzących;
4. Ćwiczenie podstawowych umiejętności kierowania grupą (podejmowanie decyzji, motywowanie, rozwiązywanie konfliktów, ustalanie ról grupowych itd.)

WYMAGANIA WSTĘPNE:

umiejętności interpersonalne; superwizja, znajomość zasad pracy grupy

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ćwiczenia: 1) istota kierowania (sposoby definiowania); cechy dobrego kierownika; umiejętność podejmowania decyzji; umiejętności komunikacyjne; role grupowe; rozwiązywanie konfliktów grupowych, ćwiczenie umiejętności motywowania zespołów do pracy.

Wykłady: 1) Kierowanie i przewodzenie grupą (style kierowania); 2) Proces podejmowania decyzji (modele podejmowania decyzji, rodzaje decyzji, techniki i narzędzia podejmowania decyzji); 3) Rozwiązywanie konfliktów (istota konfliktu; kierowanie konfliktem); 4) Motywowanie ludzi do działania (modele motywacji, teorie motywacji, narzędzia motywacji); 5) Teorie kierowania (Modyfikacja zachowania Skinnera; Dyscyplina asertywna Lee Cantera; Model Jonesa).

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwencjonalny, wykład, konwersatoryjny, metoda projektu, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, giełda pomysłów, metody ekspresyjne

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W07	Student rozróżnia i opisuje rodzaje więzi społecznych; potrafi zidentyfikować rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych
K_W08	identyfikuje różne rodzaje struktur społecznych i instytucje życia społecznego oraz zachodzące między nimi relacje istotne z punktu widzenia procesów edukacyjnych
K_W15	Potrafi scharakteryzować działalność edukacyjną, wychowawczą, opiekuńczą, kulturalną, pomocową i terapeutyczną, pogłębioną w wybranych zakresach
K_U10	potrafi wybrać i zastosować właściwy dla danej działalności pedagogicznej sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych
K_U11	animuje prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów edukacyjno-wychowawczych oraz wspiera ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspiruje do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_U12	analizuje i interpretuje różne wytwory kultury właściwych dla studiowanej dyscypliny; stosuje oryginalne podejścia i nowe osiągnięcia humanistyki, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

- Zaliczenie z wykładów: test (ocena dostateczna – 50-60 % prawidłowych odpowiedzi; ocena dobra – 70-80%; ocena bardzo dobra 90-100%)
- Zaliczenie z ćwiczeń : projekt do opracowania przez studentów (ocena dostateczna – słabe powiązanie z treściami wykładowymi, częściowa orientacja w problematyce, odtwórcze pomysły rozwiązania problemu; odtwórcza prezentacja treści, ocena dobra – umiejętność połączenia opracowania z treściami wykładowymi, mało elementów twórczy w proponowanych propozycjach rozwiązania problemu;; ocena bardzo dobra – umiejętność płynnego łączenia prezentowanych treści z problematyka wykładów, konstruktywne i autorskie pomysły rozwiązania problemów)

Oceną końcową będzie średnia arytmetyczna obu form

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć + projekt	35 godz.	45 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.

łącznie 70 godz. – 3 ECTS

Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela
akademickiego

1 ECTS

1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

B. Wyrzykowska, K. Karbowski, *Kierowanie zasobami ludzkimi w organizacji*,

K. Piotrkowski, M. Świątkowski, *Kierowanie zespołami ludzi*

M. Fullan, *Odpowiedzialne i skuteczne kierowanie szkołą*,

E.Clifford, *Dyscyplina i kierowanie klasą*

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

E. Brudnik, A.Moszyńska, B.Owczarska, *Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie*

METODYKA PRACY Z GRUPA

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PED-MPzG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Szumigraj

Prowadzący: dr Ewa Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	15	1	3	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		3	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: prowadzić zajęcia grupowe o charakterze edukacyjnym, ogólnorozwojowym, z wykorzystaniem metod aktywnych i warsztatowych; rozpoznawać i nazywać podstawowe mechanizmy rządzące dynamiką grupy, role grupowe uczestników, korzystać z wiedzy źródłowej na temat metod i technik prowadzenia grup, oraz twórczo pracować przy tworzeniu narzędzi pomocnych do prowadzenia zajęć grupowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika ogólna, psychologia ogólna, psychologia rozwojowa, socjologia ogólna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Budowanie zaufania w grupie. Zawieranie kontraktu w relacji pomagania. Zadania integrujące grupy. Kontakt i komunikacja w relacji pomagania. Motywacja do pomagania. Pozycje słuchania terapeutycznego. Granice i terytorium psychologiczne. Elementy treningu asertywności. Praca nad stresem. Metody relaksacji. Specyfika pracy terapeutycznej z młodzieżą w okresie dorastania. Terapia uzależnień. Relacja i więź w procesie grupy. Superwizja. Zamykanie procesu grupowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja grupowa, analiza tekstów, warsztat grupowy, prezentacja filmowa fragmentów sesji grupowych

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w zakresach teorii i praktyki prowadzenia grup edukacyjnych i rozwojowych

K_W13	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o różnych środowiskach wychowawczych, ich specyfice i procesach w nich zachodzących, mających znaczenie dla uczestników grup edukacyjnych i rozwojowych, w zakresie budowania relacji z innymi ludźmi, problemów uczestników grup, itd.
K_W15	Student ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w zakresach związanych z występowaniem ewentualnych trudności w relacjach interpersonalnych
K_U01	Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat nawiązywania i utrzymywania relacji społecznych, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych, analizowanych w pracy grupowej o charakterze edukacyjnym, rozwojowym i terapeutycznym
K_U02	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych, które mogą być realizowane w grupach celowych różnego typu
K_U07	Student ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji społecznych w grupach edukacyjno- pomocowych, oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, które są odzwierciedlane w ramach spotkań grupowych
K_U11	Student potrafi twórczo animować prace nad własnym rozwojem oraz rozwojem uczestników procesów grupowych, oraz wspierać ich samodzielność w zdobywaniu wiedzy, a także inspirować do działań na rzecz uczenia się przez całe życie
K_K06	Student odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, czuje się odpowiedzialny wobec ludzi, dla których dobra stara się działać inicjując spotkania grupowe, wyraża taką postawę w środowisku specjalistów i pośrednio modeluje to podejście wśród innych.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest pozytywna ocena z przygotowania i przeprowadzenia warsztatu dotyczącego tematyki zajęć oraz napisania konspektu tych zajęć.

Ocena końcowa: oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	20 godz.
Praca semestralna	40 godz.	40 godz.
Konsultacje	15 godz.	20 godz.
łącznie 90 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Kierunek: Pedagogika

Bernard H. S., MacKenzie K. R. (red.) (2000), Podstawy terapii grupowej, GWP, Gdańsk.
Corey, G. Corey M.S. Grupy- zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej
Olster C. K. (2002), Grupy, Zysk i S-ka, Poznań.
Praszkier R., Różycki A. (1983), Bliskie spotkania rzecz o treningu grupowym, Nasza Księgarnia, Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Egan G.(2002), Kompetentne pomaganie. Poznań: Zysk i S-ka.
Enright J. (1993), Poradnictwo i terapia bez oporu. (red.) Santorski J., ABC pomocy psychologicznej. Warszawa.
Tokarczuk O. red., Grupa bawi się i pracuje cz. 1 i 2.

PODSTAWY GERONTOLOGII

Kod przedmiotu: 12.9-WP- PED-PG

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Dr Dorota Niewiedział

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	15			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu gerontologii , kluczowych pojęć i mechanizmów prowadzących do zmian społeczno – demograficznych, starzenia się społeczeństw oraz konsekwencji indywidualnego i społecznego procesu starzenia się jednostki i społeczeństwa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać wiedzę z zakresu psychologii ogólnej i rozwoju człowieka w cyklu życia oraz orientację teoretyczną w płaszczyźnie zjawisk społecznych zachodzących w rodzinie i społeczeństwie

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Gerontologia społeczna – charakterystyka dyscypliny, wybrane teorie.

Psychologiczne starzenie się człowieka; straty w starości i *coping*, starzenie się w teoriach *ego*

Historia starości w europejskim kręgu kulturowym.

Faza starości w cyklu życia człowieka.

Kryzysy w fazie starości.

Człowiek stary w rodzinie. Relacje międzypokoleniowe w rodzinach.

Poczucie jakości życia ludzi starych

Aktywność ekonomiczna człowieka starego.

Zbiorowość ludzi starych w polskim społeczeństwie.

Starość i ludzie starzy w społecznej świadomości.

Demograficzne starzenie się ludności.

Społeczne i ekonomiczne skutki starzenia się ludności.

Sieć bezpieczeństwa socjalnego i polityki społeczna wobec ludzi starych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, klasyczna metoda problemowa, dyskusja panelowa, prezentacje

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	Student posiada podstawową wiedzę na temat rozwoju człowieka w okresie starzenia się zarówno w aspekcie biologicznym psychologicznym jak i społecznym
K_U10	Po zakończeniu zajęć student powinien być świadomy i zdeterminowany w planowaniu działań kreujących prawidłowe wsparcie starzejącego się człowieka. W swojej pracy zawodowej powinien wykazywać wrażliwość i krytycyzm w stosunku do problemów zakłócających prawidłowe mechanizmy opieki i wsparcia starzejącej się jednostki

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Efekty kształcenia zostaną zweryfikowane poprzez sprawdzenie wiedzy w formie testu. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z testu.

Zaliczenie ćwiczeń: Zaliczenie z ćwiczeń student uzyska w wyniku obecności na zajęciach i oceny merytorycznej aktywności na ćwiczeniach. Na ocenę merytoryczną aktywności składa się: znajomość zdanych treści merytorycznych, umiejętność analitycznego myślenia przy omawianiu materiału teoretycznego i możliwości zaplanowania działań wspierających ludzi starych.

Ocena końcowa będzie średnią arytmetyczną oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA STUDIA STACJONARNE:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach i wykładach	30 godz	18 godz
Przygotowanie do zajęć	30 godz	40 godz
Przygotowanie do egzaminu	15 godz	25 godz
Konsultacje	15 godz	10 godz
łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	45 godz. – 2 ECTS	28 godz. – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA

Harwas-Napierała, B. i Trempała, J. (red.) (2001). Psychologia rozwoju człowieka, tom 2. Warszawa: PWN
 Turner, S. J. i Helms, D.B. (1999). Rozwój człowieka. Warszawa: WSiP
 B.Szatur-Jaworska, P. Błędowski, M. Dzięgielewska, Podstawy gerontologii społecznej, Warszawa 2006.
 P. Błędowski, Lokalna polityka społeczna wobec ludzi starych, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

B.Szatur-Jaworska, Ludzie starzy i starość w polityce społecznej, Warszawa 2000.
 B.Synak (red.), Polska starość, Gdańsk 2002.

UWAGI: -

PODSTAWY PSYCHIATRII

Kod przedmiotu: 12.2 - WP-PED-PPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr n. med. Wioletta Giemza - Urbanowicz

Prowadzący: Dr n. med. Wioletta Giemza - Urbanowicz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15		3	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Uzyskanie podstawowej wiedzy na temat objawów i postępowania w podstawowych zaburzeniach psychicznych, znajomość aktów prawnych regulujących postępowanie wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, nabycie umiejętności współpracy ze specjalistami zajmującymi się diagnostyką, leczeniem oraz profilaktyką zaburzeń psychicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Teoretyczne podstawy z psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Podstawy psychopatologii ogólnej, omówienie poszczególnych zaburzeń psychicznych, aktów prawnych regulujących postępowanie wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, organizacja opieki psychiatrycznej.

Ćwiczenia:

Pogłębienie wiedzy na temat wybranych zaburzeń psychicznych, dylematy związane z postępowaniem wobec osób z zaburzeniami psychicznymi, promowanie zdrowia psychicznego, nowe wyzwania psychiatrii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, praca z książką, dyskusja, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu

K_W02	Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę w zakresie przedmiotowego i metodologicznego powiązania pracy socjalnej i socjoterapii z dziedziną psychiatrii
K_W01	potrafi zastosować terminologię używaną w pracy socjalnej i socjoterapii w dziedzinie psychiatrii
K_W11	rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, normy i patologii
K_W06	ma pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym i społecznym
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji pomocowych i terapeutycznych
K_U02	ma pogłębione umiejętności w zakresie diagnozowania i analizowania kryzysowych sytuacji jednostkowych i grupowych, a także projektowania działań pomocowych
K_U07	
K_U09	
K_U10	doboru odpowiednich metod i środków
K_K04	jest przekonany o konieczności zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej, utożsamia się z wartościami i celami i zadaniami pracy socjalnej i socjoterapii, odznacza się odpowiedzialnością za podejmowane działania i ludzi na rzecz, których podejmuje działania
K_K05	
K_K06	

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – praca pogładowa dotycząca problemów współczesnej psychiatrii.

Ćwiczenia – przygotowanie prezentacji wybranego zagadnienia, poprowadzenie dyskusji.

ocena końcowa będzie średnią arytmetyczną z obu ocen (ćwiczenia + wykłady)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	35 godz.	45 godz.
Napisanie pracy pogładowej	30 godz.	30 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.
Łącznie 100 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	50 godz. – 2 ECTS	20 godz. – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

A. Bilikiewicz, S. Pużyński, J. Rybakowski, J. Wciórka (red)., *Psychiatria*, Wrocław 2002.

L. Grzesiuk, H. Suszek (red), *Psychoterapia*, Warszawa 2011.

J. Meder (red), *Rehabilitacja przewlekle chorych psychicznie*, Kraków 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

J. Rybakowski, F. Rybakowski (red), *Sedno. Psychiatria*, Wrocław 2008.

UWAGI:-

PODSTAWY SOCJOTERAPII

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PSł

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: POLSKI

Odpowiedzialny za przedmiot: DR HALINA BORCZ

Prowadzący: DR HALINA BORCZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	II/1	EGZAMIN	
Warsztaty	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		II/1	EGZAMIN	
Warsztaty	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przybliżenie praktycznego zastosowania zajęć socjoterapeutycznych w korygowaniu lęku u dzieci, niepożądanych zachowań młodzieży oraz możliwości wykorzystania w kształtowaniu i nabywaniu oczekiwanych kompetencji społecznych; Ukazanie miejsca socjoterapii w ofercie pomocy psychologicznej i pedagogicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu: pedagogiki, pedagogiki społecznej, psychologii rozwoju i zadań rozwojowych, socjologii rodziny.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Socjoterapia, jako proces i metoda pracy z dziećmi i młodzieżą. Cele i zadania socjoterapii w obszarach rozwojowym, edukacyjnym i terapeutycznym. Socjoterapia, jako forma pomocy psychologiczno-pedagogicznej, psycho-korekcyjna skierowana do pracy z dziećmi i młodymi ludźmi w okresie dorastania, w celu eliminowania, zmniejszenia poziomu zaburzeń zachowania. Formy pracy z dziećmi i młodzieżą z wykorzystaniem bajki terapeutycznej w oddziaływaniu „twarzą w twarz”, Struktura i dynamika zajęć socjoterapeutycznych. Proces grupowy i techniki pracy z grupą. Kontakt terapeutyczny w socjoterapii. Wpływ ustrukturalizowanych zajęć grupowych na zmianę poprzez doświadczenia korekcyjne i oddziaływanie grupy. Socjoterapia w pracy socjalnej i pomocy społecznej, zastosowanie w pracy z jednostką i grupą.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, praca w grupach, z wykorzystaniem metody warsztatowej.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	dobiera właściwą terminologię używaną w pedagogice i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych, definiuje i łączy wiedzę z różnych dziedzin psychologii, socjologii, pedagogiki w celu holistycznego rozmięnienia problemów przeżywanych przez dziecko i młodego człowieka. Rozróżnia i rozumie istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, harmonii i dysharmonii, normy i patologii
K_W02	
K_W05	
K_W11	
K_U01	obserwuje, wnioskuje, interpretuje zachowania dzieci i młodzieży. Formułuje informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł w celu analizy złożonych problemów wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także ich diagnozowania i projektowania działań korekcyjnych
K_U02	
K_U08	
K_K01	rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; ma świadomość konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny i przestrzegania zasad etyki zawodowej
K_K05	
K_K06	

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Egzamin pisemny: Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest pisemne zaliczenie zagadnień programowych wykładów opracowanych w formie pytań. Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie 60% poprawnych odpowiedzi.

Zaliczenie z ćwiczeń: Prezentacja: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest ocena wynikająca z przygotowania i przedstawienia prezentacji (indywidualnie i grupowo) dotyczącej wybranego obszaru oddziaływania socjoterapeutycznego, oraz aktywne uczestnictwo w zajęciach. Podstawą do zaliczenia będzie średnia ważona: 80% oceny z prezentacji i 20% oceny za aktywność.

Ocena końcowa: Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Przygotowanie do egzaminu	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	6 godz.	6 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
łącznie 88 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	38 godz. – 2 ECTS	20 godz. – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Sawicka J., (red.), Podstawy socjoterapii, Warszawa, 1999.
 Jagiełła J., Socjoterapia w szkole, Kraków 2007.
 Bernard H., MacKenzy K., Podstawy terapii grupowej, Gdańsk 2001

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Molicka M., Bajki terapeutyczne, Poznań, 1999.

Molicka M., O lękach i nowej metodzie terapii, Poznań 2002.

Kozłowska A., Zaczarowane bajki, które leczą, dla dzieci i dorosłych, Warszawa, 2007.

De Barbaro B. (red.) Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny, Kraków, 1997.

Plopa M., Psychologia rodziny, Warszawa, 2005, ss.19-112 oraz ss 241-337.

PORADNICTWO I POMOC- FAKULTET

Kod przedmiotu: 05.9-WP-PED-PiP

Typ przedmiotu: fakultatywny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marcin Szumigraj

Prowadzący: dr Marcin Szumigraj; dr Daria Zielińska-Pękał

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	1	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		1	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: zinterpretować aktualną praktykę poradnictwa profesjonalnego i nieprofesjonalnego; ocenić i wyjaśnić popularność poradnictwa we współczesnym społeczeństwie, prowadzić podstawowe badania poradoznawcze

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw teorii poradnictwa oraz metod pracy doradcy

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rola i miejsce poradnictwa w życiu jednostki, codzienne formy poradnictwa, poradnictwo internetowe, poradnictwo w instytucjach tradycyjnych i niekonwencjonalnych środowiskach, skuteczność działań poradniczych, potencjał rozwojowy i ograniczenia poradnictwa, doświadczenia doradców, rozwój zawodowy i superwizja pracy doradcy

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, prezentacja, dyskusja grupowa, projekt badawczy

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W05	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat poradoznawstwa, obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_U04	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych

K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
K_K02	jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych i osobistych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki; angażuje się we współpracę; umie wyznaczać oraz przyjmować wspólne cele działania; potrafi przyjąć rolę lidera w zespole
K_K07	jest wrażliwy na problemy edukacyjne, gotowy do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami nie będącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania pedagogiczne

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą uzyskania oceny jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz przygotowanie i przedstawienie wybranego problemu badawczego z zakresu poradnictwa realizowanego przez studenta lub grupę studentów. Ocenie podlega adekwatność wyboru metody badawczej, adekwatny i twórczy dobór literatury oraz sposób jej wykorzystania, sposób prezentacji zagadnienia, umiejętność prowadzenia dialogu ze słuchaczami.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć i przeprowadzenie badań	15 godz.	27 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
łącznie 47 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Siarkiewicz E., Przesłonięte obszary poradnictwa. Realia- iluzje- ambiwalencje, Zielona Góra 2010
 Kukła D (red.), Wielowymiarowość poradnictwa w życiu człowieka. Wybrane obszary, Warszawa 2009
 Hajduk B., Hajduk E., O pomocy skutecznej i nieskutecznej, Zielona Góra 2008
 Kargulowa A., (red.) Poradnictwo – kontynuacja dyskursu, Warszawa 2009
 Zielińska-Pękał D., Refleksje o poradnictwie debiutujących doradców, Zielona Góra 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Siarkiewicz E., Wojtasik B., Być doradcą! Doświadczenia i refleksje, Wrocław 2008

UWAGI:-

PRAWO RODZINNE I OPIEKUŃCZE

Kod przedmiotu: 10.9-WP-PED-PrO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Katarzyna Kijowska

Prowadzący: mgr Katarzyna Kijowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	2	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami prawa rodzinnego i opiekuńczego z elementami prawa cywilnego dotyczącymi rodziny

WYMAGANIA WSTĘPNE:-**ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**

Źródła Prawa Rodzinnego z uwzględnieniem Prawa Międzynarodowego i Standardów Europejskich, Pojęcie Małżeństwa i Rodziny, Zawarcie Małżeństwa – Przesłanki, Przeszkody Oraz Forma Zawierania Związku, Małżeńskie Ustroje Majątkowe, Ustanie Małżeństwa – Śmierć, Rozwód, Separacja – Przesłanki, Postępowanie w Sprawach o Rozwód i Separację, Pochodzenie Dziecka – Ustalenie/Zaprzeczenie Rodzicielstwa, Uznanie Dziecka, Stosunki Między Rodzicami a Dziećmi – Władza Rodzicielska, Przystosowanie, Rodziny Zastępcze i inne instytucje opieki nad dzieckiem, Obowiązek Alimentacyjny, Opieka, Kuratela, Postępowanie w wypadku przemocy w rodzinie – Aspekty Karne, Cywilne I Pomocowe, Prawne podstawy postępowania ze zdemoralizowanym dzieckiem – Postępowanie wobec nieletnich, Przymusowe Leczenie Odwykowe.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, pogadanka, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji systemu prawa pogłębianą w wybranych zakresach

K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną. Analiza sytuacji prawnej i potencjalnych rozwiązań niekorzystnej sytuacji rodzinnej (kazus)

Ocena końcowa stanowi cenę z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	20 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
łącznie 28 godz. – 1 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Andrzejewski M., Prawo rodzinne i opiekuńcze, Warszawa 2011

Ereciński T., (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz 2012, Warszawa 2012

Piasecki K., (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz. Warszawa 2012

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. - Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Tekst ujednolicony

Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich. Tekst ujednolicony

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Tekst ujednolicony

UWAGI:

PROFILAKTYKA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PED-ProS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Ewa Szumigraj

Prowadzący: dr Ewa Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	2	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		2	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: posługiwać się aparatem pojęciowym z obszaru profilaktyki społecznej, dokonywać wstępnej analizy potrzeb z zakresu opieki i kompensacji społecznej, stworzyć projekt przeciwdziałania zjawiskom patologicznym i dewiacyjnym w wybranych środowiskach, planować działania zapobiegające niedostosowaniu społecznemu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Pedagogika ogólna, psychologia ogólna, pedagogika społeczna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Typy i rodzaje profilaktyki, zakres oddziaływań profilaktyki społecznej, instytucje zajmujące się profilaktyką społeczną; norma i patologia; czynniki ryzyka i czynniki chroniące; główne problemy p.s.: uzależnienie, przemoc, przestępczość, agresja i nietolerancja, ubóstwo, bezrobocie, bezdomność, wykluczenie społeczne; uległość, konformizm i emancypacja w życiu społecznym;

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja grupowa, analiza tekstów, analiza wybranych przypadków

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W15	ma uporządkowaną wiedzę o uczestnikach działalności edukacyjnej, wychowawczej, opiekuńczej, kulturalnej, pomocowej i terapeutycznej, pogłębioną w wybranych zakresach
K_U01	posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat

	zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych
K_U09	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów pedagogicznych i prognozować przebieg ich rozwiązywania oraz przewidywać skutki planowanych działań w określonych obszarach praktycznych
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: podstawą zaliczenia ćwiczeń jest pozytywna ocena z pracy kontrolnej: opracowanej samodzielnie koncepcji działań (konspektu) z zakresu profilaktyki społecznej, oraz pozytywne zaliczenie kolokwium, które stanowi test złożony z pytań zamkniętych. Podstawą zaliczenia kolokwium jest uzyskanie 50% wszystkich punktów. Ocena stanowić będzie średnią arytmetyczną tych dwóch ocen.

Ocena końcowa: oceną końcową jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	9 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	15 godz.
Praca semestralna	15 godz.	15 godz.
Konsultacje	5 godz.	6 godz.
łącznie 45 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Kwaśniewski Jerzy red., Profilaktyka społeczna i resocjalizacja, 2008.

Moczydłowska Joanna, Pelszyńska Izabela, Profilaktyka w szkole dla młodzieży niedostosowanej społecznie, 2005.

Urban Bronisław zachowanie dewiacyjne młodzieży w interakcjach rówieśniczych, 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Ciągłość i zmiana w obszarze profilaktyki społecznej i resocjalizacji. red. Dorota Rybczyńska. - Kraków : Oficyna Wydaw. "Impuls", 2003

Clarke David : Zachowanie prospołeczne i antyspołeczne / przeł. Milena Bianga. - Gdańsk : GWP, 2005

DEWIACJE Wśród Młodzieży : Uwarunkowania i profilaktyka / red. Bronisław Urban. - Kraków : WUJ, 2001

Zjawiskowe formy patologii społecznych oraz profilaktyka i resocjalizacja młodzieży / red. Teresa Sołtysiak, Jolanta Sudar-Malukiewicz, 2007.

UWAGI:

PSYCHOPEDAGOGIKA - FAKULTET

Kod przedmiotu: 05.7-WP-PED-P

Typ przedmiotu: wybierany

Język nauczania: język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Daria Zielińska - Pękał

Prowadzący: Daria Zielińska - Pękał

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	-	I	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

1. utrwalenie terminologii pedagogicznej
2. uporządkowanie i pogłębienie wiedzy na temat subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki,
3. ćwiczenie umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii; popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych,
4. ćwiczenie umiejętności optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych

WYMAGANIA WSTĘPNE:-**ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**

1) Sposoby definiowania pomocy, pomagania; strategie pomagania. 2) Teoretyczne nurty pomagania. 3) Koncepcja behawioralna (karanie, nagradzanie); poznawcza (terapia poznawcza Becka i racjonalno-emotywna Ellisa); psychodynamiczna (mechanizmy obronne, analityczna teoria Junga, indywidualna psychologia Adlera); humanistyczna (pomaganie nastawione na klienta wg Rogersa) ; egzystencjalna (logo terapia Frankla, psychoterapia wg May'a); inne podejścia (strategiczna terapia M.Ericksona).

METODY KSZTAŁCENIA:

praca z dokumentem źródłowym, symulacja, metoda przypadków, gry dydaktyczne, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja, prezentacje.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student używana terminologii pedagogicznej i rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych

K_W05	potrafi dokonać charakterystyki i opisu subdyscyplin i specjalizacji pedagogiki (w tym terminologię, teorię i metodykę)
K_W07	potrafi dokonać analizy więzi społecznych, jak również rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów edukacyjnych
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, pogłębioną w wybranych zakresach
K_U01	obserwuje, wyszukuje i przetwarza informacje na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów edukacyjnych
K_U02	potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin; analizuje i interpretuje problemy edukacyjne, wychowawcze, opiekuńcze, kulturalne i pomocowe, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U05	prezentuje własne pomysły, wątpliwości i sugestie, popiera je rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi
K_K05	przestrzega zasad etyki zawodowej; dostrzega i formułuje problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą; poszukuje optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

1. projekt (ocena dostateczna – odtwórcza prezentacja treści, ocena dobra – prezentacja treści wraz z zaangażowaniem grupy do pracy; ocena bardzo dobra – prezentacja treści na odpowiednim przykładzie i zaangażowaniem grupy do pracy)
2. test (ocena dostateczna – 50-60 % prawidłowych odpowiedzi; ocena dobra – 70-80%; ocena bardzo dobra 90-100%)

Ocena końcowa będzie oceną z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	42 godz.
Konsultacje	8 godz.	8 godz.
łącznie 68 godz. – 3 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Koziński, „Koncepcje psychologiczne człowieka”, Warszawa 1998
 red. L.Grzesiuk, „Psychoterapia”, Warszawa 1998
 Corey, Teoria i praktyka poradnictwa i psychoterapii.
 C.G.Jung, „Archetypy i symbole. Pisma wybrane”, Warszawa 1981
 V.E.Frankl, „Homo patiens”, Warszawa 1984
 A.Adler, „Sens życia”, Warszawa 1986

C.R.Rogers, „Terapia nastawiona na klienta”, Wrocław 1991

J.Haley, „Niezwyczajna terapia. Techniki terapeutyczne Miltona Ericksona”, Gdańsk 1995

R.May, „O istocie człowieka. Szkice z psychoterapii egzystencjalnej”, Poznań 1995

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

red. L.Grzesiuk, „Psychoterapia”, Warszawa 1998

M.Kościelniak, „Rozumieć Rogersa”, Impuls 2004,

red. J.Strelau, „Psychologia”, Gdańsk 2000

UWAGI:-

SOCJOLOGIA SPOŁECZNOŚCI TERYTORIALNEJ

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PED-SST

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Izabela Kaźmierczak – Kałużna

Prowadzący: dr Izabela Kaźmierczak – Kałużna,
dr Magdalena Pokrzyńska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	4	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		4	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy na temat socjologicznej problematyki społeczności terytorialnych oraz wiedzy z zakresu miejsca w strukturze społecznej zbiorowości lokalnych i ich znaczenia dla życia społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:-**ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**

Treści ćwiczeń:

1. Pojęcie społeczności lokalnej i zbiorowości terytorialnej.
2. Ład makrospołeczny a ład lokalny, wybrane zagadnienia rozwoju lokalnego.
3. Wieś i miasto jako formy życia zbiorowego.
4. Region, regionalizm, regionalizacja. Specyfika regionów w Polsce zachodniej.
5. Terytorialny wymiar tożsamości społecznej. Kapitał społeczny a funkcjonowanie społeczności lokalnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z książką, praca w grupach, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W08	Student ma wiedzę o różnych rodzajach struktur społecznych i instytucjach życia społecznego oraz zachodzących między nimi relacjach.

K_W17	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu socjologicznej problematyki społeczności terytorialnych.
K_U04	Potrafi w sposób klarowny i precyzyjny wypowiadać się (w mowie i na piśmie) na tematy dotyczące zjawisk i procesów zachodzących we współczesnych zbiorowościach lokalnych i regionalnych, na temat ich przemian oraz znaczenia dla życia społecznego.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Na końcową ocenę składa się: a) ocena pracy studenta w trakcie zajęć (wypowiedzi ustne, praca w grupach), b) ocena z pisemnego kolokwium sprawdzającego wiadomości z materiału omówionego podczas zajęć.

Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	15 godz.	6 godz.
Przygotowanie do zajęć	20 godz.	24 godz.
Konsultacje	5 godz.	10 godz.
łącznie 40 godz. – 2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Bartkowski J., Tradycja i polityka. Wpływ tradycji kulturowych polskich regionów na współczesne zachowania społeczne i polityczne, Warszawa 2003.

Gorlach K., Seręga Z., Instytucjonalizacja wsi – szansa czy zagrożenie?, W: P. Starosta (red.), Zbiorowości terytorialne i więzy krwi, Łódź 1995.

Sowa K. Z., Środowisko społeczne mieszkańca wielkiego miasta, W: M. Malikowski, S. Solecki (red.), Socjologia miasta. Wybór tekstów, Rzeszów 1999.

Starosta P., Poza metropolią. Wiejskie i małomiasteczkowe zbiorowości lokalne a wzory porządku makrospołecznego, Łódź 1995.

Szczański M. S., Tożsamość regionalna – w kręgu pojęć podstawowych i metodologii badań, W: L. Gołdyka (red.), Transgraniczność w perspektywie socjologicznej. Kontynuacje, Zielona Góra 1999.

Turowski J., Socjologia wsi i rolnictwa, Lublin 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Pokrzyńska M., Bukowińczycy w Polsce. Socjologiczne studium rozwoju wspólnoty regionalnej, Zielona Góra 2010. Putnam R., Społeczny kapitał a sukces instytucji, W: Sztompka P., Socjologia. Lektury, Kraków 2005. Szacka B., Wprowadzenie do socjologii, Warszawa 2003.

UWAGI: -

SYSTEMY POMOCY SPOŁECZNEJ NA ŚWIECIE

Kod przedmiotu: 14.5- WP-PED- SyPS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Halina Borcz

Prowadzący: Dr Halina Borcz
Dr Marcin Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	4	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		4	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z mechanizmami tworzenia zabezpieczenia społecznego występującego w różnych krajach Europy, Ameryki i Azji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości kształtowania polityki społecznej państwa, podstawowe rozumienie problemów społecznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pomoc społeczna w ujęciu systemowym; Pomoc społeczna w wybranych krajach OECD; koordynacja zabezpieczenia społecznego w krajach członkowskich UE, konwencja 102- zasady analizy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Werbalna, praca z książką, praca z dokumentem

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W14	formułuje najważniejsze problemy społeczne w kraju i na świecie będące w polu zainteresowania pomocy społecznej. Objaśnia różnice w systemach zabezpieczenia społecznego w różnych krajach
K_U08	potrafi zaprezentować różnice w realizacji zadań z pomocy społecznej w wybranych krajach

Europy, Azji i Ameryki	
K_K01, K_K08	jest otwarty na zmieniającą się rzeczywistość, świadomy permanentnego doształcania

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: pisemne zaliczenie zagadnień programowych wykładów opracowanych w formie pytań. Warunkiem zaliczenia wykładów jest uzyskanie 60% poprawnych odpowiedzi.

Zaliczenie z ćwiczeń: referat: przedstawienie wybranego problemu badawczego realizowanego przez grupę studentów. Ocenie podlega sposób prezentacji zagadnienia, twórczy sposób wykorzystania, umiejętność prowadzenia dialogu ze słuchaczami.

Ocena końcowa: Ocena końcowa stanowi średnią arytmetyczną ocen z wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	17 godz.
Praca pisemna	6 godz.	16 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.
łącznie 54 godz. –2 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	40 godz. – 2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Uściska G., Europejskie standardy zabezpieczenia społecznego a współczesne rozwiązania polskie, IPiSS, Warszawa, 2008.

Grewiński M, Malinowski K., Europejski fundusz socjalny i rynek pracy w Unii Europejskiej, Warszawa 1999.

Świątkowski M., Prawo socjalne Rady Europy, Kraków 2006

Mikkola M., Prawo do zabezpieczenia społecznego w Europie – prawem człowieka i prawem podstawowym (w:) Dorobek Rady Europy w zakresie kształtowania i ochrony praw społecznych, pod red. A.M. Świątkowskiego, Kraków 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Świątkowski M., Karta Praw Społecznych Rady Europy, Warszawa 2006. Nazet-Allouche D., Wpływ prawa wspólnotowego na francuskie prawo socjalne (w:) Wpływ prawa wspólnotowego (Unii Europejskiej) na prawo wewnętrzne. Przykład Francji i Polski, Warszawa 2003

TEORIA I PRAKTYKA PRACY SOCJALNEJ

Kod przedmiotu: 14.5 - WP-PED-TPPs

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr E. Lipowicz

Prowadzący: Dr E. Lipowicz, Dr H. Borcz

Studia stacjonarne					7
Wykład	15		3	egzamin	
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy w zakresie różnorodnych koncepcji (modeli) teoretyczno-praktycznych w obszarze pracy socjalnej na rzecz wybranych grup i osób zagrożonych marginalizacją; rozwijanie umiejętności krytycznej analizy i świadomego wyboru stosowanych w działaniach socjalnych metod, technik i programów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

pedagogika społeczna, teoretyczne podstawy pracy socjalnej, metody pracy socjalnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady:

Współczesne wyzwania pracy socjalnej jako zawodu. Wybrane uwarunkowania pracy socjalnej. Idea *empowerment* w pracy socjalnej – możliwości i ograniczenia. Podejście skoncentrowane na rozwiązaniach – inspiracje, główne założenia, strategie postępowania.

Ćwiczenia:

Dylematy praktyki socjalnej z wybranymi grupami społecznymi – analiza wybranych przypadków i sytuacji, przykłady dobrych praktyk. Profesjonalizm w pracy socjalnej. Wypalenie zawodowe wśród pracowników socjalnych i sposoby przeciwdziałania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład - wykład konwersatoryjny

Ćwiczenia - praca z książką, dyskusja, praca w grupach, analiza wybranych przypadków, projektowanie.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student potrafi definiować i objaśniać podstawowe pojęcia i zjawiska z obszaru pracy socjalnej, rozumie jej źródła oraz zastosowania w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych
K_W02	
K_W03	potrafi scharakteryzować współczesne nurty pracy socjalnej i jej kierunki rozwoju
K_W11	potrafi wskazać i objaśnić bio-psycho-społeczne uwarunkowania pracy socjalnej z różnymi osobami i grupami społecznymi; rozpoznaje i rozróżnia sytuacje funkcjonalne i

	dysfunkcjonalne
K_U02 K_U07	potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu pracy socjalnej w celu obserwacji i analizy złożonych sytuacji życiowych jednostek i grup społecznych
K_U09 K_U10	potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów socjalno-wychowawczych, dobierać odpowiednie środki i metody
K_K04 K_K05 K_K06	jest świadomy dylematów etycznych w obszarze pracy socjalnej, kreatywny, otwarty na nowe rozwiązania, odpowiedzialny za podejmowane decyzje

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład – egzamin pisemny

Ćwiczenia – przygotowanie i prezentacja projektu; kolokwium (test punktowy)

Oceną końcową z przedmiotu będzie ocena z egzaminu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	48 godz.
Przygotowanie do egzaminu	10 godz.	10 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.
łącznie 90 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Człowiek wobec krytycznych sytuacji życiowych. Z teorii i praktyki pracy socjalnej, E. Włodarczyk, I. Cytlak, Poznań, 2011

Praca socjalna wobec współczesnych problemów społecznych, S. Pawlas-Czyż (red.), Toruń 2007

Szczepkowski J. , Praca socjalna- podejście skoncentrowane na rozwiązaniach, Toruń 2010

TEORIA I PRAKTYKA PORADNICTWA ZAWODOWEGO

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-TPPz

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marcin Szumigraj

Prowadzący: dr Marcin Szumigraj

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	2	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		2	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Student potrafi: zaprezentować współczesne stanowiska teoretyczne dotyczące kariery i procesu jej wspomagania; porównać i powiązać działania praktyczne w poradnictwie zawodowym z podstawami teoretycznymi; odnieść się krytycznie do celów i metod działania doradców zawodowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Poradzoznawstwo, psychologia ogólna, psychologia rozwojowa, socjologia ogólna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Aktualne podstawy prawne poradnictwa kariery w Polsce. Koncepcja trzech etapów interwencji w doradztwie i poradnictwie zawodowym. Teorie cechy i czynnika, psychoanaliza i jej wpływ na poradnictwo kariery. Koncepcja Edwarda Bordina, wpływy psychologii rozwojowej na poradnictwo kariery - koncepcja Donalda Supera, teorie kognitywne - orientacja dynamiczna w poradnictwie kariery - podejście oparte na dylematach, wykorzystanie teorii chaosu w karierze, teoria „przypadków” Johna Krumboltza, podejście narracyjne w poradnictwie kariery. Konstruowanie kariery Jeana Guicharda, orientacja holistyczna w poradnictwie kariery. Koncepcja „*creating the work you love*” Ricka Jarow, „akcja ja” Joanny Zugmann i Wenera Lanthalera. Koncepcje socjologiczne w poradnictwie kariery. Poradnictwo grupowe: Metoda edukacyjna, kurs inspiracji. Wybrane praktyki działania doradcy zawodowego: techniki autodiagnostyczne, bilans kompetencji, indywidualny plan działania, rola informacji zawodowej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, prezentacja, poznawanie środowiska, dyskusja grupowa

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę na temat teorii poradnictwa zawodowego obejmującą terminologię, teorię i metodykę
K_W10	ma uporządkowaną wiedzę o celach, organizacji i funkcjonowaniu instytucji poradnictwa zawodowego pogłębioną w wybranych zakresach
K_U02	potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych
K_U04	potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień pedagogicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku pedagogiki, jak i innych dyscyplin naukowych
K_U07	ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji edukacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U08	potrafi sprawnie posługiwać się wybranymi ujęciami teoretycznymi w celu analizowania podejmowanych działań praktycznych
K_K01	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego
K_K04	utożsamia się z wartościami, celami i zadaniami realizowanymi w praktyce pedagogicznej, odznacza się rozważą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań pedagogicznych

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Podstawą uzyskania oceny jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz przygotowanie pracy kontrolnej - krytycznej analizy tygodnia pracy doradcy zawodowego w wybranej instytucji poradnictwa zawodowego w formie pisemnej.

Zaliczenie wykładów: wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Egzamin w formie testu z progami punktowymi składający się z pytań zamkniętych i otwartych dotyczących tematyki objętej wykładami oraz literaturą podstawową do przedmiotu. Minimum na uzyskanie zaliczenia testu to 60% poprawnych odpowiedzi.

Ocena końcowa: oceną końcową z przedmiotu będzie wypadkowa ocen z egzaminu i zaliczenia ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	30 godz.	35 godz.
Konsultacje	15 godz.	15 godz.
Praca semestralna	35 godz.	35 godz.
Przygotowanie do egzaminu	15 godz.	20 godz.
Egzamin	1 godz.	1 godz.

Łącznie 125 godz. – 5 ECTS

Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2 ECTS	1 ECTS
---	--------	--------

LITERATURA PODSTAWOWA:

Bańka A., (2007), Psychologiczne doradztwo karier. Poznań: Print-B.

Guichard J., Huteau M., (2005), Psychologia orientacji i poradnictwa zawodowego. Oficyna Wydawnicza Impuls: Kraków.

Paszkowska-Rogacz A. (2003), Psychologiczne podstawy wyboru zawodu. Przegląd koncepcji teoretycznych. Warszawa: Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Ustawicznej.

Wołk Z., (2006)., Poradnictwo zawodowe w edukacji młodzieży. Zielona Góra: Uniwersytet Zielonogórski:

Herr E. L., Cramer S. H. (2001), Planowanie kariery zawodowej. Warszawa: Centrum Metodyczne Informacji i Poradnictwa Zawodowego, Krajowy Urząd Pracy

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Szumigraj M., (2011), Poradnictwo kariery. Oficyna Wydawnicza Łośgraf: Warszawa.

MODUŁ 6
RESOCJALIZACJA Z PORADNICTWEM
SPECJALISTYCZNYM

AKSJOLOGICZNE ASPEKTY DIAGNOZY RESOCJALIZACYJNEJ

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-AADR

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Dr Artur Doliński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15			Egzamin	
Ćwiczenia	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest pogłębienie wiedzy studenta na temat diagnozy resocjalizacyjnej z uwzględnieniem jej aksjologicznego wymiaru.

WYMAGANIA WSTĘPNE:-

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykłady

1. Problem diagnozy resocjalizacyjnej w perspektywie metaanalitycznej
2. Stanowiska aksjologiczne; typy myślenia i postępowania resocjalizującego oraz ich aksjologiczne i antropologiczne przed założenia
3. Definicje diagnozy – analiza założeń teoretycznych (specyfika, funkcje, przedmiot, warunki wresocjalizacji) uwarunkowania diagnozy
4. Metodologia procesu diagnozy w resocjalizacji
5. IPS- inwentarz osobowości w kontekście sytuacyjnym jako narzędzie diagnozowania obszarów niedostosowania (etyczny charakter badań testowych w diagnozie resocjalizacyjnej)

Ćwiczenia

1. Diagnosta – model wzorzec
2. Metaumiejetności i umiejętności specjalne w diagnozie resocjalizacyjnej resocjalizacyjnego
3. Etyczne aspekty diagnozy
4. Projekt diagnostyczny w warunkowaniach aksjologicznych

5. Ewaluacja efektów diagnozy

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład interakcyjny, metoda sytuacyjna, inscenizacja, gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne), praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W01	Student potrafi dobrać terminologię używaną w diagnostyce i wytłumaczyć jej źródła oraz etyczne aspekty i możliwości zastosowania w obrębie resocjalizacji
K_W07	Student potrafi opisać rodzaje więzi społecznych i o rządzące nimi prawidłowości istotne z punktu widzenia procesów diagnozy
K_U07	Student potrafi zaprojektować proces diagnozy i obserwacji, potrafi zastosować kryteria racjonalnego oceniania złożonych sytuacji resocjalizacyjnych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_K07	Student jest wrażliwy na problemy społeczne, zdolny do komunikowania się i współpracy z otoczeniem, w tym z osobami niebędącymi specjalistami w danej dziedzinie, oraz do aktywnego uczestnictwa w grupach i organizacjach realizujących działania diagnostyczne i resocjalizacyjne dbając o aksjologiczne ramy tego procesu

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Egzamin – testowa forma sprawdzenia wiedzy

Zaliczenie ćwiczeń: Zaliczenie z oceną – przygotowanie projektu diagnostycznego z uwzględnieniem aksjologicznych ram tego procesu w resocjalizacji

Ocena końcowa: średnia arytmetyczna ocen z obu form (ćwiczeń i wykładu)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	45 godz.	27 godz.
Przygotowanie do zajęć	82 godz.	90 godz.
Konsultacje	10 godz.	10 godz.
Przygotowanie do egzaminu	10 godz.	10 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
łącznie 150 godz. – 6 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	2,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Wysocka E. (2008), Diagnostyka w resocjalizacji, Warszawa

Pospiszyl K. (1998), Resocjalizacja, Warszawa

Pytka L. (2001), Pedagogika resocjalizacyjna, Warszawa

- Urban B., Stanik J (2008) Resocjalizacja. Teoria i praktyka T1 i T2 Kraków
- Barczyk P, Stankowski A.(1982), Pedagogika resocjalizacyjna. Katowice
- Górski S. (1987), Podstawy procesu resocjalizacji; Instytut Kształcenia Nauczycieli im. Władysława Spasowskiego Warszawa
- Doliński A. (2004), Zachowania młodzieży w sytuacjach społecznych jako transmisja wzorów rodzinnych, Kraków
- Przybyliński S. (2007) Podkultura więzienna. Wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej, Kraków
- Balandynowicz A. (2007), Probacja. Resocjalizacja z udziałem społeczeństwa, Kraków
- Skafiriak B. (red) (2007) Pomoc postpenitencjarna w kontekście strategii działań resocjalizacyjnych, Kraków
- Kozak S. (2007), Patologie wśród dzieci i młodzieży. Leczenie i profilaktyka, Kraków
- Siemaszko A. (1993)., Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych, Warszawa
- Machel H., (2007), Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej, Kraków
- Urban B., Stanik J (2008) Resocjalizacja. Teoria i praktyka T1 i T2 Kraków
- Kaczyńska W. (1992), Przedzałożeniowość myślenia i postępowania pedagogicznego, Warszawa
- Świda-Ziemba H. (1995), Wartości egzystencjalne młodzieży lat 90, Warszawa 1995

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Osobowość nieletnich przebywających w placówkach resocjalizacyjnych / Bazyli Baran, Aleksander Bielawiec. Szczecin 1994
- Podstawy procesu resocjalizacji : pod red. Stanisława Górskiego ; Instytut Kształcenia Nauczycieli im. Władysława Spasowskiego w Warszawie. Warszawa : 1987
- Resocjalizacja / Włodzimierz Brzeziński. Szczecin : 1995
- Resocjalizacja nieletnich : red. nauk. Kazimierz Pospiszyl. Warszawa : 1990
- Wybrane problemy psychokorekcji w resocjalizacji skazanych : red. Janusz Górski i Tadeusz Kolarczyk ; Centralny Zarząd Zakładów Karnych; Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy. Warszawa : 1982

UWAGI:-

KRYMINOLOGIA Z ELEMENTAMI KRYMIANLISTYKI

Kod przedmiotu: 10.4-WP-PED-KrKr

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ernest Magda

Prowadzący: Dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	2	IV	Egzamin	
Ćwiczenia	15	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IV	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym z zakresu kryminologii i kryminalistyki w stopniu niezbędnym do prowadzenia działalności pedagogicznej w obszarze resocjalizacji. Wskazanie różnic dyscyplinarnych między kryminologią i kryminalistyką z uwzględnieniem podobieństw przedmiotowych (zróżnicowane formy przestępczości). Zapoznanie z różnymi przejawami przestępczości i głównymi kierunkami oraz formami jej wykrywania i zwalczania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawy prawne resocjalizacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**Treści wykładów:**

Miejsce kryminologii i kryminalistyki w systemie nauk. Kontekst historyczny i współczesny.

Wzajemne relacje kryminalistyki i kryminologii z uwzględnieniem celu i przedmiotu badań oraz funkcji aplikacyjnych.

Charakterystyka przestępczości i przestępców używających przemocy.

Charakterystyka przestępczości pospolitej (kryminalnej) oraz sprawcy tychże czynów.

Cechy przestępczości gospodarczej, zorganizowanej i mafijnej.

Determinanty i oblicza przestępstw seksualnych.

Przestępstwa z nienawiści.

Treści ćwiczeń:

Źródła informacji o przestępstwie i przestępcach.

Znaczenie terminu *modus operandi* w zwalczaniu przestępstw oraz specyfika języka używanego w kryminalistyce.

Specyfika przestępczości rozbójniczej. Relacje: sprawca – ofiara - działalność rutynowa - lokalizacja. Tworzenie programów prewencyjnych.

Wybrane metody popełniania przestępstw kryminalnych oraz sposoby wykrywania ich sprawców.

Znaczenie śladów kryminalistycznych i możliwości ich wykorzystania w procesie wykrywczym i dowodowym.

Znaczenie śledczych oględzin miejsca zdarzenia o charakterze kryminalnym.

Przestępstwa komunikacyjne i ich sprawcy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład (metoda podająca), dyskusja, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	Student potrafi wskazać i opisać miejsce kryminologii i kryminalistyki w systemie nauk oraz ich przedmiotowo-metodologiczne powiązania z innymi dyscyplinami, szczególnie z pedagogiką resocjalizacyjną i penitencjarną
K_U01	Student potrafi zinterpretować i zweryfikować informacje dotyczące różnych obszarów przestępczości. Umie wykorzystywać wiedzę na temat zjawisk o potencjale kryminogennym do celów profilaktycznych i edukacyjnych
K_U02	Student potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu kryminologii i kryminalistyki w powiązaniu z zagadnieniami edukacyjnymi, wychowawczymi, profilaktycznymi i terapeutycznymi. Potrafi również zastosować zdobytą wiedzę do projektowania działań praktycznych w obszarze przeciwdziałania przestępczości.
K_U08	Student potrafi wykorzystywać wiedzę teoretyczną z zakresu kryminologii i przetwarzać ją w sposób aplikacyjny w działaniach praktycznych. Potrafi konstruktywnie krytykować poszczególne stanowiska teoretyczne i zaprezentować własne stanowisko.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest pisemna interpretacja trzech problemów postawionych w formie pytań otwartych.

Zaliczenie ćwiczeń: Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji jest aktywny udział w dyskusjach problemowych, grupowa prezentacja i ocena projektu prewencyjnego zapobiegającego określonej kategorii przestępstw.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	40 godz.	50 godz.
Przygotowanie do egzaminu	25 godz.	27 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
Egzamin	2 godz.	2 godz.
łącznie 99 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela	1,5 ECTS	1 ECTS

akademickiego

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Błachut J., Gaberle A., Krajewski K., *Kryminologia*, InfoTrade, Gdańsk 2001
- Hołyst B., *Kryminologia*, PWN, Warszawa 1999 i nowsze wydania
- Hołyst B., *Kryminalistyka*, PWN, Warszawa 1996 i nowsze wydania
- Jaworska A., (red.) *Kryminologia i kara kryminalna. Wybrane zagadnienia*, wyd. Impuls, Kraków 2008
- Krajewski K., *Przestępczość przeciwko mieniu w Polsce w latach 1924 – 2005 w świetle danych statystyki policyjnej*, Archiwum Kryminologii, Tom XXIX-XXX, Warszawa 2009
- Piotrowski P., *Rozbój. Uwarunkowania psychospołeczne, motywacja i racjonalność sprawców*, wyd. Żak, Warszawa 2011
- Widacki J., *Kryminalistyka*, wyd. C.H.Beck, Warszawa 2008

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gołębiowski J., *Praca operacyjna w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej*, WAiP, Warszawa 2008
- Hanausek T., *Kryminalistyka. Zarys wykładu*, wyd. Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2009
- Kossowska A., *Sytuacyjne zapobieganie przestępczości*, Archiwum Kryminologii, Tom XXI, Warszawa 1994
- Kuć M., *Kryminologia skrypty*, wyd. C.H.Beck, Warszawa 2011
- Lipowska-Teutsch A., Ryłko E., (red.) *Przemoc motywowana uprzedzeniami. Przestępstwa z nienawiści*, Towarzystwo Interwencji Kryzysowej, Kraków 2007
- Mocarski W., Świerczewski J., *Rozboje na drogach publicznych [w:] W. Pływaczewski, J.Świerczewski (red.)* Policja polska wobec przestępczości zorganizowanej, WSPol, Szczecino 1997
- Pospiszyl K., *Przestępstwa seksualne*, wyd. APS PWN, Warszawa 2006
- Wolska A., *Model czynników ryzyka popełnienia przestępstwa agresywnego*, Wyd. US, Szczecin 2002

UWAGI:-

METODYKA RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu:
05.6-WP-PED-MR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Język polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Barbara Toroń

Prowadzący: Dr Barbara Toroń

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	III	Egzamin	
Konwersatorium	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	Egzamin	
Konwersatorium	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat wykorzystywania sposobów, form, technik i środków w celu eliminowania wśród osadzonych (w jednostkach penitencjarnych) postaw społecznie nieakceptowanych. Pojęcie i zadania metodyki pracy resocjalizacyjnej. Poznanie pracy wychowawcy penitencjarnego w oparciu o określone metody penitencjarne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki, socjologii, pedagogiki resocjalizacyjnej, psychologii, patologii, kryminologii i aksjologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład;

1. Teoria socjalizacji J. Tillmana.
2. Praca pedagoga w środowisku szkolnym.
3. Praca pedagoga w środowisku socjoterapeutycznym.
4. Praca pedagoga w jednostkach penitencjarnych.
5. Obowiązki i zadania pedagoga w środowisku: szkolny, socjoterapeutycznym oraz w jednostkach penitencjarnych.

6. Poznanie metod, technik i celów działalności streetworkingu.

Ćwiczenia:

1. Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w środowisku szkolnym
2. Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w środowisku socjoterapeutycznym
3. Metody i techniki badawcze oraz diagnostyczne w jednostkach penitencjarnych

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, wykład konwersatoryjny, dyskusja, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W06	Student potrafi scharakteryzować teorie socjalizacji i potrafi wskazać jej znaczenie w procesie resocjalizacji.
K_U01	Student potrafi zaprojektować działania resocjalizacyjne z wykorzystaniem różnorodnych metod pracy.
K_U09	Student potrafi zastosować techniki badawcze oraz diagnostyczne w rozwiązywaniu problemów w środowisku zamkniętym i otwartym.
K_K05	Student jest przekonany do wykorzystania różnych metod i technik w pracy resocjalizacyjnej i socjoterapeutycznej w różnych środowiskach (rodzinne, szkolne, instytucjonalne – totalne i otwarte, praca pedagoga ulicznego).

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi. Na podstawie zdobytych wyników przez studenta wystawiona będzie ocena.

Zaliczenie ćwiczeń: Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną, składową tej oceny jest przygotowanie scenariuszy zajęć w środowisku szkolnym, socjoterapeutycznymi w jednostkach penitencjarnych.

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna ocen z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
udział w zajęciach:	30 godz.	18 godz.
przygotowanie do zajęć	38 godz.	40 godz.
przygotowanie do egzaminu	38 godz.	40 godz.
konsultacje	8 godz.	10 godz.
egzamin	5 godz.	5 godz.
łącznie 119 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Machel H. 1994 *Wprowadzenie do pedagogiki penitencjarnej*. Wyd. Uniwersytetu. Gdańskiego.
Dybalska J. (2009), *Kobieta w więzieniu*. Warszawa.

- Bonda K. (2009), Polskie morderczynie. Warszawa.
Ambrozik W. (2003), Młodociani mordercy. Poznań.
Ciosek M. (2003), Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa
Hołyst B. (2007), Socjologia kryminalistyczna. Warszawa.
Kozaczuk F. (2008), Efektywność oddziaływań resocjalizacyjnych. Rzeszów.
Przybyliński S. (2008), Podkultura więzienna – wielowymiarowość rzeczywistości penitencjarnej. Kraków.
Tillman K. J. (1996), Teorie socjalizacji – społeczność, instytucja, upodmiotowienie. Warszawa.
Pastwa-Wojciechowska B. (2007), Kliniczne i sądowo – penitencjarne aspekty funkcjonowania człowieka. Kraków.
Jaworska A. (2009), Resocjalizacja. Zagadnienia prawne, społeczne i metodyczne. Kraków.
Miller A. (2006), Gdy runą mury milczenia. Poznań.
Kamiński M. (2006), Gry więzienne. Warszawa
Sitaczyk N. (2004), Nieletni sprawcy zabójstw. Lublin.
Urban B. (2004), Zachowania dewiacyjne młodzieży. Kraków.
Urban B., Stanik J. (2007), I, II tom Resocjalizacja. Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Pytka L. (1995), Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne i metodyczne.
Wolska A. (1999), Wybrane warunki socjalizacji zabójców

UWAGI:-

PRAWNE ASPEKTY POMOCY POSTPENITENCJARNEJ

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PED-PrPP

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Maciej Małolepszy

Prowadzący: dr Maciej Małolepszy, dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	15	1	III	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		III	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przekazanie wiedzy w zakresie przepisów prawnych dotyczących pomocy postpenitencjarnej oraz organizacji podmiotów pozarządowych zajmujących się świadczeniem pomocy osobom opuszczającym jednostki penitencjarne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość przepisów dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności oraz aresztu tymczasowego.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie, podstawowe pojęcia. Społeczeństwo obywatelskie a pomoc postpenitencjarna. System pomocy postpenitencjarnej w Polsce (ogólna charakterystyka). Przygotowanie skazanego do opuszczenia zakładu karnego (opracowanie programu wolnościowego w trybie art. 164 kkw., rola wychowawcy). Rola kuratora w systemie pomocy postpenitencjarnej (przed opuszczeniem skazanego zakładu karnego i po opuszczeniu skazanego zakładu karnego, rola kuratora w ramach warunkowego przedterminowego zwolnienia, pomoc z funduszu pomocy postpenitencjarnej). Fundusz pomocy postpenitencjarnej. Pomoc społeczna w systemie pomocy postpenitencjarnej (świadczenia pieniężne i niepieniężne, przesłanki uzyskania pomocy). Centrum Integracji Społecznej (reintegracja zawodowa i społeczna, zatrudnienie wspierane). Organizacje pozarządowe (Patronat i inne organizacje).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny (wykład), Prezentacja multimedialna (ćwiczenia)

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W16	Student potrafi scharakteryzować reguły prawne i organizacyjne dotyczące pomocy postpenitencjarnej.
K_U04	Student potrafi stosować przepisy prawne dotyczące pomocy postpenitencjarnej. Potrafi kompleksowo przedstawić funkcjonowanie wybranej organizacji pozarządowej zajmującej się pomocą postpenitencjarną.
K_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności w zakresie przepisów prawnych, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia egzaminu wynosi 4.5.

Zaliczenie ćwiczeń: Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest ocena przedstawionej przez studenta prezentacji multimedialnej na temat wybranej organizacji pozarządowej zajmującej się pomocą postpenitencjarną.

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu

OBciążENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne:	Studia niestacjonarne:
1/ udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
2/ przygotowanie do zajęć	63 godz.	65 godz.
3/ przygotowanie do egzaminu	45 godz.	55 godz.
4/ Konsultacje	1 godz.	1 godz.
5/ Egzamin	1 godz.	1 godz.
Łącznie 140 godz. 6 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:	1.5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

T. Szymanowski, Powrót skazanych do społeczeństwa, 1989.

G.B. Szczygieł, Społeczna readaptacja skazanych w polskim systemie penitencjarnym, 2002.

T. Bulenda, R. Musiadowski (red.), System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

a. Szymanowska, Więzienie i co dalej?, 2003.

UWAGI:-

PRAWNE PODSTAWY RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PED-PrPR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Maciej Małolepszy

Prowadzący: dr Maciej Małolepszy, mgr Lidia Iwanowska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					6
Wykład	30	2	II	Egzamin	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	Egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest:

- przekazanie wiedzy w zakresie przepisów prawnych dotyczących resocjalizacji
- wyrobienie umiejętności stosowania przepisów prawnych dotyczących resocjalizacji w praktyce

WYMAGANIA WSTĘPNE:-**ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**

Wprowadzenie w system prawa. Kara grzywny, kara ograniczenia wolności, kara pozbawienia wolności, kara 25 lat pozbawienia wolności, kara dożywocia. Wykonanie kary grzywny, kary ograniczenia wolności, kary pozbawienia wolności. Systemy wykonywania kary pozbawienia wolności. Typy zakładów karnych. Rodzaje zakładów karnych. Klasyfikacja skazanych. Prawa i obowiązki skazanych. Środki oddziaływania penitencjarnego (praca, nauka, zajęcia w czasie wolnym, nagrody, ulgi i kary dyscyplinarne). Areszt tymczasowy. Postępowanie z nieletnimi. Środki zabezpieczające. Środki karne. Wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, rozwiązywanie przypadków

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu Opis efektu

K_W16	Student potrafi scharakteryzować reguły prawne dotyczące orzekania i wykonywania kar, środków karnych, środków zabezpieczających oraz środków wychowawczych
K_U12	Student potrafi zinterpretować i zastosować normy prawne w celu rozwiązania konkretnego zadania
K_K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy prawnej i umiejętności w zakresie przepisów prawnych dotyczących resocjalizacji, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny składający się z trzech pytań. Za każde pytanie student może otrzymać 3 punkty. Minimalna ilość punktów konieczna do zaliczenia egzaminu wynosi 4.5.

Zaliczenie ćwiczeń: Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest ocena prezentacji multimedialnej przygotowanej przez studenta na temat wybranego orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka dotyczącego standardów wykonywania kar.

Ocena końcowa jest oceną z egzaminu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia dzienne:	Studia zaoczne:
1/ udział w zajęciach	60 godz.	36 godz.
2/ przygotowanie do zajęć	40 godz.	56 godz.
3/ przygotowanie do egzaminu	38 godz.	46 godz.
4/ Konsultacje	1 godz.	1 godz.
5/ Egzamin	1 godz.	1 godz.
Łącznie 140 godz. 6 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:	2.5 ECTS	1,5 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Małgorzata Kuć, Prawne podstawy resocjalizacji, 2011.
Barbara Stańdo Kawecka, Prawne podstawy resocjalizacji, 2000.
Andrzej Marek, Prawo karne, 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

g. Joanna Hołda, Zbigniew Hołda, Prawo karne wykonawcze, 3 wydania, 2006.

UWAGI:-

PROBACJA I POMOC POSTPENITENCJARNA

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PomP

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Ernest Magda

Prowadzący: Dr Ernest Magda

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykłady	15	2	IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykłady	9		IV	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom wiedzy na temat probacji w systemie resocjalizacji oraz przygotowanie do świadczenia pomocy postpenitencjarnej osobom zwalnianym z zakładów karnych i ich rodzinom. Uwrażliwienie na potrzeby osób zwalnianych z instytucji penitencjarnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki penitencjarnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**Treści wykładów:**

Filozofia probacji

Działalność probacyjna czyli resocjalizacja wspierająca z udziałem społeczeństwa

Instytucjonalne i pozainstytucjonalne formy pracy probacyjnej

Strategia *casework* w warunkach probacji

Przygotowanie skazanego do życia na wolności

Pedagogiczne wymiar pomocy postpenitencjarnej

Idea pomocy postpenitencjarnej

Udział społeczeństwa w wykonywaniu kary pozbawienia wolności

Treść ćwiczeń:

Instytucje i podmioty opieki i wsparcia

Praca środowiskowa i opieka rezydencjalna

Terapia grupowa w warunkach probacji
 Resocjalizacyjne podejście systemowe w warunkach probacji
 Metodyka pracy ze skazanym przygotowywanym do życia na wolności
 Przygotowanie i realizacja programu wolnościowego
 Zasada kontraktu w programie wolnościowym
 Praca socjalna przy realizacji pomocy postpenitencjarnej

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, dyskusja, pogadanka heurystyczna,

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W02	Student potrafi opisać miejsce probacji i pomocy postpenitencjarnej w systemie nauk o wychowaniu oraz o jej przedmiotowo-metodologicznych powiązaniach z innymi dyscyplinami, szczególnie z pedagogiką resocjalizacyjną i penitencjarną
K_U03	Student potrafi samodzielnie zweryfikować wiedzę związaną z wybraną sferą działalności pedagogicznej jaką jest pomoc udzielana osobom zwalnianym z zakładów karnych i ich rodzinom (wyszukiwać informacje i materiały, analizować je, sprawnie postąpić się aktami prawnymi)
K_K06	Student jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy z osobami poddawany próbie a także z osobami wymagającymi udzielania pomocy postpenitencjarnej po zwolnieniu z zakładu karnego oraz ich rodzinom. Jest wrażliwy na problemy ludzi dla dobra których stara się działać.
K_K07	Student jest wrażliwy na problemy osób zwalnianych z zakładów karnych i ich rodzin. Jest gotowy i otwarty na współpracę z osobami, instytucjami i stowarzyszeniami powołanymi do świadczenia pomocy byłym skazanym.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi.

Zaliczenie ćwiczeń: Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Zaliczenie z oceną – przygotowanie w formie pracy pisemnej koncepcji przygotowania pomocy postpenitencjarnej dla osoby występującej w kazusie z wykorzystaniem podejmowanych w trakcie zajęć prób interpretacji i konceptualizacji zjawisk. Praca powinna zawierać następujące części: przedstawienie problemu, dyskusja z istniejącymi rozwiązaniami, wskazanie dylematów, szans i zagrożeń, sformułowanie propozycji rozstrzygnięć ze wskazaniem argumentacji.

Ocena końcowa: średnia ocen z wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	45 godz.	50 godz.
Przygotowanie do zaliczeń	20 godz.	27 godz.
Konsultacje	2 godz.	2 godz.
zaliczenie	2 godz.	2 godz.

łącznie 99 godz. – 4 ECTS

Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego

1,5 ECTS

1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Bałandynowicz A., Resocjalizacja wspierająca z udziałem społeczeństwa, oparta na paradygmacie tożsamości osobowej, społecznej i kulturowej [w:] M. Konopczyński, B.M. Nowak (red.) Resocjalizacja ciągłość i zmiana, Warszawa 2008

Bałandynowicz A., Profilaktyka i środki probacyjne w praktyce resocjalizacyjnej [w:] B. Urban, J.M. Stanik (red.), Resocjalizacja tom 2, Warszawa 2007

Jedynak T., Stasiak K. (red.), Zarys metodyki pracy kuratora sądowego, Warszawa 2008 wyd. 1 i następne

Skałirak B.(red.), Pomoc postpenitencjarna w kontekście strategii działań resocjalizacyjnych, Kraków 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Anossi – Sołtysiak M., Praca z indywidualnym przypadkiem jako model pracy kuratora sądowego [w:] I. Pospiszyl, Konopczyński M., (red.) Resocjalizacja – w stronę środowiska otwartego, Warszawa 2007

Bałandynowicz A., Filozofia probacji. Podstawy aksjologiczne systemu sprawiedliwego karania [w:] T. Bulenda, R. Musidłowski (red.) System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, Warszawa 2003

Bałandynowicz A., System probacji. Kary średniej mocy i środki wolności dozorowanej jako propozycja sprawiedliwego karania [w:] T. Bulenda, R. Musidłowski (red.) System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, Warszawa 2003

Hołda J., Hołda Z., Prawo karne wykonawcze, Kraków 2004

Kiryłuk M., Przygotowanie skazanego do życia na wolności, „Biuletyn RPO – Materiały” 2000, nr 42

Korecki J., Przygotowanie do wolności skazanych odbywających kary długoterminowe, „Przegląd Więziennictwa Polskiego” 1999, nr 22/23

Kuć M., Indywidualizacja wykonywania kary pozbawienia wolności, Lublin 2007

Musidłowski R., Pomoc postpenitencjarna w systemie pomocy społecznej [w:] [w:] T. Bulenda, R. Musidłowski (red.) System penitencjarny i postpenitencjarny w Polsce, Warszawa 2003

Szymanowski T., Polityka karna i penitencjarna w Polsce w okresie przemian prawa karnego, Warszawa 2005

UWAGI:-

PROFILAKTYKA NIEDOSTOSOWANIA SPOŁECZNEGO

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-PNS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Lidia Wawryk

Prowadzący: dr Lidia Wawryk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	30	2	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie podstawowej wiedzy z zakresy profilaktyki społecznej I,II i III stopnia w wybranych aspektach niedostosowania społecznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Zapoznanie studentów z wybraną wiedzą dotyczącą profilaktyki niedostosowania społecznego. Kształtowanie umiejętności diagnozowania i analizy zjawisk patologicznych oraz realizacji działań profilaktycznych - jednostkowych i grupowych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Tworzenie mapy diagnozy dziecka z zaburzeniami zachowania - podstawy planowania programów korekcyjnych w wybranych formach niedostosowania społecznego.

Profilaktyka narkomanii – programy oraz poznanie procedur profilaktycznych.

Analiza programów profilaktycznych przeciwko agresji.

Zjawisko cyberprzemocy – przejawy, zapobieganie, konstruowanie procedur.

Analiza programów profilaktycznych przemocy wobec dzieci.

Profilaktyka subkultur dewiacyjnych.

Zasady konstruowania programów profilaktycznych w środowisku lokalnym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pokaz, metody problemowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K-W11	Student potrafi rozpoznać i nazwać przejawy niedostosowania społecznego. Potrafi określić sposoby funkcjonowania osób niedostosowanych i zagrożonych niedostosowaniem w środowisku rodzinnym, szkolnym, rówieśniczym i lokalnym.
K_W13	Student posiada wiedzę na temat profilaktyki społecznej – zna jej poziomy oraz stosowane strategie. Student zna przyczyny, przejawy, mechanizmy form niedostosowania społecznego dzieci i młodzieży. Student zna strategie postępowania profilaktycznego na różnych szczeblach w środowisku lokalnym.
K-U01	Student potrafi diagnozować i planować pracę profilaktyczną wybranych form niedostosowania społecznego.
K-U09	Student poszukuje sposobów w planowaniu strategii tworzenia programów profilaktyki niedostosowania społecznego – w zakresie grupowym i indywidualnym.
K-K06	Student jest kreatywny w projektowaniu pracy profilaktycznej wybranych form niedostosowania społecznego w środowisku lokalnym. Jest zdolny do projektowania i wdrażania programów profilaktycznych w szkole i środowisku lokalnym.

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: Metodami weryfikacji efektów kształcenia jest test z wiedzy/opracowanie problemowe zagadnień z przedmiotu; aktywność studentów na zajęciach - ocena zaangażowania studenta w trakcie projektowania działań profilaktycznych na zajęciach.

Ocena końcowa: oceną ostateczną jest ocena z ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia dydaktyczne	30 godz.	18 godz.
Samodzielne przygotowanie studenta do zajęć	40 godz.	50 godz.
Samodzielne projektowanie działań profilaktycznych – indywidualnych i grupowych - wybranych form niedostosowania na różnych poziomach profilaktyki I,II,III rzędowej	20 godz.	20 godz.
Konsultacje	5 godz.	7 godz.
łącznie 95 godz. – 4 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS
Zajęcia o charakterze praktycznym	1,5 ECTS	2 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

Gaś Z. Profilaktyka w szkole. Warszawa 2006, WSiP.

Szymańska J. Programy profilaktyczne. Podstawy profesjonalnej psychoprofilaktyki. Warszawa 2002, CMPP-P.

Zajczkowski K. Profilaktyka zachowań dewiacyjnych dzieci i młodzieży. Toruń 1998, Wyd. Adam Marszałek.

Karasowska A, Jak wychowywać i uczyć dzieci z zaburzeniami zachowania, Warszawa, CMPPP.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Pasek M. Narkotyki przy tablicy. Warszawa 2000, Fundacja ETOH.

Dziecko Krzywdzone. Teoria. Badania. Praktyka" numery z ostatnich 5 lat.

Jędrzejewski M. Młodzież a subkultury. Warszawa 1988, Wyd. Żak.

Prejs B. Subkultury młodzieżowe. Katowice 2005, Wyd. Kos.

McWhirter J.J i inni. Zagrożona młodzież, Warszawa 2005, PARPA.

UWAGI: -

PSYCHOLOGIA SĄDOWA

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PED-PsS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: dr Iwona Grzegorzewska, dr M.Farnicka

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	30	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi zagadnieniami z zakresu psychologii sądowej i penitencjarnej. Rozwijanie wiedzy z zakresu psychologicznych aspektów pracy sędziowskiej i więziennictwa. Poznanie głównych teorii przestępczości. Umiejętność charakteryzowania antyspołecznego zaburzenia osobowości oraz określenia przyczyn i metod leczenia, a także możliwości zapobiegania przestępczości

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Kurs z psychologii ogólnej, rozwojowej i klinicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treść wykładów:

Przedmiot psychologii sądowej i penitencjarnej, podstawowe definicje: zachowania aspołeczne, zachowania antyspołeczne, wiktywność, wiktyimizacja, ofiara, obszary i kierunki badań i praktyki.

Agresja i przemoc w ujęciu psychologicznym. Hydrauliczny model agresji (Freud, Lorenz). Model frustracja – agresja (Dollard, Miller). Model neosocjacionizmu poznawczego (Berkowitz). Model społeczno-poznawczy.

Geneza zachowań aspołecznych. Socjalizacja: sposoby rozumienia socjalizacji, podstawowe elementy socjalizacji, mechanizmy socjalizacji, zaburzenia procesu socjalizacji.

Psychologiczne koncepcje przestępczości.

Psychologia zeznań świadków.

Sprawcy zabójstw: czynniki kryminogenne, uwarunkowania osobowościowe i sytuacyjne zabójstw, charakterystyka sprawców zabójstw (wyznaczniki biologiczne, funkcjonowanie poznawcze, cechy nieprawidłowej osobowości, typologia zabójców, motywacja u sprawców zabójstw)

Przestępcy seksualni: charakterystyka, typologia, mechanizmy przestępstwa, cykl dewiacyjny, czynniki recydywy, nieletni sprawcy przestępstw

Opiniowanie psychologiczno-sądowe w sprawach karnych, rodzinnych i cywilnych

Przemoc domowa: charakterystyka, uwarunkowania, mechanizmy konsekwencje

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student potrafi scharakteryzować funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości (na etapie przygotowawczym, sądowym i penitencjarnym) z perspektywy psychologii sądowej
K_W11	Student potrafi wyjaśnić biologiczne, psychologiczne, społeczne, filozoficzne podstawy zachowań aspołecznych i antyspołecznych; definiuje istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, adaptacji i niedostosowania, normy i patologii; rozumie istotę więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowości istotnych z punktu widzenia psychologii sądowej
K_W13	Student definiuje istotę różnych środowiska wychowawczych, ich wpływu na zachowania agresywne i powstawanie przestępczości, ich specyfikę i procesy w nich zachodzących w odniesieniu do funkcjonowania sprawcy i ofiary
K_W 17	Student potrafi wytłumaczyć zastosowanie psychologii sądowej dla potrzeb resocjalizacji
K_U01	Student obserwuje, wyszukuje i przetwarza informacji na temat zjawisk społecznych różnej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretuje z punktu widzenia problemów psychologii sądowej
K_U02	Student wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania i interpretowania złożonych problemów terapeutycznych, wychowawczych, opiekuńczych, resocjalizacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań
K_U03	Student potrafi posługiwać się złożonymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji kryminologicznych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do pracy ze sprawcą i ofiarą przestępstwa
K_K01	Student jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia
K_K03	Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest kolokwium i/lub praca zaliczeniowa.

Ocena końcowa jest oceną z wykładów

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Praca własna	10 godz.	15 godz.
Przygotowanie do zajęć	10 godz.	15 godz.
Przygotowywanie prezentacji lub referatu	10 godz.	10 godz.

Przygotowanie się do zaliczenia	8 godz.	9 godz.
Konsultacje	3 godz.	3 godz.

łącznie 71 godz. – 3 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Ciosek M. (2003). Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa: Lexinexis.
Akerman M. (2005). Podstawy psychologii sądowej. Gdańsk: GWP.
Memon, A., Vrij, A., Bull, R. (2003). Prawo i psychologia. Gdańsk: GWP.
B.Krahe. (2006). Agresja. Gdańsk: GWP.
Beisert M.(2004) Kazirodztwo Wyd. Scholar
Poznaniak W.(2005) Psychologia sądowa-wybrane zagadnienia. W: H. Sęk(red)Psychologia Kliniczna GWP

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Hare, R. (2007). Psychopaci są wśród nas. Kraków: Wydawnictwo Znak.
Buss. D. (2007). Morderca za ścianą. Gdańsk: GWP
Giannangelo S. (2007). Psychopatologia seryjnego morderstwa. Poznań: Wydawnictwo JPTQ.
Pospiszyl. K. (2000). Psychopatia. Warszawa: Wydawnictwo Żak
Osobowość przestępcy a proces resocjalizacji (2005). Pod red. J.Świtka, M.Kuć, I.Niewiadomska, Lublin: Wydawnictwo KUL.
Z. Majchrzak (2003). Nieletni, młodociani, dorośli zabójcy i mordercy.
J.Gierowski (2010) Psychologia w postępowaniu karnym
E.Gruza (2011) Psychologia sądowa dla prawników
MacFarlane K., Feldmeth J.R. (2002). Przesłuchanie i diagnoza małego dziecka. Fundacja Dzieci Niczyje, Warszawa

UWAGI:-

RESOCJALIZACJA I TERAPIA OSÓB UZALEŻNIONYCH

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-RiT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Andrzej Zygadło

Prowadzący: dr Andrzej Zygadło

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	3	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		3	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie studentom pogłębionej i rozszerzonej wiedzy na temat uzależnień, ich uwarunkowań, rodzajów, faz rozwoju i funkcjonowania osób uzależnionych. Wykorzystanie wiedzy na temat różnych metod terapii osób uzależnionych do stworzenia własnych prób diagnozy i propozycji działań terapeutycznych wobec osób uzależnionych. Zapoznanie studentów z metodami ewaluacji podejmowanych działań terapeutycznych i resocjalizacyjnych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu metodyki terapii uzależnień

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Treści wykładów:

Legalizacja narkotyków – społeczne i kulturowe uwarunkowania uzależnień od substancji psychoaktywnych
 Zdrowie seksualne i reprodukcyjne osób uzależnionych
 Programy Redukcji Szkód. Leczenie substytucyjne – poglądy zwolenników i przeciwników
 Programy substytucyjne w jednostkach penitencjarnych
 Uzależnienia a nowoczesne technologie
 Oczekiwania pacjentów wobec programów terapeutycznych
 Nawroty w uzależnieniach – jak im przeciwdziałać
 Polityka narkotykowa w Polsce i na świecie
 Prawne uwarunkowania terapii i resocjalizacji osób uzależnionych
 Metody ewaluacji programów terapeutycznych i resocjalizacyjnych

Treści ćwiczeń:

Charakterystyka osób uzależnionych – przyczyny, przebieg uzależnienia, czynniki biologiczne, rodzinne i środowiskowe

Różne rodzaje uzależnień i możliwości terapii osób uzależnionych – omówienie na podstawie indywidualnych projektów diagnostycznych zawierających wskazania i propozycje różnorodnych oddziaływań terapeutyczno resocjalizacyjnych:

- uzależnienie od alkoholu
- uzależnienie od innych substancji odurzających
- hazard
- anoreksja/bulimia
- uzależnienie od seksu
- uzależnienie od Internetu
- uzależnienie od telewizji
- uzależnienie od portali społecznościowych
- uzależnienie od zakupów

Ewaluacja poszczególnych propozycji działań terapeutycznych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, wykład konwersatoryjny, dyskusja, studium przypadków, metoda projektów

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_W10	Student potrafi scharakteryzować instytucje zajmujące się terapią i resocjalizacją osób uzależnionych – opisuje ich cele, organizację i funkcjonowanie
K_W15	Student potrafi rozpoznać i scharakteryzować osoby uzależnione jako adresatów działalności placówek zajmujących się terapią i resocjalizacją w obszarze uzależnień
K_U10	Student potrafi wybrać i wdrożyć właściwy (ze względu na osobę uzależnioną i rodzaj uzależnienia) sposób postępowania, potrafi dobierać środki i metody pracy resocjalizacyjnej i terapeutycznej w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań zawodowych
K_K06	Student jest świadomy odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy terapeutycznej i resocjalizacyjnej z osobami uzależnionymi, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki. Jest świadomy własnej odpowiedzialności wobec osób uzależnionych dla których dobra stara się działać. Wyraża taką postawę w stosunku do specjalistów w obszarze uzależnień i pośrednio modeluje to podejście wśród innych osób

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny w formie testu z określonymi progami punktowymi.

Zaliczenie ćwiczeń: Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena indywidualnej aktywności w toku zajęć oraz ocena prezentacji diagnozy przypadku osoby uzależnionej i prezentacji proponowanych działań resocjalizacyjnych i terapeutycznych – praca w małych grupach (2-3 osoby).

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna z ocen z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	60 godz.	65 godz.

Przygotowanie do egzaminu	25 godz.	35 godz.
Konsultacje	5 godz.	2 godz.
Egzamin	3 godz.	3 godz.
łącznie 123 godz. – 5 ECTS		
Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego	1,5 ECTS	1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Baran-Furga H., Steinbarth-Chmielewska K., *Uzależnienia. Obraz kliniczny i leczenie*, PZWL, Warszawa 1999
- Erickson C.K., *Nauka o uzależnieniach. Od neurobiologii do skutecznych metod leczenia*, Wydawnictwo UW 2010
- De Leon G., *Spółeczność terapeutyczna. Teoria, Model, Metoda.*, Krajowe Biuro ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2003
- Kaczmarczyk I., *Wspólnota Anonimowych Alkoholików w Polsce. Alkoholowe dno i co to znaczy trzeźwieć*, Wydawnictwo Eneteia, Warszawa 2008
- 19.Miller W.,R., *Wzmacnianie motywacji do zmiany w terapii nadużywania substancji*, PARPA Media 2009
- Woronowicz B. T.: *Na zdrowie. Jak poradzić sobie z uzależnieniem od alkoholu*. Media Rodzina, Poznań 2008”
- Corey M. S., Corey G., *Grupy. Metody grupowej pomocy psychologicznej*, IPZiT, Warszawa 2002
- Czabała J. Cz., *Czynniki leczące w psychoterapii*, Wydawnictwo Naukowe PWN Warszawa 2002
- Tatarsky A., *Redukcja szkód w psychoterapii. Nowe podejście w leczeniu uzależnień od narkotyków i alkoholu*”, Krajowe Biuro do spraw Przeciwdziałania Narkomanii, Warszawa 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gossop M., *Nawroty w uzależnieniach*, Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Warszawa 1997
- Hornowska E., *Temperament – czynnik ryzyka w uzależnieniach? Cz. I i II*, Remedium Nr 8, sierpień 2005 i Nr 9, wrzesień 2005
- Izdebski Z., Zygałto A., Capiga M., *Sexual and reproductive health of injective drug users*, Open Society Institute, Uniwersytet Zielonogórski New York, Zielona Góra 2009
- Woititz Janet G.: *Dorośle Dzieci Alkoholików*. IPiN, Warszawa 1992
- AAWS: *Dwanaście kroków i dwanaście tradycji*. Apostolicum 1996

UWAGI:-

TRENING STYLU PRACY W RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 05.6-WP-PED-TSP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Artur Doliński

Prowadzący: Dr Artur Doliński

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Konwersatorium	30			Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Konwersatorium	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z możliwością stosowania różnych stylów pracy w zależności od specyfiki kontekstu sytuacji, w której prowadzony jest proces resocjalizacji. Celem jest również jest dokonanie autoanalizy pod kontem preferowanego stylu pracy i gotowości do jego modyfikacji

WYMAGANIA WSTĘPNE:-**ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:**

Praca z osadzonymi

- Przepisy określające wykonywanie kary pozbawienia wolności, tymczasowego aresztowania.
- Badania osobopoznawcze w oddziaływaniach penitencjarnych.
- Oddziaływania penitencjarne w systemie programowanego oddziaływania.
- Prognoza kryminologiczno-społeczna.
- Szczegółowe zasady prowadzenia organizacji pracy penitencjarnej oraz zakresów czynności funkcjonariuszy i pracowników działów penitencjarnych i terapeutycznych.
- Teoretyczne aspekty wykonywania kary pozbawienia wolności w warunkach izolacji więziennej.
- Postępowanie ze skazanym zidentyfikowanym z nurtem drugiego życia w więzieniu.
- Zapobieganie samobójstwom w środowisku więziennym.
- Postępowanie regulaminowe i prawne wobec skazanych dokonujących samouszkodzenia.
- Postępowanie ze skazanym z zaburzeniami czynności psychicznych
- Postępowanie ze skazanym chorymi na padaczkę.
- Postępowanie ze skazanym uzależnionymi od alkoholu, środków psychoaktywnych, chorymi na AIDS i HIV

Praca ze sprawcami przemocy

Typologie i klasyfikacje sprawców przemocy seksualnej oraz sposoby ich działania
 Określanie celów w pracy ze sprawcami przemocy i z rodziną
 Techniki pracy ze sprawcą przemocy – model behawioralno-poznawczy
 Komunikacja ze sprawcą przemocy – charakterystyka, techniki, standardy, pułapki
 Charakterystyka i rozpoznawanie mechanizmów przemocy seksualnej w rodzinie – interwencje
 Sytuacje trudne w kontakcie diagnostycznym ze sprawcą przemocy – techniki i strategie postępowania
 Sposoby radzenia sobie z emocjami w kontakcie ze sprawcą przemocy, ofiarą i rodziną
 Recydywa przestępców seksualnych i profilaktyka nawrotów
 Kontrola społeczna nad sprawcami przestępstw seksualnych
 Kodeks etyczny w pracy ze sprawcami przemocy

METODY KSZTAŁCENIA:

Burza mózgów, dyskusja, symulacja, metoda sytuacyjna, praca na procesie grupowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA:

Kod efektu	Opis efektu
K_U02	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej, psychologii i socjologii oraz powiązać z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów przestrzeni resocjalizacyjnej
K_U05	Student potrafi prezentować własne pomysły, wątpliwości i sugestii, poparte rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi. Potrafi zaprezentować własny punkt widzenia na problem stylu pracy w obszarze resocjalizacji
K_K05	Student jest przekonany o konieczności i doniosłości zachowania się w sposób profesjonalny. Jest etyczny w swoich działaniach. Jest wrażliwy na problemy moralne i dylematy etyczne związane z własną i cudzą pracą w obszarze resocjalizacji; jest kreatywny w stosowaniu optymalnych rozwiązań i możliwości korygowania nieprawidłowych działań w obszarze resocjalizacji

WERYFIKACJA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA I WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie ćwiczeń: na ocenę końcową złożą się dwie oceny cząstkowe. Pierwszą student uzyska za przygotowanie do zajęć i aktywności na zajęciach, druga uzyskana zostanie w wyniku przygotowania pracy pisemnej.

Ocena końcowa: oceną ostateczną jest ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Udział w zajęciach	30 godz.	18 godz.
Przygotowanie do zajęć	15 godz.	27 godz.
Konsultacje	5 godz.	5 godz.

łącznie 50 godz. – 2 ECTS

Zajęcia z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego

35 godz. – 1 ECTS

23 godz. – 1 ECTS

LITERATURA PODSTAWOWA:

- R. Kościelak – Funkcjonowanie psychospołeczne osób niepełnosprawnych umysłowo- WSiP Warszawa 1996
- Słownik psychologii(J. Siuta red) Wyd. Zielona Sowa Kraków 2005
- M.Jarosz (red) Podstawy psychiatrii PZWL 1988
- R. Goldman S. Scott Psychiatria dzieci i młodzieży Urban & Partner .Wrocław 2003
- K. Horney – „Nerwica a rozwój człowieka „ PIW Warszawa 1980
- M. Jarema, T. Szafranski – Lęki i depresje w praktyce lekarza rodzinnego- Warszawa 2004
- Wybrane zagadnienia psychospołeczne instytucji penitencjarnych. Red. H. Chmielewska, A. Grafowski, K.
- Jędrzeja, G. Pilecki, I. Wesołowska-Krzysztofek, D. Żywicka, COSSW Kalisz 1996
- Wprowadzenie do metodyki pracy penitencjarnej. Red. S. Bednarczyk, K. Jędrzeja, B. Nowak, P. Szczepaniak, I. Urbańska, COSSW Kalisz 1994
- Wybrane Zagadnienia penitencjarne. Skrypt dla słuchaczy szkoły podoficerskiej SW, COSSW Kalisz 2004
- Samouszkodzenia. Red. M. Chojnicka, T. Karczewski. COSSW Kalisz 2003
- Zachowanie człowieka w jednostkach penitencjarnych. Wybrane zagadnienia, COSSW Kalisz 2007
- Zapobieganie samobójstwom. Poradnik dla funkcjonariuszy SW, Genewa-Warszawa 2003,
- Machel H., Więzienie jako instytucja karna i resocjalizacyjna. Arche, Gdańsk 2003 Służba więzienna wobec problemów resocjalizacji penitencjarnej. Red. W. Ambroziak, P. Stępnia. Poznań-Warszawa – Kalisz 2004
- Zarządzenie nr 32/08 Dyrektora generalnego Służby Więziennej z 24 grudnia 2008 roku

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:-